

75

வீணை மயந்தன்

VEENAI MYNTHAN - FELICITATION NUMBER

வெளியீடு

யாழ். இலக்கிய வட்டம்

01-08-2022

வீணை மைந்தன்

எங்கள் வாழ்வு எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழ் என்று சங்கே முழுங்கு

- புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்

க.தெ.சண்முகராஜா (வீணை மைந்தன்)

“கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணைய ஸ்தாபகர்
கவிஞர், எழுத்தாளர், ஊடகவியலாளர், தன்னார்வத் தொண்டர்”

நூல் முகம்

நூலின் பெயர்	:	வீணை மைந்தன் – 75
நூலின் வகை	:	பவள விடூா மலர்
பதிப்புரிமை	:	திருமதி ஞானாம்பிகை சண்முகராஜா
வெளியீடு	:	யாழ்.இலக்கிய வட்டம்
தாள் வகை	:	80Gsm Bank Paper
பக்கங்கள்	:	XIV + 191
பிரதிகள்	:	350
பதிப்பு	:	01.08.2022
அட்டை வடிவமைப்பு	:	வே.சடகோபன் (காங்கேசன்துறை)
கணினி வடிவமைப்பு	:	லோ.சஞ்சிகா (யாழ்ப்பாணம்)
அச்சுப்பதிப்பு	:	அன்றா பிறிண்டேர்ஸ், 356A, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சமர்ப்பணம்

அன்னையம் ரிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
அவர்தம் பாதக் கமலங்களில் – இப்
பவளவிடா மலர்க்கொத்தைக்
காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

– வீணை மைந்தன்

மலரினுள்ளே

1. நுழை வாயிலில் . . .	ix
2. மனச்செம்மையான படைப்பாளி வீணை மைந்தன்	xi
3. Brief Life History and Achivements K.T.Shanmugarajah	xii
4. அறிமுகம்	xiii
5. அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது	01
6. ஆசிச்செய்தி	03
7. பவள விழாக் காணும் பஸ்துறை ஆற்றலாளர்	05
8. வாழ்வது ஒருமுறை வாழ்த்தடும் தலைமுறை	06
9. மதிப்பிற்குரிய திரு. சண்முகராஜா அவர்களின் 75ஆம் ஆண்டு பவள விழா	08
10. Greeting from Prime Minister of Canada	10
11. Greeting from Governour General of Canada	11
12. Happy 50 th Wedding Anniversary!	12
13. மாநிலம் பயனுற வாழ்க!	13
14. பவள விழா நாயகர் வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா	15
15. என்னினிய நண்பன் வீணை மைந்தன்	16
16. காங்கேசன்துறையில் விளைந்த நன்முத்து!	21
17. கனடாத் தமிழ், இலக்கியத்துறையின் முன்னோடி வீணை மைந்தன் கே.ரி சண்முகராஜா	24
18. Walking Encyclopedia	27
19. You Are An Inspiration For Many Tamil Writers	28
20. என் இரசனையைக் கவர்ந்த வீணை மைந்தன்	29
21. Tamil Information Centre Canada - Award	30
22. பவள விழா வாழ்த்து	31
23. வாழ்த்துக் கவிதை	32
24. மனதை மயக்கும் மந்திரப் பேனாவின் சொந்தக்காரன்	33
25. வாழ்த்துச் செய்தி	36
26. பவள விழாக் காணும் வீணை மைந்தர் வாழ்க	37
27. வாழ்க பல்லாண்டே	39
28. மறக்க முடியாத நினைவுகள்	41
29. எனக்குத் தெரிந்த இலக்கிய வித்தகர் எளிமையான, இனிமையான தமிழ் தரும் எங்கள் வீணை மைந்தன்	43

30. சங்கையூர் தந்த தமிழ் மைந்தன் -----	45
31. பவள விழா வீணை மைந்தன் நிலமிசை நீடுவாழ்க!-----	47
32. எங்களுர் மைந்தன் பவள விழாக் காண்கின்றார் -----	49
33. பவள விழாக் காணும் "வீணை மைந்தன்" -----	51
34. இன்னுமொரு சோதரன் - இனிய தமிழ் மாறன்-----	52
35. தமிழ் மொழிக்கு அழகு சேர்க்கும் அரிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் "வீணை மைந்தன்" -----	54
36. புலம்பெயர் ஈழத் தமிழர் இலக்கியக் குரல் - வீணை மைந்தன்-----	56
37. பவளவிழாக் காணும் மைந்தன் -----	58
38. வீணைமைந்தன் திருவாளர் கே.ரி சண்முகராஜா -----	60
39. பவள விழாக் கொண்டாடும் வீணை மைந்தன் -----	62
40. பவள விழா நினைவில் கலைஞன் 'வீணை மைந்தன்' -----	65
41. 75 ஆண்டுகள் கடந்த இலக்கிய இளைஞன் வீணை மைந்தன் எனும் நாமத்தான் நண்பர் சண்முகராஜா -----	68
42. 75 வது அகவை - பவள விழாக் காணும் எழுத்தாளர் வீணை மைந்தன் -----	71
43. அருள்மிகு முருகன் அருளால் வாழி! -----	72
44. எழுத்தை மதிக்கும் எழுத்தாளன்! -----	74
45. விதை -----	76
46. வைர விழாத் தமிழர்வர்! வாழ்க பல்லாண்டு!-----	78
47. 'வீணை மைந்தன்' காணும் பவள விழா! -----	82
48. வாழ்த்துப்பா -----	85
49. இளமைக்கு அகவை எழுபத்தைந்து -----	86
50. சிங்கத் தமிழனிவர் சீர் பெற்று வாழியவே! -----	87
51. வியக்க வைத்த வீணை மைந்தர் -----	89
52. கலை இலக்கிய வேந்தனே ஆனந்தமாய் நீடு வாழ்க! -----	91
53. இணையிலா வீணை மைந்தா வாழி! -----	94
54. கனடா எழுத்தாளர் இணையம் தோற்றுவித்த பிதாமகர் வாழ்க! -----	95
55. கேட்டார் மகிழும் சொல்மைந்தன் -----	96
56. மறக்க முடியாத எழுத்தாளர் -----	98
57. கலாரசிகள் சண் -----	100
58. கவிச்சித்தனே வாழ்க! -----	102
59. தமிழ்த் திரைப்படத்துறையை ஆதிமுதல் அந்தம்வரை விரல் நுனியில் வைத்திருக்கும் வீணை மைந்தன் -----	104
60. வீணை மைந்தன் திரு. சண்முகராஜா நூறாண்டுகள் வாழ்க! -----	107

61. 75வது அகவை தழுவும் பவள விழா நிகழ்விற்காகத் தீட்டப்பட்ட வாழ்த்து மடல். -----	109
62. Perfect kind of Person & Wonderful Friend -----	111
63. என்னுயிர்த் தோழன் வீணை மைந்தன் -----	112
64. தென்றல் மணம் பரப்பும் சீரார் வீணை மைந்தன் வாழ்க! -----	113

வீணை மைந்தன் பக்கங்கள்

65. வாழ்க தமிழ் -----	117
66. சுதந்திரச் சுவாலையின் சூரியப்பூக்கள் -----	118
67. “எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் கலைஞர் தமிழென்று சங்கே முழங்கு” -----	120
68. காமுகன் அல்லன் ; காவிய வேந்தன் -----	123
69. சர்வதேச மகளிர் தினம் -சிறப்புச் சொற்பொழிவு -----	128
70. சிவாஜியும் நானும் -----	133
71. நீரில் விழுந்த நிலா -----	139
72. முதலிரவும் முழுநிலவும் -----	144
73. நான்காவது தமிழே வாழ்க! -----	148
74. தொல்காப்பியத்தமிழ் பேசும் இலங்கைத் தமிழர்கள் -----	152
75. தளபதி தலைவர் முதல்வர் ஆயினன்; முத்துவேலர் கருணாநிதி ஸ்டாலின்! -----	155
76. “வீணை மைந்தனின்” தொலைந்துபோன வசந்த காலங்கள் பற்றிய சில சிந்தனைகள் -----	159
77. பொன் விழா நாயகன் புகழ் வாழிய! -----	162

நுழை வாயிலில் . . .

பவள விழாக் காணும் பண்பாடின் ஆளுமை
வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா

பேராசிரியர் கராநிதி என். சண்முகலிங்கன்
 தலைவர், யாழ். இலக்கிய வட்டம்,
 முன்னாள் துணைவேந்தர்,
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

பவள விழா மலர்

எங்கள் பண்பாட்டின் அழகிய ஆளுமையாக விளங்கும் வீணை மைந்தனுக்கு அகவை 75 வாழ்த்தினைத் தரும் இந்தத் தருணம் அர்த்தம் நிறைந்தது அளவிலா மகிழ்ச்சி தருவது.

அனுபவம் என்ற பல்கலைக்கழகத்தில் நிறையவே கற்றுக்கொண்ட வீணை மைந்தன் சண்முகராஜாவின் அயராது தேடல் மகத்துவமானது. தமிழர் இனவரையியல், அரசியல், கலைகள் என அனைத்து பொருண்மைகளினூடாகவும் அவரது பயணம் அழகாய் அமைந்துள்ளது. எந்தையும் தாயும் இருந்து குலாவிய எங்கள் வலிவடக்கின் மைந்தர்களாய் பள்ளிப் பருவமுதலாகவே அண்மையிலும் சேய்மையிலும் அவர் ஆளுமையின் படிமலர்ச்சியை நயந்து வந்திருக்கிறேன். முன்னைப் பழமைக்கும் பின்னைப் புதுமைக்கும் பேற்றுமப் பெற்றியனாக 'கணந்தொறும் கணந்தொறும்' தன்னைப் புதுப்பிக்கும், இடையறாத அவரது செயல்வீரம் எமக்கெலாம் முன்மாதிரியானது. வெறும் வாய்ச்சொல் வீரராக இல்லாமல் தாம் வகுத்துக்கொண்ட இலக்குகளுக்கு வாழ்வு தரும் வண்ணமாக இளமைப்பருவ முதலாகவே சமூகப்பயனான

அமைப்புகளைத் தோற்று வித்து கலை - இலக்கிய சமுதாய மேம்பாடுப் பணிகளை ஆற்றி வருபவர் வீணை மைந்தன். உலகமயமாக அலைகளிடை சுயம் இழக்கும் அவலங்களிடையும் புலம் பெயர் வாழ்விலும் சுயம் காக்கும் - மீட்கும் ஆளுமையாக அவரது பணிகள் விரிகின்றன. அவர் மேன்மைகள் யாவிலும் ஆதார சுருதியாக, சுய நிமிர்வின் அடையாளமாக இலங்கை வேந்தன் இராவணன் வீணை இரண்டறக் கலந்துள்ளது.

கொடிதான இளமையில் வறுமை, கடிதான இடம்பெயர், புலம்பெயர் அவலங்களை யெல்லாம் தாண்டி நிமிர்ந்த பண்பாட்டு மேன்மைக்கான செம்மையான அவர் வாழ்வின் உண்மை அழகைக் கொண்டாடும், வீணை மைந்தன் - 75 பவள விழா இதழை வெளியிடுவதில் யாழ். இலக்கிய வட்டம் பெருமிதம் கொள்கின்றது.

பேசாப் பொருளைப் பேச நான் துணிந்தேன்
கேட்கா வரத்தைக் கேட்க நான் துணிந்தேன்.
மண்மீதுள்ள மக்கள், பறவைகள்,
விலங்குகள், பூச்சிகள், புற்பூண்டு, மரங்கள்
யாவுமென் வினையா விடும்பை தீர்ந்தே
இன்பமுற் றன்புட நிணங்கி வாழ்ந்திடவே
செய்தல் வேண்டும், தேவ தேவா!

திருச்செவி கொண்டு திருவுள மிரங்கி
'அங்ஙனே யாகுக' என்பாய், ஐயனே!
இந்நாள், இப்பொழு தெனக் கிவ்வரத்-
தினை அருள்வாய் ஆதி மூலமே! அநந்த
சக்தி குமாரனே! சந்திர மவுலீ!
நித்தியப் பொருளே சரணம்
சரணம் சரணம் சரண மிங்குனக்கே.

- யாரதி

ஞானாகா சத்து நடுவே நின்று நான்
பூமண்டலத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக, தன்பமு மிடிமையு நோவுஞ்
சாவு நீக்கிச் சார்ந்த பல்லுயிரெலாம்
இன்புற்று வாழ்க என்பேன்! இதனை நீ

மனச்செம்மையான படைப்பாளி

வீணை மைந்தன்

நயினை கி.கிருபானந்தா,

தமிழாசிரியர்

செயலாளர் யாழ் இலக்கிய வட்டம்

வாழும்போதே கலை-இலக்கிய படைப்பாளிகளை கௌரவிக்கும் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் செயற்பாடுகள் விரிகின்றன. இந்த வகையில் எங்கள் புலத்து முகிழ்த்து இன்று கனடா தேசத்து புலம்பெயர் வாழ்வில் மண்பயனூறும் வண்ணம் தன் கலை இலக்கிய சமூகப் பணிகளால் மிளிர்கின்ற ஆளுமை, வீணைமைந்தன், திருவாளர் கே. ரி. சண்முகராஜா.

வீணைமைந்தன் எழுத்தாளுமை இன்று உலகளாவி கொண்டாடப்படுகின்றது. அவரது எழுத்துக்களின் ஊற்றுக்கள் தாய்த்தேசத்து வாழ்விடை ஆழ வேர்விட்டுள்ளது.

அறிமுகமான கணத்திலேயே அவரது கண்களின் வெளிச்சத்தை உணர்ந்திருக்கிறேன். பின்னாளில் அவரது மனச்செம்மையான எழுத்துக்கள் வசமானேன் என்றால் மிகையில்லை.

பண்பாளர்; அன்பாளர்; எவர்மனதையும் புண்படுத்தாமல் பழகும் இனிய நெஞ்சத்தர். ஒழுக்கம், உண்மை உழைப்புள்ளவர். புலமை கொண்ட தமிழை நேசிக்கத் தெரிந்த எழுபத்தைந்து வயது இளைஞன் இவர் அகவை-75 இனை, தாய் மண்ணில் நல்லூர் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் கொண்டாடுவதில் யாழ். இலக்கிய வட்டம் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

❧

Brief Life History and Achievements

K.T.Shanmugarajah

Brief profile of Our Cultural Personality, K.T.Shanmugarajah known as 'veenai mynthan' evolved with will power and commitment on enhancement.

- Born in Manipalay Green memorial Hospital on August 1st 1947.
- Old student of Kankesanthurai Roman Catholic Mixed School and American Mission English School, during the period of well-known English Scholar and Principal Late K.Richard Subramaniam of VVT.
- 1st employed by the popular private medical practitioner Dr.T.Rajendra(MBBS) as a Chief Dispenser since 1966-1977.
- Since 1979 to 1987 worked for U.S.A Air Force Base in Frankfurt am main-West Germany, attached 435thTAW (TACTICAL AIRLIFT WINK) supply squadron.
- Now in Canada Freelance Tamil writer for several weekly and Bi-weekly (Magazine) media.
- Released four Tamil Literary books, covering ethnography of displacement, Poetry collection and Drama.
- His work was Enjoyed and appreciated by scholars including Former Chief Minister of Tamil Nadu Late Dr. M. Karunanithi
- Respected Canadian patriotic being Founder of Canadian Tamil Writer's Inayam and involved in various voluntary social development movements.
- Now he is proudly celebrating his 75th birthday in his home land.

அறிமுகம்

நான் ஏன் பிறந்தேன் என மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் ஆனந்த விகடன்ில் எழுதியது போன்று என்னுடைய பிறப்பு ஒன்றும் அவ்வளவு சுவாரஸ்யமானது அல்ல! ஆனாலும் ஒவ்வொரு மானுடப் பிறவிக்கும் ஒரு அர்த்தம் உண்டு. மனிதப் பிறவி விலங்குகளுக்கொப்பானதல்ல: அரிது! அரிது! மானிடராகப்பிறப்பது அரிது, என்று பெரும்பாலோர் உணரத்தவறிவிட்டார்களோ என இக்காலத்தில் மனிதர்கள் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது. அல்லது அப்படி அர்த்தமற்றதாக வாழப்பழகி விட்டார்கள் போலும்.

எனது பிறப்பு இவ்வுலகிற்கு அவசியம் அற்றது போல் தான் சிசுவாக வெளி வந்தேன். இத்தனைக்கும் எனது பெற்றோருக்கு நான் தலைச்சன் பிள்ளை ஆரோக்கியமான பெற்றோருக்கு எனது தாயாருக்கு முதல் பிரசவம். சராசரி எடையைவிட சற்றுக்குறைவான எடையுடைய சிசுவாகப் பிறந்தேன். மூன்றே கால் இறத்தல் நிறை. ஆனபடியால் இச்சிசு உயிர்பிழைப்பது கடினம் என்று மானிப்பாய் கிறீன் மெமோரியல் வைத்தியசாலை சிப்பந்திகள் பேசிக்கொண்டார்களாம். எனது பூட்டி மாரிமுத்து ஆச்சி வைத்தியர் பாலசிங்கம் ஐயாவை நையப்புடைக்காத குறையாக வாங்கு வாங்கென்று வாங்கினார்களாம். பின்னாளில் எனது தாயார் சொன்னார் “உன்னால கால்மாட்டில் காத்திருந்த தோட்டிக்கு ஐந்து ரூபாய் நட்டம்”. எப்படியோ பாலசிங்கம் ஐயாவின் வைத்தியக்குழு என்னைக் காப்பாற்றி தாயையும் பிள்ளையையும் ஆச்சி கையில் ஒப்படைத்து விட்டார்கள்.

இச்சம்பவத்திலிருந்து எனது பிறப்புக்கும் ஏதோ ஓர் அர்த்தம் உண்டென்பதை உணர்வதற்கு எனக்குப் பல ஆண்டுகள் ஆயிற்று. அந்த வெளிச்சம் கனடாவில் தான் என் மேல்பட்டது. எழுத்து எனது முகவரியாயிற்று. என்னை வாசித்து நேசிக்க ஒரு கூட்டம் தானகத் தோன்றியது. இதுதான் எனது பிறப்புக்குக் காரணமோ; இருக்கலாம். நாடுகள் பல கடந்து “வீணை மைந்தன்” அறிமுகமானான். முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் மு.க உட்பட பலர் பாராட்டினார்கள். நாடு கடந்து பல நல்ல அறிமுகங்களும் தோழமையும் பெரியோர்களின் வாழ்த்தும் என்னை சிந்திக்கத் தூண்டின; உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

இதை உறுதிப்படுத்துவது போல் பல பெரியார்களும் கற்றறிவாளர்களும் கவிஞர்களும் பவள விழாக் காணும் எனக்கு அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துரைகள், செய்திகள், பாராட்டுரைகள், கவிதைகள் சாட்சியமாகின்றன. இத் தருணத்தில் இந்தக் களிமண் உருண்டையைக் கலைச்சிற்பமாக்கி வடிவமைத்து எனது கண்கண்ட தெய்வங்களான நல் ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் நெஞ்சில் நிலை நிறுத்தி, மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் எனும் வரிசையில் குருவாக வந்து என்னை ஆசீர்வதித்து ஆளாக்கிய தெய்வங்களே, உங்களை வணங்குகின்றேன்.

என்னுடைய எழுத்துக்களும் வெளியீடுகளும் கலை, இலக்கிய முன்னெடுப்புகளும் சமூக நலம் சார்ந்தே அமைகின்றன.

என்னுடைய கலை இலக்கியப்பணியையும் கனடிய ஊடகங்களில் பிரசுரமான படைப்புக்களின் மூலமும் யாழ்ப்பாணத் தாயகத்தில் வாழும் படைப்பாளிகளும் கலை இலக்கியத் தோழர்களும் முன்னெடுக்கும் பவளவிழா ஏற்பாடுகளுக்கும் யாழ் இலக்கிய வட்ட வெளியீடாக வரும் “பவளவிழா” மலர் அறிமுகமும் என்னைத் தாயகத்தில் பெருமைப்படுத்தும் நிகழ்வுகளாக அமைந்து விட்டன. வாழ்நாளில் வாழும்பாலத்தில் ஒரு கலை இலக்கியப் படைப்பாளிக்கு வழங்கும் இக் கௌரவம் காலத்தால் மறக்க முடியாத இனிய நிகழ்வாகும். இவ்வேளையில் பவளவிழா நிகழ்வுகளைப் பூரிப்போடும் அக்கறையோடும் ஏற்பாடு செய்த யாழ் இலக்கிய வட்டத் தலைவருக்கும், நிர்வாகத் தோழர்களுக்கும் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகளை அறியத்தருவதில் பேருவகையும் மனநிறைவும் அடைகின்றேன்.

நான் விட்டுச் செல்லும் எச்சங்கள் என்னைப்பற்றிப் பேசவைக்கவோ நினைக்க வைக்கவோ பயன்படுமானால் எனது பிறவி அர்த்தமுள்ளதாகும் என நம்புகிறேன். என்னைப் போன்ற சாமான்யனுக்கு இது கொஞ்சம் அதிகப் பிரசங்கித்தனமோ எனவும் நாணுகிறேன். எது எப்படியாயினும் வாழ்க்கை இனிதாகவே உள்ளது. நீங்களும் பிறவியின் அர்த்தம் உணர்ந்து வாழ்ந்து பாருங்கள். எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா எனப் பாரதி போல நீங்களும் ஆனந்தக் கூத்தாடக் கும்மியடிப்பீர்கள்.

“அகவை எழுபத்து ஐந்தாகிப் பவள விழாவையும் நீ காணுவாய்;” என எனக்கு அருளிய விநாயகப் பெருமானையும் அவர் தம்பி தமிழ்முருகனையும் புதுக்கோட்டை அன்னை புவனேஸ்வரி தாயையும் என்றென்றும் என் நெஞ்சில் கோயில் கொள்ள வைத்து நன்றியுடன் வணங்கி என் வாழ்க்கைப் பயணத்தை வாழும் வரை தொடர்வதற்கு தேவர்களே என்னை ஆசீர்வதியுங்கள்!

**அன்பன்
வீணை மைந்தன்**

அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது . . .

சிவசுந்தர். ஆ. வெங்கடேஸ்வரக் குருக்கள்

திருமுருகன் கோவில்,

மொன்றியல்,

கனடா.

“**ஞா**னமும் கல்வியும் நயத்தல் அரிது” கல்வியும் அந்தக் கல்வியின் கண் பெறும் அறிவு, தெளிவும், தெளிவினால் பெறும் சிந்திக்கும் திறனும், அந்தத் திறத்தினால் வரும் பேச்சும், எழுத்தும் ஒருவரின் தகைமையை உணர்த்துகின்றன. சிலருக்குப் பேசுவரும், சிலருக்கு எழுதவராது, பேச்சாற்றல் எழுத்தாற்றல், படைப்பாற்றல் நிறைந்த ஒருவர் உயர்பண்பாளர். கவிக் கோ சண்முகராஜா அவர்கள்.

1990களில் கனடாவில் வந்த புதிதில் எனது சகோதரர் வேணு ஐயாவின் வீட்டில் முதன் முறையாக அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கனடா தமிழ்க் கலாச்சார சங்கத்தின் கூட்டம் அன்று நடைபெற்றது. அதன் முதல் தலைவராக திரு. சண்முகராஜா அவர்களும் உபதலைவராக எனது சகோதரர் வேணு ஐயாவும் இருந்தார்கள். பின்னர் தமிழர் ஒளி அமைப்புக்கு சென்றபோது கனடாவின் முதல் தமிழ் வானொலி என்ற பெருமை பெற்ற தமிழ்த்தென்றல் வானொலிக்கு அவர் நிகழ்ச்சிகள் தயாரித்து தொகுத்து வழங்கிய போது கண்டேன். அங்கு இசைமேதை Dr. சீர்காழி, சிவசிதம்பரம் அவர்களைச் செவ்வி கண்டது என அவ்வானொலிக்கு மேலும் பல நிகழ்வுகள், சந்திப்புக்கள் தொடர்ந்தன. பழகுவதற்கும், பேசுவதற்கும் அவர் என்றும் இனியவர். விருந்தோம்பலுக்கும், உபசரிப்பிற்கும் அவர்தம் துணைவியார் அவருக்கு உறுதுணையாவார். மொன்றியலுக்கு வரும் தமிழ் ஆர்வலர், சான்றோர் இவர்கள் இருவரின் அன்பு உபசரிப்பில் மிகுந்து மகிழ்வது பலரும் அறிந்த விடயம்.

பணத்திற்காக அல்லாது தம் உயிர்க் குடும்பத்தினர், பிள்ளைகள் எதிர்காலம் எனப் புலம்பெயர்ந்தவர்களே இம்மண்ணில் அதிகம். அன்றைய காலகட்டத்தில் இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்ப, ஊடக வசதியான கூழல், தமிழருடை, பாட்டு, பேச்சு, நாட்டு நிலை, செய்தி என்பன கேட்க, பார்க்க எல்லோர் மனதிலும் ஆதங்கம் நிறைந்த வேளையில்

பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் வாணி விழா போன்ற பல நிகழ்வுகளை எல்லோரையும் சேர்த்து செய்த பெருமை திரு. கே. ரி. சண் அவர்களுக்கு உரியது. இன்று ரொறன்றோவில் முன்னணியில் இருக்கும் அநேகர் மொன்றியலில் இருந்து சென்றவர்களே என்பது மிகையாகாது. திரு. கே.ரி. சண் அவர்கள் மொன்றியலிலே இருந்துவிட்டார்.

1995களில் நடிகர் திலகம் திரு. சிவாஜிகணேசன் அவர்களுக்கு பிரான்ஸ் அரசினால் “செவாலியே” பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டபோது நடிகர் திலகம் அவர்கள் அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா லாஸ் ஏஞ்சல் நகரம் வந்தபோது வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்களால் எழுதி வாழ்த்தி பேசிய கவிதைமடல் திரு. சிவாஜி அவர்களின் சென்னையில் உள்ள “சாந்தி திரையரங்கில்” பொதுமக்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்ததைப் பலர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். அத்தகைய திரு. சிவாஜி அவர்களால் பெருமைப்படுத்தப்பட்ட கவிஞர் திரு.சண் ஆவார்.

கலைஞர்களை வாழும் காலத்தில் வாழ்த்தி பெருமைப்படுத்தவேண்டும். அவர்தம் மனம் நிறைவடைய வேண்டும். அதுவே கலைத்தாய்க்கும் தமிழன்னைக்கும் பெருமை. ஏனெனில் தமிழன்னை மைந்தர்களை மற்றவர்கள் போற்றுதல் தாய்க்குத்தானே பெருமை. அகவை 75 காணும் வீணை மைந்தர்க்கு அவர்தம் பெருமை என்றும் வைரம்போல் ஜொலிக்க எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் மொன்றியல் தமிழ்க்கடவுள் முருகப்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஜீஜீ

யாதுமாகி நின்றாய்—காளி!—எங்கும் நீ நிறைந்தாய்
 தீது நன்மை யெல்லாம்—காளி!—தெய்வ லீலை யன்றேர்
 பூத மைந்தும் ஜனாய்—காளி!—பொறிகளைந்தும் ஜனாய்
 போத யாகி நின்றாய்—காளி!—பொறியை விஞ்சி நின்றாய்!

- அமரகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

Honours

Queen Elizabeth II Diamond
Jubilee Medal recipient
Canada - 2013

Maha Guru

Awarded by Maha Chandi
Homam priests Group led
by Achapuram A. Gnanakan-
tha Kurukkal
India - 2010

Siva Kala Ratna

Awarded by Pillaiyarpati Veda
Agama School and Temple
India - 2005

International scholar of Hindu Theology

Awarded by Tamil Cultural Centre
of Toronto
Canada - 2005

Sri Durga Karya Thurantharar

Awarded by Nallai Thirugana
Sambandar Atheenam
Sri Lanka - 2001

Saivagama Paripalana Sathana Thilakam

Awarded by International Coun-
cil of Hindu Priests
India - 2001

Siva Darna Poosanam

Awarded by International Hindu
Guru Peedam
Australia - 2001

Saiva Paripaalakar

Awarded by Hindu Devasthanam
Saha
Malaysia - 1986

Thiru Muruga Gurumani

Awarded by Nallai Thirugana
Sambandar Atheenam
Sri Lanka - 1983

Satyoyatha Sivachariyar

Awarded by Sivasri J. Kailasa
natha Kurukkal, Hindu Matha
Peedashipathi
Sri Lanka - 1978

Awards

Saiva Paripooranar 2001
Sivaneri Kaavalar 2001
Sivagama Kiriyava Vitthakar

Maha Guru

Hindu Rev. Kanaswami Thiagarajah Kurukkal

Senior Minister of Hinduism, Head of Canada Hindu Matha Peedam
Founder, president and Chief Priest of
Thurkeswaram Sridurka Hindu Temple in Toronto, Canada

ஆசிச் செய்தி

மஹாகுரு. சிவபுரீ. தியாகராஜாக்குருக்கள்
கணஸ்வாமிகள்

பிரதமகுரு, அறங்காவலர் சபைத்தலைவர்
துர்க்கேஸ்வரம், ஸ்ரீ துர்க்காதேவி அம்பாள்
தேவஸ்தானம், ரொறன்ரோ

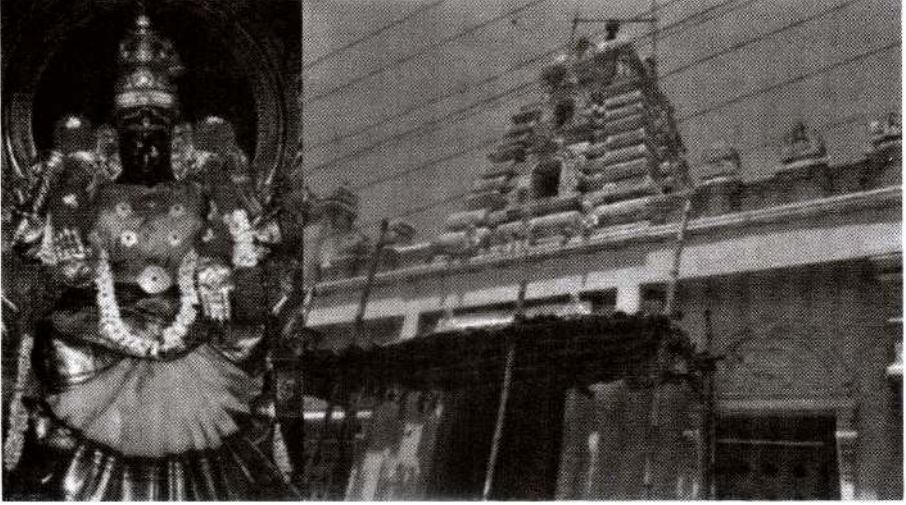
‘எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு”

எளிமை, பண்புடைமை என்னும் இலக்கணங்களால்
தம்மை உயர்த்திக் கொண்ட அறிஞர்கள் தம் இனத்துக்கும்
சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் கிடைத்த வரப்பிரசாதம்.
இந்தக் குறளைக் கேட்கும்போது எனக்கு ஞாபகம்
வருவது “சண்” எனவும் “வீணை மைந்தன்” எனவும்
அறியப் பெற்ற திரு. கே.ரி.சண்முகராஜா அவர்கள்தான்.
தமிழ் மொழியிலும் தமிழ் அறிஞர்களிடமும் அவர்
கொண்ட அன்புக்கு அளவில்லை. அல்லும் பகலும்
தன் நினைவெல்லாம் தமிழ் உணர்வு கொண்ட தமிழ்ப்
பெரியாரான இவர், எழுதிய கவிதைகள், கட்டுரைகள்,
நாடகங்கள், விமர்சனங்கள் ஒவ்வொன்றும் படித்தவர்
முதல் பாமரர் வரை புரிந்து ரசிக்கக்கூடியவை. நல்லை
கருத்துக்களை விதைக்கக்கூடியவை. சமூகத்தை
நல்வழிப்படுத்தும் இயல்பு கொண்டவை. எவரையும்
காயப்படுத்தாமல், உண்மையை இவர் உரைக்கும்
பாங்கே வித்தியாசமானது. இந்தத்திறமையும் தன்மையும்
கல்வியால் மட்டும் வந்ததல்ல. அவை அவரின் இரத்தத்தில்
கலந்தது. பிறப்புடன் அமைந்தது எனலாம்.

எழுதுவது மட்டும் அல்லாமல், அவ்வாறு வாழ்ந்து மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இவர் திகழ்வதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. சமூகம் பற்றிய அக்கறையினால் பல்வேறு வகைகளில் சேவைகள் புரிந்து தன்னையே அர்ப்பணித்து வரும் திரு. கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள், இவ்வாண்டு அகவை எழுபத்தைந்தினை எய்தி, "பவள விழா" காண்கிறார். எழுத்திலும் கலையிலும் என்றும் இளைஞரான அவர், இன்னும் பல ஆக்கங்களை நமக்குத் தந்து சேவை புரியவேண்டும். அவர் அன்பும், அறனும், சீரும், சிறப்பும், கீர்த்தியும், புகழும், அனைத்து ஐஸ்வர்யங்களும் பெற்று நீடுழி வாழ்க என வாழ்த்தி, கனடா ரொறன்ரோ துர்க்கேஸ்வரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி அம்பாளைப் பிரார்த்தித்து ஆசி வழங்குகின்றோம். பவள விழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள்.

சுபம்.

ஜெ

புதுக்கோட்டை புவனேஸ்வரி அம்பாள் திருக்கோவில்

பவள விழாக் காணும் பல்துறை ஆற்றலாளர்

“கம்பவாரிதி”
இலங்கை ஜெயராஜ்

பவள விழா மலர்

உலகம் உய்யத் தோன்றியது நம் தமிழ்மொழி.
பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் இவ்வுலகில் இருந்தபோதும்,
தமிழ்மொழியின் தரம் அறிந்து வாழ்வோர் ஒரு சிலரேயாம்.
அங்ஙனம் தமிழ்த்தாயின் தாசர்கள் ஆனோர்,
அவ் அன்னையைத் தம் உயிரில் பதித்துக் கொண்டதால்,
காலத்தாலும் இடத்தாலும் எங்கு பெயர்ந்து சென்றபோதும்,
அவ் அன்னையின் தாள் தொழுது வாழ்தலையே,
தம் வாழ்க்கைக் கடனாய்ப் போற்றி நிற்பர்.
அத்தகைய உயர்ந்தோர் வரிசையில் நிலை நிற்பவரே,
ஈழத்தில் பிறந்து இன்று கனடாவில் வாழ்ந்து வரும்,
கவிஞர் ‘வீணை மைந்தன்’ ஆவார்.
தேசங் கடந்தபோதும் தமிழ்மேல் நேசங் கடவாத இப்பெரியார்,
தான் சென்று வாழும் கனடா மண்ணுக்கு,
தமிழை நல்கி பெருமை கொண்டு நிற்கிறார்.
கவிஞர், எழுத்தாளர், விமர்சகர், சஞ்சிகை ஆசிரியர், பத்திரிகை ஆசிரியர் என,
பற்பல தமிழ் முகங்களைக் கொண்டிருக்கும் ‘வீணை மைந்தன்’ அவர்களை,
உலகளாவி பல இலக்கிய அமைப்புக்கள் பாராட்டி, கௌரவித்து உள்ளன.
பல நூல்களை ஆக்கித் தமிழ் அன்னையின் தரம் உயர்த்திய,
இப்பெரியாரின் பவள விழாச் செய்தி அறிந்து எல்லை அற்ற மகிழ்வு கொள்கிறேன்.
‘வீணை மைந்தன்’ அவர்களின் ஆயுளும் பணிகளும் மென்மேலும் சிறக்க,
என்னை வாழ்விக்கும் கம்பனாட்டாழ்வான் பதம் பணிந்து வாழ்த்துகிறேன்.

‘இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை’

வாழ்வது ஒருமுறை வாழ்த்தட்டும் தலைமுறை

அருள்பணி ம. ச. அந்தோனிசாமி

பாளையங்கோட்டை,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

01

08.2022இல் அகவை 75ஆவது காணும் பவள விழா நாயகன் மேன்மை மிகு வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்களை மனதார வாழ்த்துவதில் பெரு மகிழ்வடைகின்றேன்.

இலங்கை - சங்கானையில் தோன்றி, காங்கேசன்துறையில் கற்று, கே. கே. எஸ். அமெரிக்கன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் புலமைபெற்று, ஈரான் மற்றும் மேற்கு ஜேர்மனியில் செதுக்கப்பட்டு, கனடா - மொன்றியல், ரொறன்ரோவில் கலைச் சிற்பியாகச் சிறந்து மிளிரும் வீணை மைந்தனின் வாழ்வு வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை.

புலவர் பார்வதிநாதசிவம் அவர்களின் வழிகாட்டுதலில், கவிதை படைப்பதில் தொடங்கிய இவரது கலைப்பயணம் சிறப்பான கட்டுரைகள், நாடகங்கள், கவிதைகள், நேர்காணல், விமர்சனம் மூலம் தமிழ் சமூகத்திற்கு இனிய விருந்து படைத்துள்ளன. தமிழர் தகவல், செந்தாமரை, மஞ்சரி, சூரியன், தாயகம், விளம்பரம், முழக்கம், வாசகன், கனடா முரசொலி, தென்றல் ஆகிய அச்சு ஊடகங்களிலும், கனடிய வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்வுகளிலும் இவரது படைப்பாற்றல் சிகரம் தொட்ட சாதனைகளாகும். "கனடா தமிழ் கலாச்சாரச் சங்கம்" மற்றும் "கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்" என்ற அமைப்புகளை உருவாக்கி, தலைமை ஏற்று, பல கலைஞர்களை தமிழ் சமூகத்திற்கு அறிமுகம் செய்து அழகு பார்த்த ஆசான் இவர். நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன், முத்தமிழ் கலைஞர் கருணாநிதி, கவிஞர் வைரமுத்து, அப்துல் ஹமீது போன்ற சான்றோர்களால் பாராட்டுப் பெற்ற தமிழ் கலைஞர்.

"முதுமையின் மதிப்பு நீடிய வாழ்வினால் வருவதன்று: ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கை அதற்கு அளவு கோலன்று. ஞானமே மனிதர்க்கு உண்மையான நரைதிரை: குற்றமற்ற வாழ்க்கையே உண்மையான பழுத்த முதுமை" (சாலமோனின் ஞானம் 4: 8-9)

வாழ்க்கை என்பது ஒரு கொடை....
 நல்வாழ்க்கை என்பது ஒரு வசந்தம்....
 நீடிய வாழ்க்கை என்பது ஒரு கொண்டாட்டம்....

பிறப்பின் பவள விழாக் காணும் வீணை மைந்தன், அவரது மனையாள் திருமதி. சந்திரா, மகள்கள் துஷி, பிரியா, மருமகன்கள் குயின்டஸ், மைக்கேல், வாரிசுகள் ஜெய்டன், ஆஷ்டன், விக்டோரியா, உறவுகள், நட்புகள் அனைவருக்கும் என் இதயம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்கள். வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்களின் சிறப்பான வாழ்வும் தமிழ்தொண்டும் ஆல்போல் பெருகி, அறுகுபோல் முடிவில்லா இசையாக, அவனியெங்கும் மணம் கமழ என் இறைவேண்டுகலூடன் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

ஜீ

நாங்கள் பெற்ற செல்வங்கள்

“பெற்றுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
 மக்கட்யேறு அல்ல யிற.”

— திருவள்ளுவர்

மதிப்பிற்குரிய திரு. சண்முகராஜா அவர்களின்

75ஆம் ஆண்டு பவள விழா

Rev. Fr. Tiburtius Fernandez SMA,
Former Provincial,
African Missions,
Canada

வீணை நூற்று

ஐயா அவர்களையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் இருபது அகவைகளாக எனக்குப் பழக்கம். அது எனக்குக் கிடைத்த ஒரு கொடையென்று தான் நான் சொல்ல வேண்டும். சிறந்த கவிஞர், மொன்றியல் தமிழ்ச் சமூகத்தில் அறிவு கூர்ந்தவராகவும், மொழிப்புலமை பெற்ற பெரியவராகவும் போற்றப்படுபவர். பல நிகழ்ச்சிகளில் தலைமை வகிப்பவர்களில் ஒருவராக இவரைப் பார்க்கும்போது அனைவருக்கும் ஒரு திருப்தி. எளிமை, நட்பு மற்றும் நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளையும், அரசியல் போக்குகளையும் ஆய்ந்தறிந்து, எடைபார்த்து, சுவாரசியமான வகையில் அனைவருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளும் தன்மை ஆகியன இவரின் சிறப்புக் குணங்களாகும். இவரின் கருத்துத் தெளிவினையும், இனிமையாகப் பேசும் முறையினையும் நான் மிகவே ஆர்வத்துடன் கேட்டதுண்டு.

நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் அவர்களின் அபிமான ரசிகர். 1995ஆம் ஆண்டு நடிகர் திலகம் அவர்கள் பிரான்சு நாட்டின் மிகப் பெரிய விருதாகிய Legion of Honour விருது பெற்ற பாராட்டு விழா அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா மாகாணத்தில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்ட போது, இவர் இயற்றியிருந்த தமிழ்க் கவிதைத் தொகுதி அனைவரையும் ஆட்கொண்டது. அதன்பின் நடிகர் திலகம் சென்னையில் இவரைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்து விருந்துபசாரம் செய்தார் என்பது யாருக்கும் தெரியாத விடயமாகும்.

பவள விழா வாழ்த்து

நல்லறமாகிய | இல்லைச் சோலையிலே
இன்பமாய் வாழ்க்கையும்
இளமையாய் நாட்களும்
இரும்பும் காந்தமும்

பொருந்தும் பான்மையாய்
நேசமான மனைவியும்
நேர்மையான மக்களும்
நேர்த்தியான செயல்களும்

கீர்த்தியான நாட்களும்
 தொலையாத நிதியும்
 தடையறாக் கொடையும்
 குன்றாத வளமையும்
 குறையாத வயதும்
 சலிப்பிலா உளமும்

கலையாத கல்வியும்
 கபடற்ற நட்பும்
 மாறாத சொல்வாக்கும்
 ஆரோக்கிய தேகமும்
 இதற்கெலாம் சிகரமாய்
 இறையச்சம் பூண்டு
 வாழ்கவே இன்னும் பல நூற்றாண்டு!

ஜிஜி

“கவியின் காதல்” நூலில் . . .

உலகப் பரப்பெங்கும் ஓடி ஓடி எங்கோ ஓரிடத்தில் கால் ஊன்றிக் கிளை பரப்பிக்கொண்டிருந்தாலும், அடி மனதின் வேரோட்டம் மட்டும் எங்கள் மண்ணில் தான் என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. அதற்குச் சான்றாய் வருவது தான் எங்கள் மண்ணின் பெருமை மிகு மைந்தன் திரு. வீணை மைந்தன் தரும் இந்த அற்புதமான படைப்பு...! ஒரு நல்ல பேச்சாளராக, விமர்சகராக, எழுத்தாளராகத் தான் பிறந்த மண்ணில் மாத்திர மல்லாது புலம்பெயர் மண்ணிலும் பெருமையோடு விளங்குகின்றவர் திரு. வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்கள்....! எனது தந்தையாரான திரு. “நடமாடி” இராசரத் தினம் அவர்களுடைய அன்பான நண்பரான இவர், எப்படி அவர்மீது அன்பும் மதிப்பும் கொண்டிருக்கிறாரோ அதைப்போல் பல மடங்கு திரு. வீணை மைந்தன் மேல் எனக்கிருக்கிறது...! அதற்கு அவருடைய எளிமையான பண்பு, மற்றவர்களை மதித்து நடக்கும் பாங்கு, யார் மன தையும் நோகடித்து விடக்கூடாது என்பதிலே எடுத்துக் கொள்ளும் அக்கறை... இப்படிப் பல பல காரணங்கள் உண்டு....! இவை எல்லாவற்றையும் விட அன்போடு பழகியவர்களை அப்போதைக்கப்போதே மறந்துவிடுகின்ற மனிதர்கள் வாழும் இந்த நாட்களில் என் தந்தை போன்ற பல கலைஞர்களை நெஞ்சில் நிறுத்தி அவர்களுக்காய் ஏதாவது அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்ற அவரது உள்ளத்து உயர்வை எப்படிப் பாராட்டி முடிப்பது...?

“வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம்

உள்ளத்தனையது உயர்வு”

என்ற வள்ளுவத்தை வாழ்க்கையாக்கிக் காட்டுகிறது இவர் நிலை.

திருமதி கோதை அமுதன்

ஆசிரியை ரொறன்ரோ தமிழ்க் கல்விக்கூடம்

(எழுத்தாளர் - கலை இலக்கிய வாதி)

K. J. Shanmugarajah

*It is a great pleasure to send you best wishes and
warmest congratulations on the occasion of your
seventy-fifth birthday*

Prime Minister of Canada
Ottawa 2022

RIDEAU
HALL

June 21, 2022

Dear Mr. and Mrs. Shanmugarajah,
Congratulations on your 50th anniversary!

Years ago, you found each other and decided to build your lives together, growing as individuals as you grew as a family. From your union, branches emerged—friends, a home, a life, a community. You stood by each other, no matter the challenge, and inspired those around you with your strength and devotion.

This is a wonderful occasion to look back over the years, at all the happy moments and memories that are the result of two lives joined.

I wish you a very happy anniversary.

Yours sincerely,

Mary Simon
Governor General of Canada

Mr. K. T. Shanmugarajah, Mrs. Gnanambikai Shanmugarajah

To: Shan & Gnanambikai,

**Happy
50th Wedding Anniversary!**

Ryan Brownstein
City Councillor
Dollard-des-Ormeaux

Congratulations on your fifty-year anniversary.
wish you ooth a long and happy life together,
full of love, comfort and Peace,
and blessings.

Dear Shan,

You have lived a great life of 75 years. We are proud to have you reside in our community of Dollard-des-Ormeaux. Your cultural and social contributions in Quebec, Canada, and Sri Lanka are to be commended. Congrats on reaching seven and a half decades on this earth! It is a remarkable achievement. I wish you all the best as you celebrate this special moment in your life. Wishing you many more years of good health, happiness, and success.

‘WO BIRTHDAY

மாநிலம் பயனுற வாழ்க!

கவிஞர். சோ. பத்மநாதன்

“ஏரகம்”

பொற்பதி வீதி,

கொக்குவில்.

பவள விழா மலர்

2015 ஆம் ஆண்டென்று நினைக்கிறேன் “வீணை மைந்தன்” வந்திருந்தார், தமது நூல்களை யாழ்ப்பாணத்தில் அரங்கேற்றி வெளியிட விரும்பினார். எழுத்து மற்றும் வெளியீட்டுத்துறைகளோடு தொடர்புடையவன் என என்னைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, ஆலோசனையைப் பெற வந்திருந்தார். நண்பர் ஆசை இராசையாவிடம் அவரை அழைத்துச் சென்று அட்டைப்படங்கள் வரைய ஏற்பாடு செய்தேன். நூல்கள் வெளிவந்தன. அதன்பிறகும் இலங்கைக்கு வரும் வேளைகளில் வீணை மைந்தன் என்னை வந்து காண்பார். அரசியல், கலைகள், புலம்பெயர்வாழ்வு பற்றியெல்லாம் உரையாடுவோம். “தொலைந்துபோன வசந்த காலங்கள்” என்ற அவர் நூல் சுயசரிதைப் பாங்கானது. தாம் பிறந்து வளர்ந்த காங்கேசன்துறையையும் அதைச் சூழவுள்ள மாவிட்டபுரம், தையிட்டி, மயிலிட்டி, கட்டுவன் முதலிய கிராமங்களையும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் தொழில், சமய, கலை ஈடுபாடுகள் பற்றிய சுவாரஸ்யமான பதிவுகளைக் கொண்டது இந்நூல்.

காங்கேசன்துறைக்கு சரக்குக்கப்பல்கள் வந்தபடி இருப்பதால், துறைமுகம் ஒரே கலகலப்பாக இருக்கும். தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர், பிறநாட்டவர் எனப் பலரும் புழங்குவதால் பல மொழிகளும் சங்கமிக்கும். சீமெந்துத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வோர் இன்னொரு கூட்டம் கோயில்கள், தேவாலயங்கள், வாடி வீடு (Rest House), பட மாளிகைகள், பாடசாலைகள் ஊரை உயிர்ப்பாக வைத்திருக்கும். இந்தச் சூழல்தான் வீணை மைந்தனை உருவாக்கியது. புலம்பெயர்ந்துபோய் ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பின்னும், இளமைக்கால நினைவுகள் அவரை ஆட்கொண்டுள்ளன.

எழுபதுகளில் இளவயதினராய் இருந்தோருக்கு அறிஞர் அண்ணாவும் கலைஞர் கருணாநிதியும் ஆதரவான எழுத்தாளர்களாக, பேச்சாளர்களாக விளங்கினர். பராசக்தி, மனோகரா முதலிய திரைப்படங்கள் அவர்களை வசீகரித்தன. வீணை மைந்தன், கருணாநிதி தாசனானார். நடிகர்திலகம் சிவாஜி கணேசனின் பக்தரானார். தமிழகம் போய் இக்கனவுலக நாயக நாயகிகளைச் சந்திக்கவும் செய்தார். ஈழத்தில்,

தனிச்சிங்களச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதையடுத்துச் மொழியுரிமைப் போராட்டங்கள் அரசியலில் முதன்மைபெற்றன. தந்தை செல்வநாயகம், அ. அமிர்தலிங்கம், செ. இராசதுரை முதலியோர் பேசிய கூட்டங்கள் காங்கேசன்துறையில் நிறையவே நடந்தன. விதிவிலக்காக தொழிலதிபரும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான தா.திருநாவுக்கரசு அவர்களை வழிகாட்டியாக வீணைமைந்தன் வைத்துக் கொண்டார்.

பல்துறை ஈடுபாடுகளுக்குமிடையே, பரந்துபட்ட வாசிப்பிலும் எழுத்திலும் இவர் பொழுதைக் கழித்தார். புலம்பெயர்ந்து கனடா சென்ற பின்பும்... சஞ்சிகையில் தமது அனுபவங்களைப் பதிவு செய்தார், கவிதைகள் புனைந்தார். தாயகத்துத் தொடர்பு விடுபாடாதிருக்க வேண்டும் என எச்சரிக்கையாய் இருக்கிறார். உற்றார் உறவினர்களை நண்பர்களை வந்து பார்த்துப் போகிறார். பழக இனிய இந்த நண்பர் பவளவிழாக் காண்கிறார். யாருக்கும் உதவ முன்னிற்பவர். தமிழின் காதலர். உலகாக்கும் தமிழரான போதும் தாயகத்தின் வேர் சுமப்பவர். மாநிலம் பயினுற அவர் நீடுவாழ இறையருளை வேண்டுகிறேன்.

**நடிகர் திலகம் சிவாஜி ஐயா ஒரு வேட்டைப்பிரியர்
அவர் வீட்டுக் கூடத்தில் மாண்கொம்பு மற்றும் சில விலங்குகளின்
தோற்றங்கள் காட்சியளிக்கும்.
கூடத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள புலியுடன். . .**

பவள விழா நாயகர் வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா

ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்

பிரதம ஆசிரியர்.

கனடா உதயன் உபதலைவர்.

கனடிய பல்வின பத்திரிகையாளர் கழகம்.

அனைவருக்கும் வணக்கம்!

பவள விழாக்காணும் 'வீணை மைந்தன்' சண்முகராஜா புகழ்பாடும் அத்தியாயமானது இவ்வாண்டு தொடக்கத்தில் ஆரம்பமானது என்பதை அவரது நண்பர்களாகிய நாங்கள் உணரத் தொடங்கினோம். இறுதியில் இன்று நாம் காணும் அழகிய மலரில் இதழ்களாய் விரியும் பக்கங்களில் பாரொங்கும் இருந்து பரவியுள்ள பாராட்டுப் பதிவுகள் சங்கமிக்கும் நாளில் எனது இந்தப் பக்கத்தையும் நீங்கள் நிச்சயம் படிப்பீர்கள்.

உலகில், எல்லோருக்கும் எழுதவராது என்பதுபோல, எழுத முனைகின்ற எல்லோருக்கும் எழுத்துவராது என்பதும் ஓரளவிற்கு உண்மை. இது எனது அவதானிப்பும் கூட. ஆனால் எம்மத்தியில், எழுதும் திறனும், எழுத்தின் பலமும், எடுக்கும் தலைப்பின் தரங்குறையாப் பண்பைப் பேணும் அவதானமும், கொண்ட சிலருள் எமது பவள விழா நாயகர் வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்களும் ஒருவர். இதை நான் கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளாக கனடாவிலிருந்து அவதானித்தும் அனுபவித்தும் வருகின்றேன். எமது கனடா உதயன் பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாக அக்கறை கொண்ட 'எழுத்து நண்பரின்' எண்ணங்களுக்கு களம் கொடுக்கும் 'பாக்கியம்' பெற்றவன் என்பதால் என் அகம் விரிகிறது.

வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்கள் என்னை விட வயதில் உயர்ந்தவர். ஆனால் நான் எழுத்துலகில் காலடி எடுத்து வைத்த காலப்பகுதிக்குப் பின்னரேயே பேனா பிடிக்கத் தொடங்கியவர் என்பது, நான் கேட்டறிந்த தகவல். ஆனால் என்னை விட அவர் வாசிப்புத் திறனும் தனது எழுத்தால். வாசிப்பவர்களை வசீகரிக்கும் வல்லமையைக் கொண்டவர் என்பதும் நான் அவதானித்த உண்மை. உலகெங்கும் பரந்துள்ள அவரது நண்பர்களின் தெளிவான முடிவும் அதுவே. இவ்வாறான ஆற்றல்மிகு அன்பு நண்பரின் பவள விழாக் கொண்டாட்டங்கள் அவர் பிறந்த தாய் மண்ணில் ஆரம்பமாகும் நாளில், கனடாவில் அவரோடு கூடவே இருக்கும் நண்பர்களில் ஒருவனாக அவரை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

என்னினிய நண்பன் வீணை மைந்தன்

க. நவம்

படைப்பிலக்கியவாதி,

ரொறன்ரோ.

நீண்டகால நட்பு இதமானது, உறுதியானது. அதிலும், பரஸ்பர அன்பும் மரியாதையும் கலந்த நட்போ அலாதியானது. அத்தகைய நட்பினால் பிணைக்கப்பட்ட ஒருவர் பற்றிய மனக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தும்போது, இனிமையான அனுபவங்களும் நினைவுகளும் கட்டற்றுக் கரைபுரண்டோட ஆரம்பிக்கின்றன! இதே மனோநிலையுடனேயே அன்பு நண்பர், வீணை மைந்தன் கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள் பற்றிய எனது எண்ணங்களை இங்கு பதிவுசெய்ய விழைகின்றேன்.

தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் ரொறன்ரோ நகரிலிருந்து 'நான்காவது பரிமாணம்' என்னும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகையை வெளியிட ஆரம்பித்தேன். அதன் முதலாவது இதழ் ஏற்படுத்திய அருட்டுணர்வின் பயனாக, பல திக்கிலிருந்தும் பலதரப்பட்ட ஆக்கங்கள் வந்து சேர்ந்தன. 'பனி மகள்' எனும் மகுடத்துடன்

“விண்ணுலகத் தேவதைகள்

வெண்துகில்கள் பொடியாகி

மண்ணில் விழுந்தனவோ!

கண்காணும் இடமெல்லாம்

கண்ணன் துயில்கொள்ளும்

பாற்கடலின் பரப்பாமோ...”

எனத் தொடர்ந்து செல்லும் ஓர் எளிமையான, ஆனால் கவிதானுபவத்திற்குத் தீனிபோடவல்ல இனிமையான கவிதை ஒன்று மொன்றியல் நகரிலிருந்து தபாலில் வந்தது. பெப்ரவரி 1992 வெளிவந்த 'நான்காவது பரிமாணம்' ஐந்தாவது இதழில் அது பிரசுரமானது. அதனை எழுதி அனுப்பியிருந்த கவிஞர் வீணை மைந்தனுடனான உறவுக்கும் தொடர்புக்கும் அதுவே தொடக்கப் புள்ளியானது.

நா.ப. சஞ்சிகையின் ஆரம்பம் முதற்கொண்டே அதன் அபிமானியாகிவிட்ட வீணை மைந்தன் வருடாந்த சந்தாதாரரானார் நா.ப.வின் நிரந்தர வாசகனானார். அவ்வப்போது ஆக்கங்களை அனுப்பி வந்தார். மொன்றியல் நகரில் சஞ்சிகையை அறிமுகம் செய்யவென நண்பர் அளவெட்டி சிறிசுக்கந்தராசுவடன் இணைந்து கூட்டம் ஒன்றையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அதன்போதே அவர் எனக்கு நேருக்குநேர் அறிமுகமானார்.

கனடாவிலிருந்து எழுத்து ஊழியத்தில் ஈடுபட்டுவந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கான அமைப்பு ஒன்றின் அவசியம் குறித்து, மொன்றியல் நகரில் வாழ்ந்துவந்த எழுத்தாளர்களான அளவெட்டி சிறிசுக்கந்தராசா, வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா ஆகிய இருவருமே முதன்முதலாகச் சிந்தித்தவர்களாவர். இது குறித்துப் பல தடவைகள் தொலைபேசியில் என்னோடு கலந்துரையாடியவர்களும் இவர்களே.

ரொறன்ரோ நகரில் வாழ்ந்துவந்த எனது வீட்டில் 1993ஆம் ஆண்டில் ஒருநாள் இரவு இவ்விருவரும் வந்து தங்கியிருந்தபோது, இது குறித்த இறுதித் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன. மறுநாள் இடம்பெற்ற முதலாவது பொதுக்கூட்டத்தில் 'கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்' எனப் பெயரிடப்பட்ட அமைப்பின் முதலாவது தலைவராக, வீணை மைந்தன் கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்பது இணையத்தின் வரலாற்றில் பதிவிடப்படவேண்டிய முக்கிய தகவலாகும்.

2000ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் எஸ்பொ அவர்கள் கனடா வந்திருந்தபோது, மொன்றியல் நகரில் அளவெட்டி சிறிசுக்கந்தராசாவினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த சந்திப்பு ஒன்றுக்கென, ரொறன்ரோவிலிருந்து அவரை அங்கு நான் கூட்டிச் சென்றிருந்தேன். அன்றைய சந்திப்பு நண்பர் வீணை மைந்தனது இருப்பிடத்திலேயே இடம்பெற்றது. இவ்வாறான சந்திப்புகளின் போதெல்லாம் நண்பர் வீணை மைந்தனிடம் நான் அவதானித்த - சிற்றெறும்புகளினதும் தேன்வண்டுகளினதும் பிறப்பியல்பான சறுசறுப்பும், புதிதாய் மலர்ந்த பூக்களின் புன்முறுவலும், பச்சிளங் குழந்தையாய் உரிமையோடு உரையாடிப் பழகும் உயர்பண்பும் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்திருந்தன. அவருக்கும் எனக்கும் இடையிலான நட்பு சித்திப்பதற்கு அவைகளே அடிப்படைக் காரணங்களாய் அமைந்தன.

வீணை மைந்தனின் தந்தையார் யாழ் குடாநாட்டின் சங்கானை கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். தாயாரோ யாழ்ப்பாணத்தின் வடகிழக்குப் பிரதேசமான வடமராட்சியின் புகழ்பூத்த தென்புலோலியூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வீணை மைந்தன் சங்கானையில் பிறந்தபோதிலும், தமது சிறுவயது முதல் பெரும்பாலும் காங்கேசந்துறையிலேயே வளர்ந்து வந்தவர். தந்தையாரது தொழிலின் நிமித்தம் சிறிதுகாலம் வடமராட்சியின் தொண்டமானாறு பட்டினத்தில் வாழக் கிடைத்ததால் தொண்டமானாறு

மகாவித்தியாலயத்திலும் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினை அவர் பெற்றிருந்தார். இவ்வாறாக வடமராட்சி மண்ணுடன் தமக்கு உள்ள உறவுகளையும் தொடர்புகளையுமிட்டு வீணை மைந்தனுக்கு எப்போதும் ஒருவித பெருமையுண்டு.

வாசிப்பின்மீது இடையறாத நேசிப்புக் கொண்டவரான வீணை மைந்தன் 'வாசகன்', 'கனடா முரசொலி', 'மொன்றியல் தென்றல்' ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியதுடன், 1989இல் 'வீணைக்கொடி' என்னும் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து, அதன் ஆசிரியராகவும் வெளியீட்டாளராகவும் செயற்பட்டுத் தமிழுக்கும் தமிழிலக்கியத்துக்கும் சேவைசெய்து வந்தவர்.

இவர் கவியரங்குகளில் படித்த கவிதைகளின் தொகுப்பான 'தமிழன் கனவு' எனும் நூல், 1999இல் கவிஞர் வைரமுத்துவின் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டது. இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழ்த் துறைகளிலும் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்ட இவர், 'தொலைந்துபோன வசந்த காலங்கள்' எனும் இயல் சார்ந்த கட்டுரைகளின் தொகுதி ஒன்றையும், 'வாழ்த்தும் வணக்கமும்' எனும் இசைத்துறைசார் கட்டுரைகளின் தொகுதியையும், 'கவியின் காதல்' எனும் 6 வானொலி, மேடை நாடகங்கள் உள்ளடங்கிய தொகுதியையும் 2015இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையின் முதன்மை ஆசிரியர் திரு. எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களின் முன்னெடுப்பில் கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் அவர்களைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு, ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்ற மணி விழாவினைத் தொடர்ந்து, அவ்வாறானதோர் விழாவை 05-11-1994இல் அவருக்கு மொன்றியால் நகரில் ஏற்பாடு செய்து நடத்தி முடித்தவர் வீணை மைந்தன்.

அதுபோலவே, தமிழர் தகவல் பிரதம ஆசிரியர் திருச்செல்வம் அவர்களின் ஆலோசனைக்கிணங்க, பிரித்தானியாவின் லண்டன் நகரிலிருந்து வெளிவந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பாமா ராஜகோபால் அவர்கள் எழுதி, வெளியிட்ட 'ஆழிக்குமரன் ஆனந்தன்' என்னும் நூலுக்கான அறிமுக விழாவை 27-08-1994இல் மொன்றியாலில் ஏற்பாடுசெய்து நடத்தியவரும் நண்பர் வீணை மைந்தனே.

மொன்றியல் தமிழ்க் கலாசாரச் சங்கத்தின் நிறுவுநராக இருந்து, 5 ஆண்டுகள் அதன் தலைவராக இருந்து சேவையாற்றியதுடன், சங்கத்தின் ஆண்டு மலர்களை அழகுற அச்சிட்டு வெளியிட்டு, சங்கத்தின் பணிகளுக்கு அணிசேர்த்த பெருமையும் இவருக்கே உண்டு.

இவ்வாறாக தமிழுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இனத்துக்கும் தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து அயராது உழைத்துவந்த நண்பர் வீணை

மைந்தனின் சேவைகளைப் பாராட்டு முகமாக, 2011இல் 'தமிழர் தகவல்' நிறுவனம் தமது 20ஆம் ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு வைபவத்தில் 'வெள்ளி விழா எழுத்தாளர்' எனப் பெயர் சூட்டிக் கௌரவித்திருந்தது.

தற்போது நண்பர் வீணை மைந்தன் 75ஆவது வயதை எட்டிவிட்டதைக் கொண்டாடுமுகமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவரும் பவள விழாவில் மூன்று நூல்கள் வெளியிடப்பட உள்ளதாக அறிகிறேன். மொன்றியலில் இருந்து வெளிவரும் 'இருசு' இருவாரப் பத்திரிகையிலும், ரொறன்ரோவிலிருந்து வாராந்தம் வெளிவரும் 'விளம்பரம்', 'உதயன்' பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டுவந்த தொடர் கட்டுரைகளின் தொகுப்புக்கள் இவை. ஒன்று 'மண்ணும் மனசும்' இரண்டாவது வீணை மைந்தன் சந்தித்த பெரியார்கள் பற்றிய கட்டுரைத் தொகுதியான 'மறக்கத் தெரியாத மனசு' - மூன்றாவது 'தமிழ் சினிமாவில் மகாகவி பாரதி' என்பனவே அந்நூல்களின் பெயர்களாகும்.

இவற்றுடன் 'சிவாஜிகணேசனும் தமிழ் சினிமாவும்' என்ற பெயருடன் எழுதப்பட்டுவந்த தொடர் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலானது மணிமேகலைப் பிரசுர அதிபர் ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களின் ஏற்பாட்டில், 2022 ஒக்டோபர் முதலாம் திகதியன்று சென்னையில் சிவாஜிகணேசன் குடும்பத்தவர் முன்னிலையில் வெளியிடப்பட இருக்கின்றது என்பது அவருக்கும் நண்பர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் ஒரு செய்தியாகும்.

நட்புக்கு இனிய நண்பர் வீணை மைந்தன் பிறருடன் எப்போதும் இணைந்து நடப்பவர் ஏணியாக இருந்து எப்போதும் நல்லவர்களையும், வல்லவர்களையும் தூக்கி விடுபவர் திருமாவளவன், கலாராஜன், அளவெட்டி சிறிசுக்கந்தராசா போன்ற இன்னும் பல கலை இலக்கிய ஆக்கத் திறனாளிகளை அவ்வப்போது உற்சாகப்படுத்தி, ஊக்குவித்து அவரவர் துறைகளில் அவர்களைத் தாம் தூக்கிவிட்டதாக அடிக்கடி சொல்லிப் பெருமைப்படுபவர்.

ஒருவரது இலட்சியம் எதுவென்று அறிந்துவிட்டால், பின் அவரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் கடினமானதன்று என்பது அனுபவசாலிகளின் வாய்வழி வந்த உண்மை வாக்கு மூலமாகும். நண்பர் வீணை மைந்தனின் சேவைகளையும் சாதனைகளையும் கொண்டு அவரது இலட்சியம் எவ்வகைப்பட்டது என்பதை இலகுவில் என்னால் இனம் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. அவரது இந்த இலட்சியம் வழியாகவே அவரை யாரென்று இலகுவில் என்னால் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. வருடங்கள் பல கடந்த இந்தப் பழைய நட்பு பழுதேதுமின்றி நின்று நீடிப்பதற்கும் இதுவே காரணம்!

பழைய மரங்கள் எரிப்பதற்கு உகந்தவை; பழைய மதுபானங்கள் குடிப்பதற்கு உகந்தவை. பழைய ஆசிரியர்கள் படிப்பதற்கு உகந்தவர்கள் பழைய நண்பர்கள் நல்ல உறவுக்கு உகந்தவர்கள் என்று பழைய பிறமொழி அறிஞன் ஒருவன் சொல்லி வைத்தான். சுமார் 30 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட பழைய நட்பு என்பதனாலோ என்னவோ

நண்பர் வீணை மைந்தனுடனான உறவு இன்னமும் உவப்பானதாக எனது மனதில் நிலைத்து நீடித்து நிற்கின்றது!

அகவை எழுபத்தைந்து எட்டி நிற்கும் நண்பர் வீணை மைந்தன் கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள் இன்னும் பல காலம் நோய் நொடியின்றி வாழவேண்டும் – அவரது தன்னலமற்ற சேவைகள் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இனத்துக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும், முழு மானுடத்துக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என மனதார வாழ்த்துகின்றேன்!

கலைஞர் இல்லத்தின் வரவேற்புக் கூடத்தில்

காங்கேசன்துறையில் விளைந்த நன்முத்து!

பி. எச். அப்துல் ஹமீத்
உங்கள் அறிவிப்பாளர்,
வானொலிக்கலைஞர்,
கொழும்பு.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும், நம்மவர் தலைநிமிர்ந்து வாழும் கனேடிய மண்ணிலே, கவிஞராக, எழுத்தாளராக, பேச்சாளராகத் தனித்துவமான அடையாளத்துடன் தமிழ்ப் பணியாற்றி வரும், திரு. தெய்வேந்திரம் சண்முகராஜா அவர்களது 75வது அகவையை, அவரது நேசநெஞ்சங்கள், “பவள விழாவாகக்” கொண்டாடவிருப்பதை அறிந்து, அகமகிழ்ந்தேன்.

ஈழத்திலே, யாழ்ப்பாணம் காங்கேசன்துறை மண்ணில் விளைந்த நன்முத்தாகிய, திரு.சண்முகராஜா எல்லோருக்கும் இனிய நண்பர். அவரது அமைதியான சபாவமும், பேசும்போது எவரையும் காயப்படுத்தாமல் பேசும் அவதானமும், வரம்பு மீறாமல் நட்பினைப் பேணும் பண்பும், என்னை வியக்க வைத்ததுண்டு. அக்குண இயல்புகள், பிறவியிலேயே அவருக்கு இறைவனளித்த கொடை.

1978ஆம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்து, ஈரான், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளில் சிறிது காலம் வாழ்ந்தபின்னர், 1987ஆம் ஆண்டு முதல் கனடாவின் மொன்றியல் நகரில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்து வரும் திரு, சண்முகராஜா, தாயகத்தில் ஆரம்பித்த தன் எழுத்துப்பணியை, புலம்பெயர்ந்து வாழும் மண்ணிலும் கடந்த 35 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்து வருகிறார். எழுத்துப் பணியோடு நின்றுவிடாமல், தன்னலமற்ற சமூகப் பணிகளிலும் அர்ப்பண சிந்தையுடன் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார். புலம்பெயர்ந்து வாழும் மண்ணிலே நமது உறவுகள், தமது மொழியையும் கலாச்சாரப் பெருமைகளையும் மறந்துவிடாமல் காக்கவென, ‘தமிழர் கலாச்சார சங்கம்’ ஒன்றை நிறுவிய முதல்வராகவும் விளங்குகிறார். அதுமட்டுமன்றி, கனடாவில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர் களையெல்லாம் ஒன்றிணைத்து, ‘தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தை’ நிறுவியதோடு, அதன் ஆரம்பகாலத் தலைவராகவும் ஐந்து ஆண்டுகள் தொண்டாற்றியவர் என்பதைப்

பலர் இன்று மறந்திருப்பார்கள். அந்தவகையில், விளம்பரத்தையோ, புகழையோ எதிர்பாராமல் தன்னடக்கத்தோடு, இவர் ஆற்றிவந்துள்ள தமிழ்ப்பணி எத்தகையது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இவரது படைப்புக்கள், யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு, கனடா ஈழநாடு, தமிழர் தகவல், சூரியன், கனடா உதயன், செந்தாமரை, மஞ்சரி, தாயகம், விளம்பரம் ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. எழுத்தாளராக மட்டுமன்றி, வாசகன், கனடா முரசொலி ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். 1990ஆம் ஆண்டில், இவர் “வீணைக் கொடி” எனும் இலக்கிய மஞ்சரி ஒன்றினைத் தொகுத்து வெளியிட்ட காலத்திலிருந்தே, “வீணை மைந்தன்” எனும் புனைபெயரால் அறியப்படுகிறார். 1993ஆம் ஆண்டிலே, தமிழகத்தில் வெளிவரும் “முரசொலி” இதழில் இவர் எழுதிய கட்டுரையை, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் பாராட்டி எழுதியிருந்ததையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இவரது மூன்று படைப்புகள் ஒரே ஆண்டில், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு பல்கலைக் கழகம், மொன்றியல், லண்டன் என நான்கு இடங்களில் வெளியிடப்பட்டமை இவரது எழுத்துப் பணிக்குக் கிடைத்த பெரும் அங்கீகாரமாகும்.

1992ஆம் ஆண்டு அன்புச் சகோதரர், சிவசோதி (இளையபாரதி)யின் அழைப்பினை ஏற்று முதன்முறையாக அடியேன் கனேடிய மண்ணுக்குச் சென்றபோது, மொன்றியல் நகரத்துக்கும் போகும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அங்கு துர்க்கையம்மன் ஆலயத்தில், அடியேனுக்கு ஒரு பாராட்டு விழா நடந்த வேளையில்தான் முதன்முறையாக திரு. சண்முகராஜா அவர்களைச் சந்தித்தேன். அந்த விழாவினை. சில அன்புள்ளங்களோடு இணந்து ஏற்பாடு செய்தவர்களில் அவரும் ஒருவர். அன்று ஆரம்பித்த நட்பு இன்றுவரை தொடர்கிறது.

ஒருமுறை சென்னையிலே அன்னை இல்லத்தில், நடிகர் திலகத்தைக் காணச் சென்றிருந்த வேளையில் திரு. சண்முகராஜா அவர்களும் என்னோடு இணைந்து வந்து, நடிகர் திலகத்தோடு அளவளாவி மகிழ்ந்தார். அதன்பின்னர், கனடாவின் ‘உதயன்’ இதழில், பல வாரங்களாக அவர் எழுதிவந்த “சிவாஜிகணேசனும் தமிழ்சினிமாவும்” எனும் ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொடர், ஒரு ஆவணப் பதிவாகவே, வாசகர்களால் வரவேற்கப்பட்டதையும் மறக்கமுடியாது. நடிகர் திலகத்தை மட்டுமன்றி, இலங்கையைப் பிறப்பிடமாய்க் கொண்ட மக்கள் திலகத்தையும் பெருமைப்படுத்தும் வகையில் 2017ஆம் ஆண்டு, மொன்றியல் நகரில் ‘எம்.ஜி.ஆர். நூற்றாண்டு விழா’ நடத்திய பெருமைக்கும் உரியவர்.

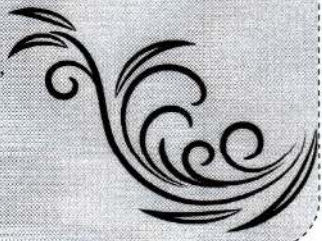
'வீணை மைந்தன்' திரு. சண்முகராஜா அவர்கள் எழுத்துலகில் வெள்ளி விழாக் கடந்த வேளையிலே, 2011ஆம் ஆண்டு தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை 'வெள்ளி விழா எழுத்தாளர்' விருதினை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியது. சமீபத்திலே, கனடாவின் "உதயன்" பத்திரிகையின் ஆசிரியர் திரு. லோகேந்திரலிங்கம் அவர்கள், மொன்றியல் நகரில் நடத்திய உதயன் விழாவிலே, சண்முகராஜா அவர்களுக்கு, சிறப்பு விருதொன்றினை வழங்கிச் சிறப்பித்தமை, அவர் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணிகளுக்காக எமது நன்றியைப் பிரதிபலிக்கும் மான்பேற்றலாகவே கருதப்படவேண்டும்.

எழுத்தைத் தனது மூச்சாகச் சுவாசிக்கும் அவரது ஆக்கங்கள் சில இன்னும் வெளிவராமலேயே தேங்கிக் கிடப்பதையும் நான் அறிவேன். திரு.சண்முகராஜா அவர்களைப் பொறுத்த அளவில், 75வது அகவை என்பது, கடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்த்து, நிறைவான வாழ்வை வாழ்ந்திருக்கிறோம் என்ற மனநிறைவோடு ஓய்வுபெற நினைக்கும் தருணமல்ல. "இன்று புதிதாய்ப் பிறந்தோம்" எனும் புத்துணர்வோடு எழுத்துலகில் புதிய பல படைப்புகளைத் தர உத்வேகத்துடன் செயற்படவேண்டிய காலம். அதற்கு வேண்டிய உள உறுதியையும், உடல் நலத்தையும், திரு.சண்முகராஜா அவர்களுக்கு, நம் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஏக இறை, வழங்கி அருள வேண்டுமென வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

அமுதக் குரலோன் திரு.பீ.எச்.அப்துல் ஹமீத் அவர்களுடைய மணிவிழா வாழ்த்துக்கவிதையில் இருந்து சில வரிகள் . . .

கடலோடு விளையாடி, கடலோடு உறவாடி,
 கடலோடு போராடும் கடல்மாந்தர் கவிக்குரலை
 அவரோடு வாழ்ந்தே தான் வானலையில் தவழவிட்டீர்!
 இரயிலோடு பயணித்து இரயில் ஓசை மெட்டிற்கு
 புதுப்பாட்டு எழுதவைத்த புதுமையை நான் என்சொல்வேன்
 குளியலறைச் சங்கீதம் குதூகல நிகழ்வாக
 உலகெங்கும் ஒலிப்பதற்கு, ஏட்டினிலே தமிழறியா,
 ஏழை இரசிகனுக்கும் மேடைபோட்டுப் பாடவைத்து
 வீட்டுக்கு வீடு "பாட்டுக்குப் பாட்டு" என்ற
 இலங்கை வானொலியின் இன்னொரு பாரதி நீ!

கனடாத் தமிழ், இலக்கியத்துறையின் முன்னோடி
வீணை மைந்தன் கே.ரி சண்முகராஜா

P. விக்னேஸ்வரன்

ஒலி/ஒளிபரப்பாளர்,
இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்,
ரூபவாகினி.

வீணை மைந்தன்

ஒரே ஊரைச் சேர்ந்தவர்களென்ற பிணைப்பு ஏற்படுத்தும் உணர்வைச் சொந்த ஊரில் ஒன்றாக வாழும்போது அவ்வளவாக உணரமுடியாவிட்டாலும் ஊரைவிட்டுப் பிரிந்து தூர இடங்களுக்குச் சென்று வாழும்போது ஒரே ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும் தருணங்களில் மனதில் ஏற்படுகின்ற சந்தோஷ உணர்வு தனித்துவமானது. தன்னியல்பாகவே ஒரே ஊரைச் சேர்ந்தவருக்கிடையே இருக்கும் பிணைப்புணர்வு விழித்துக்கொள்ளும். அதுவும் இயற்கையனர்த்தத்தாலோ யுத்தத்தாலோ முற்றாக அழிக்கப்பட்ட ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சொந்தஊர் காரணமாக ஏற்படும் பிணைப்பு அதிகமாக இருக்கும்.

கே. ரி. சண்முகராஜாவும் நானும் இலங்கையின் வடபுலத்திலுள்ள கடற்கரை நகரமாகிய காங்கேசன்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். உள்நாட்டு யுத்தத்தால் முற்றாக அழிக்கப்பட்ட ஊர் காங்கேசன்துறை. இப்போதுள்ள காங்கேசன்துறையும் சண்முகராஜாவும் நானும் சிறுவர்களாக, இளைஞர்களாக வாழ்ந்த காங்கேசன்துறையும் முற்றிலும் வேறானவை. ஆனால், இழந்துவிட்ட காங்கேசன்துறை மனதில் ஏற்படுத்துகின்ற சகல உணர்வுகளும் அந்த நகரம்பற்றி எமது நினைவில் இருக்கின்ற காட்சிகளும் இருவருக்கும் ஒன்றானவை, மீளக்கிடைக்காதவை, தனித்துவமானவை. எனவே, நாம் வாழ்ந்த ஊர் காரணமாக ஏற்படும் பிணைப்பும் மிக இறுக்கமானது. அதை நான் சண்முகராஜாவுடன் பேசும்போதெல்லாம் உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

கே.ரி.சண்முகராஜாவும் நானும் கனடாவில் வெவ்வேறு நகரங்களில் வசிக்கிறோம். அடிக்கடி சந்திப்பதோ, பேசுவதோ கிடையாது. இருந்தபோதிலும் பேசுவதற்கு, சந்திப்பதற்குக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் சண்முகராஜா என் ஊரவர் என்ற பிணைப்பு மனதில் ஆழமாக இருப்பதை உணர்கிறேன். நாமிருவரும் ஒரே ஊரில்

வாழ்ந்தபோதும் படித்த பள்ளிக்கூடங்கள் வேறானவை. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் காங்கேசன்துறை நகரின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் அமைந்திருந்ததால் பள்ளிக்கூட நாட்களில் அவரை நான் அவ்வளவாக அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் தனது பள்ளிக்கூடப் படிப்பை முடித்து, நான் படித்த நடேஸ்வராக் கல்லூரிப் பகுதியில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த தனியார் மருத்துவமனையொன்றில் பணியாற்றத் தொடங்கிய பின்னர்தான் அவருக்கு நடேஸ்வராக் கல்லூரி மாணவர்களுடன் தொடர்பேற்பட்டது. குறிப்பாக, காங்கேசன்துறையில் இயங்கிய 'இளந்தமிழர் மன்ற' இளைஞர்களுடன் பழகத்தொடங்கினார். அப்போது ஒருநாள் சண்முகராஜாவும் நண்பர்கள் சிலரும் நண்பரொருவரின் வீட்டில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் எமக்கு ஏற்பட்டது. அந்தச் சந்திப்பின்போது சண்முகராஜா மிக அழகாகத் தமிழில் உரையாற்றினார். அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் சண்முகராஜாவிடமிருந்த பேச்சாற்றல், எழுத்துத் திறமை முதலியவற்றை எம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

1969ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் நான் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் அறிவித்திருந்த நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளர் பணிக்கான நேர்முகத் தெரிவுக்குக் கொழும்புக்குச் சென்றபோது, அவரும் அதே நேர்முகத் தெரிவுக்கு வந்திருந்தார். அதன்பின்னர் 1970களின் பிற்பகுதியில் நாட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு ஈரான் நாட்டுக்குச் சென்று விட்டாரென்று அறிந்தேன். பலவருடங்கள் கழித்து 1991ஆம் ஆண்டு, நான் கனடாவுக்கு வந்த பின்னர் தான் சண்முகராஜா மொன்றியல் நகரில் வசிப்பதாக அறிந்தேன். அப்போது கனடாவில் கே.ரி.சண்முகராஜா கலை, இலக்கியத்துறையிலும் பத்திரிகைத்துறையிலும் மிக மும்முரமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தார். 1990ஆம் ஆண்டு, 'வீணைக்கொடி' என்ற சஞ்சிகை அவர் வெளியிட்டாரென்று அறிந்தேன்.

1991ஆம் ஆண்டு, எனது சகோதரர் ஞானேஸ்வரன் ரொறன்ரோவில் 'தேமதுரம்' வானொலிச்சேவையை ஆரம்பித்தபோது சண்முகராஜாவுடன் அடிக்கடி பேசும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்போது சண்முகராஜாவும் அடிக்கடி ரொறன்ரோவுக்கு வந்துபோவார். இங்கு நடைபெறும் வாரஇறுதி இலக்கியக் கூட்டங்களில் பேச்சாளர்களாகக் கலந்துகொள்ளும் முக்கியஸ்த்தர்கள் பட்டியலில் கே.ரி.சண்முகராஜாவின் பெயரும் இடம்பெற்றிருக்கும். நான் ரொறன்ரோவில் வானொலிக்கென எழுதித் தயாரித்த 'வாழ்ந்து பார்க்கலாம்' என்ற நாடகத்தை, 1998ஆம் ஆண்டு நூலுருவில் வெளியிட்டபோது, அதில் ஒரு பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார். அப்போது அவர் ரொறன்ரோவில் 'வாசகன்' என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டு, அதன் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். கனடாவில் 'வீணை மைந்தன்'

என்ற பெயரில் கலை, இலக்கிய, ஊடகத்துறைகளில் அறியப்படும் கே. ரி. சண்முகராஜா அப்போது கனடாவாழ் தமிழ்ச்சமூகத்தில் ஒரு முக்கிய உறுப்பினராகவும் கருதப்பட்டார். அந்த முக்கியத்துவம் அவரது சமூக ஈடுபாட்டினாலும் கடும் உழைப்பினாலும் அவருக்குக் கிடைத்தது. கனடாவில் தமிழ்க் கலாச்சாரச் சங்கத்தின் நிறுவி, அதன் தலைவராக ஐந்து ஆண்டுகள் அயராது பணியாற்றினார். பின்னர், கனடாவில் இப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தைத் தோற்றுவித்து, அதன் தலைவராக ஐந்தாண்டுகள் செயற்பட்டார். கனடாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சில பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக பணியாற்றியதோடு, அநேக பத்திரிகைகளில், பல்வேறு வகையான ஆக்கங்களை எழுதிக்கொண்டிருந்தார். தனது ஆக்கங்கள் சிலவற்றை நூலுருவில் வெளியிட்ட சண்முகராஜா, 'தமிழன் கனவு' என்னும் கவிதை நூலை ரொறன்ரோவில் வெளியிட்டபோது, கவிஞர் வைரமுத்து அவர்கள் அந்த நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார்.

தனது உழைப்பையும் நேரத்தையும் பொதுச்சேவைகளுக்காகச் செலவிட்ட 'வீணை மைந்தன்' கே.ரி.சண்முகராஜா அவர்களின் இலக்கிய, மற்றும் எழுத்துப் பணிகளைப் பாராட்டி ரொறன்ரோ, தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை, 2011ஆம் ஆண்டு, அதன் இருபதாவது ஆண்டு விழாவில் சிறப்புவிருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

கனடாவில் கலை, இலக்கிய, ஊடகத்துறைகளில் அயராது இயங்கிய, தற்போதும் தனது எழுத்துத்துறையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் 'வீணை மைந்தன்' கே.ரி. சண்முகராஜாவின் எழுபத்தைந்தாவது பிறந்தநாளில் அவரை வாழ்த்துவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர் தேகாரோக்கியத்தோடு மேலும் நீண்டகாலம் தமிழ்க் கலை, இலக்கியத்துறைக்குத் தனது பங்களிப்பை வழங்க வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறேன்.

WALKING ENCYCLOPEDIA

Mr. K. Kanagarayer

Boston,

USA.

Dear Shan,

Let me first wish you a “Happy Birthday and Many Returns of the Day”. I have known you for the last 40 years (since 1982) when we resided in Germany and were working together for the U.S. government.

By nature, you are a very kind and good hearted person who is always ready to help people. I consider you a walking encyclopedia as I can talk to you about any subject in this world. You are also a well-known and gifted writer. May God bless you with good health and a long and prosperous life.

On August 1, 2022, we join you in celebrating your milestone birthday. You are a wonderful human being and we are grateful to God that you are part of our life.

Good luck for your future.

YOU ARE AN INSPIRATION FOR MANY TAMIL WRITERS

Mr. J. Thanam
Australia

It gives me great pleasure and honour to write this birthday greetings for Shan.

I have known Shan for over 10 years during my many visits to Canada and have had the opportunity discussing various subjects. Shan's passion for Tamil and Tamil journalism came out very clearly in our discussions.

I also had the pleasure of reading one his favourite book "Kavien Kaadhal" drama. This book contains six dramas based on various historical stories with current situation and language style for everyone to understand.

Living in a foreign land and continue the native writings is not always an easy task but Shan continued his passion to entertain and serve the Tamil diaspora.

Shan's mastery of Tamil language use is greatly commendable.

We are all witnessing Shan's 75th birthday, "The platinum celebration". We wish Shan well and hope he continues his writing for many years.

Happy 75th Birthday. You have made it so far, congratulations. Life is a series of tests and you have stood up like a champ to each and every one. You are an inspiration for many Tamil writers.

என் இரசனையைக் கவர்ந்த

வீணை மைந்தன்

திருமதி. கனகேஸ்வரி B.A (London) M.Ed (Colombo)

இளைப்பாறிய இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலை

ஆசிரியையும், வழிகாட்டி ஆலோசகரும்,

ரொறன்ரோ கல்விச் சபை,

ரொறன்ரோ.

இன்று பவள விழாக் காணும் வீணை மைந்தன் கே. ரி. சண்முகராஜாவை வாழ்த்துவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியும், பெருமிதமும் அடைகிறேன். அன்னாரின் பரீட்சயம் முற்று முழுதாக எனக்கு அவரின் எழுத்தின் மேல் ஏற்பட்ட அபிமானத்தினால் அதன் ஊடாகவே ஏற்பட்டது. ரொறன்ரோவில் பல தமிழ் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தபடி இருக்கின்றன. அது மாத்திரமல்ல அவை எல்லாம் இலவசமாகவும், இலகுவாகவும் கிடைக்கின்றன. அதனால் தமிழை விரும்பி வாசிக்கும் என்போன்றோரின் வாசிப்பு பசிக்கு தீனி சதா கிடைத்தபடி இருக்கின்றது. வயிற்றுப் பசிக்கு உணவு கிடைத்தாலும் எல்லா உணவு வகைகளும் சுவையாக அமைந்து விடுவதில்லை. அதுபோலவே தமிழ் பத்திரிகைகளில் வரும் எல்லா விடயங்களும் எனது வாசிப்பு இரசனைக்கு ஏற்றதாக அமைவதில்லை. ஆனால் வீணை மைந்தனின் கவிதை, கட்டுரைகள் என்பன கண்டவுடனேயே வாசிக்க மனதைத் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன. அதனால் அவருடைய எழுத்துக்களோடு நான் பல ஆண்டுகளாகப் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். 2011ஆம் ஆண்டு தமிழர் தகவல் ஆண்டு விழாவில் கவிதை, நாடகம், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், நேர்காணல்கள் மூலம் அவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய 25 வருட சேவைக்காக பெருமைமிக்க தமிழர் தகவல் விருது வழங்கப்பட்டது. இப்பொழுது பத்து வருடங்களுக்கு மேல் கடந்து விட்டன. ஆயினும் அவரின் பேனாவின் மை இன்னும் வற்றவில்லை. வீணை மைந்தனின் தமிழ் தொண்டு எழுத்தோடு மாத்திரம் முடியவில்லை. கனடாவின் தமிழ் வானொலிகள், தொலைகாட்சி சேவைகள் முதலியவற்றிலும் கால் பதித்துள்ளன. "தமிழன் கனவு" என்னும் இவரின் கவிதை நூல் இவரின் திறமைக்கு ஒரு மகுடமாக அமைந்துள்ளது.

கனடா தமிழ் கலாச்சார சங்கம், தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் ஆகியவற்றை நிறுவியதோடு நின்றுவிடாது பல ஆண்டுகள் காலம் அவற்றின் தலைவராகவும் பணியாற்றி தமிழ் அன்னைக்கு அளப்பரிய தொண்டாற்றியுள்ளார். அன்பின் வீணை மைந்தனின் கழக இலக்கியப் பணிகள் இன்றுபோல் என்றும் தொடர இறைவன் அருள் பாலிக்க வேண்டுமென வணங்கி நிற்கின்றேன்.

Tamil Information Centre

Toronto

Canada

The Tamils' Information Awards established in 1991
recognize individuals and organisations
for their excellent and outstanding services.

Mr. K. T. Shanmugarajah

is recognized this year at the 20th anniversary celebration.

Your efforts have helped enrich and strengthen
the diversity and illustrate the positive action
that builds strong communities.

Thiru S. Thiruchelvam
Editor in Chief
Tamils' Information

Prof. Joseph Chandrakanthan
Chair
Awards Committee

2011

L' Association des Athmajothi Tamoule
ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம்
Athmajothi Tamils Association

7125 Rue Waverly, unit 101, Montreal, CANADA H2S 3J1. Telephone:(514) 2719731

பவள விழா வாழ்த்து

பல்லாண்டு வாழ்ந்திருங்கள்!
 பவளம் போல் ஒளிர்ந்திருங்கள்!

வீணையின் மைந்தனே சண்முகராஜா வில்லினில்
 நாணைப் பூட்டி அம்புகள் பொழிவதுபோல்
 சொற்சரம் தொடுத்துச் சொற்சமர் புரிபவரே!
 கற்றோரும் களிப்பெய்த கவிபல புனைபவரே!

மனதினில் பட்டதை மறைக்காது உரைப்பவரே!
 மன்றினில் ஏறிநின்றும் ஓங்கி ஒலிப்பவரே!
 மக்களுக்காய் அமைப்பென்றீர் அமைப்புக்காக அல்லவென்று
 தக்கதொரு செய்திதன்னைப் பலரறியப் பறைசாற்றினீர்!

நன்றியினை மறந்த எம்நிலையை நினைவூட்டி
 பொன்மனச் செம்மலுக்கு விழாவெடுத்துச் சிறப்பித்தீர்!
 ஆத்மஜோதி வளர்வதற்கு எழுதியும் எடுத்துரைத்தும்
 ஆத்மார்த்தமாய் தொடக்கத்தில் நீர் நீர்வார்த்தீர்!

முத்தையா சுவாமிகளின் படந்தன்னை முதன்முதலாய்
 முத்தாக வடிவமைத்து வனப்போடு எமக்களித்தீர்!
 பவளவிழாக் காணும் தங்களைப் பல்லாண்டு
 பவளம்போல் ஒளிர்ந்துவாழ மனதார வாழ்த்துகின்றோம்!

ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம்
2022

பவள விழா மலர்

வாழ்த்துக் கவிதை

சண்முகராஜா எனும் வீணை மைந்தா உம்மை
யானும் ஒரு லட்சம் பூச்சொரிந்து வாழ்க நீவிர் . . . !
என பவள விழாவன்று வாழ்த்துகிறேன் கனிந்து . . . !

"வயிரகவி" ஏ. ஆர். சுப்பிரமணியம்

தலைவர், மலேசியத் தமிழ்ப் பாவலர் மன்றம்,
தாமான் செலாயாங், பத்துகேவ்ஸ், சிலாங்கூர், மலேசியா.
தொ/ எண் : 016 531 1957 / 014 225 1936

எம்மவராய்	கனடாவில்
எழிலோடு	உறைபவரே
செம்மையுடன்	திகழ்பவரே
செகம் மெச்ச	வாழ்பவரே
செம்மொழியை	உடையவரே
சீர்தமிழில்	உரைப்பவரே
கம்பன் போல்	கவியாத்து
கவின் தமிழால்	வாழ்த்தினேனே!
நந்தமிழை	நலம் பயக்க
நளினமுடன்	மொழிபவர்க்கு
சொற்போடும்	நட்போடும்
புகழோச்சம்	தமிழோடும்
பொற்றாமரை	மலரெடுத்து
பொன்னான	மாலையிட்டேன்
செம்மொழியாம்	முத்தமிழை
செழிப்பாக்கும்	மாண்புடையாய்
எம்மொழியாம்	பூந்தமிழில்
எழிலோடு	கவிபாடி
செம்மையுடன்	பவளவிழா
சீரோடு	கொண்டாடும்
உம்மையானும்	வாழ்த்தினேனே
ஒரு லட்சம்	பூச்சொரிந்தே . . . !

பாவினம் : தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

மனதை மயக்கும் மந்திரப் பேனாவின் சொந்தக்காரன்

வேலுப்பிள்ளை மகேஸ்வரன்

ரொறன்ரோ
முன்னைநாள் இயந்திரப் பொறியியலாளர். (பராமரிப்பு)
இலங்கை போக்குவரத்து சபை,
வடமாகாணம்.

வீணை மைந்தன் போன்ற தமிழ் எழுத்தாளர்கள் உள்ளவரை எம்மைப் போன்ற வாசகர்கள் இருப்பார்கள். வீணை மைந்தன் திரு. கே. ரிசண்முகராஜா அவர்கள், அகவை எழுபத்தைந்தை எட்டி பவள விழாக் காணும் நிலையில் அதன் ஞாபகார்த்தமாக அவரால் வெளியிடப்படும் பவள விழா மலரில், அவர் பற்றி. நான் அறிந்தவற்றை எழுதுவதற்கு, பிரிய வாசகனாக என்னை மதித்து, இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியமைக்கு முதலில் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எனது பாடசாலைக் காலத்திலிருந்து சிறுகதைகள் கற்கண்டு, கல்கி, குமுதம் ஆனந்த விகடன் போன்ற வாராந்த, மாதாந்த மலர்கள் மற்றும் தினகரன், வீரகேசரி, சுதந்திரன், தீப்பொறி, ஈழமுரசு, ஈழநாடு, தினத்தந்தி போன்ற தினசரி பத்திரிகைகள் துப்பறியும் நாவல்கள் முதல் டாக்டர் மு. வரதராஜன் மற்றும் திரு. அகிலன், சாண்டியல்ன், இரமணிச்சந்திரன், சுஜாதா போன்ற பிரபல எழுத்தாளர்கள் எழுதிய நாவல்களை விலைக்கு வாங்கியும், வாசிக்கசாலைகளில் வாசித்தும் வளர்ந்தவன் நான். அவர்கள் எழுதிய நாவல்களை வாசிக்கும் பொழுது நான் ஒரு வாசகனாக மட்டும் அல்லாமல் அக் கற்பனைக் கதையில் நானும் ஓர் கதாபாத்திரமாக மாறி மகிழ்ச்சி அடைவதும் மனவருத்தப்படுவதுமுண்டு. வாசிப்பது என்றால் எனக்கு சொர்க்கம். பாடசாலை நேரத்தில் புத்தகத்தின் நடுவே மறைத்து வைத்து நாவல்கள் வாசிக்குமளவுக்கு, வாசகர்களைத் தம் வசப்படுத்தும் தன்மை அவர்கள் எழுதிய ஆக்கங்களில் இருந்தன. அதேபோல் மொன்றியல் மண்ணில் ஆசிரியர் சுதா அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட. "இருசு" பத்திரிகையில் 2009ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில். வீணை மைந்தன் எழுதிய "தொலைந்துபோன வசந்த காலங்கள்" எனும் தொடரை வாசித்து இரசித்தவன். அத் தொடர் வெறுமனே கற்பனைக் காவியம் அல்ல, அத்தனையும் நிஜம். சிறு வயது

முதல் அவரது வாழ்க்கை வரலாறு, அவர் வாழ்ந்த. இடங்கள் பற்றி வாசகர்களைக் கவரும் வண்ணம், அழகு தமிழில் எழுதியிருந்தார். அக் காலத்தில் காங்கேசன்துறைப் பட்டனத்தில், சீமெந்துத் தொழிற்சாலை, புகையிரத நிலையம், துறைமுகம், மின்சார சபையின் மின் நிலையம், வெளிச்ச வீடு, பாடசாலைகள், வாசிகசாலைகள், விளையாட்டு மைதானங்கள், வைத்தியசாலைகள், ஆலயங்கள், திரை அரங்குகள், வாடி வீடு, உல்லாச விடுதி, CONSUL, CARS கன்சல் இன வாடகைக்காரர்கள் என்பன இருந்தன. அக்காலத்தில் இலங்கையில் காங்கேசன்துறை துறைமுகம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றதாகும். நானும் எனது இளமைக் காலத்தில் காங்கேசன்துறை பட்டனத்தில் வாழ்ந்ததால், பட்டனம் பற்றிய சிறப்பை நன்கு அறிந்திருந்தேன். துறைமுகக் கடற்கரை தனியே பொருட்கள் இறக்கும் ஏற்றும் இடமாக மட்டுமல்லாது, மாலை நேரத்தில் மக்களின் பொழுதுபோக்கு இடமாகவும் அமைந்திருந்தது.

கதிரவன் மறைந்ததும் இருள் சூழ்வதும், சற்று நேரத்தில் நீல வானத்தில், வெண் முகில் கூட்டங்களுக்கு இடையே, சந்திரன் தோன்றி மறைந்து கண்ணாமூச்சி ஆட்டம் விளையாடுவதும், அந்தப் பெளர்ணமி நிலவில், கடல் அலைகள் வெள்ளை நுரை போன்று ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பலத்த ஓசையுடன் கரையைத் தொடுவதும் பின்னோக்கிப் போவதும், மனதை மயக்கும் காட்சியாக இருக்கும். ஒருபுறம் இளைஞர்கள், மறுபுறம். பெரியவர்கள் பலதும் பத்தும் பேசிப் பொழுது போக்குவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கும். நானும் மாலை நேரத்தில் அடிக்கடி நண்பர்களுடன் பொழுதுபோக்குவதற்கு, அக் கடற்கரைக்கு செல்வது வழக்கம். அக்கால இளைஞர்களின், தொலைந்து போன இளமையின் பசுமையான வசந்த கால நினைவுகளையும், தனது சிறு வயது குறும்புகளையும், உண்மையாக சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார். அத்தனை வசந்தங்களும் உள் நாட்டுப் போரினால் அழிந்துவிட்டன. அதனையே அத் தொடரில் மீண்டும் ஞாபகப் படுத்தியுள்ளார் வீணை மைந்தன். கனடாவில் வாசகன், முரசொலி, தென்றல் ஆகிய தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆசிரியராக சேவை செய்தவர். கனடாவில் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தை ஆரம்பித்து நடாத்திய பெருமையுடையவர். கனடா உதயன் பத்திரிகை பிரதம ஆசிரியர் திரு ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம் அவர்களுடன், எழுத்துப் பணியில், நீண்டகாலத் தொடர்பைப் பேணும் நெருங்கிய நண்பர். அது மட்டுமல்ல கனடாவில் வெளிவரும் தமிழர் தகவல் மாதாந்த இதழில், செந்தாமரை, உதயன் ஆகிய வாராந்த பத்திரிகைகளில் இவர் எழுதிய ஆக்கங்களை வாசித்துள்ளேன். செந்தமிழில் வாழ்த்துப் பா இயற்றுவதில் வல்லவர். அது மட்டுமா, சிறந்த சொற்பொழிவாளன், பாரபட்சமின்றி உண்மையை எழுதும் பத்திரிகை விமர்சகர். மொன்றியல் திருமுருகன் கோயில் கலை நெறிக்கல்விக்கழகத்தின் தேன் தமிழ் கலையமுது விழாவுக்காக, மாணவர்கள் மத்தியில்

நடைபெறும் பேச்சுப் போட்டியில், நேர்மையான முதன்மை நடுவராகப் பதவி வகித்தவர். இத்தனை திறமைகளையும் நான் ஓர் வாசகனாக எழுதவில்லை. பல சமூகப் பணிகளில் அவரோடு சேர்ந்து செயலாற்றும் பொழுது நான் அறிந்து கொண்டவை.

மறைந்த தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு மு. கருணாநிதி அவர்கள், இவரது கவிதையைப் பாராட்டி, பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கியுள்ளார். நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் அவர்கள் கூட பிரம்மித்து மேடையில் பாராட்டும் வகையில், அன்னாருக்கு வாழ்த்துப் பா இயற்றி அவர் அன்பைக் கவர்ந்தவர். தமிழகத்தில் அவர் மனையில் விருந்தாளியாக இவரது நெருங்கிய நண்பர், மதிப்புக்குரிய பி. எச். அப்துல் ஹமீத் அவர்களுடன் அமர்ந்து மதிய விருந்து உண்டாக்கியசாலி. கனடாவில் இவரது நூல் வெளியீட்டுக்கு கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்திருந்தார். இவை அனைத்தும் பத்திரிகைகளில் தொடர் செய்திகளாக, புகைப்பட சான்றுகள் உடன் பதிவு செய்துள்ளார். இன்னும் ஒன்று நிச்சயமாக பதிவு செய்தல் வேண்டும். கனடாவில் மொன்றியல் மாநகரில், எமது ஈழத் தமிழர்கள் சார்பாக, மறைந்த மக்கள் திலகம், மாண்புமிகு எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பிறந்த நாள் ஞாபகார்த்தமாக 2017ஆம் ஆண்டு, முன் நின்று விழா நடாத்தி அன்னாருக்கு ஈழமக்கள் சார்பாக நன்றி செலுத்திய, தமிழ் உணர்வாளன் வீணை மைந்தன்.

கடந்த 2015ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 06ஆம் நாள் சனிக்கிழமை, வீணை மைந்தனின் இயல், இசை, நாடக முத்தமிழ் மூன்று நூல்கள், வெளியீட்டு விழா மொன்றியல் திருமுருகன் கோயில், துர்க்கை அம்மன் திருமண மண்டபத்தில், மூத்த கவிஞர் மதிப்புக்குரிய திரு. நா. கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இதே முத்தமிழ் நூல்களும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்திலும், லண்டனிலும் வெளியிடப்பட்டு, அமோகமான பாராட்டுப் பெற்றன. அநேகமாக எழுபதைத் தாண்டிய எம்மைப் போன்ற அனைவருமே இன்று தொலைந்துபோன வசந்த காலங்களைத் தேடுகின்றோம். வீணை மைந்தன் போன்ற சிறந்த எழுத்தாளர்கள் இருக்கும் வரை எம்மைப் போன்ற, வாசகர்கள் இருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தொடரட்டும் வீணை மைந்தனின் எழுத்துப் பணி.

வாழ்க! வாழ்க! பல்லாண்டு காலம் வாழ்க!!! பவள விழா வாழ்த்துக்கள்!!!!

வாழ்த்துச் செய்தி

நாக சீர்கெங்காதரன்
சமூக, அரசியல் ஆர்வலர்,
லண்டன்.

எனது இனிய நண்பர் சண்முகராஜா அவர்கள் தனது 75வது வயதினைக் கொண்டாடும் இந்த அருமையான வேளையில் வாழ்த்துவது மனதுக்கு இனிமையாக இருக்கிறது. சங்காணையில் பிறந்து காங்கேசன்துறையில் வளர்ந்தவர். தனது கல்வியை காங்கேசன்துறை அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளியில் பூர்த்தி செய்தவர். காதலித்துத் திருமணம் செய்தவர். இன்று கனடாவில் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

தனது இளமைக் காலத்தில் கவிதையில் நாட்டம் கொண்டு எழுதத் தொடங்கினார். எனது இனிய நண்பர் புலவர் பார்வதிநாதசிவத்தை குருவாகக் கொண்டு கவிதைத் துறையில் நுழைந்தவர். கனடாவில் கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாகக் கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், விமர்சனம், நேர்காணல் எனத் தமிழின் பல்வேறு துறைகளில் கால்பதித்துள்ளார்.

2011ஆம் ஆண்டு கனடா தமிழர் தகவலின் சிறப்பு விருதைப் பெற்றவர். லண்டனில் நடைபெற்ற அவரது நூல்வெளியீட்டுக்குத் தலைமைதாங்கும் கௌரவம் எனக்குத் தந்திருந்தார். இத்தகைய மரியாதைக்குரிய வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்களை நீண்ட நெடிய வாழ்வுக்கும் கலை இலக்கியப் பணிகள் தொடரவும் வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்க வীணை மைந்தன்

❦

பவள விழாக் காணும் வீணை மைந்தர் வாழ்க

சுப்பிரமணியம் ஸ்ரீகாந்தலிங்கம்

உறவினன்,
சட்டத்தரணி,
இங்கிலாந்து.

எனது தந்தை அமரர் சிவகுருநாதர் சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் அவர்களிடம் காங்கேசன்துறை அமெரிக்கன் மிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் கல்விகற்ற நன்மாணாக்கனாகவும், எனது மனைவியின் சிறிய தந்தையாகவும் எனக்கோர் உடன்பிறவா சகோதரனாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கும் எழுத்தாளன், சொற்பொழிவாளர், கவிஞன், ஆய்வாளன் எனப் பலமுகம் கொண்ட வீணை மைந்தன் எனப் பலராலும் அறியப்பட்ட திரு. கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்களை நீடுழி ஆரோக்கியத்துடன் சகல செல்வங்களும் புகழும் பெற்று வாழ எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

எனது திருமணத்தின் பின்னரே உறவினராக எனக்கு அறிமுகமான திரு. சண்முகராஜாவுடன் அவர் எழுதி இலங்கையிலும் கனடாவிலும் வெளியிட்ட மூன்று நூல்களை இங்கிலாந்தில் வெளியிடுவதற்கான ஒழுங்குகளை செய்யும் பொழுதே அவருடன் நெருங்கிப் பழகி அவரின் அறிவையும் ஆற்றலையும் கண்டு பெருமைப்பட எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

முல்லை மணி கலாநிதி வே. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வன்னிமண்ணின் இறுதிக் காவலன் மாவீரன் பண்டாரவன்னியனின் வரலாற்று நாடகத்தைக் குறும்படமாக நடத்து வெளியிட்ட நான் யாழ்ப்பாண மண்ணின் இறுதிக் காவலன் சங்கிலிகுமாரனின் வரலாற்றையும் குறும்படமாக வெளியிடும் நோக்குடன் திரு. சண் அவர்களை அணுகியபோது, அவர் மொன்றியலில் வாழும் திருமலை ஸ்ரீகாந்தன் அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி அவர் மூலம் அப்பணியைச் செய்வித்தார்.

பின்னர் எனது இரு குறும்படங்களையும் (வன்னி மண்ணின் இறுதிக் காவலன் மாவீரன் பண்டாரவன்னியனையும் யாழ்ப்பாண மண்ணின் இறுதிக் காவலன் சங்கிலிகுமாரனின் மண்டியிடா வீரத்தையும்) கனடாவில் ரொறன்ரோ மண்ணில் 2019ஆம் ஆண்டு வெற்றிகரமாக வெளியிட்டு வைத்த பெருமை இன்று பவள விழாக் காணும் திரு.

வீணை மைந்தன் அவர்களுக்கும் அவருடன் தோளோடு தோள் நின்று உழைத்த கனடா உதயன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு லோகேந்திரலிங்கம் அவர்களையுமே சாரும். இவ்விருவருக்கும் தமிழ்த் தாயின் சார்பில் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவிக்கிறேன்.

என்னதான் சோதனைகளோ அல்லது வேதனைகளோ வந்தாலும் திரு வீணை மைந்தன் அவர்கள் தன் நம்பிக்கையை இழப்பதில்லை. அதேபோன்று துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவனுக்கும் ஓர் கலங்கரை விளக்காக அவரின் உற்சாகமான கம்பீரமான குரலில் கூறும் அறிவுரைகளும் வார்த்தைகளும் ஆறுதல் கொடுக்கும் இந்த அனுபவத்தைப் பலர் கூறக் கேட்டவன் நான்.

பொது நோக்கும், எதையும் ஆழமாக ஆராயும் பாங்கும், பக்கச்சார்பில்லாத தன்மையும், பிறரின் துன்பத்தைத் தனது துன்பமாக எண்ணும் மனபான்மையும், பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக அமையும் தன்மையும், தனித்துவத்தைப் பேணும் மனப்பாங்கும், நாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்ற கொள்கையும் அவரை நோக்கி மற்றவர்கள் ஈர்க்கப்பட்ட காரணமாக உள்ள அம்சங்கள் ஆகும்.

என் தந்தையின் மாணவனாகவும், என் உறவுமுறை மாமனாகவும், என் உடன் பிறவா சகோதரனாகவும், நண்பனாகவும் எனக்கோர் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கும் வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்கள் பல்லாண்டு நோய் நொடி இன்றி பெயருடனும், புகழுடனும் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்து வாழ எல்லாம்வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக

ஜீஜ

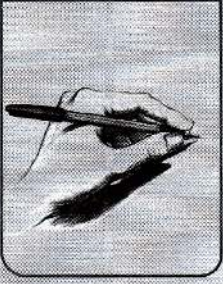
மொன்றியால் வாழ் எழுத்தாளர் "வீணைமைந்தன்" சண்முகராஜாவைக் கௌரவித்த கனடா எழுத்தாளர் இணையம்

மொன்றியால் வாழ் எழுத்தாளரும் தற்போது 25 ஆண்டுகளைக் கடந்து வெற்றிகரமாக இயங்கிவரும் கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவருமான "வீணைமைந்தன்" சண்முகராஜாவை அவர்களை கடந்த வாரம் ரொரென்ரோவில் இடம்பெற்ற வைபவம் ஒன்றில் கனடா எழுத்தாளர் இணையத்தின் முன்னாள் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு சின்னையா

சிவனேசன் தற்போதைய செயலாளர் திரு ஜி. ஏன். லோகேந்திரலிங்கம் ஆகியோர் இணைந்து பாராட்டுக் கேடயம் ஒன்றை வழங்கினார்கள். இங்கே காணப்படும் படத்தில் எழுத்தாளர் இராஜவரமன், மொன்றியால் வர்த்தகப் பிரமுகர் திரு இராஜகோபால் முத்தையா, கின்னஸ் சாதனைத் தமிழர் சுரேஸ் ஜோக்கி மற்றும் வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் மணியம். ராஜ் பேரம்பலம் ஆகியோர் நிற்பதையும் காணலாம்.

வாழ்க பல்லாண்டே!

இரா. சம்பந்தன்,
கவிஞர்.
ரொறன்ரோ.

போர்தொடுத்து வீழ்ந்தழிந்து புகலிடத்துப் போயமர்ந்து
புதியவொரு வாழ்வுகண்ட தமிழ்ச்சாதி
நார்தொடுத்த பூ வுதிர்ந்து நான்குதெரு வீழ்ந்ததைப்போல்
நாலுபுற நாடுகளில் பிரிவாகி
வேர்முளைத்துக் கிளைபரப்பி வேற்றுமொழி பலபேசி
வேண்டியது போல்தாங்கள் உயிர்வாழ
நீர்தொடுத்த கண்களுடன் நிலம்பிரிந்து தமிழுடனே
நீண்டவழி நடந்தனரே சிலமாந்தர்
யார்தடுத்தும் வாழும்வரை யாழ்நிலத்தின் புகழெழுதி
யாமிருப்போம் எனநினைத்த அவருள்ளே
கூர்எழுத்துக் கோடுகளால் குறையகற்ற வாழ்வுதனைக்
கொடுத்தவொரு மாமனிதன் சண்முகராஜா
சேர்கமலத் தண்டுறைவாள் சின்னமதைத் தன்பெயராய்ச்
சிறப்புறவே வீணை மைந்தன் எனக்கொண்டு
போர்ப்பறையாம் முரசொலியும் கலைஞருமே புகழ்ந்துரைக்க
புறநிலத்து இதழ்களெலாம் எழுத்தேற்றி
தூர்நிறைந்த எழுத்துலகக் களடியத்து நெஞ்சுகளை
துடைத்துவிட வேண்டுமெனும் பணிக்காக
சீர்படைத்த எழுத்தாளர் இணையமதை உருவாக்கி
சிறுமைபல அகற்றியதை மறப்போமோ?

ரொறன்ரோ

தார்படைத்த வீதியெலாம் தமிழருக்காய்க் கனடாவில்
தன்பொருளைத் தொலைத்தவரை மறப்போமோ?
தேர்முளைத்த தெய்வமெனத் திகழ்ந்தபல பெரியவரின்
திருட்டுகளால் நொந்தகதை மறப்போமோ
உள்நினைத்துப் புற்றமைத்து உள்வந்து பாம்புறைய
உளமழுத அவர்வாழ்வை மறப்போமா
பார்படைத்த எழுபதொடு ஐந்துறையும் அகவையிலும்
பணிபுரியும் தமிழணர்வை மறப்போமா
ஓர்மனிதன் சண்ணவர்கள் ஒற்றுமைக்கு இட்டவிதை
ஒருபொழுதும் தோற்காது கனடாவில்
பேர்கடந்து நிலைத்திருக்கும் பெருமகனார் கே.ரி. சண்
பெரும்புகழும் உலகமெலாம் ஒருநாளே
நேர்வழியில் செல்லுகின்ற நெடுஞ்சுடரே அண்ணாநீ
நீண்டபல நாள்வாழி பல்லாண்டே!

**மொன்றியல் ஸ்ரீ துர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்திற்கு வருகை தந்த
மெல்லிசை மன்னர் எம்.எஸ்.விஸ்வநாதன் அவர்களுக்கு வழங்கிய
வாழ்த்துக்கவிதையிலிருந்து சில வரிகள்**

கவியரசின் பாடலுக்கு இசை அமைத்து உயர்ந்தவனே!
கண்ணதாசன் காதலினால் களிநடம் புரிபவனே.
அன்னையிவள் அபிராமி அழகு தலிடு லீனாட்சி
ஆயிரம் கண்ணுடையாள் அற்புதத் தேவியிவள்
ஆலயம் அமைவதற்கு இன்னிசைத்துப் பொருள் தந்து
நன்மை செய்ய வந்தவனே!
நாத மயமானவனின் நல்லாசி பெற்றவனே!
நல்லிசைக் கலைஞனே வாழி நீ வாழி!
பல்லாண்டு வாழி!

மறக்க முடியாத நினைவுகள்

ஈ.கே.ராஜகோபால்

“புதினம்” மூத்த ஊடகவியலாளர்,
ஆசிரியர்,
லண்டன்

நண்பர் கே.ரி.சண்முகராஜாவுடன் ஏறக்குறையச் சுமார் இருபத்தெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பழக்கம் ஏற்பட்டது. கனடாவில் ‘வீணை மைந்தன்’ ஆக எழுத்துலகில் வலம் வந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் அவரது தொடர்பு எனக்குக் கிடைத்தது. கனடாவில் வாழும் ஈழத்து ஊடகவியலாளர்கள் ‘தமிழர் தகவல்’ எஸ். திருச்செல்வம், ‘உதயன்’ ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம் (அப்போது ‘சூரியன்’), ‘தமிழன் வழிகாட்டி’ செந்தி போன்றவர்கள் காரணமாக இருந்தார்கள். அப்போது லண்டனில் ‘ஈழகேசரி’யை நடாத்திக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவரது ஆக்கங்களையும் விரும்பிப் பிரசுரித்திருக்கிறேன். கனடா ரொறன்ரோவில் ஆயிரம் பேருக்கு மேல் கலந்து கொண்ட ‘ஆழிக்குமரன்’ பிரமாண்டமான வெளியீட்டு விழாவை நடாத்தியதை அறிந்து தான் வாழுகின்ற மொன்றியலில் ‘ஆழிக்குமரன்’ நூல் வெளியீட்டு விழாவை நடாத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக நண்பர் சண்முகராஜா தெரிவித்தார். கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவராக அவர் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். இன்று கனடாவில் பிரபலமாக இயங்கி வரும் அந்த இணையத்தை ஆரம்பித்தவரே அவர்தான்.

1994ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 27ஆம் திகதி மொன்றியல் Trinity Holy church Hall இல் விழா நடந்தது. அது நடப்பதற்கான அறிவித்தலை அச்சிட்டு அங்குள்ள பத்திரிகைகள், அழைப்பிதழ் மூலமாகவும் மற்றும் வேலைகளை இரு வாரங்களில் செய்து- விழா ஏற்பாடுகளை எல்லாம் பூர்த்தியாக்கி அவ்விழாவை அவர் சிறப்பாக நடத்தி முடித்த நிகழ்வுகள் இன்றுவரை நெஞ்சோடு வாழ்கின்றது. 200 பேர்கள் வரை அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர். திருச்செல்வம், லோகேந்திரலிங்கம், செந்தி ஆகியோர் என் மீதுள்ள பற்றினால் ரொறன்ரோவிலிருந்து மொன்றியலுக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் உரைகள் சிறப்புரைகளாகின.

அக்காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்த ஊடகவியலாளர் கனக அரசரத்தினம் (பிற்காலத்தில் ரொறன்ரோவில் 'செந்தாமரை' ஆசிரியராக இருந்து மறைந்தார்) அந் நிகழ்வுகளை நீண்ட செய்தியாகக் கனடா தமிழ் பத்திரிகைகளிலும், லண்டன் 'ஈழகேசரி', இலங்கை 'வீரகேசரி' போன்றவற்றில் வெளிவந்தது. அவ்விட... ங்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்பட்டது என்று கூட அவர் சொல்லாமல் அன்று விழாவில் விற்பனையான தொகையை என்னிடம் கையளித்த பெருந்தன்மையை மறக்கமுடியாது. எங்கள் குடும்பத்திற்கு கனடா ஒழுங்குகளைச் செய்து தந்த என் அன்புக்குரிய மைத்துனர் வேலாயுதத்தை இச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியோடு நினைத்துக் கொள்கிறேன். இதன்பின்னர் ரொறன்ரோ சென்று, மொன்றியலுக்குப் போகின்ற போது, சண்முகராஜாவுடன் ஒருநாள், அல்லது இரண்டு நாள் பொழுது போகும். அவரது நண்பரான ஈழத்து சிவாஜி என்று அழைக்கப்படும் எஸ்.சி.மகேந்திரா வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அவருடன் சில பொழுதுகளைக் கழிப்போம். மிக அன்பானவர். சிவாஜிகணேசனின் நீண்ட வசனங்களைப் பேசி அவரைப் போன்றே நடத்து, அவர் போன்று சிம்மக் குரலில் அட்டகாசமாகக் கர்ஜித்து, சில நிமிட நேரங்கள் சிவாஜியாகவே மாறிவிடுவார். சண்முகராஜாமீது உயர்ந்த மதிப்பு வைத்திருந்தார். அந்தப் பொழுதுகள் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. 'ஈழகேசரி'யில் அவரைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். இன்னொருவர் கவிதா ராஜன். அவர் வீட்டுக்கும் அழைத்துச் செல்வார். அன்புடன் உபசரித்து அவர் இல்லாளுடன் இணைந்து இதமான விருந்து தருவார்.

கலைஞரின் வாரிசுகளில் ஒருவரான கனிமொழிக்கு நெருக்கமானவராக இருந்தார், தமிழகத்தில் அவருக்கு அன்பளிப்பாகக் கனிமொழி வழங்கிய நூல்கள் சிலவற்றை எனக்குத் தந்தார். இப்போது ரொறன்ரோவில் வானொலி ஒலிபரப்பாளராக இருப்பதாக அறிகிறேன். அவ்வப்போது நண்பர் சண்ணுடன் தொலைபேசியில் பேசிக்கொள்வேன். லண்டனுக்கு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்தார். அவருடைய நூல் வெளியீட்டு விழா சிறப்பாக நடந்தது. அவரை நேசிக்கிற நல்ல உறவுகள் உதவினார்கள். என்னால் முடிந்ததைச் செய்தேன். எழுத்தை உயிராக நேசிக்கின்ற இதயம் அவருடையது. என் நட்புக்கு உரியவர். அவர் நலமுடன் வாழ இந்தப் பவள விழாவில் வாழ்த்துகிறேன். இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

எனக்குத் தெரிந்த இலக்கிய வித்தகர் எளிமையான, இனிமையான தமிழ் தரும் எங்கள் வீணை மைந்தன்

நடா இராஜ்குமார்

நிறுவுனர், தலைவர்,

கீதவாணி ஒலிபரப்பு நிலையம்

EAST FM 102.7

EAST FM MEDIA GROUP

Toronto Canada

(பழைய மாணவன், நடேஸ்வராக் கல்லூரி)

வளமான காங்கேசன்துறை மண் பல கல்விமான்களை, அரசியல் தலைவர்களை, பெரும் தனவந்தர்களை இலக்கிய வித்தகர்களை இலங்கை மண்ணுக்கும், உலகத்துக்கும் வழங்கி உள்ளது. அடிப்படை வசதிகளுக்கு மேலும், பல வளங்களைக் கொண்டது எங்கள் காங்கேசன்துறை மண்.

ஒரு பக்கத்தில் அள்ளிக்கொடுக்கும் கடல் வளம், இயற்கையாக அமைந்த துறைமுகம், இன்னொரு பக்கம் வளமான செம்மண் நிறைந்த விவசாய விளைநிலங்கள், பிரதான தபாலகம், பிரதான ரயில் நிலையம், ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு தொழில் வழங்கக்கூடிய சீமெந்து தொழிற்சாலை, சிறந்த வைத்தியசாலைகள், சிறந்த கல்லூரிகள், விளையாட்டு மைதானங்கள், வழிபாட்டுத் தலங்கள் என அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். இதே மண் தான் போராட்ட காலத்தில் இலங்கை இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் அல்றெபட்டுக் கிடந்தது. இன்னும் பல பகுதிகள் முழுமையாக விடுவிக்கப்படவில்லை.

இந்த மண் தான் எங்கள் வீணை மைந்தனை உருவாக்கிய மண், தந்தை வழியால் அவர் சங்கானை என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அவரது பாடசாலைக் காலமும், இளமைக் காலமும், திருமண பந்தமும் காங்கேசன்துறை மண்ணுக்கே உரியது. இதனால் இவர் எங்கள் காங்கேசன்துறை மண்ணுக்கே உரியவர்.

வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்ற மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம் எங்கள் காங்கேசன்துறை நகருக்கு அடுத்ததாக அமைந்துள்ளது. இந்தியாவில் இருந்து மாருதப்புரவீகவல்லி என்ற இளவரசி கொண்டு வந்த காங்கேயன் (முருகப்பெருமான்) திருவிக்கிரகம், அங்கிருந்த துறையில் இறக்கப்பட்டதால் தான் அந்தத் துறைக்கு காங்கேயன்துறை எனப் பெயர் வந்தது என்பது வரலாறு. காங்கேயன்துறை என்பது மருவி இப்போது காங்கேசன்துறை என அழைக்கப்படுகிறது. மிகச் சிறந்த வெற்றிலைக்குப் புகழ்பெற்றது மாவிட்டபுரம். இந்த மண்ணில் தான் ஈழத்திருநாட்டின் பெருஞ்சித்தர் சிவயோகசுவாமிகள் அவதரித்தார் என்பதும் வரலாறு.

1970ஆம் ஆண்டுகளின் காலப்பகுதி என்னுடைய பதினம வயதுக்காலம் , இலங்கையின் புகழ்பெற்ற கல்லூரிகளில் ஒன்றான எங்கள் நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்தபோது சண்முகராஜா என்ற இவரது பெயர் ஒரு உற்சாகமான இளைஞராகத் தெரிய வருகிறது. நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்த அந்தக் காலத்தில் இவரோடு சேர்ந்து இயங்கிய இளைஞர்கள் கூட்டம் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது.

அந்தக் காலத்தில் அங்கு நடைபெற்ற கலைவிழாக்கள், பட்டி மன்றங்கள், கவியரங்குகள் என இவரது ஆக்கங்கள் அறிமுகமான நாட்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் எங்கள் கல்லூரிக்கு மிக அருகில் இருந்த, அந்த நாட்களில் மிகப் பிரபலமான மருத்துவர் இராஜேந்திரா மருத்துவமனையில், ஒரு பிரதானமான பிரிவில் பொறுப்பாளராகவும் இவரை அந்த நாட்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

பின்னர் நாங்கள் க.பொ.த உயர்தரத்துக்கு வந்த காலத்தில், இவரை அங்கு காண முடியவில்லை. அந்தக் காலத்தில் இவர் நாட்டைவிட்டு ஐரோப்பிய நாடு ஒன்றுக்குச் சென்று விட்டதாக அறிந்தேன். பின்னர் பல ஆண்டுகள் கழித்து, 1980 களின் பிற்பகுதியில் மீண்டும் இவரை மொன்றியல் மண்ணில் சந்தித்தபோது மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அந்தக் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை இவர் எனக்கு மிகவும் விருப்பத்துக்குரியவராக இருந்து வருகிறார். இவரது இலக்கிய ஆற்றலை எங்கள் காங்கேசன்துறை மண்ணில் அறிந்ததைவிட, இங்கே கனடாவில் அதிகமாகப் படிக்க முடிந்தது, ஆழமாக உணர முடிந்தது. இவர் காலத்தால் புடம் போடப்பட்ட ஒரு "இலக்கியத் தங்கம்". இந்த இலக்கியத் தங்கத்தை உணர்ந்து போற்றிய, போற்றி வருகின்ற அறிஞர்கள், ரசிகர்கள் ஏராளம். அவர்களில் நானும் ஒருவன் என்றால் மிகை இல்லை.

முத்தமிழ் அறிஞர், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இவரது ஆக்கத்தைப் பாராட்டி, தனது முரசொலிப் பத்திரிகையில் பதிப்புச் செய்தார் . பாராட்டுப் பத்திரமும் வழங்கினார். நட்பின் நாயகன், நண்பன் லோகேந்திரலிங்கத்தின், கனடா உதயன் விழாவுக்கு வந்திருந்த கவிப்பேரரசு வைரமுத்து இவரது ஆக்கத்தை கனடாவில் வெளியிட்டு வைத்து பெருமை சேர்த்தார். எங்கள் தமிழ் வானொலித்துறையின் ஈடு இணையற்ற அறிவிப்பாளர் அப்துல் ஹமீது அண்ணன் அவர்கள், காணுமிடங்களில் எல்லாம் இவரது ஆற்றல் பற்றி உரையாடுவார். இவ்வாறு அறிஞர்கள், ரசிகர்கள் கொண்டாடும் சிறப்புப் பெற்றவர் வீணை மைந்தன் அவர்கள். கடந்த 25 வருடங்களுக்கு மேலாக கனடா மண்ணில் இவர் ஆற்றிவரும் இலக்கியப்பணி மட்டுமல்ல சமூகப் பணியும், சமயப்பணியும் போற்றுதற்குரியவை, அவரை, அவரது குடும்பத்தை நன்கு அறிந்த முறையில், இவரது பவள விழாவில் இந்த வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

வாழ்க வீணை மைந்தனின் பெயரும் புகழும்
வளரக் இவரது இலக்கியப் பணியும் சமூகப்பணியும்!

❦

சங்கையூர் தந்த தமிழ் மைந்தன்

சங்கையூர் ஜெகன்
எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர்,
ரொறன்ரோ.

வீணை மைந்தன் என்று அழைக்கப்படும், கே. ரி. சண்முகராஜா அவர்களை சிறுவயது முதலே எனக்குத் தெரியும். இவர் சங்கானையின் பட்டினத்தில் பெருமைபெற்ற குடும்பத்தில் பிறந்த பண்பாளர்.

இவரின் ஆரம்பக்கல்வி சங்கானை அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் ஆரம்பித்து பின் சங்கானை சிவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தில் தொடர்ந்தது. அங்கு நானும் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்தபடியால் நல்ல நண்பர்களானோம். அதிகமான ஓய்வுநேரங்களை நூலகத்தில் செலவிடும் தேடல்நிறைந்தவர்.

அக்காலத்திலேயே இவர் எழுதும் கட்டுரைகளில், ஆய்வுகளில் உள்ள நுணுக்கங்கள் நிறைந்த எழுத்தாற்றலைக் கண்டு வியந்துள்ளேன். இவர் சினிமாவில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டவர். அதனால் சினிமாத் துறையில் புகழ்பூத்த கலைஞர்களை அணுகி அவர்களின் அனுபவங்களை பத்திரிகைகள் மூலம் வாசகர்களுக்குக் கொடுத்து வந்தார். இதில் பத்மஸ்ரீ சிவாஜியை பற்றி எழுதிய ஆய்வு மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

அன்று முதல் மந்திரியாக இருந்த கலைஞர் அவர்களின் 70வது பிறந்தநாள் விழாவுக்கு இவர் எழுதிய கவிதை அவரை மிகவும் கவர்ந்துவிட்டது. அதனால் இவரை பாராட்டியதுடன் முரசொலி பத்திரிகையிலும் அதைப் பிரசுரித்து தன் நன்றிகளைத் தெரிவித்தார். கூரிய சமூக விமர்சனங்களும், முற்போக்கு சிந்தனைகளும், இலக்கிய சுவையும் கொண்ட இவரின் படைப்புகள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. அந்த வகையில் 2015ஆம் ஆண்டு இவரால் வெளியிடப்பட்ட 3 நூல்களும் புகழ்பெற்றன. இவை,

- யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
- கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்
- லண்டன் High gate Murugan Temple
- மொன்றியல் முருகன் ஆலயம் ஆகிய இடங்களில் வெளியிடப்பட்டன.

இடைவிடாது 35 வருடங்களாக தமிழுக்கு ஆற்றிவரும் சேவையைப் பாராட்டும் முகமாக 'தமிழர் தகவல்' பத்திரிகை வீணை மைந்தன் அவர்களுக்கு விருதுவழங்கி கௌரவித்தது.

தற்போது, பாரதியார் பாடல்கள் வந்த சினிமாக்களை ஆராய்ந்து அதை ஓர் கட்டுரையாக உதயன் பத்திரிகையில் எழுதி வருகிறார்.

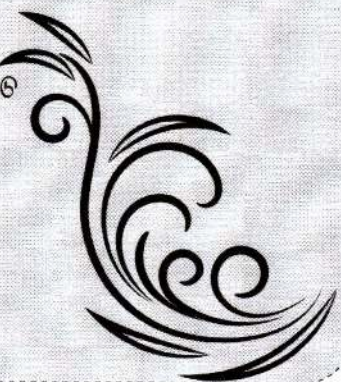
இந்த வருட நடுப்பகுதியில் தனது "பவள விழாவை" கொண்டாட இருக்கும் வீணை மைந்தன் தனது மூன்று படைப்புக்களை அன்று வெளியிடவுள்ளார்.

பவள விழாக் கொண்டாடும் எழுத்தாளர் வீணை மைந்தனை நிச்சயம் எழுத்துலகம் போற்றிப் புகழும். வாழ்க அவர் புகழ்.

ஜீஜீ

**முன்னநாள் மகாஜனக்கல்லூரி அதிபர் அமரர் பொ.கனகசபாபதி
இவர்களின் பவள விழாவின் போது வாசித்த வாழ்த்துக்கவியையிலிருந்து
சில வரிகள்**

சொட்டு மை தொட்டு தூரிகையால் எழுதியதும்,
பட்டுவிரித்த அரங்குகளில் முத்தாகப் பேசியதும்,
கட்டுரைகள் பல எழுதிக் காகிதமாய்க் குவித்து வைத்து
எட்டுக்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கை நூல்களாய் வெளியிட்டிடு
எட்டுத் திக்கும் வாழுகின்ற மகாஜனப் பெரியோரால்
கொட்டு முரசு கொட்டி வரவேற்று வாழ்த்துரைக்க
வானளாவிய புகழோடு வாழுகின்ற
அதிபர். பொ. கனகசபாபதி
அகிலத்திற்கோர் வித்யாபதி! :

பவள விழா வீணை மைந்தன் நிலமிசை நீடுவாழ்க!

“சிந்தனைப் பூக்கள்”

எஸ். பத்மநாதன் B.A (Hons) Dip.in ED

முன்னாள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்.

கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளர்.

பவள விழா மலர்

வீணை மைந்தன் என்ற ஒரு அழகான புனைபெயரில் எழுதிவருகின்ற அவரின் இயற்பெயர் கே. ரி. சண்முகராஜா என்பதாகும். உலகில் வாழுகின்ற அனைத்துத் தமிழ் வாசிப்புப் பிரியர்களிடையே நினைக்கப்படுகின்ற பெயர் “வீணை மைந்தன்” என்பதாகும். இந்தப் புனைபெயரில் வேறு எவராவது இருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை! 1964ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை அவர் எழுதுவதை நிறுத்தவில்லை. தமிழ் மீதும், கலைஞர்கள் மீதும், தாய்மண்ணிலும் மிகுந்த பற்றுக்கொண்ட அவரது எழுத்துக்கள் அனைத்தும் நிலைபெறுடையவை. இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த எழுத்தாள நண்பரை நான் பெற்றது ஒரு பாக்கியமாகும்.

காங்கேசன்துறைப் பட்டினத்தில் 01.08.1947இல் பிறந்த அவர், காங்கேசன்துறை நோமன் கத்தோலிக்கப் பள்ளியிலும் – அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையிலும் தனது கல்வியை மேற்கொண்டதுடன், பாடசாலை மாணவப் பருவத்திலேயே எழுதுவதிலும் பரிமளித்தவர். இவருக்குப் பாடம் புகட்டிய தமிழாசிரியர்களாலேயே “எங்கடை கலைஞர் கருணாநிதி , நீ தாண்டா” எனப் புகழப்பட்டவர் ஆவார்!. பேச்சாற்றல் கொண்ட அ.பி. பள்ளி மாணவர் என்று அனைவரும் மெச்சும் மாணவராவார்!

இலங்கை தேசத்தின் பல்வேறு அரசியல் – இனப்பிரச்சினைகள் சூழ்நிலைகள் காரணமாக, கனத்த இதயத்துடன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறியவர், ஈரான், மேற்கு ஜேர்மன் ஆகிய நாடுகளில் வாழ்ந்தபின்பு, 1987இல் கனடா, மொன்றியல் நகரில் குடியேறினார். 1985இல் மொன்றியல் நகரில், குடியேறிய நான் (தமிழர் ஒளி நிறுவனத்தில் இணைப்புச் செயலாளராகக் கடமையாற்றி) இதன் பின்னர் 1987இல் ரொறன்ரோ நகருக்கு இடம்பெயர்ந்தேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வந்த “சண்” அவர்கள் முதலில் எனக்கு அறிமுகமாகவில்லை. ஆனால் நான் தொண்டாற்றிய “தமிழர் ஒளி” யில் அறிமுகமான “தேமதுரம்” வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியதன் மூலம், அவருடைய ஆற்றல் பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றது. மொன்றியல் நகரில் வாழ்ந்துகொண்டே எழுத்தாளர் அளவெட்டி ஸ்ரீசுகந்தராசுவின் துணையுடன் முதன் முதலில் கனடாவில் உள்ள எழுத்தாளர்களை ஒன்றிணைத்து “கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்” என்ற அமைப்பை உருவாக்கியவரும் இவரேயாகும்!. நான் அறிந்தவரையில்

மொன்றியலிலிருந்து இவர்கள் இருவரும் ரொறன்ரோவுக்கு வந்து இவ் இணையத்தை அமைத்தமை ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகும். அத்துடன் இணையத்தின் தலைவராக ஐந்து ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து வளர்த்தெடுத்தார். ஆனால், பின்னால் வருகைதந்து இணையத்தில் இணைந்தவர்கள், உருவாக்கிய பிதாமகரை நினைவில் கொள்ளாமல் இயங்கிவருவது நாகரிகமான செயல் அல்ல. இயல்பாகவே எழுத்தை ஒரு வரமாகக் கொண்ட வீணை மைந்தன், தாயகத்தில் புலவர். பார்வதிநாதசிவம் என்ற பெரியாரின் வழிகாட்டலில் கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்தவர், அவரது சஞ்சிகையிலேயே இவரது முதல் கவிதை பிரசுரமானதை இன்றும் பெருமையுடன் நினைவுகொண்டு மகிழ்கிறார்.

வாசகன் கனடா முரசொலி - தென்றல் ஆகிய வார இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். அத்தோடு கூடவே தமிழ் வானொலிகள் - தொலைக்காட்சிச் சேவைகளில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்ததுடன், வானொலி நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். 1990 -அவரது வாழ்வில் ஒரு முக்கியமான ஆண்டு "வீணைக் கொடி" என்ற மாத சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் "வீணை மைந்தன்" என்ற புனைபெயரும் அவருக்கு மிகுந்த பொருத்தமாயிற்று. ஈழமண்ணை நினைவுகூரும் இந்தப் புனைபெயர் என்றும் நிலைத்ததாயிற்று. அத்துடன், ரொறன்ரோ அகிலன் அசோசியேற் நிறுவனம் மூலம் இவரது கன்னிப்படைப்பான "தமிழன் கனவு" கவிதை நூலை "கவிப்பேரரசு வைரமுத்து" தலைமையில் வெளியீடு செய்தார்.

இக்காலத்தில் தான் எனக்கும் அவருக்குமான இலக்கிய உறவு காத்திரமானது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நேரடியாகவோ, தொலைபேசி ஊடாகவோ எமது நட்பு மிகவும் இறுக்கமானது. மொன்றியலில் "கனடா தமிழ் கலாச்சாரச் சங்கம்" எனும் அமைப்பை நிறுவியவரும் இவரேயாகும். அத்துடன் அண்மைக் காலத்தில் அவருடைய எழுத்துக்களில் மிகுந்த முதிர்ச்சியை அவதானித்து வருகிறேன். இவரது "முத்தமிழ் நூல்களை" மிகவும் இரசித்துப் படித்து இன்புற்றேன். கனடா "உதயன்" வார இதழின் மூலம் வீணை மைந்தனின் எழுத்தோவியங்கள் சர்வதேச வியாபகம் பெற்று வருகின்றது.

"நடிகர் திலகம்". சிவாஜிகணேசனை நேரில் சந்தித்து அளவளாவி அவர் பெருமைகளை நூல் வடிவில் வடித்துள்ளார். கூடவே கலைஞர். மு. கருணாநிதி - அன்பு அறிவிப்பாளர் பி. எச். அப்துல்ஹமீத், கவிப்பேரரசு. வைரமுத்து ஆகியோரை ஆத்மார்த்தமாக நேசித்து வருவதுடன், உதயனில் தற்போது அவரால் எழுதப்பட்டு வரும் தொடர் கட்டுரையான "தமிழ் சினிமாவில் மகாகவி பாரதி பாடல்கள்" அனைவராலும் விரும்பி வாசிக்கப்பட்டு வருகின்றது. 2011இல் "தமிழர் தகவல் நிறுவனம்" இவரை வெள்ளி விழாக் கண்ட எழுத்தாளராகக் கௌரவம் செய்து பாராட்டியது. தொடர்ந்து 35 ஆண்டுகளாகக் கனடாவில் எழுதிவரும் வீணை மைந்தன் அகவை 75 "பவள விழா" சிறக்கவும் - அவரது வாழ்வு சிறந்தோங்கவும் எனது ஆத்மார்த்தமான வாழ்த்துக்களை அறியத்தருவதில் பெருமகிழ்வு அடைகிறேன்.

"பவள விழாக் காணும் வீணை மைந்தன் புகழ் நிலமிசை நீடு வாழிய!"

எங்களுர் மைந்தன் பவள விழாக் காண்கின்றார்

திருமதி. பத்மினி ஆனந்

தலைவர்,
Indo Ceylon Dance Academy.

காங்கேசன்துறையூரின் கலை - இலக்கிய - நாடக எழுத்துலக நட்சத்திரங்களின் வரிசையில் என்றும் புகழ் பூத்தவர்களாக "நடிகமணி" வி. வி. வைரமுத்து, எழுத்தாயினியும் - பெண்ணியவாதியுமான திருமதி. வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்), எழுத்தாளரும் நாடகக்கலைஞருமான நடமாடி எனும் புனைப் பெயரால் அறியப்பட்ட கே. வி. இராஜரத்தினம், கலை - இலக்கிய நாடகப்பிரியர் பொன். கணேசமூர்த்தி என்னுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரரான தையிட்டி அமரசிங்கம் இராஜதுரை ஆகியோரைத் தொடர்ந்து வாழும் கலைஞரான மெல்லிசைப் பாடகர் "அப்சராஸ்" என். ரகுநாதன் மற்றும் கனடாவில் கலை இலக்கிய எழுத்துலகில் புகழுடன் தோன்றிவாழும் நம்மவர்களான குரு. அரவிந்தன் - நடராஜா முரளிதரன் - வானொலி - தொலைக்காட்சிக் கலைஞர் ரூபவாகினி, பி. விக்னேஸ்வரன், திருமதி. கோதை அமுதன், திருமதி. பூங்கொடி அருந்தவநாதன், "கீதவாணி" நடா ராஜ்குமார் வரிசையில் இன்று எல்லோராலும் நன்கு அறியப்பட்டவரும், பன்முக ஆற்றல் கொண்டவரும் "வீணை மைந்தன்" எனும் புனைபெயரால் நாடறிந்தவருமாகிய கே. ரி. சண்முகராஜா அவர்கள் தனித்து அடையாளம் காணப்பட்டவராகின்றார்.

"பவள விழா" வைக் காணப்போகும் இவர் இந்த வயதிலும் தொடர்ந்து நாற்பது ஆண்டுகளாக எழுதிவருவது ஆச்சரியம் தருகிறது. காங்கேசன்துறையில் அந்தக் காலத்தில் சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஊர்மக்களுக்குப் பசி போக்கிய, "மாரிமுத்து ஆச்சி" மூதாட்டியின் நான்காவது தலைமுறையில் வந்த திரு. சண் அவர்களை அவரது மாணவப் பராயத்திலிருந்தே நான் நன்கு அறிவேன். இவருடைய தாய்மாமனும் சிறியதாயும் என்னுடைய உறவினர்களுடன் கூடப்படித்தவர்களாகும். இவர்களுடைய பரம்பரை கல்விக்கூடம் காங்கேசன்துறை அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளியாகும். இவருடைய பேரன் காலஞ்சென்ற வேலுப்பிள்ளை குமாரசுவாமியும்

சகோதரர்களும் ஆங்கிலப்புலமை பெற்றவர்களாகும். “சண்” னின் தாயாரின் தாயார் (அம்மம்மா) அந்தக் காலத்து உடுவில் மகளிர் கல்லூரி ஆங்கில மொழி மாணவி எனப் பெருமை கொள்வார்.

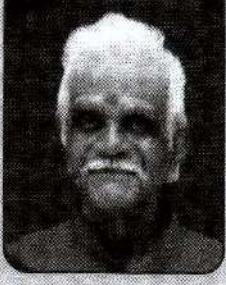
எங்களுரின் புகழ்பெற்ற தனியார் மருத்துவமனையான “ஈஸ்வரி நர்ஸிங் ஹோம்” உரிமையாளர் திரு. டாக்டர். இராஜேந்திராவின் முதலாவது பிரதம மருந்துக்கலவையாளராகப் பணிபுரிந்த காலத்தில் திரு. சண் அவர்கள் ஊர் மக்களிடையேயும், அயலூர்களிலும் நன்கு அறிமுகமான மக்கள் தோழராவார். என்னுடைய பால்யவயதுத் தோழிகளான, பெரியவர் அமரர், இலங்கையர் குருசாமியின் மகர்களுள் ஒருவரான திருமதி. ஞானாம்பிகையைக் காதல் மனையாளாகக் கைத்தலம் பற்றி – எங்கள் எல்லோருக்கும் நெருக்கமான “சண்” அவர்கள் கனடாவில் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளராகவும் – படைப்பாளியாகவும், பல நூல்களின் ஆசிரியராகவும் வலம் வந்து எங்களுக்குப் பெருமையும், புகழும் சேர்ப்பது மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

பல்வேறு பரதநாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்வுகளிலும் கலந்து சிறப்புரையாற்றிய “வீணை மைந்தன்” புகழ் “பவள விழா” கடந்தும் தொடரவேண்டுமென எல்லாம்வல்ல எங்கள் கிராமத்து விநாயகப்பெருமானையும் – மாவைக் கந்தனையும் வணங்கி அவருடைய அகவை 75 நாள் புகழுடைத்து வாழியென வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழிய தமிழ்ப்பணி!

ஜீ

பவள விழாக் காணும் வீணை மைந்தன்

பண்டிதர். ச. வே. பஞ்சாட்சரம்
ரொறன்ரோ

ஔங்கானைத் தந்தை தந்த சண் முகராஜா
மாங்காப் புகழ்காங் கேசன்துறை வளர்ந்தோன்,
பார்வதிநா தசிவத்தால் பாவலனாய்ப் பரிணமித்தோன்,
ஆர்வமுடன் பலஇதழ்கள் ஆசிரியனாய்த் திகழ்ந்தோன்,
நாடகங்கள் நடத்திட்டோன், நல்கிட்டோன் கவிதைபல,

நாடுபல கண்டுவந்தோன், நண்ணிடுவோன் கனடாவில்
கனடாத்தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் கட்டமைப்பும்
கனடாத்தமிழ்க் கலாசாரச் சங்கச் சபையதுவும்
நிறுவி ஒன்று கூடல்கள். நேர்த்திமிகு விழாக்களினை
நிறைய நிகழ்வித்தோன், நிறைந்தஇனப் பற்றாளன்,

ஆணித் தரமான அரியபணி யாற்றிவரும்
வீணை மைந்தனெனும் விளங்குபுனை பெயராளன்,
தன்நூல்கள் கனடாத் தமிழர்தகவல்மன்றில்,
இன்னும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், யாழ்ப்பாணம்
பல்கலைக் கழகப் படிப்பாளர் சபைகளிலே

வெல்கீர்த்திப் படைப்புகளாய் வெளியிடவும் பெற்றோன்!
பவளவிழா இன்றிந்தப் பார்போற்றக் காண்கின்ற
இவனைவாழ்த்திப் பாட என்னதடை வாழ்த்துகிறேன்!
குன்றாத இளமை, குறையாத் துடிப்போடு
அன்றாடம் இனத்தொண்டு ஆயிரமாய்ச் செய்துவர
நெஞ்சார வாழ்த்தி நிற்கின்றேன் வீணை மைந்தன்.

ஜிஜி

இன்னுமொரு சோதரன் - இனிய தமிழ்மாறன்

திருமதி. ஜானகி இராமகிருஷ்ணன்

அமரர். வியாகரண சிரோன்மணி
சமஸ்கிருதமொழி வல்லுநர் - திருவிடைமருதூர்
சீதாராமா சாஸ்த்திரிகள் - புத்திரி
(கலைவிமர்சகர் - நல்வாசகி)

19

87 ஆம் ஆண்டு ஒரு கோடைகாலம் அருகிலுள்ள கடையிலே சில பொருட்கள் வாங்கலாமென்று சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு பெண்மணி இரு குழந்தைகளுடன் வந்திருந்தார். அவர்கள் தமிழ் மொழியில் உரையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டு வியப்படைந்தேன். உடனடியாக அவர்களை நெருங்கி குசலம் விசாரித்தேன். அவர்கள் தமிழீழத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் குடும்பத்துடன் அண்மையில் இருக்கும் தொடர்மாடிக் கட்டிடத்தின் ஒருவீட்டில் இருப்பதாகவும் கூறினார்கள். அவரிடம் தொலைபேசி எண்ணை வாங்கி வந்தேன். தமிழில் உரையாட ஒரு சிநேகிதிகிடைத்ததில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். ஒருவாரம் கழித்து அவரிடம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு வீட்டு முகவரியைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் இல்லத்துக்குச் சென்றேன். அழைப்பு மணியை அழுத்தியதும் அப்பெண்மணி கதவைத்திறந்தார். என்னைப் பார்த்துவிட்டு நம்நாட்டுப் பண்பாட்டிற்கேற்ப வரவேற்று உபசரித்தார். அங்கே நீண்ட இருக்கையில் ஓர் ஆண்மகன் அமர்ந்து கொண்டு புத்தகமொன்றைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். வீட்டுத்தலைவி அவர்தான் தனது கணவர் என்று கூறி என்னை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அவர்தான் வீணை மைந்தன் என்ற பெயர்கொண்ட கே. ரி. சண்முகராஜா ஆவார். அன்று முதல் இன்று வரை எனது உடன்பிறவா சகோதரன் போல பழகி வருகிறார். அவரிடம் பழகியதிலிருந்து அவருக்குள் இருக்கும் திறமையை அறிந்து கொண்டேன்.

"கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிது" என்பதிற்கிணங்க அவர் தோற்றம் சிறிதானாலும் அறிவாற்றல் பெரிதாகவே இருந்தது. அவருடைய கவிதை மூலம் ஒரு பரம ரசிகையானேன். அக்காலகட்டத்தில் நான் மேடையேற்றிய சிறுவர் நிகழ்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்தும் உறுதுணையாகவும் இருந்தார். கனடா கலை கலாச்சாரம் என்ற

அமைப்பினைத் தோற்றுவித்து அதன் தலைவராகவும் இருந்தார். தான் பணி புரிந்து வாங்கும் வேதனத்தை கலை கலாச்சாரத்துக்காக செலவிட்ட பாரதி வாழும் காலத்தில் எப்படி அங்கீகரிக்கப்படவில்லையோ அதுபோலதான் அவரும் சமூகத்தின் மத்தியில் இடைமறை காய்போல இருந்தார். ஆனாலும் கனேடிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கும் கட்டுரை எழுதுவதும் திருமண வாழ்த்துக்கள் புனைவதும் நினைவஞ்சலிக் கவிதைகள் எழுதியும் இலவசமாகப் பணிபுரிந்தார்.

2019ஆம் ஆண்டு கொவிட் 19 ஐயிட்டு வீட்டிலே இருந்தபடியால் அவருடைய எழுத்துத்திறமையும் கவிதைத்திறமையும் மேன்மேலும் வளர்ந்து வந்தது. இவ்வாண்டு தனது 75வது அகவையைக் கண்டுமகிழ்கிறார். அவருக்கு ஆயுள், ஆரோக்கியம், செல்வம் ஆகியவற்றை அருள எல்லாம் வல்ல துர்க்கை அம்மனையும் திருமுருகனையும் குருவாயுரப்பனையும் மனதார வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

ஜீ

**திருமதி ஜானகி இராமகிருஷ்ணனும் திருமதி
ஞானம்பிகை சண்முகராஜாவும்**

தமிழ் மொழிக்கு அழகு சேர்க்கும் அரிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் வீணை மைந்தன்

குயினர்ஸ் துரைசிங்கம்

விமர்சகர், எழுத்தாளர்,

ரொறன்ரோ.

முத்த எழுத்தாளரும், கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவரும், தமிழ்மொழி ஆர்வலரும், சிறந்த சமூகத் தொண்டரும், மனித நேயமிக்க பண்பாளருமான திரு. வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்கள், தமிழ்மொழியையும் தமிழ் எழுத்துலகத்தையும் மானசீகமாக நேசிக்கும் ஒரு அன்பர்.

திரு. தெய்வேந்திரம் சண்முகராஜா என்ற இயற்பெயர் இருப்பினும், வீணை மைந்தன் என்ற பெயரிலேயே, எழுத்திலக்கிய தமிழுலகில் நன்கறியப்பட்ட ஒரு படைப்பாளி. தமிழன் கனவு, கவியரங்கக் கவிதைகள், கட்டுரைகள் என்று இவரது எழுத்துப்பணி விரிந்துபட்டதாய் பல ஆண்டுகள் வாசகர்கள் மனங்களை நிறைத்துள்ளன.

தாயகத்தில் இவரது படைப்புக்கள், யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு உட்பட, பல உள்ளூர் பத்திரிகைகள் மற்றும் சஞ்சிகைகளில் பிரசுரமாகி, சிறந்த வரவேற்பைப் பெற்றன. புலம்பெயர் நாட்டில், கனடா ஈழநாடு, தமிழர் தகவல், சூரியன், கனடா உதயன், செந்தாமரை, மஞ்சரி, தாயகம், விளம்பரம் போன்ற பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்து நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன.

எழுத்தாளன் என்ற ஒரு வட்டத்துக்குள் நில்லாது, வாசகன், கனடா முரசொலி, தென்றல் போன்ற பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். ஏராளமான தமிழ்மொழி சார்ந்த போட்டிகளுக்கு நடுவராக, பட்டிமன்ற நடுவராக, நூல் வெளியீட்டில் ஆய்வாளராக, புதிய நூல்களுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குபவராக, விமர்சகராக, சிறப்பு விருந்தினராக, பிரதம விருந்தினராக என்று இவரது பணிகள் பன்முகப்பட்டவை.

எனது இரு நூல்களை மொன்றியல் நகரில் வெளியிட்டபோது, அதிலே சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு, வாழ்த்துரை வழங்கி என்னைக் கௌரவித்ததை நான் மிகவும் பெருமையோடு என்றும் நினைவில் வைத்திருக்கிறேன்.

எந்தவித தற்பெருமையோ தனக்கென்று தனியாக நிபந்தனைகளை விதிப்பதோ இவரது அகராதியில் இருந்ததில்லை. மிகுந்த பணிவும், பண்பும், மனித மாண்பும் அறமும் தெரிந்த அற்புத மனிதர் என் அன்புக்கும் மதிப்பிற்குமரிய வீணை மைந்தன் அவர்கள்.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார்.

மெய்யான ஒழுக்க நெறியின் கண் வாழும் நல்ல அன்பர்களையே, வள்ளுவப் பெருந்தகை இவ்வாறு நீடு வாழ்வாரென வாழ்த்துகிறார். என் மதிப்பிற்குரிய கலையன்பர் வீணை மைந்தன், இத்தகைய மெய்யான ஒழுக்க நெறியின் கண் வாழ்வதை நான் பெருமையோடு பதிவுசெய்து பாராட்ட விரும்புகிறேன். எழுத்துலகில், சமயம், சமூகம், மாண்பு, சமுதாய எழுச்சி உட்பட, சினிமாத்துறையில் உலக வரலாற்றுச் சாதனை படைத்த, நான் மதிக்கும் விழுப்புரம் சின்னையா, மன்ராயர் கணேசமூர்த்தி அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றை, வாராந்தம் சிறப்பாக எழுதி வருவதை நான் பாராட்டி மகிழ்கிறேன். இந்த விழுப்புரம் கலைஞர் வேறு யாருமல்ல, உலகத் தமிழர் அனைவரும் மதிக்கும் தனிப்பெரும் கலைஞர் நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் அவர்கள். அவரது வரலாற்றை எழுதுவது இலகுவானதல்ல. நண்பர் வீணை மைந்தன், இந்தப் பணியை செவ்வனே செய்து வருகிறார். பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு முயற்சி.

நண்பர், எழுத்தாளர், கலைஞர், நல்ல மனிதர், மதிப்பிற்குரிய வீணை மைந்தன் அவர்களுக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும், எனது குடும்பத்தின் சார்பில் மீண்டும் மனம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறி, வாழ்வில் வசந்தமும், மகிழ்வும், வளமும், ஆரோக்கியமும் நிறைவாகத் தொடர, மாணிக்க வீணையேந்தும் கலைவாணி அருள்வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்க வளமுடன்!

ஜி

புலம்பெயர் ஈழத் தமிழர் இலக்கியக் குரல்

-வீணை மைந்தன்-

திருமதி மாதவி சிவலீலன்

ஆசிரியை,

விமர்சகர்,

லண்டன்

“தமிழ் என்று தமிழவரன்று சிறிது தொண்டு தாம்புரிவார்

அவர்வருமை அரசர்க் கில்லை”

- பாரதிதாசன்

ஈழத்தமிழ் மண்ணின் மைந்தன் எங்கள் பெருமைக்குரிய வீணை மைந்தன் கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள் தாய் மண்ணை விட்டு நாற்பத்தினான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்த போதும், தமிழ் உணர்வோடு இற்றைவரை வாழ்வதென்பது மகத்தான வாழ்வாகும். அன்றைய காலத்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வாழ்வியல் அந்நிய நிலத்தில் உவப்பானதல்ல. உறவுகளின் பிரிவு, பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், வாழ்விடப் பிரச்சினைகள், மொழியாற்றல் என்பனவெல்லாம் சவாலாகவேயிருந்தன. அவற்றையெல்லாம் தங்களது ஆற்றலாலே வென்றெடுத்து இன்று தலைசிறந்த மனிதர்களாக இவர்கள் எங்கள் மத்தியில் திகழ்வதையிட்டு நாம் பெருமை கொள்ள வேண்டும். இன்று இவர்கள் போட்ட அத்திவாரத்திலேயே புலம்பெயர் ஈழத்தமிழ் சமூகம் பயணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இவர்களெல்லாம் புலம்பெயர் தமிழர் வரலாற்றில் நிலைபெற வேண்டியவர்கள்.

வீணை மைந்தன் அவர்கள் பிரபல்யமான புலவர் பார்வதிநாதசிவத்திடம் தமிழ்க்கல்வி கற்றவர். ஆழ்ந்த தமிழ்ப்பற்றுடையவர். நாளும் பொழுதும் தமிழ் சார்ந்து சிந்திப்பவர். கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், நேர்காணல்கள், விமர்சனங்களெனத் தம் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை விசாலமாக்கியவர். வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளுடன், நாடகங்களையும் அவற்றில் மேடையேற்றிப் பாராட்டுப் பெற்றவர். பத்திரிகையாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். கலைஞர் மு. கருணாநிதியினால் பாராட்டிக் கௌரவப்படுத்தப்பட்டவர். இத்தகைய பெருமகன் இவ்வாண்டு எழுபத்தைந்து அகவையை நிறைவு செய்கின்றாரென்பது மட்டற்ற மகிழ்ச்சி தரும் விடயமாகும்.

2015 ஆம் ஆண்டு இலண்டனுக்கு வந்த வீணை மைந்தன் அவர்கள், இலண்டன் உயர்வாசற்குன்று முருகன் ஆலயத்தில் தனது நூல்களை வெளியீடு செய்திருந்தார். அங்கு 'கவியின் காதல்' எனும் அவரது நாடக நூலைப் பற்றிப் பேச எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. சிறந்த கதாபாத்திரங்களையும் சொல்லாடல்களையும், தாய் நாட்டிற்குத் தேவையான கருப்பொருட்களையும் தாங்கி அந்நூல் வெளி வந்தது. அன்றைய இவரது உரையாடலும் பழகும் விதமும் என்னை மிகவும் ஈர்த்திருந்தன. மதிப்பு மிக்க மனிதரிவரென எண்ணிக் கொண்டேன்.

தற்போது இவர் பவள விழாக் காண்கின்றாரென்ற போது மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்கோடி நூறாயிரம் ஆண்டு' சிறப்புற வாழ்ந்து மேன்மேலும் தமிழுக்குத் தனிப்பெரும் தொண்டு ஆற்ற வேண்டுமென வாழ்த்துவதுடன், என் சார்பாக அவரிடம் ஆசிகளும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

வாழிய பல்லாண்டு வாழியவே!

**மொன்றியலில் நடைபெற்ற வாணி விழா
நிகழ்வின் போது . . .**

பவளவிழாக் காணும் மைந்தன்

நடன அதிபர் 'நாட்டிய ஸ்ருங்கா'

ஸ்ரீமதி தாரகா சற்குணபாலா

மொன்றியல்

கனடா நாட்டின் திருநகராம் மொன்றியல் மாநகரின் தமிழ்மொழிக்கவித்துவம் பெற்ற திருவாளர் சண்முகராஜா தெய்வேந்திரம் அவர்களின் அகவை எழுபத்தைந்தினைக் கொண்டாடி மகிழும் இத்தருணத்தில் ஒரு கலைஞராக அவரை வாழ்த்தி மகிழ்வதில் நாம் பெருமைப்படுகின்றோம்.

கடல் கடந்து வாழ்ந்துவரும் எம்மிலங்கை மக்களின் மொழி, கலை, கலாச்சாரங்களின் விழுமியங்களை வருங்கால எமது சந்ததியினருக்குக் கொண்டு செல்ல முன்வந்துள்ள பல எம் ஈழ மைந்தர்களில் மொன்றியல் பெற்ற அருஞ்செல்வமாக இலங்கையை ஆண்ட மாவேந்தனைத் தனது புனை பெயராகக் கொண்ட வீணை மைந்தன் அவர்கள் சிறந்து விளங்குவது எமக்கெல்லாம் பெருமை வாய்ந்த விடயம் என்றால் அது மிகையாகாது.

1987ஆம் ஆண்டு மொன்றியல் நகரில் பாதம் பதித்த மைந்தன் அவர்கள் புலவர் பார்வதிநாதசிவம் அவர்களை முன்னிலைப்படுத்தி அவரின் வழிகாட்டலில் கவிதை எழுத ஆரம்பித்தார். புலவர் அவர்களின் சஞ்சிகையிலே மைந்தனின் முதல் கவிதை பிரசுரமானது.

1990ஆம் ஆண்டு "வீணைக்கொடி என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்ட இவர் கவிஞர் வைரமுத்து அவர்களைப் பிரதம அதிதியாகக் கொண்ட விழாவில் தமது கவிதைத் தொகுப்பான 'தமிழன் கனவு' என்னும் நூலினை வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர்.

கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டு காலமாக மொன்றியலின் பல மேடைகளிலும் ரொறன்ரோ மாநகர மேடைகளிலும் வீணை மைந்தனின் கவிதைகள் கட்டுரைகள் நாடகங்கள் மேடையேற்றங்கள் கண்டன. தமிழர் தகவல் செந்தாமரை, மஞ்சரி, சூரியன், தாயகம், விளம்பரம், முழக்கம் எனப்பல, மைந்தனின் எழுத்தாற்றலின் திறமை கண்டு

அவரின் கவித்துவத்தைப் பிரசுரம் செய்தன. கனடா நாட்டின் பெருமை வாய்ந்த வாசுகன் முரசொலி, தென்றல் பத்திரிகையின் இதழாசிரியராகக் கடமையாற்றிய திறமையும் அனுபவமும் இவருக்குண்டு. இவருடனான நேர்காணல்கள், எழுத்தாற்றல் பற்றிய விமர்சனங்களை வானொலி போன்ற ஊடகங்கள் வெளியிட்டன.

வாழும் காலங்களிலேயே ஒவ்வொரு தனி மனிதருடைய சேவைகளைப்போற்றி அவர்களின் திறமைகளை வெளி உலகிற்குக் காட்டிய மனிதநேயம் கொண்ட எழுத்தாளன். வாழ்கால கலைஞனாக சங்கத்தினால் கௌரவிக்கப்பட்ட வாழ்நாள் சாதனையாளன் திரு. வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்கள்.

கனடாத்தமிழ் கலாச்சாரச் சங்கத்தை நிறுவி அதன் தலைவராக ஐந்தாண்டு காலங்கள் அவரின் பணிக் காலத்தில் நானும் ஒரு நாட்டிய ஆசிரியையாக அந்நிறுவனத்துடன் பயணித்தேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் மைந்தனின் திறமைகளைப் பார்த்து மகிழ்ந்த நாம் அவரின் ஆத்மார்த்த பணிகளையும் கலை உணர்வையும் போற்றி மொன்றியலின் அரும்பெரும் செல்வன் ஈழ அன்னை பெற்றெடுத்த 'வீணை மைந்தன்' திருவாளர் சண்முகராஜா தெய்வேந்திரம் அவர்களை இறையருளுடன் செல்வச் சிறப்போடு வாழ கலைஞர்கள் சார்பாக நாமும் வாழ்த்துகின்றோம்.

வாழ்க நின் பணி! வளர்க நின் கலை!

ஜீஜ

கலைஞர் இல்லத்தில் தி.மு.க. சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் முன்னாள் அமைச்சருமான திரு பரிதி இளம்வழுதியுடன் . . .

வீணைமைந்தன் திருவாளர் கே.ரி சண்முகராஜா

பா. கருணானந்தன். M.Eng

கியூபெக் சைவமகா சபை முன்னாள் தலைவர்,

மொன்றியல்.

வீணை மைந்தன் திருவாளர் கே.ரி.சண்முகராஜா கனடாவில் எனக்குப் பல வருடங்களாக அறிமுகமானவர். அண்மைக் காலங்களில் அடிக்கடி இல்லாவிட்டாலும் இடைக்கிடையாவது அவருடன் தொலைபேசியில் உரையாடி மகிழ்வேன். நான் வாழ்க்கையில் பழகிய பலருள், சிலருடன் உரையாடுவதை மகிழ்வான அனுபவங்களாக உணர்ந்திருக்கிறேன். அவர்களுள் திரு. சண்முகராஜாவும் ஒருவர். அதற்கான காரணமாக இரண்டை என்னால் அடையாளம் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஒன்று அவருடைய புரிந்துணர்வு மற்றது அவரது பொறுமையுடன் செவிமடுக்கும் தன்மை. நான் பேசத் தொடங்கிய விடயத்தில் என்னைப் பேசவிடாமல் தாங்களே பேசி முடிக்கும் பலருடன் உரையாடிய அனுபவங்கள் எனக்கு நிறையவே உண்டு. இவர் பேனாவினால் பேசும் ஆற்றல் உள்ளவரானதால் வாயினால் அதிகம் பேச வேண்டிய தேவை இல்லையோ என்று நான் எண்ணியதுண்டு. ஓரிரு தருணங்களில் நான் கதைத்து முடிந்ததும், “நல்ல கருத்துக்கள், எழுத்தில் தாருங்கள், நான் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்” என்று என்னை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறார். “முயற்சிக்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு அப்படி என்ன பெரிதாகக் கூறி விட்டேன் என்று யோசித்தால் எதுவும் நினைவில் இருப்பதில்லை. சண்னின் இயல்பு தான் என்னை அப்படிப் பேச வைத்ததோ என்று நான் எண்ணியதுண்டு.

சண்முகராஜா ஒரு சிந்தனையாளர், பேச்சாளர், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் எனப் பல்துறை எழுத்தாளர், விமர்சகர், சஞ்சிகை ஆசிரியர், நூலாசிரியர் போன்ற பன்முக ஆற்றல் கொண்டவர் என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம்.

சினிமாப் பிரியராக வளர்ந்தவர். அந்தக் காலங்களில், எங்கள் பெற்றோர், பெரியவர்களின் அகராதியில் படிப்பு என்பதற்கு எதிர்ச்சொல் விளையாட்டு, சினிமா

என்பதற்கு ஒத்தசொல் அழிவு என்றிருந்தது. ஆனால், சண் அவர்கள் சினிமா மூலம் அவருடைய தமிழ்மொழிப் பற்றுக்கும் ஆற்றலுக்கும் வித்திட்டுக் கொண்டார். அறிஞர் அண்ணா கலைஞர் மு. கருணாநிதி ஆகியோரின் சினிமா உரைவீச்சுக்களால் கவரப்பட்டு அதே பாணியில் தனது எழுத்துப் பாதையைச் செப்பனிட்டுக் கொண்டார். அதைப் பற்றி சண் தரும் விளக்கம் என்னவென்றால், “தமிழைக் கொப்பியடிப்பதுதான் தப்பு உள்வாங்குவது ஆரோக்கியம்” இது ஒரு கலப்படமில்லாத உண்மை (Absolute truth, a universal statement). எந்தத் துறைக்கும் இந்தக் கருத்துப் பொருந்தும் கல்வி அல்லது பயிற்சி என்பது மற்றையவர்களின் கண்டுபிடிப்புக்களை, அனுபவங்களைக் கற்று, அதாவது உள்வாங்கி, அவற்றைச் சொந்தப் பாணியில் பிரயோகிப்பதேயாகும். சிறு உதாரணம்: இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்பது நாங்கள் ஆசிரியர் கற்பித்ததை உள்வாங்கி பிரயோகிப்பதேயன்றி கொப்பியடிப்பதாக அமையாது.

சிறு வயதிலேயே ஆரம்பித்து, பிரபல எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் இலக்கிய நூல்களையும் தீவிரமாக, சுயமாக வாசித்ததன் பலனாகத் தனது இலக்கியப் பரிச்சயத்தையும் தமிழ் புலமையையும் பெரியளவில் வளர்த்துக் கொண்டார்.

மொன்றியலின் முன்னணிக் கவிஞரான இவர் கடந்த மூப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக மொன்றியலிலும் வேறு இடங்களிலும் நடந்த விழாக்களுக்காகப் பிறந்த நாள் விழாக்களுக்காக, திருமண விழாக்களுக்காக, திருமண தின விழாக்களுக்காக, மறைந்த பெரியார்களின் அஞ்சலி நிகழ்வுகளுக்காக பல நூற்றுக் கணக்கான கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிறார். இதைவிட அவ்வப்போது நிகழ்வுகளுக்கேற்ப கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களையும் இயற்றியிருக்கிறார்.

கவிஞர் பத்மநாதனின் கூற்றுப்படி சண்னின் எல்லாக்கவிதைகளிலும் இழையோடுவது அவரின் இலக்கியப் பரிட்சயம், தமிழ்ப் புலமை மற்றும் உள்ளத்தின் ஒளி. சண் அவர்களின் இலக்கிய நற்பணி மென்மேலும் தொடர வேண்டுமென வாழ்த்திக் கொண்டு எனது குறிப்பை நிறைவு செய்கிறேன்.

SOUTH ASIAN INSTITUTE OF FINE ARTS AFFILIATED TO
ANNAMALAI UNIVERSITY, SOUTH INDIA

பவள விழாக் கொண்டாடும்

வீணை மைந்தன்

பேராசிரியர் பாசைந்தரம் இளையதம்பி
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
தென்னாசிய நுண்கலைக் கல்வி மையம்,
ரொறன்ரோ.

வீணை என்பது இன்னிசை வழங்கும் ஓரழகிய இசைக்கருவி. வீணையை ஆகுபெயராகக் கொண்டு கல்வித் தெய்வத்தின் மைந்தனாகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொண்ட வீணை மைந்தன் அவர்களது இயற்பெயர் கே. ரி. சண்முகராஜா என்பதாகும். இவர் தமிழ் மக்களால் நன்கு அறியப்பட்ட நல்லதோர் இலக்கியப் படைப்பாளி. சங்காலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், காங்கேசன்துறையிற் படித்து, வளர்ந்து, அங்கேயே திருமணமும் செய்து கொண்டவர். கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நன்கு அறிமுகமானவர். பல்வேறு தமிழ்ப்பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டவர். அத்தகைய ஓர் இலக்கியவாதியின் பவள விழாவிலே நேரிற் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லாதபோது, இவ்வாழ்த்து மடல் மூலம் அவரை வாழ்த்துவதற் பேருவகை அடைகின்றேன்.

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த ஈழத்தமிழரின் முதல் வாழ்விடமாக மொன்றியல் நகர் அமைந்தது. சண்முகராஜா அவர்கள் 1987இல் மொன்றியலில் வந்து இறங்கிய நாள்முதல் இந்நகரையே தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வரும் அன்புக்கும் நட்புக்கும் உரிய பண்பு சான்ற நல்லதொரு படைப்பாளி. வீணை மைந்தன் மிகவும் அமைதியான இயல்பும் இனிமையாகப் பேசும் பண்பும் கொண்ட ஒரு மனிதன். வீணை மைந்தனிடம் எனக்கு நல்ல மதிப்பு உள்ளது. “உள்ளத்து அனையது உயர்வு” என்பதற்கமைய அவரது இலக்கியப் பணியும் அமைந்துள்ளது.

தாயகத்திலே தமிழ் ஆசான் பார்வதிநாதசிவம் அவர்களின் வழிகாட்டலிற் கவிதை எழுதத் தொடங்கினேன் என்பதை நன்றியுடன் கூறிக்கொள்ளும் பண்பைப் பாராட்டுகிறேன். இந்நாட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த ஆக்க இலக்கியகாரர்களில் முதன்முதலாக இலக்கிய முயற்சிகளில் முன்னின்றவர்களில் வீணை மைந்தனும்

ஒருவர். கனடாவிலே தமிழ் உணர்வுடன் முதன் முதலாக “வீணைக்கொடி” என்ற இதழை 1989இல் வெளிட்ட பெருமையும் இவரையே சாரும். கவிதைத்துறையில் ஈடுபாடுகொண்ட இவர் தனது கவிதை ஆக்கங்களைத் தொகுத்து “தமிழன் கனவு” என்ற கவிதை நூலை 1999இல் வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூல் வெளியீட்டு விழாவில் கவிஞர் வைரமுத்து அவர்கள் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு பாராட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்திரிகைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த வீணை மைந்தன் “வாசகன்”, “கனடா முரசொலி”, “தென்றல்” ஆகிய மூன்று பத்திரிகைகளைத் தொடங்கி நடத்தியுள்ளார் எனினும் அத்துறையில் அவரால் தொடரமுடியாது போயிற்று. எனினும் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியாகக் கவிதை, கட்டுரைகள், நாடகம், விமர்சனங்கள் என அவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. வீணை மைந்தனின் எழுத்தாக்கங்கள் பெரும்பாலும் தமிழர் தகவல், செந்தாமரை, மஞ்சரி, சூரியன், தாயகம், விளம்பரம், முழக்கம் முதலான பத்திரிகைகளிலே தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தமையை அறியக்கூடியதாயிற்று.

தான் எழுதிய இயல், இசை, நாடகம் சார்ந்த ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக “முத்தமிழ் நூல்கள்” என்ற ஒரு தனி நூலை 2015இல் வெளியிட்டிருந்தார். அதன் முதற் பகுதி ‘தொலைந்துபோன வசந்தங்கள்’ என்ற இயல் தமிழாக அமைந்துள்ளது. அந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியான ‘வாழ்த்தும் வணக்கமும்’ என்பது இசைத் தமிழாக அமைந்துள்ளது. மூன்றாம் பகுதி, ‘கவியின் காதல்’ என்ற பெயருடன் ஆறு நாடகங்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இந்நாடகங்கள் இளையபாரதி அவர்களதும், கோணேஸ் அவர்களதும் வானொலிகளில் நாடகங்களாக ஒலிபரப்புப் பெற்றவை என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இத்தகு இலக்கியப் படைப்புக்களைக் கொண்ட இந்நூல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மிகச் சிறப்பான முறையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து இந்நூலின் அறிமுக விழாக்கள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், இலண்டன், மொன்றியல் ஆகிய இடங்களிலும் நடைபெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. முன்னாள் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இவரது சில கவிதைகளைத் தனது ‘முரசொலி’ பத்திரிகையில் வெளியிட்டுள்ளதோடு, அவர் வீணை மைந்தனைப் பாராட்டி எழுதிய கடிதமும் அவரது கவிதைக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமாகும்.

வீணை மைந்தன் அவர்கள் “கனடா கலாசாரச் சங்கம்” என்ற அமைப்பை 1990இல் மொன்றியலில் உருவாக்கி, அதன் தலைவராக ஐந்தாண்டுகள் செயற்பட்டுள்ளார். அச்சங்கத்தினூடாகப் பல்வேறு கலை நிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்று கூடல்களையும் நடத்திய செயற்பாட்டாளராகவும் விளங்குகிறார்.

இனம், மொழி, பண்பாடு ஆகியனவற்றில் மிக்க ஆர்வமும் அக்கறையும் உடையவரான வீணை மைந்தன், கனடாவில் பல்வேறு இடங்களில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஒன்றிணைத்து “கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்” என்ற அமைப்பை 1993இல் உருவாக்கி அதன் முதல் தலைவராகவும் செயற்பட்டவர் என்பது பெருமைக்குரியதாகும். தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவராக நான் செயற்பட்டபோது அதன் 25ஆம் ஆண்டு வெள்ளி விழாவை மிகச் சிறப்பாக முத்தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுடன் சிறப்பாக நடத்தினோம். அப்போது வீணை மைந்தனின் சேவையைப் பாராட்டி அவருக்குச் சிறப்பு விருதும் வழங்கப்பட்டதை இங்கு குறிப்பிடுதல் அவருக்குப் பெருமை தருவதாகும். இத்தகு இலக்கியப்பணிகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி வந்த வீணை மைந்தனின் இலக்கியப்பணிகளை மதித்து “தமிழர் தகவல்” நிறுவனம் 2011இல் அவருக்குச் சிறப்பு விருது வழங்கி மதிப்பளித்தது. பவள விழாக் கொண்டாடும் வீணைமைந்தன் பல்லாண்டுகள் நலமுடன் வாழ்ந்து, தொடர்ந்தும் இலக்கியப் பணிகள் ஆற்ற வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

திராவிடக்கழகத் தலைவர் திரு கி.வீரமணி ஐயா அவர்கள் மொன்றியல் நகருக்கு வந்திருந்த வேளையில் - 1988

பவள விழா நினைவில் கலைஞன்

வீணை மைந்தன்

திருமதி நவஜோதி ஜோகரட்ணம்

வானொலிக்கலைஞர்.

லண்டன்.

ஈழத்து தமிழ் 'நாடகம்' என்றவுடன் முதலில் என்நினைவிற்கு வருபவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் தான். அந்தப் பெரியவரை எனது சிறுவயதில் எனது தந்தை எஸ். அகஸ்தியர், பெரியதந்தை எஸ்.சிலுவைராஜா ஆகியோருடன் பல தடவைகள் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தவேளையில் ஆனைக்கோட்டை எமது இல்லத்தில் மணிக்கணக்காய் இவர்கள் உரையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், கட்சித்தோழர்கள் என்ற பின்புலத்தில் அன்று எமது வீடு கலகலப்பாகத் திகழ்ந்தமை என் நினைவில் கடந்து செல்கின்றது. ஈழத்தின் தமிழ் நாடகத்தின் தந்தையென வர்ணிக்கப்படும் அதே கலையரசு சொர்ணலிங்கம் என்ற பெரியவரை நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து அவர்கள் மூலமாக வீணை மைந்தனுக்கும் அறிமுகம் கிடைத்தமையையும், அவருடன் உறவுகொண்டு அவர் உரையாடியதையும் அறிந்தபோது நெஞ்சம் மகிழ்ந்தது.

இன்றோ பசியோடு, வாழ்க்கை ஒரு போராட்டமாகியும், மனிதனுக்கு மனிதன் பயந்தும், மரணபயம் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலமாக உலகை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆனால் 'வீணை மைந்தன்' என்று எல்லோராலும் அறியப்பட்ட கே.ரி சண்முகராஜா அவர்களின் இத்தகைய ஒரு பவள விழாக் கொண்டாட்டத்தை அறியும்போது மனிதருக்கு ஒரு இனிமையைக் கற்றுத் தருவது போலிருக்கிறது. மறப்பது மனிதர்களின் இயல்பு. ஆனால் இந்த மனிதனின் மறதிக்கு எதிராக கலைஞனும், கலையும், எழுத்தும் நினைவுகளை நினைவுபடுத்திக்கொண்டேயிருக்கிறது என எனக்கு எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

அந்த வகையில் இவரின் 'கவியின் காதல்' நாடக நூல் வடிவத்தினை என்னால் மிக அண்மையில் பார்வையிட முடிந்தது. அன்றைய மேடை நாடகங்களையும்,

வானொலி நாடகங்களையும் மனத்திரையில் அவை மீட்டிக்கொண்டிருந்தன. பழைய தானைக் கிழிக்கும்போது அதிலிருந்த பரவும் ஓசை பழையதாக இல்லாமல் புதிய ஓசையாகவே இருப்பதுபோல இவரது நாடக நூலை வாசிக்கும்போது எனக்குப் புதியதாகவே தோன்றியது. 'கவியின் காதல்' என்ற இவரது நூலில் நான் பயணித்த 'வீரன் வாஞ்சிநாதன்', 'கவியின் காதல்', 'காதல் ஜோதி', 'என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்', 'பார்த்திபன் கனவு', 'இராஜ தண்டனை' போன்ற நாடகங்களைப் படித்தபோது இத்தகைய மன உணர்வுகளை என்னுள் காட்சிப்படுத்திக் கொண்டேன். 'ஒவ்வொரு முன்னெடுப்பும் மனிதனாலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் மனிதனாலேயே பிரமாண்டமடைகின்றன' வீட்டில் முன்னர் என் தந்தையாரால் அடிக்கடி உச்சரிக்கப்படும் சொற்கள் இவை. ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் இருக்கும் அவனவன் திறமையினால்தான் இவை பிரதிபலித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அதற்கேற்ப வீணை மைந்தனும் இதனைச் சாத்தியமாக்கியிருக்கிறார்.

தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சி அடைந்த நவீன காலம் இது. உலகமே சுருங்கி கைத்தொலைபேசியில் சுழன்றுகொண்டிருக்கிறது இன்றைய உலகம். இன்று அதன் நன்மைகளையும், ஏன் அதன் தீமைகளையும் மனிதனால் உணரமுடிகின்றது. அவை இன்றைய வாழ்வின் புதிய நவீன மாற்றம் எனச் சொல்லலாம். அன்றைய நாட்கள் அன்றைய சூழலின் மாற்றங்களோ புதியதான விடயங்களைப் படிப்படியாகச் சாதித்ததுதான். எல்லாமே ஒரு பரிணாம வளர்ச்சிதானே! அதனை நாம் மறந்துவிட முடியாது. அது அன்றைய காலத்தின் சூழ்நிலை என்று நாம் மகிழ்ச்சிப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு 2022 இல் நிற்கிற எமக்கு இயற்கை நமக்கு நிறையவே கற்றுத்தந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் எத்தனை அடர்த்தியான வரலாற்று நியாயமும், கனமும் இருக்கிறது என்பதை நம்மால் அதிர்வுடன் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அந்த வகையில் ... 'இராஜ தண்டனை' என்ற இவரது நாடகத்தினை நான் வாசித்த போது பல்வேறு சிந்தனைகள் என்னுள் உதிர்ந்தன. புத்தன் வாழ்க்கை கம்பீரமானது. 'புத்தன் காட்டிய வழியில் நீ நடக்க ஒட்டாதபடிக்கு புத்தனே வந்து நின்றால், நீ அந்தப் புத்தனைக் கொலை செய்யலாம்' என்று கூறியவன் புத்தன். அத்தகைய புத்தனின் அன்பையும், அறத்தையும் இந்நாடகத்தின் பாத்திரங்களினூடாக உயிர் கொடுத்துள்ளார் வீணை மைந்தன். புத்தனின் கருத்துக்களைப் பாத்திரங்களினூடாகப் பரவவிடும் பாங்கு சுவையானது. சமூகங்களின் மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்து சமதர்மத்தை இவரின் எல்லா நாடக எழுத்துக்களிலும் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

அத்தோடு ஒரு மேடை நாடகத்தின் போது பாத்திரங்களின் நிலைகள், முகபாவங்கள், உடல் அசைவுகள், குரல் ஏற்ற இறக்கம், பேச்சில் உள்ள லயம், குரல், உடை வண்ணங்கள்,

மேடைப்பொருட்கள் இவை அனைத்தும் வெளிப்பாடாகி பார்வையாளனுக்கு காட்சிகளை ஆழ்ந்து ரசிக்கவும், சிந்தனையைத் தூண்டவும் செய்யும். ஆனால் எழுத்தின் மூலம் நாடகத்தினை வாசிப்பவன் அதனை தனக்கேற்ப காட்சிப்படுத்தி ஆழமான சிந்தனையை உருவாக்கிவிட முடியும் என நம்புகிறேன். வீணை மைந்தனின் இத்தகைய முயற்சி மிகப்பெரும் பாராட்டுக்குரியது.

இந்நூலை நான் வாசித்துக்கொண்டிருந்த வேளை 2015 ஆம் ஆண்டளவில் லண்டனில் வீணை மைந்தனின் மூன்று நூல்கள் இயல் - இசை - நாடகம் என வெளியாயின. லண்டன் ஹைகேற் முருகன் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றிருந்த அவ்விழாவில் நானும் கலந்துகொண்டு நாடகத்துறை குறித்த அவரது நூலின் சிறப்புக்களையும், எனது கருத்துக்களையும் முன்வைத்துப் பேசியமை நினைவில் பசுமையாக வருகின்றது.

ஈரான் மற்றும் மேற்கு ஜேர்மனியில் வாழ்ந்த அனுபவம் கொண்ட வீணை மைந்தன் அவர்களை, 'மானிப்பாயில் பிறந்தார். சங்கானையில் வளர்ந்தார். காங்சேகன்துறையில் காதலுடன் கற்றார். மொன்றியலில் ஒளிர்கின்றார்' என்று பத்திரிகையாளர் இளவாலை எஸ். ஜெகதீசன் கனடாவிலிருந்து விழித்திருப்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

வீணை மைந்தன் அவர்கள் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் போன்ற எழுத்துருவம் கொடுக்கும் படைப்பாளி மாத்திரமன்றி, சிறந்த நிர்வாகி, சிந்தனையாளர், சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர் என்ற பன்முகங்களைக்கொண்ட சமூகச்சிந்தனாவாதி என அறியும்போது பாராட்டுக்கள் பீறிட்டு எழுகின்றமை தவிர்க்க முடியாதது. பவளவிழாக் காணும் வீணை மைந்தனின் இரத்த நாளத்தில் இவை யாவுமே அதாவது எழுத்தும், நடிப்பும், பேச்சும் ஊறி இருந்திருக்கிறது. இத்தகைய மகிழ்ச்சியான தருணத்தில் வீணை மைந்தன் அவர்களின் 'பவள விழா' சிறக்கவும் மேலும் பல ஆண்டுகள் நீடுழி வாழவும் வாழ்த்தி விடை பெறுகின்றேன்.

75 ஆண்டுகள் கடந்த இலக்கிய இளைஞன் வீணை மைந்தன் எனும் நாமத்தான் நண்பர் சண்முகராஜா

து. சிவபாலு

B.Ed.Hons (Cey.) M.A.in Education (Jaffna)

முன்னாள் பாடசாலைகள் கொத்தணி அதிபர்,
கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றத்தின் முன்னாள் தலைவர்,
செயலாளர்,
கனடா தொல்காப்பிய மன்றத்தின் முன்னாள் தலைவர்.

இசைப்பிரியன் இலங்கைவேந்தன் 'வீணைக் கொடியோன்' என தமிழ் இலக்கியங்கள் பாராட்டும். வீணை வாசிப்பதில் கைதேர்ந்தவன். தனது இசையால் இறைவனையே மெய்மறக்கச் செய்தவன் இராவணேஸ்வரன். தனது எழுத்து என்னும் நாதத்தால் வீணை மைந்தன் என்னும் புனைபெயரில் தனை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு படைப்புலகில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைத் தக்கவைத்துள்ளார் திரு.சண்முகராஜா. யாழ்ப்பாணத்தில் காங்கேசன்துறையைப் பிறந்தகமாகக் கொண்ட அவர், வெளிநாட்டில் கால் பதித்த பின்னர் தனது இலக்கிய ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்திவரும் இலக்கிய நண்பர்களில் முக்கியமானவராவார்.

எழுத்துத்துறையில் கால்பதித்து கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் எனப் பல்துறைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வந்துள்ளார். ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பயணித்து வருகின்றார். நல்லதொரு கலை இலக்கிய ரசிகரான அவர் தமிழ்த் திரைத்துறையில் மிக ஈடுபாடு கொண்டவராக தியாகராஜ பாகவதர், சிவாஜிகணேசன், எம்.ஜி.ஆர்., ஜெமினி கணேசன், எஸ்.எஸ்.ஆர்.சந்திரபாபு போன்றவர்களின் ஆற்றல்களைக் கண்டு வியந்ததோடு அவர்களது அகவாழ்வு பற்றியும் மிக ஆர்வத்தோடு கண்டறிந்து "நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்னும் எண்ணப்பாங்கோடு மற்றவர்களும் அறிந்து அனுபவிக்க வைத்து வருவது பெரும் பேறாகவே வாசகர்களாலேயே பாராட்டப்பட்டுள்ளது.

பாரதியைச் சொல்லவந்த வீணை மைந்தன் தனது எழுத்துக்கு ஆதாரமாக கவியரசர் கண்ணதாசனை இழுத்துவிடுகின்றார். அவரது அதீத இலக்கியத்திறனுக்கு அவரது வாசிப்புத்திறன் துணைபோகின்றது என்பது வாசகர்களால் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

“வான வீதியிலே
பாரதியைக் கண்டேன்
வைத்த விழி வாங்காமல்
பார்த்தபடி நின்றேன்
மோனவெளி வீதியிலே
மூச்சடங்கி நின்றான்
மூன்று தலிழ் சூய்ந்த கவி
முன் நடந்து சென்றேன்

கூனலிளம் வெண்ணிலவின்
குளிர் முகத்து நடுவே
குத்துகிற சீசையையும்
கூர் விழியும் கண்டேன்
தேனமுதப் பாவலனின்
சிந்தையிடை யாதோ
தீராத துன்பநிலை
சிந்துவதைக் கண்டேன்!

எனப் பாரதியைப்பற்றி கண்ணதாசன் பாடிய பாடலையே எடுத்துக்காட்டுகின்றார். ஒவ்வோர் இதழிலும் தனது படைப்பாற்றலுக்கு வலுச்சேர்க்கும் வண்ணம் கலைஞர் கருணாநிதி, எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் போன்றோர் பாரதி பற்றிக் கொண்ட கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி தனது இலக்கியப் பணிக்கு மெருகூட்டியுள்ளார்.

சிவாஜிகணேசனின் நடிப்புத்திறனில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட வீணை மைந்தன் அவரோடு மிக நெருக்கம் கொண்டிருந்தார் என்பது அவரது எழுத்துக்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். வலது கைகொடுப்பதை இடதுகை அறியாது செய்தல் வேண்டும் என்பதுபோன்று நடிகர் சிவாஜிகணேசனின் கொடைத்திறன் பற்றிப் பாராட்டி எழுதியிருக்கின்றார். அவர் ஏழைகளுக்கு உணவளித்தது மிக நெருக்கடிக்கு உட்பட்ட நண்பர்களுக்கு உதவியது எனப் பல்வேறு கோணங்களிலும் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து வாசகர்களுக்கு மிக சுவாரஸ்யமாக எழுத்திலே வடிப்பதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்து வருகின்றார்.

2011இல் தமிழர் தகவல் விருதினைப் பெற்றுக்கொண்ட வேளை அவரது எழுத்துலகப் பணியில் வெள்ளி விழாக் கொண்டாடும் நாயகராக விபரிக்கப்பட்டிருப்பது நினைவுக்கு வருகின்றது. நடிகர் எஸ்.எஸ். இராஜேந்திரன் “நான் வந்த பாதை” என்னும் நூலில் சிவாஜிகணேசன் திரையுலகில் புகுந்த நிலைமையை மிக நயமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோன்று வீணை மைந்தனும் மிக நுணுக்கமாக அவரைப் பற்றி தனது எழுத்தில் கையாண்டுள்ளமை அவரது இலக்கிய இரசனைக்கும் எழுத்துக்கும் சான்றாக அமைந்துள்ளன.

பாரதியைப் பேசுவந்த வீணை மைந்தன் பட்டிமன்றப் பேச்சாளர் பாரதி பாஸ்கரின் பெயருக்கான காரணத்தையும் தந்திருப்பார். அவரது எழுத்துக்கள் வீணை நாதமிசைப்பதுபோன்று வாசிப்பதற்கு இனிமை நல்குவன. வாசகருக்கு வாசிப்பைத் தூண்டும் எழுத்து நடை அவரது படைப்பாற்றலுக்கு வலுச்சேர்க்கின்றன. கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் வீணை மைந்தன் முக்கியமானவர்.

எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றி அதன் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவர். மொன்றியலில் இலக்கியக் கூட்டங்களை ஒருங்கமைத்து நடத்தி வந்துள்ளதோடு பல சஞ்சிகைகள் இவரது பெயர் கூறும் வரலாற்றைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. 1990இல் வீணைக்கொடி என்னும் இதழை மொன்றியலில் வெளியிட்டுள்ளார். வை.ஜி. மகேந்திரன் ரொறன்ரோ வந்திருந்தவேளையில் அவரால் இவ்விதழ் அறிந்த அரங்கில் அவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை பெருமைக்குரியது. வாழ்வில் ஏற்பட்ட பொருளியல் நெருக்கடி வீணை மைந்தனையும் விட்டுவைக்கவில்லை. தொடர்ந்து இந்த இதழை அவரால் தாக்குப்பிடித்து வெளியிடமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார் என்பது தமிழ் வாசகர்களின் அக்கறையின்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

2015இல் அவர் வெளியீடு செய்த இயல், இசை, நாடகம் என்னும் பெயரில் முத்தமிழ் நூல்களை ஒரே நேரத்தில் வெளியீடு செய்திருந்தார். அந்த வெளியீட்டிற்கு நானும் நண்பர்கள் பொ.விவேகானந்தன், க. கங்காதரன் ஆகியோர் ரொறன்ரோவிலிருந்து சென்று உரை நிகழ்த்தியமை இன்றுபோலுள்ளது. இந்தத் நூல்கள் முன்னைநாள் துணைவேந்தர் என். சண்முகலிங்கன் தலைமையில் யாழ் பல்கலைக்கழகக் கேட்போர் கூடத்தில் பெரும் அறிஞர்கள் மத்தியில் வெளியீடு செய்யப்பட்டமையும் அவரது எழுத்துக்களின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டுபவை.

கனடாவில் வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பலவற்றில் இவரது எழுத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதை, கதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நேர்காணல் என்பன இவரது கைவந்த கலைகளாகும். வானொலியில் அவரது பங்களிப்பு முக்கியமானதாக நேயர்களால் விரும்பிச் செவிமடுக்கப்படும் நிகழ்வாகவே காணப்படும்.

அமைதியும் தன்னடக்கமும் பெருமைபேசாத பேராண்மையும் அவரிடம் குடிகொண்டுள்ள மக்களால் மதிக்கப்படும் மனிதம் நிறைந்தவராக அவர் இலக்கியவாதிகளிடம் மட்டுமல்ல வாசகர்கள் வட்டத்திலும் புகழ்பூத்த படைப்பாளியாக வலம்வருகின்றார். காலத்தின் தேவை கருதி பல்வேறு கண்ணோட்டத்தில் தனது படைப்புக்களைச் சாதாரண வாசகர்களுக்கு ஏற்புடையதாக இலகுதமிழில் செய்து பெருந்தொகையான வாசகர்களைத் தன்பக்கம் ஈர்ந்து வருகின்றார். தமிழே தன்மூச்சு எனக்கொண்டு இயங்கிவரும் வீணை மைந்தன் 75 அகவைகளைப் பூர்த்திசெய்து விழாக்கொண்டாடும் அவரை வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்வெய்துகின்றேன்.

75 வது அகவை – பவள விழாக் காணும் எழுத்தாளர் வீணை மைந்தன்

திருமதி. வசந்தா நடராசன் B.A.,
இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன
முன்னாள் தயாரிப்பாளர் / எழுத்தாளர்.

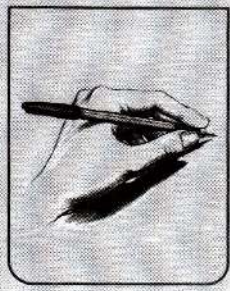
இலங்கை மற்றும் கனடாவில் ரொறன்ரோ, மொன்றியல் தமிழர்களால் நன்கு அறியப்பட்டவரான, வீணை மைந்தன் என்ற புனைபெயர் கொண்ட கே.ரி.சண்முகராஜா அவர்களின், 75 வது அகவை பவளவிழாத் தொடர்பாக சில வார்த்தைகள். பல்வேறு துறைசார்ந்த அறிஞரான புலவர் மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் மைந்தரான, தமிழ் அறிஞர் புலவர் பார்வதிநாதசிவம் அவர்களது வழிகாட்டலில், கவிதை எழுத ஆரம்பித்து அவரது சஞ்சிகையிலேயே தனது முதல் கவிதையை வெளியிட்டு பலராலும் போற்றப்பட்டவர். பின்னாளில் தமிழன் கனவு என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டார்.

இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக கவிதை, நாடகம், நேர்காணல், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் எனக் கனடாவில் வெளிவரும் பல தமிழ் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பலவற்றிலும் ஆழமான கருத்தமைந்த தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டவர். அத்தோடு, சமூகச் சிந்தனையுள்ள வானொலி நாடகங்களிலும், தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். தென்றல், கனடா முரசொலி, வாசகன் ஆகிய பத்திரிகைகளோடு, வீணைக்கொடி என்றொரு சஞ்சிகையையும் வெற்றிகரமாக நடத்திய பெருமைக்குரியவர்.

கனடாத் தமிழ் கலாச்சார சங்கம், கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் ஆகிய அமைப்புக்களை உருவாக்கி, இவற்றின் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியதோடு, இவரது காலத்தில் இடம்பெற்ற கலை இலக்கிய விழாக்கள், ஒன்றுகூடல்கள் என்றும் நினைவுகூரத்தக்கவை.

2012 ஆம் ஆண்டு, தனது எழுத்துலக வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்ததோடு, 2022 இல் தனது 75 வது அகவை பவள விழாக் காணுவது மிக மகிழ்ச்சி அழிப்பதாக அமைகின்றது. இதன் வெளிப்பாடாக சில நூல்களையும், பவளவிழா மலரினையும் வெளியிடவுள்ள, வீணை மைந்தன் என அனைவராலும் அழைத்துப் போற்றப்படும் கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள், நீண்ட காலம் பேர்புகழோடு நலத்துடன் வாழ்ந்து, எழுத்துத்துறைமூலம் மேலும் பல பணிகளை சமூகத்திற்கு ஆற்றி பெருமை சேர்க்க வேண்டும் என, இந்நாளில் மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

அருள்மிகு முருகன் அருளால் வாழி!

அனலை. ஆறு. இராஜேந்திரம்
கவிஞர்,
ரொறன்ரோ.

காங்கேசன் துறைநகரம் தந்த நண்பன்
கனித்தமிழின் வாழ்வுநிலை எண்ணும் நெஞ்சன்
மாங்காட்டுப் பூங்குயில்போல் தமிழர் வாழ்வின்
மலர்ச்சிக்காய்த் தமிழ்பாடும் எழுத்தின் செல்வன்
தாங்கவொணா அல்லலினால் யாவும் விட்டுத்
தமிழொன்றே சுமந்தவராய் வந்தோர் இன்றோ
நீங்காத தமிழ்விட்டு நீங்கும் போக்கை
நிமிர்த்திடற்காய் எழுத்தாணி எடுத்தாய் வாழி!

அண்ணாவை நாவலரைக் கலைஞர் என்னும்
அருந்தமிழின் ஆற்றல்சால் எழுத்து வேந்தை
தண்ணார்ந்த மொழியெடுத்துத் தமிழ்ப்பா யாத்துத்
தரணியெலாம் காற்றுவழி தவழ்ச் செய்தோன்
விண்ணளந்த இசைகொண்ட கண்ண தாச
வியன்கவியை ஊற்றெடுக்கும் எழுத்திற் பேச்சில்
வண்ணப்பொற் றமிழாளும் வார்த்தைச் சித்தர்
வைரமுத்தை ஆசானாய் வரித்தாய் வாழி!

பண்பாட்டுப் பெருவெளியில் அந்நாள் மண்ணில்
பயன்சேர நாம்நடந்தோம் பாரோர் போற்றும்
எண்ணெழுத்தும் இசைசிற்பம் இயல்கூத் தென்னும்
இனிக்கின்ற கலைவிருந்தும் நிறையத் தந்தோம்
வண்ணநிலா எறிக்கின்ற இரவு நேரம்
வாரிக்குள் மீன்பிடித்தோம் வயல்விளைத்தோம்
மண்ணுக்கு மைந்தன்நம் வீணை மைந்தன்
வரைந்தஅவ் வசந்தகதை மறப்போ மாயாம்.

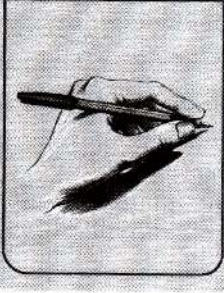
அப்பரெனும் ஆன்றோராய் மராட்டி யத்து
 அரிமாசி வாஜிப்பேர் வீர வேளாய்
 கப்பலோட் டியதமிழர் வ. உ. சியாய்
 கர்ணனெனும் கொடைவள்ளல் வடிவாய் இன்னும்
 செப்பிடுதற் கரியவர லாற்று வீரர்
 உருவாக வாழ்கின்ற கலைத்தாய் ஈன்றோன்
 ஒப்புயர்வில் கலைக்குரிசில் கொடையாய் வாழும்
 இலக்கியமாய் நிறுவியவன் நீயே வாழி!

செங்கதிரோன் போலுதித்த தலைவன் பின்னாய்ச்
 செருக்காணத் தமிழிளைஞர் புலியாய்ச் சீறி
 வெங்களத்துச் சாக்காட்டில் வீரம் செய்த
 விரிபொழுதில் தமிழர்க்குக் காப்பாய் நின்ற
 தங்கமனத் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர்
 கோடிஎனச் சுவைஞருடை “மக்கள் திலகம்”
 எங்களுக்குத் துணையாகிச் செய்த தெண்ணி
 ஏற்றமுறு விழாவெடுத்து நன்றி சொன்னாய்.

பனிபடர்ந்த நாட்டினிலே எழுத்தாற் கூடிப்
 பணியாற்ற எழுத்தாளர் இணையம் தந்தாய்
 நனிவளர்ந்து வெள்ளிவிழா அஃது கண்டு
 நாற்புறமும் பேர்நிறுவி விளங்கப் பார்த்தாய்
 தனித்துவம்சேர் பண்பாடு கலை துலங்கக்
 கலாச்சாரச் சங்கத்தை நிறுவி ஆங்கே
 இனிதருளும் கலைவாணிக் காண்டு தோறும்
 இன்பவிழா நீயெடுப்பாய் வாழ்க நன்றே!

கொள்ளைமலர் பூத்தழகு பக்கல் கொஞ்சம்
 குளிர்பொதிகை மலைதோன்றிச் சுனைநீ ராடித்
 தெள்ளபுகழ் மூவேந்தர் மடிவ ளர்ந்த
 தீந்தமிழாம் திருத்தாயை எழுத்தாற் போற்றும்
 வெள்ளையுளப் பேரன்பன் வீணை மைந்தன்
 விரிபுகழும் உடல்உள்ளம் நலமும் பெற்று
 வள்ளிதெய்வ யானையுடன் மொன்றி யாற்கண்
 வைகுமருள் மிகுமுருகன் அருளால் வாழி!

எழுத்தை மதிக்கும் எழுத்தாளன்!

தம்பையா ஸ்ரீபதி,

சட்டத்தரணி,

ரொறன்ரோ.

“வீணை மைந்தன்” என்ற பண்பான எழுத்தாளனைத்தான் நான் முதன்முதலில் சந்தித்தேன். அவரின் எழுத்தின் மூலம், பின்னரே திருமிகு. கே. ரி. சண்முகராஜா என்ற மனிதரைச் சந்தித்தேன். அன்று தொடங்கிய நட்பு இன்றுவரை தொடர்கின்றது. இனியும் தொடரவேண்டும். அதற்காக அவர் நீண்ட ஆயுள் பெறவேண்டும் என்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மனித மனங்களை சுத்தப்படுத்தும் பல வழிகளில் “எழுத்தும்” ஒன்று என்பதனை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அப்படியானால் இந்த எழுத்தும் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். இவரின் எழுத்தில் சுத்தம் இருந்தது. அதனைப் படிக்கும் போது சுகமும் இருந்தது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவரின் ஆக்கங்களில் தெளிவு இருந்தது. ஏற்கனவே சமூகப் பிரச்சினைகளால் குழம்பிப்போன மனங்களை மேலும் எழுதிக் குழப்பாமல் கஷ்டமான சிக்கல்களை, முடிச்சுக்களை இவரின் பேனா முனையெனும் மந்திரக்கோல் இலகுவாக நீவி, பிரித்துவிட்டிருக்கின்றது. அமைதிப்படுத்தி உள்ளது. எழுத்தாளனின் எழுத்தில் கோபம் தொனிக்கலாம், மூர்க்கந்தான் வெளிப்படலாம், கபடத்தனம் காட்சிப்படுத்தப்படலாம். கண்ணியத்தை சாடலாம். இவைகள் எல்லாம் ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பில் இருக்கலாம். அதாவது உணவில் காரம், புளிப்பு, உப்பு என்பன இருப்பது போல ஆனால் அதனை எழுதும் அல்லது படைப்பாளி எப்போதும் பண்பு குறையாதவனாக இருக்கவேண்டும். அதனை வீணை மைந்தன் வாழும் நடைமுறையில் பார்த்து எனக்குள் மிக மகிழ்ந்திருக்கின்றேன். மதித்திருக்கின்றேன்.

இவருடைய வெற்றிக்கெல்லாம் பின் நின்றும் முன் நின்றும் உழைக்கின்ற இவரது பாரியாரும். இங்கு போற்றப்பட வேண்டியவர், வாழ்த்தப்படவேண்டியவர் என்பதனையும் நான் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

நிறைவாக மொத்தமாக சொல்வதானால் இவன் ஒரு சமூகப் பிரக்ஞை உள்ள எழுத்தாளன். இவரை பற்றி மேலும் தெரிந்துகொள்ள இவரின் 75 வது அகவை மலரை வாசிப்பவர் தெரிந்து கொள்ளலாம். இவர் மனித மனங்களில் ஒரு இணைப்பாளி என்பதனை இன்று அவர் முதலில் கால்கோல் இட்ட “எழுத்தாளர் இணையம்” என்ற அமைப்பு நிமிர்ந்து நின்று சொல்லும். இன்றும் என்றும் கனடாவில் வாழும் தமிழர்கள் அனைவராலும் நன்றி சொல்லப்படவேண்டிய ஒரு மிக நல்ல தமிழன்!

ஜி

நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேஷன் அமெரிக்கா லாஸ்ஏஞ்சல் நகருக்கு வருகை தந்திருந்த வேளை வாசித்து வழங்கப்பெற்ற வாழ்த்துக் கவிதையிலிருந்து - 1995

அன்னைத் தமிழை நீ அழகு செய்யும் எழில் கண்டு
என்னைப்போல் வாழ்த்திடுவோர் கோடானு கோடி என்பேன்
முன்னதைத் தவம் தானோ? உன்னை இங்கு தந்ததென்பேன்
விண்ணதிர முழங்கி நீ முரசு கொட்டும் காட்சிகள்
கண் பார்வை போனாலும் கனவுகளில் எதிரொலிக்கும்
வருங்காலத் தலைமுறைகள் வரலாற்றைப் புரட்டுங்கால்
வடிகாலாய் விளங்கிடுமே நீ நடித்த பாத்திரங்கள்
வரலாற்று நாயகர்கள் உன் வடிவில் வாழ்வதனால்
பெருமைகள் பல சேர்த்துப் பெருமகனாய் உலவுகிறாய்!
பரதனைக் கண்டேன் எனப் பாரத ராஜரிஷி (ராஜாஜி)
பாராட்டி மகிழ்ந்தாரே!
யாருக்குக் கிட்டும் இந்த வசிட்டர்வாய்ப் பாராட்டு
காவியத்தில் நாயகனே உனைக் கைகூப்பி
வணங்குகிறோம்!
'இந்து கண்ட சாம்ராஜ்ய' இணையற்ற தலைவன் நீ.
இன்று முதல் உன் நாமம் "சிவாஜி" யுடன் இணையட்டும்
என்று உனை வாழ்த்திவிட்ட "பெரியாரின்" புகழாரம்
பூமணமாய்க் கமழ்கிறது புதுவீரம் தருகிறது!

தலை முறை இடைவெளி பலவாகி விட்டாலும்
"முதல் மரியாதை" தலைமகனே உனக்குத்தான்.
"பராசக்தி" தந்திட்ட "பசும்பொன்" தேவரய்யா
பார்புகழும் உனையீன்ற அன்னையைத்
தெய்வம் என்பேன்!
"தெய்வமகனே" உன் திருநாவில் உறங்குகிற தேவியைத்
தினம் தொழுவேன்!
கலைமகளின் திருமகனே தமிழ்க் கலையுலகின் நாயகனே.
வாழி நீ வாழி பல்லாண்டு வாழ்க வெனப்
பாசமிகு தம்பி நான் பசுந்தமிழால் வாழ்த்துகிறேன்.

விதை

வேலாயுதம் சின்னத்தம்பி

எழுத்தாளர் - விமர்சகர்,
ரொறன்ரோ.

விதைகள் தான் மனித இனத்தைக் காத்து முன்செல்ல வைக்கின்றன. விதைகள் நன்றாயிருந்தால் நல்ல அறுவடையைத் தரும். நல்ல அறுவடைதான் மனித சமுதாயத்தின் மனநிறைவையும், மகிழ்ச்சியையும் தீர்மானிக்கின்றன. இந்த வகையில் நெருப்புப் பிழம்புகளுக்குள் ஊடறுத்து நடந்து ஒரு சிறு பயணப்பொதியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு உறைபனி நாடுகளில் வெப்பம் தணிக்க எண்ணி சாரி சாரியாக 1980 களின் பிற்பகுதியில் ஈழத்தமிழர் ஏக்கப் பெருமூச்சுடன் காலாகாலமாக வாழ்ந்து கண்ட இன்பங்களையும், கனவுகளையும் உதறித்தள்ளிவிட்டுப் பயணித்தமை என் மனதில் மிக ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. இத்தகையவருள் நானும் எனது குடும்பமும் ஒருவராகினோம்.

உறைபனியே அச்சம் கொள்ளும் உறைபனி நாட்டில் கொண்டுவந்த பொதியை இறக்கி வைத்துவிட்டு தேடலுக்குத் தொடங்கினோம். மிகப்பெரிய தேடல். அத்தனையும் எழுத ஒரு புத்தகமாய் விடும். வீடு, தொழில், குழந்தைகள், படிப்பு என்பதற்கு முன்னுரிமை, மனம் சாந்தி பெற ஆன்மீக ஆலயம், எமது மொழி, பண்பாடு, கலை, கலாச்சாரங்களை மறந்துபோகாமலிருக்கப் பல்வகை அமைப்புகள், மக்களைப் பிரிக்கவும் ஒன்றுசேர்க்கவும் பல்வகை ஊடகங்கள், கருவேப்பிலை வாசனையுடன் சாப்பிட மளிகைக் கடைகள் என இப்பட்டியல் நீளும்.

கனடாவில் மொன்றியல் ரொறன்ரோ களைகட்டத் தொடங்கின. மொன்றியலில் நான் வாழ்ந்த மாடியின் வீதியின் எதிர்ப்புற மாடியில் "சண்" குடும்பமாக வாழ்கிறார். அறிமுகமானோம். பல அமைப்புகளுக்கு விதை விதைத்தவர்கள், நாற்று நட்பவர்கள், களை பிடுங்கியவர்கள், ஏன் பயிரைப் பதம் பார்த்தவர்கள் எனப் பலரையும் எமது வீதி மாடிகள் கொண்டிருக்கின்றன. பொதுவாழ்வில் சிறந்த வாசிப்பு சமூகப்பற்று, எழுத்துத்துறைப் பயிற்சி, நடிப்பாற்றல், பட்டிமன்ற விவாதம், தலைமைப்பண்பு எனப்

பல்வேறு பரிமாணங்களில் சிறப்பாக "சண்" பொதுவாழ்வில் நேர்மை மிக்கவராக இருப்பது கண்டு, அவரில் எனக்கு அளவு கடந்த மதிப்பு ஏற்பட்டது.

கனடாத் தமிழ்க் கலாச்சாரச் சங்கம் என்ற கலாச்சார அமைப்பைப் பதிவு செய்து அதனுடாக நல்ல பயிர் வளர்வதைக் கண்டு ஆசைப்பட்டவர்களிடம் "நல்ல அறுவடை" யைப் பெறுமாறு கையளித்தார். சண், கே. ரி, வீணை மைந்தன் என்ற முப்பெயர்களில் எப்பெயரைச் சொன்னாலும் உடனே சண்முகராஜா தான் அவர் என்பதைக் கனடாவாழ் தமிழ்ச் சமூகம் நொடியில் அறிந்து கொள்ளுமளவுக்கு அவரின் அயராத மக்கள் சேவை உதாரணமாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஒருவரை என் இதய பூர்வமாக வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

வாழ்க சண், தொடர்க நின் பணி.

திரு சின்னத்தம்பி வேலாயுதம் அவர்கள் எமது இல்லத்தின் விருந்தினராக நண்பர்களுடன் . . .

வைர விழாத் தமிழரிவர்! வாழ்க பல்லாண்டு!

திருமதி உமா மோகன், M.A

கவிஞர், எழுத்தாளர்,
மொன்றியல்.

ஊக்கம் உடைமைக்கு எடுத்துக்காட்டாய் - தம்
நோக்கம் நிறைவுற அடுக்கடுக்காய் - ஈழத்து

வாசம் மணக்கும் நூல்களையும் தந்து - நம்
தேசத்து நினைவுகளைப் பகிர்ந்தளித்த - தமிழ்

பற்று மிகுந்த வீணைமைந்தன் இவருக்கு - நன்கு
கற்றவரும் அன்பு உற்றவரும் எடுக்கும் இந்த

வைர விழாவில் இவர் பெருமைதனைச் சொல்வதில்
பெரு மகிழ்வு கொண்டிடுவோம்!

பிள்ளை நாச்சியாருக்கும் தெய்வேந்திரத்தாருக்கும் வாய்த்த - நல்ல
பிள்ளையாம் இவருக்கு இயற்பெயர் சண்முகராஜா

வளம் மிகுந்த காங்கேசன்துறையில்
இளம் வயதுப் பருவம் வரை

இன்பமாய் வாழ்ந்த இவருக்கு - தன்
அன்னை பிறந்த பூமியாம் புலோலிக்கும் - இவர்

தந்தை பிறந்த ஊர் சங்கானைக்கும்
என்றுமே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டாம்

தன் பள்ளிப்பருவ காலங்களில் - தான்
நன்கு அறிந்த இவ்வூர்களிலே - தன்

கல்விச் செயற்பாடுகளில் நன்றே - பிறர்
சொல்லிப் பாராட்டும் படியே கற்று

இருமுறை இரட்டை வகுப்பேற்றமும் அடைந்தவராம் -இதை
பெருமையாய்ச் சொல்வதிலும் பெருமிதம் தான்

கல்வி என்பதும் கூட குறிப்பிட்டோரின்
செல்லப் பிள்ளை போல உலாவந்த வேளை - மதம்பரப்பும்

மிஷனரிகள் வருகையாலே அனைவரும் கல்விகற்க
நிறுவப்பட்ட அமெரிக்க மிஷன்களோ பல

அதிலொன்றான காங்கேசன்துறை கொண்ட - அந்த
அமெரிக்க மிஷனில் சாதாரணதரம் வரை கற்றவராம் - அந்த

பாடசாலைக் காலத்திலே தன் தமிழ்த்
தேடல்களும் தொடங்கியதாம் - தமிழில்

ஆர்வமுள்ள இவருக்கு வாய்த்த நல்ல ஆசான்களால்
நேர்த்தியான ஊக்குவிப்பும் நீண்டகாலம் கிடைத்ததனால்

எழுதவும் நடக்கவும் கவிதை படிக்கவும் என
கன களங்கள் கிடைத்தனவாம்

பள்ளிப் படிப்பது முடிய மருந்துக் கலவையாளர் பணியதுவாம்
நல்லதொரு தனியார் மருத்துவ மனையின்

பலகால அனுபவம் அதனுடனே - மிக
கனதூரப் பயணமதாம் புலம் பெயர்ந்து

நாடுகள் பல கடந்து கடைசியில் கனடாவில்
கூடியே வாழுகிறார் உற்ற தன் குடும்பத்தாரோடு - இங்கும்

நற்றமிழை மறக்காது பொற்புடன் பல
நற்பணிகள் செய்தும் தான் வருகின்றார்

அன்று தொட்டு இன்றுவரை எத்தனையோ நற்பணிகள் - இவர்

கனடாவில் எழுத்தாளர் இணையத்தை உருவாக்கினாராம் - மொன்றியலில்
தமிழ் கலாச்சார சங்கத்தையும் உருவாக்கினாராம்

ஈழவேந்தன் இராவணனின் பரம்பரையில் வந்த - நல்ல
தமிழ் மைந்தனவன் ஆனதனால் தன்பெயரை

“ வீணை மைந்தன்” என்றவரும் புனைந்து கொண்டு
தமிழில் ஆக்கங்களும் எழுதுகின்றார்

“ வீணைக் கொடி” எனும் பெயர் கொண்டு சஞ்சிகையும் வெளியிட்டார் – தமிழை ஆதரிப்போர் அன்று அருகியதால் – இதழை

தொடர முடியாது போனது பெருங்கவலை ஆனதுவாம் – ஆனாலும் மேடைகளும் வானொலியும் கைகொடுக்க – தமிழ்

வடிவமது மாறி நாடகமாய் வலம்வரவே – அது பெரு மகிழ்வைக் கொடுத்ததுவாம் – மேலும்

புத்தகங்கள் எழுதுவதில் ஒரு ஈர்ப்பும் இருந்ததனால் – இயலுக்கு தமிழன் கனவு , தொலைந்து போன வசந்தகாலங்கள் என்பதோடு

இசைக்கும் எழுதினார் வாழ்த்தும் வணக்கமும் – முத்தமிழின் நிறைவுக்காக நாடகத்திற்கு ஒன்றாய் கவியின் காதலையும் எழுதி

மகிழ்ந்த பெருமையோடு இன்னும் தருகிறார் – இன்று மறக்கத்தெரியாத மனசோடு மண்ணும் மனசும் – அதனோடு

தமிழ்ச் சினிமாவில் மகாகவியின் பாடல்கள் எனும் நூலும் சிவாஜி கணேசனும் தமிழ்ச் சினிமாவும் எனபதாக இன்னுமொன்று

இத்தோடு முடியவில்லை ,

சூரியன் , தாயகம், செந்தாமரை, ஈழநாடு இதழ்களில் அன்றும் விருப்புடன் விரியும் உதயனில் இன்றுமாக எழுதிவரும் ஆக்கங்கள்! – இவற்றோடு

சினிமாத்துறையிலும் மிக நல்ல ஆர்வமாம் – ஆதலால் எம். ஜி. ஆரிற்கு எடுத்தாராம் நூற்றாண்டு விழா

நாடு கடந்து போயும் நடிகர் திலகத்தைப் பாராட்டினாராம் தேடிப்போய்ப் பாராட்டும் பண்புள்ள ஐயாவின்

ஒரு நூலை கவிப்பேரரசு வெளியிட்டார் என்பதிலும் ஒரு பெருமை – அத்தோடு

அறிவிப்பாளர் அப்துல் ஹமீதின் – நல்ல விருப்புக்குரிய நண்பன் என்பதிலும் ஒரு பெருமை

கலைஞர்களை வரவழைத்து கௌரவிப்பு வழங்குவதும் இலைமறை காயாக மறைந்துவாழும் நம்நாட்டு கலைஞர்களை

முறையாகக் கண்டறிந்து பாராட்டி மகிழ்வதிலும்
குறையேதும் இல்லாத குருக்களுக்காய் வாழ்த்துப்பா பாடுவதும் – தன்

சேவையாய் செய்யும் நல்லவர் ஐயாவை – இன்றுவரை
காணாது விட்டுவிட்டோமோ என்றெண்ணத் தோன்றினாலும்

இன்று இந்த நல் நேரத்தைப் பயன்படுத்தி – வாழ்த்திடுவோம்!

நீண்ட ஆயுளும் நற்சுகமும் பெற்று – இன்னும்
பல்லாண்டுகள் தமிழோடு இணைந்து

நல்ல பல ஆக்கங்களை வழங்க வேண்டுமென
நெஞ்சார வாழ்த்துகின்றோம்!!!

ஜீ

**முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்களின் உலக அரசியல்,
பொருளாதார, சமூகவியல் ஆலோசகர் திரு பேராசிரியர் நாகசாமி
அவர்களுடன்.**

வீணை மைந்தன் காணும் பவள விழா!

“செந்தாமரை ரவி”

க. ரவீந்திரநாதன்

ஊடகவியலாளர்,

ரொறன்ரோ.

‘பவள விழாக் காணும் வீணை மைந்தன்..!’ என்று தலைப்பிடாமல், ‘வீணை மைந்தன் காணும் பவள விழா’ என்று குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம், வாழும்போதே ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி கௌரவிக்கப்பட வேண்டும், நம் இனத்தால் அவர் போற்றப்படவேண்டும், அவர் பெறும் பாராட்டை அவர் கண்களாலேயே காணவேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னுள் உதித்ததினாலாகும். உன்னதமான தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைத் தந்ததோடு, சமூக நலன் சார்ந்து அவர் ஆற்றிய பணிகளுக்கும் சேர்த்தே அங்கீகாரம் கிடைத்தது என்ற கௌரவத்தை அவர் நேரில் காணும் ஒரு விழாவாக இது அமையும் என்ற எண்ணத்தில் அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

பவள விழாக் காணும் ‘வீணை மைந்தன்’ அவர்களின் 35 வருடகால இலக்கியப் பயணமானது, புலம்பெயர்ந்த பின்புதான் வேகம் எடுத்ததாகச் சொல்வார். ஆரம்பத்திலிருந்தே மொன்றியலை அவர் தளமாகக் கொண்டிருந்த நிலையிலும், கனடாவில் தமிழ் மக்கள் அதிகம் குடியேறிய ரொறன்ரோவிலேயே தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் கூடுதலாக வெளிவந்த நிலையில், அவற்றில் இடம்பெற்ற அவரது படைப்புகள் கனடியத் தமிழ் மக்களிடையே பிரபல்யம் பெற்றன. கலை, இலக்கியம் சார்ந்தவர்களின் அறிமுகமும் அவருக்குக் கிட்டியது.

கனடாவில் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ‘செந்தாமரை’ பத்திரிகையின் ஆரம்பகால எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகத் தனது பங்களிப்பை வழங்கியவர் வீணை மைந்தன் அவர்கள். செந்தாமரை பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியர் காலம்சென்ற திரு. கனக அரசரட்ணம் அவர்கள் மொன்றியலில் தனது கனடிய வாழ்வை ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில், வீணை மைந்தனுடனான அறிமுகம் ஏற்பட்டு, நல்ல நட்பாக அது தொடர்ந்தது. ‘கனடாத் தமிழ்க் கலாச்சார சங்கம்’ என்ற

அமைப்பை மொன்றியலில் ஆரம்பித்து, அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் வீணை மைந்தன் அவர்கள் இருந்த சமயம், கனக அரசரடணம் அவர்களும் இணைந்து பணியாற்றியதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

செந்தாமரை பத்திரிகையுடனான எனது பயணம் நெடியது. அதன் ஆசிரியரும் நண்பருமாகிய கனக அரசரடணம் அவர்களின் பிரிவின் பின்னும் அது தொடர்கிறது. வீணை மைந்தனுடனான அறிமுகம் எனக்கு கனக அரசரடணம் அவர்களாலேயே கிடைத்தது. ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளியின் அறிமுகம் கிடைத்த மகிழ்ச்சி எனக்கு. அவ்வப்போது பேசிக்கொள்வோம் ஆரோக்கியமான உரையாடலாக அது அமைவதுண்டு.

கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வீணை மைந்தனின் ஆரம்ப காலப் படைப்புகள் கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், விமர்சனம், நேர்காணல் போன்ற பதிவுகளாக வெளிவந்து வரவேற்பைப் பெற்றன. தற்போதும் உதயன் பத்திரிகையில் அவரது ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வெளிவருவதைக் காணலாம். நடிகர் சிவாஜிகணேசன் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை வித்தியாசமான கோணத்தில் விமர்சன வடிவில் தந்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வீணை மைந்தன் ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி மட்டுமல்ல, அர்ப்பணிப்பும் சிறந்த ஆளுமையும் மிக்கவர். கலை கலாசாரம் மொழி சார்ந்து அவர் மேற்கொண்ட பணிகள் பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கக்கூடும். பவள விழாக் காணும் இன்றைய நிலையில், எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சிலவற்றைச் சொல்ல நினைக்கிறேன்.

ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டபடி, புலம்பெயர்ந்து வந்த மண்ணில், வசதி வாய்ப்புகள் அதிகம் இல்லாத நிலையிலும், 'கனடாத் தமிழ் கலாசாரச் சங்கம்' என்ற அமைப்பை நிறுவி, ஐந்து வருடங்கள் அதன் தலைவராக இருந்து பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர் வீணை மைந்தன். அது மட்டுமல்ல, ரொறன்ரோவைக் தளமாகக் கொண்டு, கடந்த இருபத்தி எட்டு ஆண்டுகளாக இலக்கியப் பணி ஆற்றிவரும் 'கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்' அமைப்பை உருவாக்க முன்நின்று, ஐந்து ஆண்டுகள் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று வளர்த்துவிட்ட பெருமையும் வீணை மைந்தனையே சாரும். தான் தலைமை ஏற்ற காலங்களில், மேற்படி அமைப்புகள் ஊடாக பல கலை இலக்கிய விழாக்களையும், ஒன்றுகூடல்களையும், நூல் வெளியீடுகளையும் நடத்தியதோடு, தொடர்ந்து வந்தவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் இருந்துள்ளார்.

கனடாவிலிருந்து வெளியான வாசகன், கனடா முரசொலி, தென்றல், ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராகவும், வீணைக்கொடி என்ற சஞ்சிகையின் வெளியீட்டாளராகவும் இருந்து ஊடகப் பணி ஆற்றியுள்ளார். 'தமிழன் கனவு' என்னும் நூலை வெளியிட்டதோடு, இயல், இசை, நாடகம் என அவரது மூன்று நூல்கள் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் என்பவற்றில் அறிமுகம் செய்யப்படும் பெருமையைப் பெற்றன. தனது எழுத்துக்குக் கிடைத்த உயர்விருதாக அவர் கருதுவது, முரசொலியில் வெளியான அவரது ஆக்கத்துக்கு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் எழுதிய பாராட்டுக் கடிதமாகும்.

அண்மையில் வீணை மைந்தன் பங்குகொண்ட ஒரு நிகழ்வைக் குறிப்பிட வேண்டும். 'கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்' நடத்திய சர்வதேச சிறுகதைப் போட்டியில் தெரிவான சிறந்த கதைகள் நூலாக்கப்பட்டது. அதன் வெளியீட்டு விழா கடந்த 17.04.2022 அன்று ஸ்காபரோவில் இடம்பெற்றது. இணையத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாவான வீணை மைந்தன் அவர்கள் அந்த விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார் என்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

எம் சமூகத்தின் மத்தியில் கலை இலக்கியம் சார்ந்து ஆற்றல் மிக்க ஒருவராக விளங்கும் வீணை மைந்தன் எனும் கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள், பவள விழாக் காணும் இந்த நன்நாளில், தேக ஆரோக்கியத்தோடும், மன மகிழ்வோடும் தொடர்ந்து இலக்கியப் பணி ஆற்றவேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

ஜி

வாழ்த்துப்பா

“துறையூரான்”
சின்னையா சிவநேசன்

முன்னைநாள் அதிபர்,
கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி.

வீணை மைந்தனாய் வலம் வரும் சண்முகன்
வேண்டிய வேலைகள் விரைவாய்ச் செய்பவர்
ஆண்டுகள் பலவாகிய போதும் நட்புடன்
நலம் விசாரிக்கும் நல்ல பண்பினர்

அகவை எழுபத்தைந்தில் அடி வைக்கிறார்
தகவல் அறிந்ததும் தந்தேன் வாழ்த்துகள்
தேக சுகத்துடன் தேடிய புகழுடன்
வாழ்க பல்லாண்டு வாழ்க வளத்துடன்

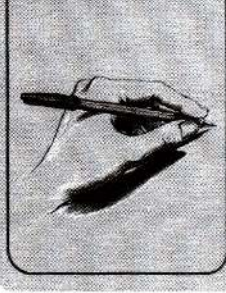
எழுத்தாளர் இணையம் ஆரம்பித்த அன்பர்
முழுமனதோடு நாளும் உழைத்து மகிழ்ந்தவர்
தமிழில் தரமான படைப்புக்கள் தந்தவர்
பூமியில் என்றும் புகழோடு வாழ்கவே!

தமிழுக்காக தன் உழைப்பைக் கொடுப்பவர்
புகழையும் பணத்தையும் துச்சமாய் மதிப்பவர்
நாளும் பொழுதும் நன்மைகள் செய்பவர்
நானிலம் போற்ற நலமாய் வாழ்கவே!

மொன்றியல் முருகன் அருளைப் பெற்றவர்
என்றும் தொண்டுகள் அங்கு செய்பவர்
ஆண்டவன் அருள் அவர்க்கு கிடைக்கவே
வேண்டி நிற்கிறேன் வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்!

வாழ்க பல்லாண்டு வாழ்க வளமுடன்!

இளமைக்கு அகவை எழுபத்தைந்து

குமாரசிங்கம் குடும்பம்

லண்டன்.

“பவள விழாக்” காணும் அன்பு நண்பர் வீணை மைந்தனுக்கு எங்கள் குடும்பத்தினர் அனைவரினதும் நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துக்கள். எழுத்தாலும், பேச்சாலும் பலரையும் பல தசாப்தங்களாக வசீகரித்து வருபவர். தமிழைத் தனியாகவேனும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற விடாப்பிடியான கொள்கையில் சற்றும மனம் தளராத விக்கிரமதித்தனாக, மொன்றியல் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவி தமிழுக்கும், தமிழ் சமூகத்திற்கும் சேவையாற்றி வரும் அருமை நண்பர் திரு. கே. ரி. சண்முகராஜா அவர்களுக்கு அகவை எழுபத்தைந்து ஆகிறதாம். நம்பமுடியவில்லை! ஏனெனில் இவரின் சிந்தனையும் செயலும் என்றும் இளமையாகவே தோற்றமளிக்கிறது. லண்டன் மாநகரில் கோயில் கொண்டுள்ள உயர்வாசல்குன்று முருகன் ஆலயத் திருமண மண்டபத்தில் 2015ஆம் ஆண்டு அறிமுகமான முத்தமிழ் நூல்கள் வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சிகள் இவரது கலை இலக்கிய வாழ்வில் ஒரு மைல் கல்லாகும்.

நானும் நண்பர்களுடன் இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பும், பெருமையும் அடைந்தேன். மொன்றியலில் வாழ்ந்த காலத்திலும் சரி – இப்போதும் லண்டனில் வாழ்ந்து வருவதாகிலும் சரி இவருடனான நெருக்கமும் – அன்பும் தொடர்வது போன்று இவர் இன்னும் பல தசாப்தங்களைக் கடந்து தமிழ்ப்பணியாற்ற வேண்டுமென எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

ஜி

சிங்கத் தமிழ்னிவர் சீர் பெற்று வாழியவே!

கவிஞர் செகப்பிரியன் ஸ்ரீகாந்த்
ரொறன்ரோ

காட்சிக்கு இனிய இவர்
கடுஞ்சொல் பேசிலார் தமிழ்
மாட்சி தனை பாடவந்த
மாண்புறு கவிஞர் இவர்

நட்பிற்கு இலக்கணமாய்
நல்லோரை மதித்திடுவார்
நாலும் தெரிந்திருந்தும்
நான் என்ற அகந்தையற்றார்

கம்பனை சிரசேந்தி மகா
கவி பாரதியை நெஞ்சிருத்தி
உம்பர் வியக்கும் வண்ணம்
உன்னத கவி படைப்பார்

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
கலைஞர் தமிழ் என்று சங்கே
முழுங்கென முத்தமிழ் அறிஞர்
புகழ்பாடும் ஏகலைவன் இவர்

நடிகர் திலகம் பற்றி
நாடறிய எழுதியுள்ளார்
பாரதியின் மகிமைதனை
பாரறியப் படைத்துள்ளார்
கவியரசன் திறம் பற்றி இவர்
கவிதனிலே பாட வேண்டும்

திறமை எங்கிருந்தாலும்
 தேடி வந்து மகிழ்ந்திடுவார்.
 சங்கப் புலவர் வழி கற்றோரை
 ஆற்றுப் படுத்திடுவார், அகமசி ிவார்

தருக்கறியார் தகமை சார்
 தமிழர்க்கு தக்க தோழர் இவர்
 வீணை மைந்தன் என்ற வித்தகர் பேர்
 தமிழ் அறியும் தமிழர் அறிவார்

தமிழே இவர் பேச்சு
 தமிழே இவர் முச்சு

தாய் தந்த தமிழுக்கும் அத்
 தமிழ் தந்த சுவையினிற்கும்
 சேய் போல நின்று சிறப்பாக
 சேவை செய்வார் செம்மை மிக்கார்

சங்கத் தமிழினிலே சந்தக் கவிபாடும்
 சிங்கத் தமிழன் இவர் சீர்பெற்று வாழியவே!
 செந்தமிழுக்கு இவர் சேவை நீட்சி பெற
 சிங்கார வேலனை சேவித்து நிற்கின்றேன்.

❦

வியக்க வைத்த வீணை மைந்தர்

டாக்டர் வே.சங்கரநாராயணன்,

சேலம்,

தமிழ் நாடு.

புள்ளி மலர்

உலக நாடுகளைப் பலமுறை வலம்வரும் வாய்ப்பு இந்தப்பிறவியில் இறைவன் எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் வரம். அப்படி வலம்வரும் பொழுது 2019ஆம் ஆண்டு கனடா நாட்டில் பனிபொழியும் ஒரு பகல்வேளையில் நான் சந்தித்த சிந்தனையாளர் தான் வீணை மைந்தன் திரு. சண்முகராஜா. கனடா உதயன் ஆசிரியரும், அன்பு நண்பருமான திரு. லோகேந்திரலிங்கம் மூலமாக எனக்குக் கிடைத்த ஒரு இனிய உறவுதான் வீணை மைந்தன்.

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கிற்கும் தலைவியாக விளங்குபவள் கலைமகள். ஆனாலும் அவள் கையில் இருக்கும் கலைப்பொருள் வீணை மட்டுமே. பாரதி கூட தன்னை கலைமகள் கை வீணையாகத்தான் பாவித்து “நல்லதோர் வீணை செய்தே அதை நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ?” என்று சிவசக்தியிடத்திலே கேட்டான். வீணையை உருவாக்கியவன் சிவபெருமான் என்பதால், சிறந்த சிவபக்தனான கொடியிலும் அதனைத் தாங்கி கோலோச்சிய சிறந்த சிவபக்தனான இலங்கேஸ்வரன் வீணைக்கொடியின் வேந்தனாகத்தான் இலக்கியங்களில் போற்றப்படுகின்றான். மற்றக் கருவிகளுக்கும் வீணைக்கும் உள்ள வித்தியாசம், மீட்டுகின்ற கரத்தை எடுத்து விட்டாலும், வீணையின் கமகம் மட்டும் நீண்டு ஒலிக்கும். அப்படிப்பட்ட வீணையின் மைந்தராகப் போற்றப்படும் திரு.சண்முகராஜா என்னை வியக்கவைத்த ஒரு வெற்றியாளர். என்ன காரணம் தெரியுமா?

தமிழ்நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்த எங்களைப் போன்றோர்களுக்கு தமிழகத்தின் வரலாறும், தமிழ் இலக்கியவாதிகள், கலைஞர்கள் பற்றிய அறிவும் இருப்பதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. ஆனால், ஈழத்தைப் பிறப்பிடமாகவும், புலம்பெயர் தேசத்தை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட வீணை மைந்தன் தமிழகம் பற்றியும், இங்குள்ள கவிஞர்கள் கலைஞர்கள் பற்றியும் கொண்டிருக்கும் ஆழமான அறிவுதான் என்னை ஆச்சரியத்தில்

ஆழ்த்தியது. அவரோடு கனடாவில் ஒரே இடத்தில் தங்கி நாங்கள் உரையாடிய நாட்களில் ஓரளவு அது எனக்குப் புலனாகியது. நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் பற்றியும், பாரதி பற்றியும் கனடா உதயனில் அவர் தொடர் கட்டுரைகள் என்னை மட்டுமல்லாது, பலரை வியப்பின் உச்சத்திற்கே கொண்டு சென்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

வித்தகக் கவிஞர் பிறைசூடன் போன்றவர்களை, தமிழ் நாட்டிலேயே பல பேருக்கு விளக்கமாகத் தெரியாத பொழுது, உடனடியாக உதயனில் இரங்கல் கவிதையாய் எழுதி வெளியிட்டவர் வீணை மைந்தன். அவ்வப்பொழுது அவர் எழுதி வெளியிடும் கிறுக்கல்கள் தமிழ்க் கவிதையுலகின் மைல் கற்கள்.

தமிழ் உலகிற்கு ஈழம் தந்த கொடை ஏராளம். அதில் வீணை மைந்தன் ஒரு பூபாளம். சோதனைகள் சூழ்ந்தாலும் சாதனைகள் படைக்கும் இலட்சியவாதிகள் வரிசையில் வீணை மைந்தனுக்கு விசாலமான ஒரு இடம் உண்டு.

அந்த இலட்சியவாதிக்கு ஈழம் எடுக்கும் இனிய பவள விழா அவரது எதிர்காலத்திற்கு உற்சாகத்தையும், உரத்தையும் வழங்கட்டும்.

வீணை மைந்தன் வெற்றிகள் குவித்து பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

ஜீ

**அமரத்துவம் எய்திய மொன்றியல் கொன்கோடியா பல்கலைக்கழக மின்
கணினி துறை பேராசிரியர் டாக்டர் இராதகிருஸ்ணன் அவர்களுடைய
அஞ்சலி நிகழ்வின் போது**

கொன்கோடியா கலாசாலை மின்கணினி உயர் ஆசான்
பன்நாட்டு மாணவர்க்கு துரோணராய்ச் சிறந்த மகான்
எந்நாடு சென்றாலும் சிகரம் தொலிகின்ற அறிவியல் கல்வியாளர்
கலைத்தொண்டு. திருத்தொண்டு. தணியாத பொதுத்தொண்டு
மருத்துவசாலைகளில் மனம்மகிழப் பேசும் தொண்டு
மத இணக்கவழிபாட்டில் மனமொன்றி இறை தொண்டு
மாற்றுச் சிகிச்சைக்கும் மருத்துவச் செலவுக்கும்
நிதிவழங்கும் பெருந்தொண்டு!

(கதி) தமிழர்க்குக் கம்பனும் திருவள்ளுவரும் என்றுரைக்கும்
கரும்பினிய தமிழ்த்தொண்டு புரிந்தவள்ளல்
காலத்தால் பெற்றபுகழ் நிலமிசை நீடு வாழும்

கலை இலக்கிய வேந்தனே ஆனந்தமாய் நீடு வாழ்க!

கலைஞர் வயிரமுத்து திவ்வியராஜன்
குடும்பம்,
ரொறன்ரோ.

வீணை மைந்தன் என்ற புனைபெயரில் பலராலும் அறியப்பட்ட சண்முகராஜா அவர்கள் இன்று தமது 75 வயதில் பவள விழாக் காணும் நேரம்.

1995ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். வீணை மைந்தன் அவர்களை நண்பர் திருமாவளவன் அவர்கள் ரொறன்ரோவில், அப்போது நாம் வசித்த மாட்டின் குரோவ் வீதி 1915 இலக்கத் தொடர்மாடி இல்லத்துக்கு அழைத்து வந்த அன்றைய சந்திப்பு இப்போதும் பசுமையாக நினைவில் வருகிறது. புன்னகை தவழும் சாந்தமான முகம், இனிமையாய் எளிமையாய் நட்போடு நலம் விசாரிக்கும் பாங்கு, கலைகளில் குறிப்பாக நாடகத்தில் – சினிமாவில் – இலக்கியங்களில் இருந்த, நிறைந்த அறிவும் ஈடுபாடும் நாம் மனம் திறந்து கலந்துரையாட இடமளித்தன. வீணை மைந்தனை அறிமுகப்படுத்திய கவிஞர் திருமாவளவன் எங்களுடன் இன்று இல்லை என்பது துயரம்.

கனடா எழுத்தாளர் இணையத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவர் – ஆறாண்டுகள் அதன் தலைமைப்பதவியில் இருந்து தொண்டாற்றியவர் வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா ஆவார். வீணை மைந்தன் அவர்களுடனான நட்பு கனடா எழுத்தாளர் இணையம் என்ற அமைப்பில் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அவர் இயங்கத் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து நீடித்தது. 1994 ஆவணி மாதத்தில் ஒரு திறந்த வெளிக் கவியரங்கம் எழுத்தாளர் இணையத்தால் ஸ்காபரோ பூங்காவில் நடத்தப்பட்டபோது நானும் அதில் ஒருவனாக பங்குபற்றினேன். அதைத் தொடர்ந்து வந்த சந்திப்புகள் பெரும்பாலும் ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்ற பொது நிகழ்வுகளாகவே இருந்தன. அவற்றில் எழுத்தாளர் இணையத்தின் கூட்டங்களுக்கான சந்திப்புகள் உள்ளடங்கும். நானும் அதன் உறுப்பினராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளேன். உதயன் பத்திரிகையில் அவர் மிக அதிகமாக பல தொடர் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். இலக்கிய நயம் மிகுந்த அவரது எழுத்தாற்றலை

அவற்றிலே நாம் காணமுடியும். கம்பீரமான குரல்வளம் கொண்ட அவர் மிகச் சிறந்த பேச்சாளர் என்பதையும் நல்லதொரு விமர்சகர் என்பதையும் பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் அவதானித்து வந்துள்ளேன். மிக அண்மையில் எழுத்தாளர் இணையம் வெளியிட்ட அனைத்துலக சிறுகதைப் போட்டிகளில் தெரிவான கதைகளின் தொகுப்பு நூல் பற்றிய பேச்சில் புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழ்பவர்கள் தாயகம் சார்ந்த கதைகளில் தமது படைப்புக்களை உருவாக்குவதிலும் தாம் வாழும் தேசங்களின் கதைகளை எழுதுவது சிறப்பாகும் எனும் கருத்தைச் சொல்லியது, அவர் எப்போதும் தமக்கு சரி என்று பட்டத்தை நேர்மையாகவும் துணிவாகவும் சொல்லும் ஒருவர் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக இருந்தது. உள்ளொன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசாத அவரது பண்பு போற்றுதற்குரியது.

அவர் ஒரு சிவாஜி பக்தர் என்பது பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். நடிகர் திலகம் சிவாஜி அவர்களை பாராட்ட லாஸ் ஏஞ்சலில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு விழாவில் அவரைப் பாராட்டி கவிதை பாடிய வீணை மைந்தனை அவரது கவிதை வீச்சுக்களில் மனம் கொடுத்த நடிகர் திலகமும் அவர் துணைவியாரும் அங்கு பாராட்டியதோடு நினைவிலும் வைத்திருந்தனர். அதனாலேயே நடிகர் திலகத்தின் இல்லத்தில் கூட இருந்து விருந்துண்ணும் ஒரு வாய்ப்பும் பின்னால் அவருக்குக் கிட்டியது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது அறிவிப்பாளர் அப்துல்ஹமீதும் உடன் இருந்திருக்கின்றார். அதனை இனிய நினைவாக எப்போதும் மீட்கும் வீணை மைந்தன் நடிகர் திலகம் சிவாஜியை நினைவு கூர்ந்து அவர்பற்றிய தொடர் கட்டுரையை தமிழ் சினிமாவில் சிவாஜிகணேசன் என்னும் தலைப்பில் உதயன் பத்திரிகையில் எழுதி வந்துள்ளமையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நினைவில் கொள்ளலாம்.

மொன்றியலில் நிகழும் எந்தக் கலை இலக்கிய விழா ஆனாலும் அங்கு நாம் வீணை மைந்தன் சண் அவர்களைக் காணலாம். அந்த விழாவில் முக்கியமான பொறுப்பினை ஏற்று அவை சிறப்பாக நடைபெற தம்மால் முடிந்த அளவுக்கு அவர் பங்களிப்பு செய்வதனை அவதானிக்க முடியும்.

எனது சகா, உறவு ஆகிய திரைப்படங்களை மொன்றியல் நகரில் நான் திரையிட்ட போதும், ஒளிப்பேழைகளை வெளியிட்டபோதும் சண் அவர்கள் வழங்கிய உதவிகளையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் நன்றியோடு நினைவுகூருகிறேன். குறுகிய குழு வாதங்களுக்கும் பேதங்களுக்கும் அவர் அப்பாற்பட்டவர். நன்கு பண்பட்ட பொது மனிதராக அவரை நாம் போற்றலாம். ரொறன்ரோவில் நிகழும் பல்வேறு விழாக்களிலும் சண் அவர்களைக் காணும்போது அவர் எப்படி மொன்றியலில் இருந்து இவ்வளவு

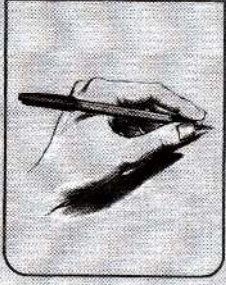
தூரம் அதுவும் பொதுப் போக்குவரத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு தடவையும் களையில்லாமல் வந்து போகிறார் என்று நான் வியப்பதுண்டு. கலை இலக்கிய விடயங்களில் அவருக்கு இருக்கும் ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாடு என்பதே இதன் விடையாகும்.

பத்திரிகைத்துறையிலும் எழுத்துத்துறையிலும் வீணை மைந்தன் சண் அவர்களுக்கு இருந்த அதீத ஈடுபாடு வாசகன், கனடா முரசொலி, தென்றல் ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராக அவரை அமர்த்தியது. வீணைக்கொடி என்பது அவரால் மொன்றியலில் வெளியிடப்பட்ட முதல் சஞ்சிகை ஆகும். வீணை மைந்தன் என்னும் அவரது கம்பீரமான புனைபெயருக்கு அது ஆதாரமாக அமைந்தது. தொலைந்துபோன வசந்தங்கள் (கட்டுரைத் தொகுப்பு), கவியின் காதல் (வானொலி - மேடை நாடகங்களின் தொகுப்பு), தமிழன் கனவு (கவியரங்கக் கவிதைத்தொகுப்பு), வாழ்த்தும் வணக்கமும் (கவிதைத் தொகுப்பு) ஆகிய நான்கு நூல்கள் இதுவரை வெளிவந்திருக்கின்றன. அவர் பாடிய அரங்கக் கவிதைகளின் தொகுப்பான தமிழன் கனவு 1996 இல் கவிப்பேரரசு வைரமுத்துவால் ரொறன்ரோவில் சிறப்பாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த விழாவில் நானும் சமூகமளித்திருந்தேன். தாயகம், சூரியன், செந்தாமரை, மஞ்சரி, முழக்கம், உதயன், விளம்பரம் ஆகிய கனடியத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பலவற்றிலும் வீணை மைந்தன் சண் அவர்களின் எழுத்தாக்கங்கள் கவிதைகளாய், கட்டுரைகளாய், விமர்சனங்களாய் விரிந்திருக்கின்றன. தொடர்ந்தும் புத்தம் புதிய பூக்களாய் மலருகின்றன.

ஏறக்குறைய நான்கு தசாப்தங்களாக சளைக்காமல் எழுதிவரும் எழுத்தாளர், விமர்சகர், பேச்சாளர், கவிஞர், நாடகர் எனப் பல்வேறு திறமைகளும் வாய்க்கப்பெற்ற கலைஞர் வீணை மைந்தன் சண் அவர்களை நாம் மனம் நிறைந்து பாராட்டுவோம். சமூக நலன்கருதிய உங்கள் கலைப்படைப்புகள் வீரியமுடன் தொடர வாழ்த்துகிறோம். உடல் நலமும் உள நலமும் குடும்ப நலமும் ஓங்க, ஆனந்தமாய் வாழ்க.

ஜிஜி

இணையிலா வீணை மைந்தா வாழி!

சிவா சின்னத்தம்பி

கவிஞர்

ரொறன்ரோ

வீணை மைந்தன்

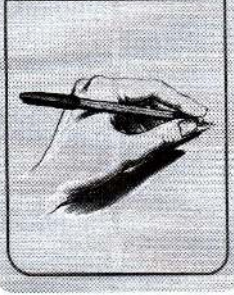
அடி எடுத்தடி வைத்தும்
இளமையொடு ஊஞ்சலாடும்
இக பரனாம் வீணை மைந்தன்
சுகநல பல் வளங்கள் ஓங்க
செகமே மெச்சும் வண்ணம்
சக உற்றார் உறவினர் சூழ
செளகரியம் உற "சண்ணே" வாழி!

அகமுமது ஆழ்கடலைப் போல
அருவிகள் பல வந்து சேரச் சேர
அவைதமை உள் வாங்கி வாங்கி
அமைதியாய் இருந் துயர்ந்து
அடிக்கடி கப்பல் ஓட்டும்
அசல் மாலுமி அன்றோ தாங்கள் !
கனவுகள் கோடி கண்டு கண்டு
கற்பனையில் கவிதையும் தந்து தந்து
மனதினில் மலர்வதெல்லாம்
மானிடற்கென்றே வாழ்ந்து

படையலாய் பாகம் பண்ணும்
புதுவகை மனிதனையா தாங்கள் !
எழுதுதல் இலகல்ல ஆர்க்கும்
இருஞ் சுவை நீரைப்போலும்
உள்ளத்தே ஊறும் உற்றை யாத்து
எழுதி எழுதி நூல்கள் ஆக்கும்
ஒரு வகை அச்சகம் தானே நீரும் !
இருவகை எழுத்தாளர்கள் உண்டு
ஒரு சிலர் எதிர் எதிராய் எழுதுவர்
இன்னும் சிலர் உள்ளிருந்த படி
உலகை எழுதியும் புரட்டுவர்
'எம்சண்' இனியவைகூறும்
ஓர் உயர் தனி ரகமே!

பல கதை, விமர்சனம் வைத்தும்
பல்ரக ஊடகப் புலமையை வென்றும்
எழுத்தாளர் இணைய அடிகல் இட்டும்
எழுதி நல்லலியற்றும் எம்தூரிகையே!
எழுவீர் இனியும் இசையாழ் மைந்தே
இனிதும் நலமும் ஒளியுற வாழி!

கனடா எழுத்தாளர் இணையம் தோற்றுவித்த பிதாமகர் வாழ்க!

திரு . அருள்சோதி கந்தையா

ரொறன்ரோ,
இசைக்கலாவித்தகர்,
இசைக்கலைமணி,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

திரு.கே.ரி.சண்முகராஜா அவர்கள் பன்முக ஆளுமைகொண்ட புகழ்பூத்த சிறந்த கல்விமான் ஆவார். வீணை மைந்தன் என்கின்ற புனைபெயரால் இலக்கிய உலகிலும் பத்திரிகை உலகிலும் கடந்த 35 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எழுத்துலகில் கால்பதித்து வருபவர். இவரது ஆக்கங்கள் தற்போது உதயன் பத்திரிகையில் வெவ்வேறு தலைப்புகளின் வாயிலாக தமது எழுத்தாளருமையை வெளிக்கொணர்ந்து இலக்கியப் பணியை தொடர்ந்தவண்ணம் இருக்கின்றார். தமிழர் தகவல், செந்தாமரை, ஈழநாடு போன்ற பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் இவரது ஆக்கங்கள் முன்னர் வெளிவந்து பலரதும் பாராட்டினைப் பெற்றிருக்கின்றது. இவரது அயராத உழைப்பின் காரணமாக “கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்” என்கின்ற அமைப்பினை இம் மண்ணில் உருவாக்கி தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு சிறந்ததொரு அங்கீகாரத்தை தோற்றுவித்த பிதாமகர் வீணை மைந்தன் கே.ரி.சண்முகராஜா என்றால் அது மிகையாகாது.

தமிழ் மீது கொண்ட காதல் காரணமாக புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலும் தமிழ், தமிழன் என்ற உணர்வை மேம்படுத்தி வெளிவரும் இவரது கவிதைகள், கட்டுரைகள் மூலம் இலக்கிய உலகில் யாவராலும் நன்கறியப்பட்டவர். பழகுவதற்கு இனியவர், பண்பாளர் சிறந்த சமயப்பற்றாளர். தாயகம் இணுவை மண்ணில் வாழ்ந்துவரும் எம் சகோதரர் DR.பாலா அவர்களுடனான நட்பின் காரணமாக கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எங்கள் குடும்பத்தினரின் அன்பிற்கு பாத்திரமானவர். பவள விழாக் காணும் சகோதரர் சண்முகராஜா அவர்களின் இலக்கியப்பணி மென்மேலும் சிறப்புற எம் குடும்பத்தினர் சார்பிலும் இணுவையூர் இயலிசை நுண்கலைக்கல்லூரி சார்பிலும் மனம்மகிழ்ந்து வாழ்த்துகிறேன்.

❦

கேட்டார் மகிழும் சொல்மைந்தன்

கே. பி. விங்கம்

சிறுகதை எழுத்தாளர்,
மொன்றியல்

அய்யன் வள்ளுவப் பெரியோன் எழுதியவாறு,

“கேட்டார்ப் பிணிக் கும் தகையவாய்க் கேளாகும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்”

எனும் குறள் வரிகளுக்கேற்ப மன்றினில் அவர் பேசும்
போது மங்கலச் சொற்களைச் சேர்த்து மகிழ்ச்சி கொள்ள வைப்பார். அதேபோல்,

“சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து”

எனப் பேசுவதற்கு முன் சொல்லப் போகிற சொல்லை
(எழுத்திலும் கூட) விட இன்னொரு சொல் சிறந்ததாக இல்லாதபடி சொல்லைச் சேர்த்துப்
பேசுவதை – வீணை மைந்தனிடம் கண்டு கேட்டு மெய்மறந்தவன் நான்!.

1989ஆம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்களில் ஒருநாள் மொன்றியல் பிளேஸ் சென்ற
ஹென்றி மண்டபத்தில் ஒரு கலை விழா. அதில் ஒரு நிகழ்ச்சியாக தோழர் – வீணை
மைந்தனின் முயற்சியில் வெளியானது. “வீணைக் கொடி” எனும் சஞ்சிகை. வெளியிட்டு
வைத்தவர் காலஞ்சென்ற கொன்கோடியாப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரும் – தமிழ்
அறிஞருமான டாக்டர். இராதாகிருட்டிணன் ஆவார். இந்த நிகழ்ச்சியின் போதுதான்
முதன்முதலாக நான் “வீணை மைந்தன்” எனும் திரு. கே. ரி. சண்முகராஜா அவர்களுக்கு
அறிமுகமானேன். அதற்குமுன் நான் மருந்துகள் வாங்கும் பார்மசியில் அவர்
பணிபுரிவதையும் கண்டேன்.

“வீணைக் கொடி” சஞ்சிகை தொடர்ந்து வராவிட்டாலும் அவருடன் பழகும்
வாய்ப்பு தொடர்ந்தது. முக்கியமாக ஒரு விடயத்தைப் பதிவு செய்ய விரும்புகின்றேன்.
அவருடனான தொடர்பு நீடிப்பதற்கு, பிரதானமான காரணம் என்னவென்றால் அவர்
ஒருவர் தான் மொன்றியல் சமூகத்தினரிடையே ஏற்படும் மங்கலக்காரியங்களுக்கு
வாழ்த்தும் – வணக்கத்திற்குரியவர்களுக்கான நினைவு அஞ்சலிக் கவிதைகளையும்

கேட்டவுடன் முகமலர்ச்சியுடன் தாமதமின்றி எழுதி உதவுபவராவார். எனக்குத் தெரிந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மங்கல வாழ்த்துப்பாடல்கள் பல தமிழ்க் குடும்பங்களின் இல்லங்களில் வாழ்த்தொலிக்கின்றது. கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாரத்தில்குறைந்தது. மூன்று நாட்களாவது அரசியல் - சமூகம் - கலை இலக்கியம் என எமது தொலைபேசி உரையாடல் தடையின்றித் தொடரும் அளவிற்கு எங்களிடையேயான தோழமை வலுப்பெற்றுள்ளதை மகிழ்ச்சியுடன் பதிவு செய்கின்றேன்.

பழமையும் புதுமையும் கலந்த யதார்த்த இலக்கியம் பேசுவார். நிரம்ப சொல்லாடல் நிறைந்த தமிழ் ஆர்வலர். எனக்கு அவரை மிகவும் பிடித்துப்போனது. என்னுடைய மூத்த சகோதரியின் கணவர் - மைத்துனர் அமரர். ஆசிரியர். தங்கவடிவேல் அவர்களைச் சிறந்த கரப்பந்தாட்ட வீரராக - காங்கேசன்துறை மைதானங்களில் பார்த்துப் பிரமித்து இரசித்ததன்மூலம் மேலும் அவரிடம் மரியாதை வளர்ந்தது. ஆசிரியர் இருதடவை மொன்றியலுக்கு வருகைதந்த போது அவருடன் வீணை மைந்தன் உரையாடி மகிழ்ந்தார். தொடர்ந்து எழுதும்படி ஆசிரியர் அவரை உற்சாகப்படுத்தினார். ஆசிரியர் அவர்களின் புதல்வன் திரு. சௌந்தர் லண்டனிலிருந்து வருகைதந்த போது கனடாவில் "உலகத் தமிழ்ப் பண்பாடு மாநாடு" நடைபெற்றது. ரொறன்ரோவிலும் மொன்றியலிலும் நடைபெற்ற இந்நிகழ்ச்சியில் ஓவியக்கலைஞர். சௌந்தரின் கைவண்ணத்தில் சில ஓவியப்பதாரைகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. மொன்றியல் கலைஅரங்கில் மருமகன் சௌந்தரை இயக்குநர் பாரதிராஜாவைக் கொண்டு பொன்னாடை அணிவித்துச் சிறப்புச் செய்வித்தார் தோழர் வீணை மைந்தன்.

எங்கள் இருவருக்கும் நட்பு மிகவும் நெருக்கமாகியது. தன்னுடைய இளமைக் காலங்கள் - பள்ளிக்கூட வாழ்வு பற்றியெல்லாம் நிரம்பவே பேசுவார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இணைந்து பணியாற்ற முடியாமல்போனது பற்றி மிகவும் கவலையுடன் பேசினாலும் - வானொலிக் கலைஞர் திரு. அப்துல்ஹமீத்துடன் தனக்குள்ள இறுக்கமான நட்பை அவ்வப்போது வெளிக்காட்டுவார். நடிகர் திலகத்தின் நம்பர் வன் இரசிகள். ஆனாலும் மக்கள் திலகத்தின் 100வது பிறந்தநாள் கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சியில் என்னையும் பேச வைத்தார். "ஏழிசை வேந்தன்" அமரர். ரி. எம். சௌந்தரராஜன் நினைவு நாள் முன்னெடுத்துப் பெருமைப்படுத்தியதோடு கனடா தமிழ் கலாசாரச் சங்கம் எனும் அமைப்பின் மூலம் பல்வேறு கலைநிகழ்ச்சிகள் நூல் அறிமுகவிழாக்கள் என மொன்றியல் கலை - இலக்கிய மேடைகளில் தமிழ்மணக்க வைத்த எனது அன்புத் தோழரும் உடன்பிறவாச் சகோதரருமாகிய திரு. வீணை மைந்தன் அவர்களது ஆயுள் பவள விழாக் கடந்து பல்லாண்டு, பலநூறு ஆண்டுகள் தொடர வேண்டுமென அவர் வணங்கும் அருள்மிகு திருமுருகன் ஆசிகள் நிறையவேண்டுமென மனம்நிறைய வாழ்த்துகின்றேன்.

மறக்க முடியாத எழுத்தாளர்

திரு. ராஜா மகேந்திரன்

நிறுவனர்,
விளம்பரம் பத்திரிகை,
ரொறன்ரோ.

நடப்பதெல்லாம் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகத்தான் என்று நம்புவதற்கு நான் முடிவு எடுத்தபோது, முன்பு நடந்த பல விடயங்களையும் நிகழ்வுகளையும் மனம் பின்னோக்கிச் சென்று மீட்டுப் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து (25) ஆண்டுகளிற்கு முன்பாக பரம் ஜி என்று அழைக்கப்படும் திரு. ப. ஞானேஸ்வரன் மற்றும் பரம் என்று அழைக்கப்படும் திரு. மு. பரந்தாமன் ஆகிய இருவரும் விளம்பரம் பத்திரிகையின் வருடாந்த ஒன்றுகூடல் இராப்போசன நிகழ்வில் வீணை மைந்தன் என்ற புனைபெயரில் அழைக்கப்படும் திரு. கே.ரி. சண்முகராஜாவை எனக்கும் விளம்பரக்குழுவிற்கும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்கள்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் பரம் ஜி மற்றும் பரம் இருவரும் விளம்பரத்தில் ஆக்கங்களைத் தொடர்ச்சியாக எழுதிக்கொண்டு இருந்தவர்கள். அவர்களின் அறிமுகத்துடன் வீணை மைந்தனும் எமது பத்திரிகையில் ஒரு தொடர் ஆக்கம் எழுதுவதாக 1999லிருந்து “நான் வாழப்போகின்றேன்” என்ற தொடரை எழுதத் தொடங்கினார். அந்த ஆக்கத்தை இவ்வாறு ஆரம்பித்தார். “உழைப்பு, தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, திறமை மற்றும் தொழில்பக்தி கொண்டு கலையுலகச் சாம்ராஜ்ஜியத்தில் சிங்காசனம் போட்டு அமர்ந்து இருக்கும் ஒருவரைப் பற்றித்தான் எழுதப் போகின்றேன் எனத் தொடங்கினார். இந்தக் கட்டுரை அவரின் மிகவும் மதிப்பிற்குரிய நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் பற்றியதாகவே அமைந்திருந்தது. இந்தத் தொடர் ஏறக்குறைய இரண்டு (2) வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக விளம்பரத்தை அலங்கரித்தது. அத்துடன் வாசகர்களின் ஏகோபித்த மதிப்பைப் பெற்றிருந்ததை இன்றும் நினைவுகூரக் கூடியதாக உள்ளது.

நடிகர்திலகத்தைப்பற்றிய இத்தொடர் என்றாவது புத்தக உருவில் வரவேண்டுமென்பதே விளம்பரக்குழுவின் அவா. இதற்கு பிற்பாடு வெவ்வேறு ஆக்கங்களையும் எழுதி

வந்தார். இதன் தொடர்ச்சியாக யூன் 01/2018 இலிருந்து “மறக்கத் தெரியாத மனசு” என்ற தலைப்பில் புதியதொரு தொடரை எழுதத் தொடங்கியிருந்தார். தனது வாழ்வின் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் பழகியிருந்தவர்கள், மக்களால் நன்கு அறிந்தவர்கள் தத்தமது தொழில்களில் சிறப்புற்றிருந்தவர்களை செவ்விகண்டு அவர்களின் அனுபவங்களையும் தொழில் பற்றிய நுணுக்கங்களையும் திறம்பட ஆவணப்படுத்தியிருந்தார். இதன் மூலம் பல வெற்றியாளர்களைப் பற்றித் தெரிந்திராத புதிய தகவல்களை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

இவரின் தமிழ்மொழிச்சேவை இன்றும் வெவ்வேறு ஊடகங்கள் மூலம் வெளிவந்து கொண்டு இருக்கின்றது. “ஓகஸ்ட் 01 இல் பவள விழாக்” காணும் “வீணை மைந்தன்” அவர்கள் வாழ்வில் சகலவரங்களும் பெற்று சிறப்புற்று நீண்டகாலம் வாழ விளம்பரக்குழு சார்பாகவும், எனது சார்பாகவும் இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

ஆசிரியர் க.நவம் அவர்களது “நான்காவது பரிமாணம்” சஞ்சிகை அறிமுக விழாவின் போது . . .

கலாரசிகள் சண்

கதிர் துரைசிங்கம்

எழுத்தாளர் – பல்சுவை இரசிகர்,
ரொறன்ரோ.

இலங்கையில் இருந்தபோது இராஜேந்திரா மருத்துவ நிலையத்தில் பணியாற்றிய எனது கிராமத்தவரான டாக்டர். சின்னத்தம்பி அவர்களிடம் வைத்திய ஆலோசனை நாடிச் செல்வேன். பன்முகப் பணிபுரியும் இளைஞன் ஒருவரை, அடிக்கடி அவர் அழைப்பதைக் கண்டிருக்கிறேன்.

அதிபர் கனகசபாபதி அவர்களும் நானும் குடும்பமாக கனடாவில் குடியேற 1987ஆம் ஆண்டு ஜனவரி ஒன்றாகவே மொன்றியல் வந்தோம். மே மாதம் ஒரு நாள் அதிபர் வீட்டில் நான் இருந்தபோது விருந்தினர் ஒருவர் வந்தார். அவரைக் கண்டதும் வாருங்கள் சண் என்று அதிபர் வாஞ்சையுடன் வரவேற்றார். இவர் நண்பர் கே.ரி. சண்முகராஜா எனது புகுந்த வீட்டு அயலவர் என்று எனக்கும், மகாஜனா மாணவனாக ஆரம்பித்து என்னுடன் தோழனாகப் பயணிக்கும் இவர் துரைசிங்கம் என்று அவருக்கும் அறிமுகம் செய்தார்.

வணக்கம் கூறிய எனக்கு வணக்கம் சொல்லிய சண் உங்களை எனக்குத் தெரியும் என்றார். நைஜீரியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் தவிர கனடாவில் என்னைத் தெரியும் என்று சொன்ன முதல் மனிதர் சண்தான். நீங்கள் சின்னத்தம்பி ஐயாவைக் காண வாறநீங்கள் என்று கூறிய சண் எனது அன்றைய நடை, உடை, பாவனை பற்றி விபரித்தார். சண் அவர்களின் ஞாபகசக்தி, கூர்மையான கவனிப்பு, கிரகிப்புத் திறன் அனைத்தும் என்னை வியக்க வைத்தன.

அதிபரும் நானும் ரொறன்ரோ வந்து விட்டோம். ஆனால் சண் கடந்த 35 ஆண்டுகளாக மொன்றியலில் இருந்த வண்ணம் கட்டுரை, கவிதை, நாடகம், நேர்காணல், விமர்சனம் ஆகியவற்றில் ஆழமாகப் பாதம் பதித்து பிரபலமாகி விட்டார். கனடாத்தமிழ் எழுத்தாளர்

இணையம் உருவாகக் காரணமாக இருந்த சண் அதன் ஆரம்பகாலத் தலைவராகவும் பணியாற்றினார் .

நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசனின் நடப்பை அணு அணுவாக இரசிக்கும் சண், தனித்துவமான ஒரு சிவாஜிப் பிரியன். லொஸ் ஏஞ்சலில் வசித்த எனது நண்பன் டாக்டர் ராஜநாதன் இல்லத்திற்கு வருகைதந்த சிவாஜிக்கு 1995 இல் மலிபு இந்து ஆலய மண்டபத்தில் விழா ஒன்று இடம்பெற்றது.

இதற்கென கலிபோர்னியா சென்ற சண், சிவாஜி கணேசன் பற்றிய தனது கவிதையை விழாவில் வாசித்து நடிகர் திலகத்தின் பாராட்டைப் பெற்றார். அந்த விழாவில் சண்ணின் கவிதை மட்டுமே முற்று முழுதாக தமிழில் நிகழ்ந்தது.

கனடா உதயனில் சண் எழுதி வந்த சிவாஜி பற்றிய தொடர் மற்றும் சினிமாவில் பாரதி பாடல்கள் இரண்டும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. இவற்றை வாசித்தபோது சண்ணின் கிரகிப்பு, இரசனை ஞாபகசக்தி மேலும் ஊர்ஜிதமானது .

சண்முகராஜா அவர்களின் இலக்கிய மற்றும் எழுத்துப் பணியை வியந்து 2011 இல் தமிழர் தகவல் சிறப்பு விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது,

பவள விழாக் காணும் கே.ரி. சண்முகராஜா அவர்கள் ஆரோக்கியமாக மேலும் பல விழாக்கள் குடும்பத்துடன் காண இறைஅருள் வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

வாழ்க பல்லாண்டு!

ஜிஜி

கவிச்சித்தனே வாழ்க!

“காங்கேசன்துறையூர் கவி ஞாயிறு”

ரகு

மொன்றியல்.

கவிகளை உருவாக்கும்
வாழும் பெருங்கவி உமக்கு
நான் சூட்டும் பவளவிழாப்
பாராட்டு பாமாலை உன்
கழுத்திற்குப் பூமாலை ஆகட்டும்!

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல எழுதும்
கவிதையெல்லாம் வாழும் கவிதையாய்
வரிசையாய் தருவதால்
நாளும் பிறப்பெடுக்கும்
புத்தம் புதிய நித்திய நிர்மலனே!

மொட்டவிழ்ந்து மணம் வழிய
மெட்டவிழ்த்து கவி விரிக்க
மொழி மொழிய இதழ் விரிய
சட்டெனவே கவிதை தரும்
ஒரு பல் சுவைக் கவிச்சுரமே!

போதாது போதாது புவனத்தில்
பொழுதுகள் போதாது என்பார்
புதுமைகள் தேடித் தேடி பூரித்தே
கவி வடித்தே அகமகிழ்வார்
இன்னும் தேவையென்றே இவரோ
பிரபஞ்சத்தையே விழுங்கி வைப்பார்.

அடிமட்டம் வைத்து அளந்தால்
மட்டுமே நீ குட்டை

நீ எழுதிய பக்கங்களை
வைத்து அளந்தால் -நீயோ
சிகரம் தொட்ட நெட்டை.

மொழியெனும் அருங்கலம் ஒன்று
உணர்வெனும் வழி தொட்டு நின்று
தரைதொட்டு நிற்கின்றது பார்
சிந்தனைக் கடற்கரையின் சிந்து
அதற்கு வயதோ எழுபத்தி ஐந்து!

புத்தம் புது பூச்செடிபோல்
உன்னில் நித்தம் ஆனந்த மெனும்
கவிப்பூக்கள் மலரட்டும் அதில்
தேன் குடிக்கும் வண்டினங்கள் நாமோ
தேன் திருடி திருடர்கள் ஆவோம்!

பவளவிழா நாயகனே உனை வாழ்த்த
முத்தமிழும் போதவில்லை
ஆதலால் செந்தமிழைத் தூற்றவில்லை
வருணிக்க வார்த்தையில்லை
எனக்கு வேறெதுவும் தோன்றவில்லை!

உன் அன்பை விட
இவ்வுலகில் வேறெதுவுமில்லை
புது உவகை மலருது பரவசம் பரவுது
கவலைகள் உருகுது
பழைய வலிகள் பறக்குது

முதுமை பொலிவுற இளமை பொங்கிட
உனது முயற்சிகள் யாவும் பலித்திட
வாகை சூடிடுவாய் வீணை மைந்தா
வண்ணப் பவளவிழா உன்னை
அன்புடன் வரவேற்கிறது!

காலங்கள் என்றும் உனக்காகக் காத்திருக்க
கடைநொடியும் நீயோ கவி வடிக்க
கடந்து சென்றவை கல்வெட்டுக்களே
காலம் வென்ற கவிச் சித்தனே
நூறை நோக்கிய ரதயாத்திரை தொடரட்டும்!

தமிழ்த் திரைப்படத்துறையை ஆதிமுதல் அந்தம்வரை விரல்நுனியில் வைத்திருக்கும்

வீணை மெந்தன்

நக்கீரன்

மூத்த ஊடகவியலாளர்,
ரொறன்ரோ.

முதல் தமிழ் ஊமைத் திரைப்படம் 1918 ஆம் ஆண்டில் இயக்குநர் ஆர். நடராஜ முதலியார் என்பவர் இயக்கிய கீசக வதம் என்ற திரைப்படம் ஆகும். முதல் பேசும் படமான காளிதாஸ் என்ற திரைப்படம் 1931 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் மற்றும் தெலுங்கு மொழிகளில் வெளியானது. இந்தத் திரைப்படத்தை எச். எம். ரெட்டி என்பவர் இயக்கியுள்ளார். 20ஆம் நூற்றாண்டில் 5,000 க்கும் அதிகமான தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வந்துள்ளன. இந்தியாவின் மூன்றாவது பெரிய திரைப்படத் தயாரிப்புக் களமாக கொலிவுட் விளங்கி வருகிறது. இன்று படத்துறை அபார வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. நவீன தொழில்நுட்பம் முக்கிய காரணமாகும். தமிழரின் அன்றாட வாழ்வில் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்த் திரைப்படத்துறையை சார்ந்து பல தொலைக்காட்சிகள், இதழ்கள் ஆகியவை செயற்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்த் திரைப்படங்கள் ஊடக நாட்டு விடுதலைக் கருத்துக்கள், சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், அரசியல் இயக்கங்களின் கோட்பாடுகள் ஆகியவை மிகவும் வெற்றிகரமாகப் பரப்பப்பட்டுள்ளன.

மேலை நாடுகளில் இருப்பதுபோல் வணிகரீதியில் தனித்தியங்கும் இசை, நடன, கலை முயற்சிகள் தமிழ்நாட்டில் மிகக்குறைவு என்பதால், தமிழ்த் திரைப்படத்துறை தமிழ்நாட்டின் வாழ்க்கை முறை, நவீனம், கலையார்வம் ஆகியவற்றில் பெரும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகிறது. எழுத்து, இசை, நடனத்துறைகளில் சிறந்தோர் கூடுதல் புகழ், பணம் ஆகிய காரணங்களுக்காக தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் இணைந்துள்ளார்கள். இந்தி பேசப்படாத நாடுகளில் கூட கொலிவுட் நடிகர்களின் தாக்கம் இருக்கையில், இந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் கொலிவுட்டின் தாக்கம் ஏறக்குறைய இல்லாமலே இருப்பது, தனித்தியங்கும் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையின் பரப்பை விளங்கிக்கொள்ள உதவும்.

ஒரு வலுவான ஊடகம் என்ற முறையில் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தமிழ் சமூகத்தில் பாரிய சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முத்தமிழிலும் முன் எப்பொழுதையும் விட வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

தமிழ்மொழியை எடுத்துக்கொண்டால் திரைப்படங்களில் வரும் உரையாடல்கள் புதிய இனிமையோடும் வனப்போடும் பொலிவோடும் வளர்ந்துள்ளன. அண்ணாவின் வேலைக்காரி, கலைஞர் கருணாநிதியின் பராசக்தி, மனோகரா, இளங்கோவனின் அம்பிகாவதி, திருவாளர் தங்கராசுவின் இரத்தக்கண்ணீர், ஏ.பி. நாகராசனின் திருவிளையாடல் போன்ற படங்கள் எதுகை, மோனை வசனத்துக்காகவே மாதக்கணக்கில் ஓடியன.

இயல் தமிழைவிட இசைத்தமிழே திரைப்படப் பாடல்களினால் வளம் பெற்றன. கவிஞர் கண்ணதாசன், கவிஞர் வாலி, கவியரசு வைரமுத்து, கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், கவிஞர் முத்துலிங்கம், மருதகாசி போன்றவர்கள் சங்க இலக்கியத் தரத்தோடு பாடல்கள் எழுதினார்கள். அவற்றுக்கு எம்.எஸ். விஸ்வநாதன், இளையராசா, இரவீந்திரன், ஹாரிஸ் ஜெயராஜ் போன்ற இசை மேதைகள் மெட்டமைத்து சாகாவரம் கொடுத்தார்கள். பால், பழம், தேன் கலந்த குரலில் பின்னணிப் பாடல்கள் சவுந்தரராசன், யேசுதாஸ், எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம், பி.லீலா, எஸ்.ஜானகி, சித்திரா போன்றோர் தங்கள் மதுரக் குரலில் பாடி மக்களை மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கடித்தனர்.

மகாகவி பாரதியாரைத் தெரியாதவர்கள் கூட அவரது தேமதுரத் தமிழ்ப் பாடல்களை திரையுலகம் பயன்படுத்தியபோதுதான் தமிழின் இனிமையைப் பாமரனும் தெரிந்துகொள்ள வழிபிறந்தது. மக்களுக்கு பல பொழுதுபோக்குகள் இருந்தாலும் திரைப்படங்களை அவை வெல்ல முடியாது. இன்றைய கதாநாயகர்கள், நாயகிகளின் சம்பளம் பல கோடிகளைத் தாண்டிவிட்டது அதற்கான சான்றாகும்.

நான் திரைப்படத்துறை பற்றி மேலோட்டமாக சொல்லியிருப்பதை ஆதியோடு அந்தமாகத் தனது நுனிவிரலில் தெரிந்து வைத்திருப்பவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்தான் வீணை மைந்தன் என்னும் புனைபெயரில் ஒளிந்திருக்கும் எழுத்தாளர் சண்முகராஜா. அவரது படைப்பை வாசிக்கும்போது திரையுலகம்பற்றிய அவரது புலமை பிரமிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. திரைப்படங்கள், இயக்குநர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், பாடலாசிரியர்கள், நடிகர்கள், நடிகைகள் பற்றிய வரலாறுகளை எப்படி நினைவில் வைத்திருக்கிறார் என்பது பெரிய அதிசயம் ஆகும்.

அண்மையில் மகாகவி பாரதியாரின் பாடல்களை வைத்து கனடா உதயன் வார ஏட்டில் தொடர்கட்டுரை எழுதிவருகிறார். தமிழுக்குக் கதி கம்பனும் திருவள்ளுவரும் என்பார்கள்.

‘யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்
வள்ளுவனைப் போல் இளங்கோவைப் போல்
பூமிதனில் யாங்கெணுமே பிறந்ததில்லை’

என்று பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். அந்த வரிசையில் மகாகவி பாரதியாரையும் வைத்துப் போற்ற வேண்டும். அதற்கு அவர் முக்காலும் தகுதியானவர்.

பாரதியாரின் பாடல்களை படித்த பின்னரே தமிழ்மொழியின் இனிமை பெருமை எல்லாம் தெரியவந்தது. கவிதை வானில் ஒளிநிலாவாகப் பவனி வந்த பாரதிதாசன் பாரதியாரை உச்சி மீது வைத்துப் போற்றுகிறார்.

பைந்தமிழ்த் தேர்ப் பாகன் அவனொரு
செந்தமிழ்த் தேனீ! சிந்துக்குத் தந்தை!
குவிக்கும் கவிதைக் குயில்! இந்நாட்டினைக்
கவியுக்கும் பகையைக் கவியுக்கும் கவிமுரசு
நீடு துயில் நீக்கப் பாடி வந்த நிலா
காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்கோ!
கற்பனை ஊற்றாம் கதையின் புதையல்.

பாரதியார் பற்றிய கட்டுரைத் தொடரை எல்லோரும் படித்துப் பயன்பெற ஒரு நூலாகக் கொண்டு வரவேண்டும். உங்கள் எழுத்துப் பணி புதுமெருகோடு தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

ஜிஜி

முனைவர் **ரவி தமிழ்வாணன்**

நிர்வாக இயக்குநர்

நவீனமயமாக்கல் பிரச்சாரம்

வீணை மைந்தன் திரு. சண்முகராஜா நூறாண்டுகள் வாழ்க!

ரவி தமிழ்வாணன்

இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எழுதியுள்ள 500 புத்தகங்கள் எங்கள் மணிமேகலைப் பிரசுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். என்றவகையில் இலங்கைக்கு 61 முறை சென்றிருக்கிறேன். ஈழத் தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் வசிக்கிறார்களோ அந்த நாடுகளுக்கு சுமார் 700 முறை சென்று வந்திருக்கின்றேன். இதை நம்புவது கடினமாக இருக்கும். இது உண்மை உண்மையைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை இந்த வகையில் கனடாவிற்கு நான் 15 முறைக்கு மேல் சென்றிருக்கிறேன். இதன் காரணமாக எனக்கு கிடைத்த நட்புச் செல்வம் அளவிட முடியாதது.

இவர்களுள் முக்கியமானவர் வீணை மைந்தன் திரு. சண்முகராஜா இவருக்கு 75 வயது என்றால் நம்பமுடியவில்லை காரணம் இந்த வயது எண்ணிக்கைக்கும் சுறுசுறுப்புக்கும் செயற்பாட்டுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாமல் இளைஞரைப் போல் உற்சாகமான மனிதராக இருக்கிறார்.

குமுதம் அதிபர் டாக்டர் திரு. ஜவஹர் பழனியப்பன் அவர்களுடன் நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் அவர்களின் இல்லத்திற்குச் சென்று உணவருந்திய பாக்கியம் பெற்றவன் நான். அச்சமயத்தில் அவருடன்

தபால் பெயர் எண் : 1447, எண் : 7, நணிகாசலம் சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 0091 44 2434 2926, 2434 6082, 9176451934

மின்-அஞ்சல் : manimekalai@dataone.in, manimekalai@prasuram@gmail.com

மின் இணையம்: tamilvanan.com ; manimekalai@prasuram.com

வெகுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். வாழ்வில் கிடைத்த மிகப் பெரிய அதிர்ஷ்டமாகக் கருதுகிறேன். இதைப் போலவே நம் விழா நாயகரும் “அன்னை இல்லத்தில்” விருந்து சாப்பிட்ட பேறு பெற்றவர். அப்போது எடுத்துக்கொண்ட படங்கள் மிகவும் அழகானவை. நடிகர் திலகத்தின் ஏராளமான ரசிகர்களை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். இவர்களுள் தலையாயவர் திரு. வீணை மைந்தன் அவர்கள். 52 வாரங்கள் கனடாவில் பிரசித்திப்பெற்ற உதயன் வார இதழில் நடிகர் திலகம் பற்றி கட்டுரையை எழுதி ஏராளமான படங்களுடன் வரச்செய்து வாசகர்களின் மனதைக் கவர்ந்தவர்.

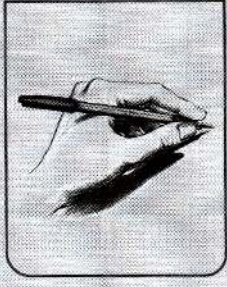
21.07.2001 அன்று நடிகர்திலகம் சிவாஜிகணேசன் அவர்கள் இறைபதம் அடைந்து, உலகத் தமிழ் ரசிகர்களெல்லாம் துன்பச் சூழலில் இருந்தபோது நான் கனடாவில் ரொறன்ரோ நகரில் இருந்தேன். செய்திகேட்டு மிகவும் வருந்தினேன். அச் சமயத்தில் கீதவாணி வானொலியை, நான் பயணித்த வாகனத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்போதுதான் முதல் முதலாக வீணை மைந்தன் சண்முகராஜா பெயரை அறிந்து கொள்ளமுடிந்தது. நடிகர் திலகம் பற்றிய அருமையான விஷயங்களைக் கோர்வையாக அவர் சொன்ன விதம் எனக்குப் பிடித்திருந்தது. கீதவாணியின் அதிபர் திரு. நடராஜ்குமார் அஞ்சலிச் செய்தியை என்னிடம் கேட்டபோது, வீணை மைந்தன் சொன்ன செய்தியையும் சொல்லி என் துக்கத்தையும் பகிர்ந்தேன். எனவே கடந்த 21 ஆண்டுகளாக பவள விழா நாயகரை நான் அறிவேன்.

நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் பற்றிய உதயன் கட்டுரையைத் தொகுத்து நூலாக அச்சிட்டு வெளியிடும் பணிக்காக அவர் தற்போது தமிழகம் வந்துள்ளார். இவரைப் பற்றி நான் அதிகம் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பாகவும் இருந்தது.

ஒவ்வொரு ஆணின் வெற்றிக்கு பின்னணியில் ஒரு பெண்மணி இருப்பார் என்ற வகையில் இவருடைய மனைவி, அன்புச் சகோதரி திருமதி ஞானாம்பிகை இவருக்கு கைபேசி தொழில் நுட்ப ரீதியாகவும் உதவியாக இருக்கிறார் என்பது பாராட்டிற்குரியது. இவர்களின் இரு மகள்களின் திருமணக் கடமைகளை முடித்து 20 முதல் 4 வயது உள்ள பேரக்குழந்தைகள் இவர்கள் மகிழ்ச்சிக்கு மேலும் பலம் சேர்க்கிறார்கள் என்பது கூடுதல். விசேஷம்.

விழா நாயகர் வீணை மைந்தன் திரு. சண்முகராஜா இதே உடல் நலத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் வளமுடன் நூறாண்டுகள் வாழ்க என வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

75வது அகவை தழுவும் பவள விழா நிகழ்விற்காகத் தீட்டப்பட்ட வாழ்த்து மடல்.

கவிஞர் ஆறு. சிறீகாந்தன்
மொன்றியல்

கனடாவில் கால்பதித்த காலம்தொட்டு, முத்தமிழ் விழாக்கள், இலக்கிய மேடைகள், கவியரங்கங்கள், படைப்பு வெளியீட்டு மேடைகள் என அலங்கரித்து, அதில் என் பங்கையும் அளிக்கவைத்து கலை இலக்கிய நண்பனாய், இன்று வரை என் கைகளையும் கோர்த்து நிற்கும் அருமைநண்பர் கே.ரி.சண்முகராஜா எனும் வீணை மைந்தனின் பவள விழாவிற்காக மொன்றியல் வாழ் ஆறு சிறீகாந்தன் (ஆறுமுகம் சிறீஸ்கந்தராஜா) வழங்கும்

இதயபூர்வமான வாழ்த்துக் கவி

இன்னைத்தமிழ் அரவணைப்பில் ஆளவந்த கவிஞர் எல்லாம்,
தொன்மரபுக் கவி நடையில் மலர் தொடைகள் தொடுத்து நிற்க - அந்தப்
பன்முகத்து மேடைகளில் பழகி நின்ற தமிழ் அழகு,
பவனி வரும் வரிசையிலே உங்கள் பவள விழாக் கண்டோம் வாழி!

விழுதொன்றாய் மண்ணில் ஊன்றி, விதையென மாற்றம் கொண்டு
எழுதுகோல் கலப்பை ஏந்தி, தமிழை உழுதவர்கள் மத்தியிலே,
விழுந்திடா எழுத்தில் நீந்தும், வீணை மைந்தன் நீவிர் வாழி!
பழுதிலா பவளம் (அகவை 75) கண்ட எழுச்சியே என்றும் வாழி!

செப்பரிய வருடங்கள் "முப்பத்து ஐந்து" தொய்யாமல் தொடர்ந்தெழுதி,
செந்தமிழில் சிறகடித்தாய்! பல செய்திகளைப் பகிர்ந்து கொண்டாய்!
தொலைந்து போன வசந்தங்களை, தொலைக்காமல் பதிவு செய்தாய்!
மலைத்தோம், உந்தன் மறக்கத் தெரியாத மனசு கண்டு!

வெள்ளி விழாக் கடந்த விருட்சம் “கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்”,
 வெள்ளி விழா எழுத்தாளன் வீணை மைந்தனின் பிரசவம் தான்!
 துள்ளி எழும் புலம்பெயர் மக்களின், எண்ண வீச்சுகளை அள்ளி – எம்மில்
 பள்ளி கொண்ட மூச்சுக்கு உயிர் கொடுக்கப் போட்ட விதை தான்!

சிந்தனைச் சிறகடித்து, செந்தமிழ் வான் பறந்து சந்தங்கள் இசைத்த தமிழ்
 வாசகன்- கனடா முரசொலி – தென்றல்- எனும் பத்திரிகைகளாய்,
 வீணைக்கொடி எனும் சஞ்சிகையாய், வாசகர்கள் கைகளிலே தவழ விட்ட
 வீணை மைந்தன் நின் கையெழுத்து வேகம் – அது தமிழ் மேல் வைத்த மோகம்!

மண் அளக்கும் ஊடகமாய், மக்கள் மனதை ஆளும் திரையுலகில்,
 தென்னகத்து கலைஞர்களின் அன்பளந்த வீணை மைந்தன்
 வானலையில் தேன் ஏற்றும் அழகு தமிழ் அப்துல்ஹமீது பற்றி – நடிகர்
 திலகம் முதல் கலைஞர் வரை தன் தமிழால் அணைத்த மைந்தன்.

விடுதலை வேட்கை கொண்டு, தமிழீழப் படை திரண்ட போது,
 வீறு கொண்ட தலைவன் படை, விழுந்திடாமல் காக்கவென்று,
 கொடுத்துச் சிவந்த மக்கள் திலகத்தின் நூற்றாண்டு விழா வதனை,
 எடுத்துச் சிவந்த வீணை மைந்தன் விழிகளையும் நான் அறிவேன்!

மொன்றியல் திரு நகரில், தமிழன் நன்றிக்கடன் இதுவே என்று,
 வாளை அளந்த வள்ளல் எம்.ஜி.ஆரை நினைவில் ஏந்தி,
 சேனை திரட்டி, புலம் பெயர் சரித்திரத்தில் பொறித்து நின்ற,
 வீணை மைந்தன் உந்தன் செயல் வீச்சும் சரித்திரமே!

மூப்பறியா எண்ணங்கள், முத்தான எழுத்துக்களின் இளமை கூற,
 மூத்த தொன் தமிழின் வடம் பிடித்து, ஆக்கமதை ஏற்றி வைத்தாய்!
 தேக்கின் திண்மையைத் தேக்கி நின்ற நெஞ்சமதை விசாலமாக்கி,
 ஊக்கமதை ஊற்றி நின்ற எழுதுகோலின் விலாசம் தந்தாய்!

இலக்குகள் தனை வகுத்து, இலக்கியப் புரவி ஏறி,
 இன்றுபோல் பவனிவர, ஆறு சிரீகாந்தன் நான் வாழ்த்துகிறேன்!

வாழி நீ பல்லாண்டு ! தமிழ் ஆளும் வானத்தை வளைப்பதற்கு
 வாழி நற்சொல்லாண்டு, மறவர் குலமரபுகள் திளைப்பதற்கு
 தவமிருந்து பெற்றுவிட்ட தமிழன்னை எழுத்துலகில்,
 பவள விழாக் கண்டுவிட்ட பெருமகனே நீ வாழி!

Perfect kind of Person & Wonderful Friend

Raj Perampalam

Broker

Re/Max Realtron Realty Inc Brokerage

Hello Shan,

75 Years of greatness on this earth is an absolutely incredible achievement, My dear. Wishing you endless joy and excellent health as you commemorate this Big Day! You are the perfect kind of person to have a friend. I wish you everything that is truly perfect in this life as celebrate this honorable day.

May this 75th birthday of your existence be a cheerful one for you. Thank you for always being exceptionally wonderful friend for me. I pray that God will bless you with more joy than this universe can contain.

ரொறன்ரோ கீதவாணி வானொலி
அங்குரார்ப்பண நிகழ்வின் போது . . .

என்னுயிர்த் தோழன்

வீணை மைந்தன்

“கலைமாமணி “

வீகேடி பாலன் ,

தலைவர், மதுரா டிராவல் சர்வீஸ் (பி) லிட்.

சென்னை, தமிழ்நாடு.

நீன் தாய் நாடு இலங்கையிலிருந்து கனடாவுக்கு புலம்பெயர்ந்து 30 வருடத்திற்கும் மேலாக வாழ்ந்து வருகிறார். சிலரது வாழ்க்கை, வெந்ததை தின்று விதி வந்தால் செத்துப் போவார்கள். சிலரது வாழ்க்கை, தான் உண்டு, தன் வேலையுண்டு, தன் வருமானம் உண்டு, தன் குடும்பம் உண்டு என்று அமிழ்ந்து போவார்கள். சிலர் மட்டுமே இவைகளை தாண்டியும் சமூகம், அரசியல், இலக்கியம் என்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். அந்த வகையில் கனடா நாட்டில் பல புத்தகங்களை வெளியிட்டு குறிப்பிடத்தக்க தமிழ் இலக்கியவாதியாக இவர் வலம் வருகின்றார்.

கதை, கவிதை, கட்டுரை என்று இவரது எழுத்துக்கள் பரிமளித்தாலும் , நண்பர் லோகேந்திரலிங்கினின் ‘உதயம்’ பத்திரிகையில் இவர் எழுதிய தொடர் ஜனரஞ்சக அந்தஸ்தைப் பெற்றது . இவரது படைப்புகளை தமிழ் பதிப்புத்துறையில் தலைசிறந்து விளங்கும் அமரர் ஐயா தமிழ்வாணன் அவர்களது மணிமேகலை பிரசுரம் சார்பாக பதிப்பிப்பது பெருமைக்குரியது. இவர் ஒவ்வொரு முறையும் தமிழகம் வரும்போது அவரது நிகழ்ச்சி அட்டவணையில் என் பெயர் முதலிடம் பெற்றிருக்கும். கட்டி அணைத்து வரவேற்பேன். அவரோடு எனக்கு ஒரு ஆத்மார்த்தமான நட்பு உண்டு.

அவர் தமிழகத்தில் சென்னையில் இருக்கும் நாட்களில் நான் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொள்ளும் பரதநாட்டியம், நாடகம், புத்தக வெளியீடுகள் மற்றும் பல நிகழ்ச்சிகளுக்கும் என்னோடு அவரையும் அழைத்துச் செல்வேன் . அந்த நேரங்கள் அவருக்கு மகிழ்ச்சி தரும். எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தரும்.

அவரது இலக்கியப் பணிகள் தொடர நெஞ்சார வாழ்த்துகிறேன். இவர், நீடித்த ஆயுளும், நிறைந்த ஆரோக்கியமும், நிறைவான நிம்மதியும் பெற்று வாழ எல்லோருக்கும் பொதுவான எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன் .

தென்றல் மணம் பரப்பும் சீரார் வீணை மைந்தன் வாழ்க!

பெருங்கவிக்கோ வா.மு.சேதுராமன்
தமிழ்நாடு.
சென்னை.

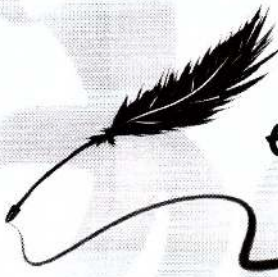
விசை தரும் வீணை இன்பம்
இடர்தவிர் ஆற்றல் இன்பம்
நசைதரு செயல்கள் இன்பம்
நட்புக்கோ அன்பே இன்பம்
விசை தரு வீணை மைந்தன்
வெல்சண்முக கராசு பாக்கள்
மிசை எழு இன்பம் எல்லாம்
வீணை இன்பம் எழுச்சி நல்கும்!

கவிதைக்கோர் நாயகராம்
கந்தவனம் மணிவிழாவில்
செவி இன்பக் கவிதை தந்தார்
திகழ்கவி கண்ண தாசன்
புவிகமழ் நயத்தைச் சொன்னார்
புலம்பெயர்ந் தேவாழ் மைந்தன்
தவி மனக் கவிதை எல்லாம்

தமிழ் மணம் கமழும் ஆக்கம்!
முல்லைபோல் மணக்கும் ஓர்பா
முதிர்நேனாய்ச் சுவைக்கும் ஓர்பா
மல்லிகைப் பந்தல் போலும்
மணந்திடும் பாக்கள் கண்டேன்!
கல்வியில் தேர்ந்தார் போற்றும்
கருத்துக்கள் கண்டேன், விஞ்சும்
நல்லவர் வீணை மைந்தன்
நனிபுகழ் பெற்றே வாழி!
வாஞ்சையும் அன்பும் வாய்மைத்
திறமும்சால்
தீஞ்சுவைப் பாக்கள் தான் தீட்டுகின்ற
— புஞ்சோலைத்
தென்றல் மணம்பரப்பும் சீரார்
வீணை மைந்தன்
என்றென்றும் வாழ்க இனிது!

வீணை மைந்தன் பக்கங்கள்

வாழ்க தமிழ்

கீனிமொழியே தனிமொழியே
 கவின்கொழியே வாழ்க!
 கற்பனையே அற்புதமே
 பொற்புருவே வாழ்க!
 பனிமலரே எனதுயிரே
 நனிசுவையே வாழ்க!
 பாநிலவே வானமுதே
 தேனனையாய் வாழ்க!

இயலென்றே நீ வளர்ந்தாய்,
 இவ்வுலகோர் மகிழ்ந்தார்.
 இசையென்றே நீ செழித்தாய்,
 இவ்வுலகோர் நெகிழ்ந்தார்.
 நயமெல்லாம் மிகக்கொண்ட,
 நாடகமாய் எழுந்தாய்.
 நாட்டினரும் உலகினரும்
 நாடிநிதம் உயர்ந்தார்.

அகப்பொருளாய் புறப்பொருளாய்,
 அரும்பொருளாய் வாழ்க!
 அகத்தியனால் காப்பியனால்,
 வளர்ந்தனை நீ வாழ்க!
 மிகப்பலவாய் இகப்புழாய்,
 விளங்கிடுவாய் வாழ்க!

மென்மொழியே செந்தமிழே
 என்னுயிரே வாழ்க!

பாட்டாக முன் நடந்தாய்,
 உலகநிலை கண்டாய்.
 பாரினிலே உரை நடையாம்...
 புதுநடையும் கொண்டாய்.
 காட்டாறு போல் நீயோ,
 காலமெல்லாம் விரைந்தாய்.
 கட்டழகு குன்றாத
 மேனியினாய் வாழ்க.

கவிதை எனப் புலவோர்கள்,
 உனை வியந்தே நிற்பார்.
 கதையென்றும் நாவென்றும்,
 பலர் கூடி நயப்பார்.
 புவிபோற்றும் புகழ்படைத்தாய்
 பூங்கொடியே வாழ்க
 புதுமொழியே மதுமொழியே
 பழமொழியே வாழ்க!

ஔமர் புலவர் பார்வதிநாதசிவம் ஐயா அவர்கள்
இயற்றிய தமிழ்மொழி வாழ்த்து.

சுதந்திரச் சுவாலையின் சூரியப்பூக்கள்

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவிய
இன்பத் திரு நாட்டை

பிந்திய பகைவர் பேயினும் கொடியவர்
திருடிய செயல் கண்டு

சிந்திய இரத்தம் மாய்ந்தது மண்ணில்
சீறி எழுந்தனர் சினத்துடன் புலிகள் !

வந்திடும் பகைவனை வாளினைக் கொண்டு
வேருடன் அழித்தனர்!

மந்திரம் சொல்லி மாய்ந்தது போன்று
வஞ்சகப் பேய்களின் வாலினை வெட்டினர் !

சுதந்திரம் என்ன ! சுக்கா ! மிளகா!
பந்தினைப் போன்று சுழன்றனர் எங்கள் சந்ததி மைந்தர்!

சந்தனம் பூசும் சடங்கு மறந்தனர்
சாதி மல்லிகை வாசம் துறந்தனர்.

வெந்தணல் குளித்து மாய்ந்தனர் அல்லர்
சுதந்திரச் சுவாலையின் சூரியப் பூக்களாய் மலர்ந்தனர் மண்ணில் !

இங்கிவர் விதைத்தது சுதந்திர விதைகள்
பொங்குதே உள்ளம் தம்பிகள் செய்த தியாகம் கண்டு !

மங்குமா எங்கள் மானம் வீரம்
சங்கே முழங்கு ! தமிழே முழங்கு!

சிந்திய இரத்தத் துளிகளின் மண்ணை
'சிவ சிவ' எனவே நெற்றியில் பூசு!

கத்தும் கடலின் பேரலையொலியுடன்
செத்தும் வாழும் மாவீரர் தியாகம் !

நாளை மலரும் தமிழீழ மண்ணில்
நல்லாட்சி அமைய...

உலகத் தமிழரே வாரீர் !
உண்மையுணர்ந்து ! உரிமையுணர்ந்து !

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாது
ஒன்றுடன் ஒன்றாய் இணையும் கரங்களில்
ஒளிரட்டும் எங்கள் சுதந்திரச் சுவாலை.

— ஓ —

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் கலைஞர் தமிழென்று சங்கே முழங்கு”

கனடாவில்... வசித்து வரும் தமிழர் சண்முகராஜா என்ற வீணை கைந்தன், தலைவர் கலைஞர் அவர்களின் எழுபதாவது பிறந்த நாளிணையொட்டி கனடாவி லிருந்து வெளிவரும் ‘செந்தாமரை’ வார இதழில் இவர் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். கட்டுரை வெளியான இதழ் நமது அலுவலகத்துக்கு அவரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கட்டுரை யினை இங்கு வெளியிட்டுள்ளோம்.

டாக்டர்கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவர். அரசியல் தலைவர், பகுத்தறிவாளர், சமூக சீர்திருத்தவாதி, இலக்கியப் படைப்பாளர், கதை, கட்டுரை, வசனம், பேச்சு, கவிதை, சமூக நாவல், சரித்திர நாவல், வரலாற்று நூல், கடிதம், உரைச்சித்திரம், நாடகம், திரைச்சித்திரம் இப்படி இலக்கியத்தின் சகல வடிவங்களிலும் உலா வந்த தமிழ் நிலவு.

இறைவன் பத்து அவதாரங்களை எடுத்தவர் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அவர் பத்து அவதாரங்களை எடுப்பதற்குப் பத்து பிறவிகளை எடுக்க வேண்டியிருந்தது.

கலைஞர் அவர்கள் ஒரு பிறவியிலேயே பல அவதாரங்களை எடுத்தவர். அந்த ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் அதன் உச்சியில் நிற்பவர். அவர் எடுத்த அவதாரங்களில் ஒன்றுதான் இலக்கியப் படைப்பாளர் என்பது.

அரசியல் தலைவர் கலைஞர் வேண்டுமானால், அவரவர் விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்ப ஒரு கட்சிக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கலாம். ஆனால் இலக்கியப் படைப்பாளர் கலைஞர் தமிழினத்திற்கே சொந்தமானவர். இந்த ஒரு அறிவுபூர்வமான அணுகுமுறை தமிழ் மக்களிடையேயும், இலக்கியவாதிகளிடையேயும் மிகுந்து இருப்பதனால்தான் அகவை எழுபத்தைந்து காணும் எங்கள் எழுச்சிமிகு தமிழ்ப் புலவனுக்கு, ‘எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் கலைஞர் தமிழென்று’ வாழ்த்துக் கூறி நெஞ்சம் பூரித்து நிற்கிறோம்.

சேக்கிழார் பெரிய புராணம் எழுதினார். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் அந்பாய சோழன் அவையில் அவர் முதலமைச்சராக இருந்தார். பெரிய புராணம் (பாடிய) எழுதிய சேக்கிழார் அமைச்சராகவும் இருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர,

தொலைபேசி : 475225

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

நலைவர் :
மு. கருணாநிதி

சேவாபுரம்
கெக்ரை-600 086.

நாள் : 13.07.1993

அன்புடைபீர்

தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது.

தங்களை கட்டுகரயினையும், கவிதைகளையும்
படித்தேன். மலிழ்ச்சி.

தாங்களி எஃபால் கொண்டுள்ள

அன்பிற்கு நகறி.

என்-ஓம்,
அன்புள்ள
மு. கருணாநிதி

பவள விழா மலர்

காப்பிய கர்த்தா சேக்கிழார் அமைச்சராக இருந்தார் என்று எழுதப்படுகிறதே தவிர அமைச்சர் பதவி சேக்கிழாரை அறிமுகம் செய்யவில்லை.

இளவரசனாக இருந்த இளங்கோவனை 'சிலப்பதிகாரம்' காப்பிய நூல் அறிமுகம் செய்து வைத்ததேயொழிய, அவன் இளவரசன் என்பதற்காக அறிமுகமாக வில்லை. அதேபோன்று இலக்கியப் படைப்பாளர் கலைஞர் மு.க. அரசியல் தலைவராகவும் இருந்தார் என்றுதான் வரலாற்றில் எழுதப் படும்.

எனவே தமிழ் இலக்கியப் படைப்புலகில் தமிழினத்திற்குக் கலைஞர் ஆற்றிய - ஆற்றி வரும் தொண்டை இன்றைய தமிழுலகம் எப்படி எடைபோடுகிறதோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் எதிர்காலச் சந்ததி நிச்சயம் வணங்கி, வாழ்த்தி வரவேற்கும்.

21ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்படும் தமிழ் - தமிழன் வரலாறு கலைஞருக்கு முன் - கலைஞருக்கு பின் என்று காலம் குறித்து எழுதப்படும் என்பதில் ஐயமே இல்லை.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் கலைஞர்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. எல்லா விதக் கலைகளிலும் பாண்டித்யம் பெற்றுத் தனித் திறமையுடன் புகழ்மணம் பரப்பி வாழ்ந்து விட்ட - வாழுகின்ற கலைஞர்கள் ஏராளம். அத்தனை பேரிலும் கலையை வளர்ப்பவர் ஒரு சாரார். கலையை இரசிப்பவர் மறு சாரார். சில சமயங்களில் கலையை வளர்க்கப் புலமை பெற்றவரைவிடக் கலையை இரசித்து விமர்சனம் செய்பவனை மேலும் எம்மால் இரசித்துப் பாராட்டி மகிழக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த வரிசையில் தமிழை-தமிழ்க் கலையை வளர்ப்பதிலும், இரசித்துச் 'சுவைத்து

- தான் சுவைத்ததை அழகு தமிழில் - எழுதியும் பேசியும் வாழுகின்ற அந்த அவதார புருஷரை - அமுதத் தமிழ் மைந்தனை - அத்தாணி மண்டபத்தில் சத்தான கருத்துரைக்கும் சுந்தரத் தமிழ் மகன் ஒருவரையே நேற்றும், இன்றும், நாளையும் 'கலைஞர்' என்ற நான்கு எழுத்துக்குச் சொந்தக்காரர் ஆக்கியுள்ளோம்.

தி.மு.க. என்ற மூன்றெழுத்தால்தன்னை முழு மனிதனாக்கிக் கொண்டவர் திருக்குவளையூர் முத்துவேலர் கருணாநிதி. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மூத்த வாரிசு! தமிழை அறிந்தவர்! தமிழ்த்தாயின் மடியில் தவழ்ந்தவர்! தமிழைக் கசடறக் கற்றவர்! கற்றதைக் கற்கண்டாய்க் கதைப்பவர் கனல் தெறிக்கும் வசனம் வரும். புனல் போன்ற கவிதையுறும்! மணங்கமழும்; மலரைவிட மனம் மகிழும் காதல் சொல்லும் காவியத்து நாயகிகள் கலைஞரின் கலையாத ஓவியங்கள். தமிழைப் பாடினார். பரப்பினார். தமிழ்க் காதலைக் காதலித்தார்! கற்பனையில் தீட்டிவிட்ட காவிய நாயகர்களைவிடச் சிறந்த கலாரசிகனாக - காவியச் சிற்பியாக - சிந்தனைச் செல்வராக சீர்திருத்தச் செம் மலாக தமிழில் வாழ்கிறார். அகநாநூறு, புறநாநூறு, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, கலித்தொகை, முத்தொள்ளாயிரம் எனச் சங்ககாலத்துச் சிக்கலான தமிழ்ப் பாடல் வரிகளை - சேரியில் வாழும் அறிவில் சிறிய குடிமகனும் குதூகலித்துப்படித்துச் சுவைக்கும் வண்ணம் - சங்கத் தமிழைச் சிங்கார நடையில் அலங்காரம் செய்பவர்! ஆஹா! அந்த அழகு தமிழ் அவருக்கு கைவந்த கலை!

இதோ புறநாநூறு! போர்முரசு! புழுதி எல்லாம் குருதி வெள்ளம்! பழுது பார்க்கும் பட்டறைகள் முழுவதிலும் பட்டானத்துச் சிப்பாய்கள் பவனி வரும் பேரிரைச்சல். பள்ளியுடைய மறந்து பாசறையை நோக்கி வரும் வீரமிகு தோள்கள்! செவ்வானப் பூச்சைப்போல் வந்து விட்ட விழுப்புண்கள்! ஜவ்வாதும், மரிக்கொழுந்தும், மல்லிகையும் 'மணக்கின்ற மணமகளின் அணைப்பினிலே திளைப்பதற்கு இனி எனக்கு நேரமில்லை! அழைக்கிறது போர்முரசு! அன்பே விடை கொடு! வீரத்திலகமிடு! விழி நீரைத் துடைத்து நிலை! விரைவில் திரும்பிடுவேன்! வேல்விழியே கலங்காதே காதலும் வீரமும் கையசைத்து விடை கொடுக்க காற்றையும் சாடிச் செல்லும் வீரர்கள் ஒருபுறம்.

தூங்காத கண்களுடன் பாங்கியரைத் துணைக்கழைத்து - துணைவனவன் வரவு. நோக்கி ஏங்குகின்ற தலைவிகள்! ஏனம்மா தயங்குகிறாய்? வேலெங்கே! வில்லெங்கே! விளையாடி வருகிறேன் எதிரியின் கோட்டையிலேயே! கொடுவானை முத்தமிட்டுக் கொன்றிடு வேன் எதிரிகளை பால் குடிக்கும் பாலகனைப் பாசறைக்குப் பயணம் செய்ய விடை கொடுக்கும் வீரத்தாய்கள்! வீரமணங் கமழும் புறநாநூற்றுச் சோலையில் பூத்து மணம் பரப்பும் காதலையும், வீரத்தையும் கலைஞரின் கைவண்ணத்தில் கடைசித் தமிழ் மகனும் கேட்டுக் காதலித்து வீரம் என்றால் என்ன? மானம் என்றால் என்ன? 'என்று வீறு கொண்டெழச் செய்யும் காவிய மூ நடையைக் - கள்ளைவிட மயக்கம் தரும் கலைஞரின் தமிழைப் படியாத தமிழர் தமிழர் அல்லர்.

*ருண்கி * முருகாணி (செல்வனை)*

காமுகன் அல்லன் ; காவிய வேந்தன்

ரொறன்ரோ மாநகரில் வாழும் தமிழன்பர் ஒருவர் ஈழநாடு வாரமலரில் (01.02.1994) எழுதிய “நியாயங்கள் தண்டிக்கப்பட்டனவா” என்ற இலக்கியக் கட்டுரையைப் படித்தவர்களுக்கு எமது தாயகமண்ணின் காவலனாக வாழ்ந்து, காவிய வேந்தனாகிவிட்ட “இராவணேஸ்வரன்” காமுகன் என்று கருத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அறிஞர் அண்ணா கூறியதையே மீண்டும் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். ஆரிய மாயை! ஆம் ஆரிய புருஷன் கூரிய குல வழித்தோன்றல் வீரியமிக்கவராகக் காட்டுவதற்காகவும் கடவுளராகி வழிபடுவதற்காகவும் கற்பூரவாசனையூட்டப்பட்டுள்ளது. ஆரியபுருஷர்களுக்கு ஆலவட்டம் பிடிப்பவர்களுக்கு அரக்ககுலத்தில் தோன்றிய அவதாரபுருஷர்களை அவமரியாதை செய்வதில் ஒரு வித தனியின்பம்.

திராவிட இனம், சீருடன் வாழ்ந்த தென்னாட்டை ஆண்ட பூர்வீக மன்னனைத் திராவிடத் தலைவனாக நினைப்பதில் பெருமைப்படுவதில் தவறேதும் இல்லை. சொல்லின் செல்வருக்கும், சோமசுந்தரபாரதிக்கும் “இராமபக்தி” மிகுந்த காரணத்தால் தாங்கள் திராவிட இனத்தவர் என்ற நினைவு அண்ணாவுடன் வாதிடும் போது நீங்கி விட்டது போலும்!. இன்றும் அப்படியானவர்கள் வாழத்தான் செய்கின்றார்கள்.

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்துகுலாவி
இருந்ததும் இந்நாடே – ஊதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே – ஊவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து

சிறந்ததும் இந் நாடே - இதை

வந்தனை கூறி மனத்தில் இருத்தி என்

வாயற வாழ்த்தேனோ!

என்னும் பாரதி இசைப்பதுபோல்

எந்தைக்கும் தாய்க்கும் முன்பு வாழ்ந்த முந்தைய குலத்தின் மூத்தோனாக முதல் மரியாதைக்குரிய தலைவனாக வாழ்ந்த வரலாற்று நாயகன் வெறும் சாமான்யன் அல்ல! எம்பெருமான் பரமேஸ்வரனுக்கு நிகராக போற்றப்படக்கூடிய வகையில் “இராவணேஸ்வரன்” என்று நாமம் பூண்டு, நான்முகனுக்கீடாக வேதம் தந்த விறல் வேந்தன்! “இந்திரப் பெரும் பதம்” பெற்று இறும்புதி வாழ்ந்த மன்னன். தேவர்கள் ஏவல் செய்யும் தேவலோகமாக எமது திருநாட்டை ஆண்ட பெருந்தகையை ஆரியப் புலவர்கள் வசைபாடும் காரணம் தான் யாதோ!.

இலங்கை வேந்தனை இன்பத்தமிழால் அறிமுகம் செய்த கம்ப நாட்டாழ்வார் எடுத்தியம்பிய முதல் பாடலைப் பாருங்கள். அழகுணர்வும், வீரமும், அறிவும் ஒருங்கே வரம் பெற்ற எமது வேந்தனை சத்தியத்தின் வழிநின்று அறிமுகம் செய்கிறார். ஒரே பாடலில் இராவணன் வீரம் மட்டுமே உடையவன், காமம் அற்றவன் என்ற கருத்தைச் சுட்டிச் சொல்கிறார். கம்பர் பெருமான் கம்பருடைய இராவணனைத் தெரிந்து கொள்ள இப்பாடல் இன்றியமையாதது. பாடலில் முதலிரண்டு அடிகளில் இராவணன் வீரத்தையும் பின்னிரண்டு அடிகளில் அவன் காமமற்ற தன்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறார் கம்பர் “இராவணனைப் புலித்தோல் அணிந்த சிவனும், பொன்னாடை புனைந்த மாலும், புவாடை அயனும் ஒன்று கூடினும் வெல்ல முடியாதெனில் தேவாதி தேவர்கள் ஒரு பொருட்டா? என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் கம்பர் இராவணன் வீரத்தைக் காட்டுகிறார்.

“புலியின் அதன் உடையானும், பொன்னாடை

புனைந்தானும், பூவிலும்

நலியும் வலத்தர் அல்லர், தேவரின் இங்கு

யாவர், இனி நாட்டல் சூவார்? . . .”

இவ்வாறு வீரத்தை வெளிப்படுத்தும் அதே பாடலில் அவன் காமத்துக்குப் பணியாதவன் என்று கூறுவதையும் உற்று நோக்குங்கள்.

இராவணன் காமத்துக்குப் பணியாதவன் என்று கூறும்போது மிகுந்த வன்புமிகு மங்கையர் விரகதாபத்தால் உந்தப்பட்டு கலவியை நாடும் ஊடல் நிலையிலும் பணியாதவன் என்று சுட்டுவது மிக முக்கிய குறிப்பாகும். பொதுவாக ஆடவர் சிற்றின்பத்தில் நாட்டமும், ஆர்வமும் கொண்டவராகிக் கூடும் போது மங்கையர்க்குப் பணிந்து விடுதல் “காமவேட்கையால் ஏற்படும் வெளிப்படும் அடிமைத்தனம்” இங்ஙனம்

மங்கையைப் புணரும்போது தன் ஆளுமையை இழக்கின்ற ஆண்மகன் தொடர்ந்து அவளுக்கு அடிமைப்பட்டு, அவளுக்கு அஞ்சி ஒருங்குகின்றவனாகக்கூட மாறிவிடும் இயல்பு உண்டு. அதுவும் தன் சிற்றின்ப நுகர்வுக்குத் துணையாக இருக்கும் பெண் அழகாகவும் இருந்துவிட்டால் இந்தநிலை விரைவில் வந்துவிடும். இதனாலேயே பெண்மையை மிகவும் சிறப்புப்படுத்திய வள்ளுவப்பெருந்தகை.

“சிற்றின்ப நுகர்வின் விடுதல் அறியா விருப்பால் மனைவிக்குக் கணவன் அடங்கிவிடும் நிலைவரக்கூடாது”

என எச்சரிக்க “பெண் வழிச் சேறல்” என ஒரு அதிகாரம் வகுத்துள்ளதை மறக்கக்கூடாது. கம்பர், இராவணன் காமத்துக்குப் பணியாதவன் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தும்போது வள்ளுவர் கருத்தை நன்கு சிந்தனையில் அடக்கியே குறிக்கிறார்.

இராவணன், மெலிந்த இடை, தடித்த மார்பு போன்ற காமக்கிளர்ச்சிக்குரிய அங்கங்களைப் பெற்ற பெண்ணிடத்து ஊடல் காலத்தும் வணங்காதவன் என்று கூறுகின்றார்.

“மெலியும் இடை, தடிக்கும் முலை, வேய் இளந்தோள்
சேயரிக் கண் வென்றிமாதர்
வலிய நெடும் புலவியினும் வணங்காத
மகுட நிரை வயங்க மன்றோ”

வலிய நெடும் புலவி காட்டி, ஆடவனைக் கைக்கொள்ளும் வென்றி மாதர் புலவியினும் இராவணன் வணங்காதவன் என்று குறிப்பிடப்படுவது முக்கியமான கருத்தாகும். இவ்வாறு ஒரே பாடலில் இராவணனை வீரமுடையவன் என்றும் காமத்துக்குப் பணியாதவன் என்றும் கம்பர் கூறுவதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். அப்படியானால் இலங்கை வேந்தனுடைய காமத்திற்கு அடிபணியாத வீரத்திற்கு களங்கம் கற்பிக்கப்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் யாது? இதற்குப் பதில், யுத்த காண்டத்தில் மந்திரப் படலத்தில் விபீஷணன் வாயிலாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(அண்ணா) “இராவணா! உன் பலத்துக்கும், பலாத்காரத்திற்கும் ஆட்பட்ட “வேதவதி” உனக்கிட்ட சாபச் சொல்லை எண்ணிப்பார்! “உன்னை அழிக்கும் நோய் ஆவேன்” என்று அவள் இட்ட சாபம் தற்போது சீதையின் வடிவில் தோன்றியிருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொள்!. தீயிடைக் குளித்த அத் தெய்வக் கற்பினாள் வாயிடை மொழிந்த சொல் மறுக்க வல்லமோ? “நோய் உனக்கு யான்” என நுவன்றுளான் அவன் ஆயவள் சீதை, பண்டு அமுதின் தோன்றினாள்.

வீணை வேந்தன் கற்புக்கரசி மண்டோதரியை மணமுடிக்குமுன் வேதவதியெனும் நங்கையைத் தீண்டப் போய் ஏற்பட்ட சாபம் தங்கை சூர்ப்பனகையால் இன்று

சூழ்வினையாயிற்று. ஏற்கனவே பெண் சாபத்திற்காளான வாரணம் பெருத்த மார்பன் மீண்டும் ஒரு சாபத்திற்காளாகிற அளவிற்குக் காமத்திற்கு அடிமையாகிவிட்டான் என்றுதான் இன்று வரை கம்பதாஸர்கள் புலம்புகிறார்கள். இங்குதான் ஆரியபக்தி சாதூரியமாகக் கவிதைபாடுகிறது. வேதமுதல்வனை நாதத்தால் மயங்கச் செய்த நாத முதல்வனுக்கு பஞ்சினும் மெல்லிய பாதமுடைய பாவை சீதையைத் தீண்ட முடியவில்லையே ஏன்? அவளிடத்து அவனுக்கு அழகுணர்வுதான் மேலோங்கி நின்றதேயொழியக் காமம் மேலேங்கி நிற்கவில்லை!

ஆனால் கம்பரசத்தில் அழகுணர்விற்குக் காமரசம் பூசப்பட்டுள்ளது. தன்னை விரும்பாத பெண்யாராய் இருந்தாலும் அவன் தீண்டத் தயாரில்லை! மாற்றான் மனைவியைக் களவாடி வந்த காவலனுக்குச் சாமரம் வீசுவதாக எண்ணவேண்டாம்! தங்கையின் துயர் தீர்க்க மாற்றானின் தாரத்தைக் கவர்ந்து மன்னர் குலமரபு! விளைவு இராம இராவண யுத்தம்.

அழகுணர்ச்சி மேலிட்டு ஆரணங்கை ஆலிங்கனம் செய்வதற்கு நாரத முனிவர்க்கேற்ப நயம்பட உரைப்போனுக்குச் சொல்லியா தரவேண்டும்!. விரும்பியவாறு உருவங்கள் மாற்றக்கூடிய மாய வித்தைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த ஞானியின் பலம் படைத்தவனுக்கு மிதிலைச் செல்வியின் மனதில் குடியிருக்கும் அயோத்தி மைந்தனின் வடிவெடுத்து வளைக்கரத்தாளை ஏன் தீண்டமுடியவில்லை!.

இராமனின் வடிவெடுத்தவுடன் அவன் உள்ளம் அவனுக்கு அவனை “ஏகபத்தினி விரதனாக” அறிமுகம் செய்கிறது. எனவே தான் “தடியால் அடித்துக் கனிய வைக்காது தானாகக் கனியும் வரை காத்திருக்கிறான். தான் விரும்பும் பெண் தன்னை இயல்பாக விரும்ப வேண்டும் என்று வீணைக் கொடியோன் விரும்பினானையொழியக் காமத்தால் உந்தப்பட்டுக் கற்பழித்து காழகனாக தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

காம உணர்விற்குத் தன்னைக் கீழ்மைப்படுத்தியிருந்தால், கவர்ந்து வரப்பட்ட கார்முகில் வண்ணன் காதலிக்குக் காவலாக “தம்பியின் புதல்வி தன் புதல்வி” என்று உரிமை பாராட்டக்கூடிய மகள் திரிசடையை உற்ற தோழியாக்குவானா? ஆரிய வலைக்குள் சிக்கியவர்களால் திராவிட இனத்தின் முந்தைய தலைவனைப் பற்றித் தவறாகவே சிந்திக்க முடியும். சீதாபிராட்டிக்கும் திரிசடைக்குமுள்ள தோழமை உணர்வு எப்படிப்பட்டது பாருங்கள்!. பெரிய தந்தையின் கீழான உணர்விற்குத் துணைபோகும் அளவிற்கு வளர்க்கப்பட்ட மகள் அல்ல!. சீதாபிராட்டியின் மென்மைக்கும், செம்மைக்கும் ஏற்ற முறையில் நல்லியல் வாய்ந்த ஒரு நங்கையைத் தோழியாக அமைக்கக் கருதி அப்பணியைத் தம்பி மகள் திரிசடைக்கு அளித்தான் பெரியப்பன் தசமுகன் நற்குணங்கள் எல்லாம் ஒருங்கே அமைந்த சீதையிடத்து திரிசடை தலையாய நேசம் பூண்டு ஒழுகினாள் நாதனைப் பிரிந்த மங்கைக்கு நல்ல உயிர்த்துணையாக

அமைந்தாள். தலைவனை நினைந்து தளர்வுற்ற தலைமகளைத் தக்க மொழிகளால் ஊக்கி உயிர்ப்பித்தாள். மாற்றான் மண்ணில் சிறையிருக்கும் துன்பத்தையெண்ணி யெண்ணிசீதை நடுங்கிய போதெல்லாம் அந் நங்கையை நல்லுரைகளால் தேற்றினாள். கணவனைப் பிரிந்த துயரத்தால் உறக்கமற்ற தலைமகளோடு தானுந் துயிலாது கண் விழித்திருந்தாள். இத்தகைய தோழியைத் திருமகள் தன் அன்னையாகவே கருதி அவள்பால் தலையாய அன்பு செலுத்தினாள். நேசம் என்னும் பாசத்தால் பிணைப்புற்று இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உயிர்த்துணையாயினர்.

மையல் நோயால் நையலுற்ற இலங்கைநாதன் தன் கற்பினுக்குத் தீங்கு செய்வானோ என்று அஞ்சி அயர்ந்த சீதையின் மயக்கம் தீர்க்கக் கருதி மலரோன் சாப வலிமையைத் திரிசடை எடுத்துரைத்தாள். முறையாக மணம் புரிந்த மங்கையரையன்றி மற்றைய மாதரை இலங்கை வேந்தன் தீண்டுவானாயின், அவன் தலை வெடிக்கும் என்றும் முன்னமே அவன் அருளிய சாபத்தைத் திரிசடை நன்றாக அறிந்து வைத்திருந்தாள். அச்சாபத்தின் வரலாற்றையும், சீதையிடத்து எடுத்துரைத்து, அம் மங்கையின் மனத்துயரை மாற்றினாள்.

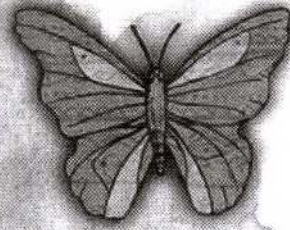
அச்சாபத்திற்கஞ்சியே, இராவணன் தன் மெய் தொடாது தானிருந்த பர்ணசாலையைப் பெயர்த்தெடுத்து அசோகவனத்தில் வைத்தான் என்னும் உண்மையைச் சீதை அறிந்து கொண்டாள். இவ்வாறு தனக்குயிரளித்த தோழியின் கருணையை கம்பர்பெருமான் சீதை வாயிலாக அநுமனுக்குரைத்ததை.

“ அன்ன சாபம் உளதென ஜண்மையான்
 மின்னு மௌலியன் மெய்மையன் விடீணன்
 கன்னி என்வயின் வைத்த கருணையால்
 சொன்னதுண்டு துணுக்கம் அகற்றுவான்!”

எனும் செய்யுள் வழி உற்று அறிவீராக! ஆக, நீறு பூசிய மேனியன் காமத்தால் உந்தப்பட்டு கடுஞ்செயல் புரிந்தவன் அல்ல என்பது நிருபணமாகிறது. எனவே என் தலைவன் வீணைக் கொடியோன் 'காமுகன் அல்லன் காவியவேந்தன்' என்பதே அன்பருக்கு நான் உரைக்கும் கூற்றாகும்.

நன்றி : ஈழநாடு (ரொறன்ரோ)

சர்வதேச மகளிர் தினம்

- சிறப்புச் சொற்பொழிவு -

(யாழ். பல்கலைக்கழக சமூகவியல் துறை ஏற்பாட்டில் 2015இல் நடைபெற்ற மகளிர் தின விழாவில் வீணை மைந்தன் நிகழ்த்திய உரையிலிருந்து.....)

மேலைநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ்க் குலப் பெண்களிடையே நமது பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பேணப்படுகின்றனவா? அல்லது கலாசார மாறுதல்களுக்கிடையே புதிய வாழ்வியல்புகளை வரவேற்கின்றனரா? அத்தகைய மாற்றங்களுக்கிடையேயான பெண்ணியம் - பேணப்படுகின்றதா? அல்லது பெண்ணியம் பற்றிய புதிய விழிப்புணர்வு ஆண் ஆதிக்கத்தால் பழமை வாய்ந்த தொந்தரவுகளுக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும் ஆட்பட்டே வருகின்றதா எனக் கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலான புலம்பெயர்ந்த வாழ்வில் நான்கண்ட அனுபவங்களை - சர்வதேச மகளிர் தினம் உலகெங்கும் கொண்டாடப்படும் இவ்வாரத்தில் இங்கு வருகை தந்திருக்கக் கூடிய மாணவ, மாணவிகள் சகோதரிகள், இல்லத்தலைவிகள், தாய்மார்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பினை வழங்கிய சமூகவியல்துறை தலைவர் சிரேஷ்ட பேராசிரியரும், முன்னாள் துணைவேந்தருமாகிய பெருமதிப்பிற்கும், அன்பிற்குமுரிய திரு. என். சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கும் திரு. செந்தூரன் அவர்களுக்கும் தலைமையேற்று நடத்தும் தம்பிக்கும் கேட்போராக வந்திருக்கக்கூடிய அனைவருக்கும் முதலில் மகளிர் தின வாழ்த்துக்களை இவ்வாழ்வில் சுமார் 42 ஆண்டுகள் வெற்றிகரமாக வாழும் இல்லறத் தலைவன் என்கின்ற பெருமையுடன் தெரிவிப்பதில் மிகவும் மனமகிழ்வு அடைகிறேன்.

'மாதராய் பிறப்பதற்கு மாதவம் செய்திட வேண்டும்' என்கின்ற கவிதை வரிகள் - கவியலங்காரத்திற்காகச் சொல்லப்பட்ட வரிகள் அல்ல! சத்தியம் நிறைந்த கவிதை வரிகள் அதுவாகும்.

அம்மா அம்மா மந்திரம் தரும் ஆற்றலில் தானே. சங்கீதம் என மிக அழகாகப்பாடி இதயத்தில் தாய்மையை கோயில் கொள்ள வைத்து நெகிழ்ச்சி கொள்ளச் செய்வார் நமது பெருமதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் அவர்கள். அனிச்சையாய் எழுகின்ற அகரத்தின் ஒலியோடு அம்மாவென உலகில் பாவனையில் உள்ள அனைத்து மொழிகளினூடாகவும் வணங்கப்படும் போற்றப்படும் அன்னையர் குலம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பெண்குலம். அன்னையாகவும் சகோதரியாகவும் மதிக்கப்பட வேண்டிய பெண்குலத்தை அடக்கி முடக்கி ஆளும் வர்க்கத்தைப் பார்த்து கொதித்தெழுந்தான் ஒரு உணர்ச்சிக் கவிஞன். “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையை நாம் கொளுத்துவோம்.” எனக் கொதித் தெழுந்தான் அந்த மகாகவி!

பாரதி காலத்திற்கு முன் பெண்ணியமும் பெண்களின் உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டனவா என ஆராய்ந்தோமேயானால் பெண்களைப் போற்றியே இதிகாசங்கள் கதாபாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளன. சீதாபிராட்டியின் நிறையும் பிரபாவதி - சபரி இவர்களின் தவமும் குந்தி தமது புதல்வர்களுக்கு ஊக்கமூட்டிச் சோர்வு குலைத்து வீரமெழுப்பியதும் காந்தாரி அரசவை ஏறி அரசியல் அறிவுறுத்தியதும் திரௌபதியின் அருஞ்செயல்களும் அக்காலத்தில் பெண்மணிகளின் உரிமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

புத்தர் காலத்திலும் பெண்ணுரிமைக்குக் கேடு நிகழவில்லை. அந்நாளில் ஆண்மக்களைப் போலவே பெண்மக்களும் கல்வி பயின்று அறம் வளர்த்தார்கள். அசோகச்சக்கரவர்த்தி காலத்தில் சில பெண்மணிகள் உலகின் பல நாடுகளுக்கும் சென்று அறம் வளர்த்தார்கள் என்று வரலாறு கூறுகிறது. அறுநூறு, எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்திய இராசபுத்திரிகள் போர்முகத்தில் காட்டிய வீரச்செயல்கள் சரித்திரத்தில் பதிந்து கிடக்கிறது.

வேத காலத்திலும் இடைக் காலத்திலும் நமது பெண்கள் உரிமை இழந்தார்கள் என்று சொல்வதற்கு இடமில்லை. பழந்தமிழ் நாட்டுப் பெண்மக்கள் உரிமைக்கு ஓர் இலக்கியம் என்றால் மிகையாகாது. பழந்தமிழ் நூல்களைத் துருவி ஆராய்ந்தால் “பெண் தாழ்ந்தவள், குறையுடையாள், அடிமையெனும்” உணர்வே அந்நாளில் இல்லை என தமிழ்த்தென்றல் பெரியார் வி. கல்யாணசுந்தரனார் “ பெண்ணின் பெருமை” எனும் நூலில் மிக அழகாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

பெண்கல்வி பற்றிப் பேசுவோமேயானால் அந்நாளில் “ஒத்தகல்வி” என்ற குறிப்பு அக்காலப் பெண்கல்விச் சிறப்பை உணர்த்துகிறது. தற்கால தமிழ் சினிமாவில் பாட்டெழுதும் கவிதாயினி திருமதி. தாமரை எனத் தனியொருவராக இல்லாது வெள்ளி வீதியார் ஒளவையார் பெருங்கோப்பெண்டு, பாரிமகளிர், எயினியார் எனப் பல

பெண்புலவர்கள் ஆண் புலவர்களுக்கு நிகராகக் கோலோச்சும் அளவிற்கு சங்ககாலக் கல்வி பெண்களைப் பெருமைப்படுத்தியமையை நாம் கவனிக்கத்தவறக்கூடாது.

இனி வள்ளுவப்பெருமான் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்த்தால் “வாழ்க்கைத் துணை நலம்” எனும் அதிகாரத்தில்,

“மனைமாட்சி இல்லாள் கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை

எனைமாட்சித் தாயினும் இல்” என்று பெண்ணின் புகழ்பாடுகிறார். குடும்பத்திற்குப் பெருமையுண்டாக்கக் கூடிய நற்குணங்கள் மனைவியிடத்தில் இல்லாமல் போனால் வேறு என்ன சிறப்புக்கள் எவ்வாறாக இருந்தாலும் – பயனற்ற வாழ்வு என்கின்றார். எனவே மேற்கூறிய செய்திகளிலிருந்து ஓர் உண்மை புலப்படுகிறது. பெண்கள் அடிமைகள் அல்ல. போதைப் பொருள் அல்ல. அடங்கி, ஒடுங்கி, அச்சுறுத்தலுக்கு மிரண்டு வாழ்ந்தவர்கள் அல்ல.

அப்படியாயின் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்ட தம்பதிகளிடையேயும் இளையதலைமுறையினர்களிடையேயும் பல ஒத்துப்போகாத தன்மைகளும் – விரிசல்களும் எவ்வாறு ஏற்படலாயிற்று! வேதனையும் வெட்கமும் கொள்ளக்கூடிய சம்பவங்கள் ஆங்காங்கே தலைதூக்கி இல்லற வாழ்வியலின் புனிதத் தன்மையைச் சிதிலமடைய வைப்பதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. எமக்கென்றோர் கலாசாரம், பண்பாடு வழிவழியாகப் பேணப்படுபவை போற்றப்படுபவை. இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் திருமதி. சஷ்மா சிவராஜ் நெற்றியிலிடும் குங்குமத் திலகம் கேலிக்குரியதா? காலஞ்சென்ற பாரதப்பிரதமர் திருமதி. இந்திராகாந்தி அம்மையார் அணியும் பருத்திப்புடவை உலக அரங்கில் அவருக்கு அவமானத்தை வழங்கியதா?

பல்லினக்கூட்டுக் கலாசாரக்கலவை – எம்மவர்களுக்கு ஒரு தாழ்வுமனப்பான்மையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அடுத்து முக்கியமான விடயம் குடும்பத்தில் பொருளாதாரத் தேடல் – வரவிற்கு மேம்பட்ட டாம்பீக வாழ்வு வேண்டி கணவனும், மனைவியும் திட்டமிட்டு செயலாற்ற முடியாமல் திணறுதல், வேலைக்குப் போகும் மனைவியிடம் கணவன் அநாகரிகமான ஐயப்பாடு கொள்ளுதல். எனக்கு வழங்கப்பெற்ற சுதந்திரத்தை எப்படிப் பேணிப்பாதுகாப்பது என்ற அறியாமையினால் ஏற்படும் சச்சரவுகள்.

சச்சரவுகள், கைகலப்பாகவோ, வாய்ப்பேச்சாகவோ முற்றும் போது அவசர அழைப்பு 911 ஐ அழுத்தினால், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையில் ஈடுபட்டவரெனக் கணவன் உடனடியாகக் கைது செய்யப்படல். இக் காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்தும், கேட்டும் வளரும் பதின்மவயதினர் – தத்தமது விருப்புக்கேற்றாற் போல், எல்லைகடந்த நட்புக்காளாகுதல் மருந்தும் விருந்தும் மூன்று நாட்களுக்கென்றாற் போல். விவாகரத்துக்கு மனுச்செய்தல். புரிதல் இல்லாத வாழ்வு! கண்ணாடிக் கூட்டுக்குளிருந்து கல் எறிதல் போல் விபரீத விரிசல்கள்.

ஆணுக்கும் பெண் சரிநிகர் சமம் என்று கும்மியடிக்க எனக்கு உடன்பாடுதான். ஆனால் தமிழர்களின் வாழ்வு, இல்வாழ்க்கை, சீரழியாமல் காப்பாற்றப்படுதலுக்கு தனிமனித ஒழுக்கம் மிக முக்கியம்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒப்பப் படு”

என்றார் பொய்யாமொழிப்புலவர். உயிரைவிடச் சிறந்ததாகப் போற்றப்படும். ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்துவது யார்? ஆணா பெண்ணா! ஒழுக்கம் இருபாலார்க்கும் பொருந்தும்.

இயந்திர வாழ்வு வாழாமல் இயல்பாக வெளிநாடுகளிலும் வாழமுடியும். ஆணிடமும், பெண்ணிடமும் புரிந்துணர்வும் விட்டுக்கொடுத்தலும் பழக்கப்படுத்தப்பட்டாலே வாழ்க்கைப் பயணத்தில் பாதித்தூரம் கடந்துவிடலாம். வெள்ளைக்காரத் தம்பதிகள், காதலர்க்கிடையே உறவுகள் விரிசலடையாதவரை அன்பாகப் பேசுவார்கள் Hi Honey! Hi Sweety! என்றெல்லாம் கொஞ்சுவார்கள்!. உணவு விடுதியில் காப்பி சாப்பிடப்போனால் கூட Hi Darling What can I do for you என்று வாடிக்கையாளர்களிடம் காப்பியின் சுவை போல் அன்பைப் பொழிவாள் அங்கு பணிபுரியும் பணிப்பெண். நம்மவர்கள் அன்பாக மானே, தேனே என்று வாசிப்பார்கள் ஆனால் அன்பாகப் பேசமாட்டார்கள். கணவன், மனைவி, பிள்ளைகளுக்கிடையே நல்ல மகிழ்ச்சியான உரையாடல்கள் நாளாந்தம் நடைபெறவேண்டும். “இனியவை கூறல் இனிது என்றென்றும் இனிது!” நிறைவாக இதுவும் கடந்து போகும். என்று பொறுமை காத்து ஒருவரையொருவர் ஆழமாகப் புரிந்து மணம் புரிதல் அவசியம். வெறுமனே வெளிநாட்டு மோகத்திற்கு அடிமையாகி - கல்யாணத் தரகர்களின் தவறான ஆசைகாட்டுதலில் மயங்கி கற்பனை கடந்து திண்டாடி வாழ்க்கையைத் தொலைத்தவர்களின் கதைகளுமுண்டு வேற்றினப் பெண்களை விரும்பி மணந்த ஆண்களும் எம்மவரைக் கைத்தலம் பற்றி இல்வாழ்வில் வெற்றிகண்ட வெள்ளைக்காரப் பெண்பிள்ளைகளின் தமிழ்ப்பண்பாடு காத்தலையும் கண்டு வியந்தவன் நான். எதற்கும் ஒரு எல்லையுண்டு, எல்லைமீறித் தொல்லை தரும் ஆணாதிக்க வெறியர்கள் இல்லாமல் இல்லை. அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து தைரியமான புதுவாழ்வு கண்டவர்களுமுண்டு. மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது. மாறுதல்களுக்கேற்ப மனமும் வலிமை பெற வேண்டும். இந்த யுகம் பெண்களுக்கானது! கனடா போன்ற நாடுகளில் இந்தக் காலம் பெண்கள் மனநிறைவான பெண்களரவம் மேலோங்கியுள்ள உலகெங்கும் வாழும் மக்களின் பெண்பாலோரே சகல துறைகளிலும் முன்னிலை வகிக்கும் காலமிது. முடிந்தவரை நன்றாகப் படிபுங்கள், வாசிப்புங்கள். நல்ல இலட்சியம் நோக்கிப் போராடுங்கள் ஒழுக்கத்தைப் பேணுங்கள் அற்ப ஆசைகளுக்கு அடிமையாகியோ, மோகித்தோ வாழ்க்கையைத் தொலைக்காதீர்கள் வாழ்க்கை பெரிது

வாழங்காலம் சிறிது. செவ்வாய்க் கிரகத்தில் மனிதர்களை வாழவைக்கும் முயற்சிக்கு உலகளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள நூறு பேரில் தமிழகப் பெண் - கல்லூரி மாணவி ஷரத்தா பிரசாத்துக்கு வயது 19 மட்டுமே என்று வாசித்த போது, வாழ்வின் வசந்தங்களைப் புறந்தள்ளிவிட்டு துணிவுடன் புதிய கிரகத்தில் வாழ்நாளைக் கழிக்கத் தயாராகும் வீரம் உங்களுக்கே உரித்தான வீரம்! அச்சம் தவிர்ந்த பெண்களாக மாறுங்கள். கணவனோ காதலனோ உங்களிடம் ஐயுறவு கொண்டு வாழ்த்தேவையில்லை. ஏனெனில்,

“சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் தலையே தலை” .

என்று தைரியம் தந்த வள்ளுவரை வணங்குவோம். உங்களுக்கு நீங்களே காவல். பெண்களை வெளியே போகவிடாமல் வீட்டுக்குள்ளே சிறைவைத்துக் காக்கின்ற காவல் எதற்கு! தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்கிற உங்கள் கற்புணர்ச்சி தான் உங்களுக்குச் சிறந்த காவல். வானில் பறந்த ரஷ்ய வீராங்கனை வலன்ரைனாவின் வீரமும் இந்திய வீராங்கனை கல்பனா சாவ்லாவின் தியாகமும் ஆப்கான் நாட்டு இளந்தளிர் செல்வி. மலேலாவின் இலட்சியமும் உங்களைத் தொடரட்டும்.

மியன்மார் நாட்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவி திருமதி. ஆங்ஷாங் சூகி அவர்களின் நெஞ்சறுதியை கடன் வாங்குங்கள் அல்லது வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். திருமதி. ஹில்லாரி கிளிங்டன் போல் கடினமான தீர்மானம் எடுங்கள். என்கூறி மேலும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாக உரையாடுவோம். எனச்சொல்லி விடைபெறமுன் மீண்டும் உங்களுக்கு என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைக் கூறி உங்களில் ஒருவனாக என்னைக் கௌரவப்படுத்திய சகோதர, சகோதரிகளுக்கும் பல்கலைக்கழகப் பீடாதிபதிகளுக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் வாழ்த்துக்களையும் நன்றியையும் அன்புடன் செலுத்தி விடைபெறுகிறேன்.

பெண்மையைப் போற்றுவோம்
தாய்மையை வணங்குதல் செய்வோம்.

சிவாஜியும் நானும்

பாடசாலைக்கு வெளியே எனக்கு என்னுடைய தாய்மொழியான தமிழைச் சுவாசிக்கவும் - வாசிக்கவும் - நேசிக்கவும் - பூஜிக்கவும் - யாசித்துப் பெறுவதற்கும் முன்னோடியாக விளங்கியவர்கள் இருவர். ஒருவர் கலைஞர். மு. கருணாநிதி ஐயா. மற்றவர் கலைஞர் எழுதிய உரைவீச்சுக்களைக் கரும்பாக - தென்றலாக - புயலாக - தீச்சுவாலையாகப் பேசிக்காட்டிய நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் ஐயா அவர்கள். அண்மையில் கலைஞரின் மூத்தவாரிசான

'முரசொலி' இதழின் 75வது ஆண்டுப் பவள விழா சென்னையில் கலைவாணர் அரங்கில் பல்வேறு பத்திரிகை உலக ஜாம்பவான்களின் முன்னிலையில் தளபதி ஸ்டாலின் தலைமையில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பவள விழா கண்ட 'முரசொலி' இதழில் கலைஞர் ஐயா அவர்களது எழுபதாவது பிறந்தநாளை முன்னிட்டு என்னால் எழுதப்பெற்ற "எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் கலைஞர் தமிழென்று சங்கே முழங்கு" என்ற தலைப்பில் கட்டுரையும் - கவிதையும் (1993ஆம் ஆண்டு) பிரசுரமாயின.

கலைஞர் ஐயாவும் "படித்தேன் இரசித்தேன் பாராட்டுகிறேன்" எனப் பதிலும் அனுப்பியிருந்தார். ஏனெனில் நான் அவரிடம் தமிழ் கற்ற 'ஏகலைவர்களுள்' ஒருவனாகும். அதேபோன்று 'நடிகர் திலகம்' அவர்களிடமும் பற்றும் பாசமும் கொண்டவன் நான். 'நடிகர் திலகம்' அவர்களுக்கு பிரான்ஸ் அரசு வழங்கிய 'செவாலியே' விருதுக்குப் பாராட்டு விழாவொன்றை கலிபோர்னியா மாநிலத்தில் வாழும் அனைத்து இந்திய மாநில சிவாஜி இரசிகர்களினால் லாஸ் ஏஞ்சல் நகருக்கு அண்மையில் உள்ள மலிபு வெங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயில் அறங்காவல் குழுவினரின் அனுசரணையுடன் அதே ஆலயக் கலையரங்கில் பிரமாண்டமான பாராட்டு விழாவொன்று ஏற்பாடாகியிருந்தது. அறங்காவல் குழுவில் முக்கிய பங்கு வகித்த அமரர். டாக்டர் ராஜநாதனும் எனது உறவினருமான டாக்டர். கே. செல்வகுமார்

அவர்களும் அவ் விழாவிற்கு என்னையும் கவிதை வாசிக்க அழைத்திருந்தார்கள். 'கரும்பு தின்னக் கைக் கூலியா வேண்டும்', உடனேயே பறந்து சென்றேன். அவ்வரங்கில் நான் வாசித்த தமிழ் அனைவரையும் மௌனமாக்கியது. ஒரே நிசப்தம். வேறு எவரும் அம்மேடையில் தமிழில் உரை எதுவும் நிகழ்த்தவில்லை. ஆங்கிலம், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, ஹிந்தி, மராட்டிய மொழிகளிலேயே வாசித்தார்கள், பேசினார்கள். என்னுடைய 'சிவாஜித் தமிழ்' முன் வரிசையிலிருந்த சிவாஜி அவர்களை மேடைக்கு அழைத்து வந்தது. அவருடைய கலைக்கரங்களில் வாசித்த கவிதையைக் காணிக்கையாக்கினேன். அவர் ஊர் திரும்பியதும் 'சாந்தி' தியேட்டரின் சுவரினிலே அதைக் காட்சிக்கு வைத்ததை நமது மொன்றியால் கலைஞர் திரு. ஆனந்திரசாத் சென்னை சென்றபோது பார்த்து மகிழ்ந்ததும் வேறு பலரும்

அங்கு வாசித்து மகிழ்ந்ததாகவும் சொன்னார்கள். நடிகர் திலகம் வாயிலாக இது எனக்குக் கிடைத்த பெருமையாகக் கருதி இறும்பூ தெய்துகிறேன். இந்த நிகழ்வுகளுக்கு முன்னால் சிவாஜி அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக நான் எடுத்த முயற்சிகளையும் சொல்லியே ஆகவேண்டும். ஒரு சமயம் “பைலட் பிரேம்நாத்” படப் பிடிப்பிற்காகக் கொழும்பு வந்திருந்தார்கள் படக்குழுவினர். அவர்களுள் படத்தின் கதாநாயகன் சிவாஜியும் ஒருவர். அச்சமயம் ஒரு நேர்முகப் பரீட்சைக்காகக் கொழும்பு சென்றிருந்தேன். நான் வெள்ளவத்தை பொலீஸ் நிலையத்திற்கருகில் நண்பர் ஒருவரின் மாடிவீட்டில் தங்கியிருந்தேன். நண்பர் சொன்னார், “நீர் தான் சிவாஜி. இரசிகர் ஆச்சே. அவரைப் போய்ப் பார்க்க வில்லையா? “எங்கே? “அதோ அந்த ஹோட்டலில் தான் தங்கியிருக்கிறார்”

என்று தூரத்தே தெரிந்த கட்டிடம் ஒன்றைக் காண்பித்தார். நானும் அடுத்த நாள் காலை புறப்பட்டு குறிப்பிட்ட ஹோட்டலை நோக்கிச் சென்றேன். பல நூறு இரசிகர்கள் ஏற்கனவே அங்கு போய்க் குழுமியிருந்தார்கள். திடீரென எனக்குள் ஒரு யோசனை. “நானோ சிவாஜியின் சுத்தமான இரசிகள். நான் அவரைக் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நின்று பார்ப்பதா, அவர் அல்லவா என்னைக் கவனிக்க வேண்டும். நான் அவர்பால் கொண்டுள்ள அபரிமிதமான அன்புக்கு இச்சந்திப்பு பொருத்தமல்ல” என்று என் உள்மனது அகங்காரம் கொண்டது. உடனே திரும்பிவிட்டேன். இன்னொரு சமயம் (1976) பலாலியிலிருந்து திருச்சி போகும் விமானத்தில் தமிழகம் போனேன். திருச்சி, மதுரை, சென்னையெனப் பயணம் செய்தேன்.

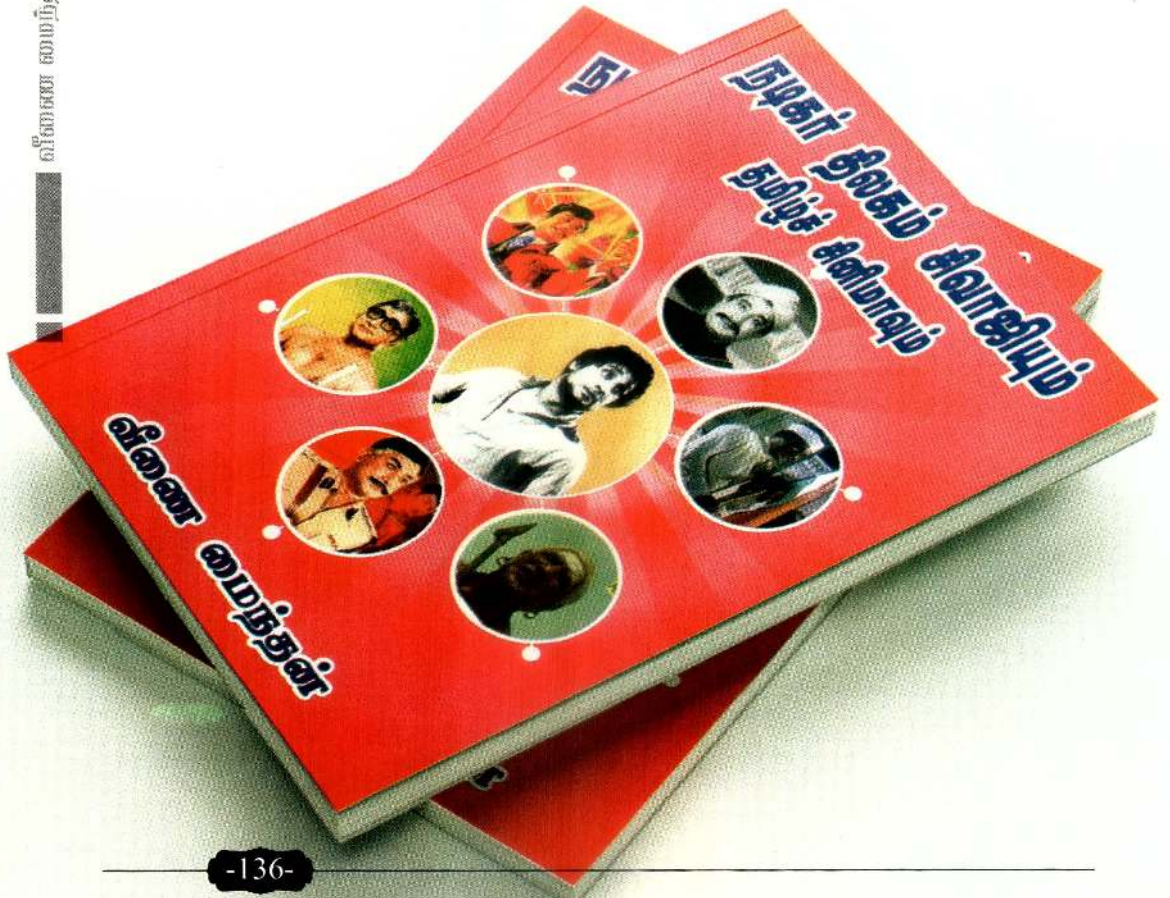

“நடிகர் திலகம்” சிவாஜி கணேசன் ஐயாவின்
94ஆவது பிறந்த நாள்
வெளியீடாக அக்டோபரில் அறிமுகமாகிறது!

வீணைமைந்தனின்
“தமிழ் சினிமாவும் நடிகர் திலகமும்”

சென்னை - மொன்றியல் - ரொறன்ரோ

வீணை மைந்தனின் 5வது நூல்
வாசியுங்கள்! நேசியுங்கள்!

ஒருநாள் சென்னை போக் ரோட்டில் (இப்போது செவாலியே சிவாஜி கணேசன் சாலை) உள்ள 'அன்னை இல்லம் சென்றேன். நண்பர்கள் சொன்னார்கள் அகில இந்திய சிவாஜி இரசிகர் மன்றத் தலைவர் திரு. சின்ன அண்ணாமலை மூலம் தான் சிவாஜியைச் சந்திக்கலாம் என்று. எனக்குப் பொறுமையில்லை. அதிகாலை டாக்சியைப் பிடித்துக் கொண்டு 'அன்னை இல்லம்' சென்றேன். வாசலில் கூர்க்கா ஒருவர் பெரிய மீசையுடன் காவல் காத்தார். - 'சிவாஜி சாரைப் பார்க்க வேணும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன்', என்றேன். "நல்லது ஐயா. சிவாஜி சார் ஐயப்ப சுவாமிக்கு மாலை போட்டிருக்கிறார். யாரையும் சந்திக்கமாட்டார். ஸ்ரீடியோ போகும் போது வீதியிலிருந்து பார்க்கலாம்" என்றார். "வீதியிலிருந்து பார்ப்பதற்காக விமானத்தில் நான் வரவில்லை. நான் ஊருக்குப் போறன், ஐயாவிடம் சொல்லு இப்படி ஒருவர் வந்து போனாரென்று," கூர்க்காவிடம் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பி விட்டேன். சிவாஜியிடத்து அன்பு குறையவில்லை.

காலம் உருண்டோடியது. 1995ஆம் ஆண்டு மலிபு நகரில் வாசித்த கவிதை என்னை சிவாஜி அவர்களையும் கமலா அம்மாவையும் கவனிக்க வைத்தது. அவரது மகன் ராம்குமாரும் கவனித்தார். இந்த நிகழ்விற்குப் பின்னால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அருமை நண்பர் பி.எச். அப்துல்ஹமீத் அவர்கள் நான் சென்னை சென்றபோது சிவாஜி வீட்டிற்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். மனசு நிறைந்த உபசரிப்பு!

அவரிடம் எனக்கிருந்த பாசத்திற்குக் கிடைத்த உண்மையான மரியாதை. ஒருவரை மனச்சுத்தியுடன் நேசித்தால் அதன் பெறுமதி அலாதியானது. "எங்க ஐயாவை நல்லாப் புரிஞ்சுகிட்டு கவிதை பாடினீங்களே! நம்ப கம்பெனில மாட்டி வச்சிருக்கோம்" என்றார் கமலா அம்மா இதைவிட வேறென்ன வேண்டும். முதல் நாள் மாலை அன்னை இல்லம் சென்றோம். இரண்டாம் நாள் பகல் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்திருந்தார். சரியா ஒருமணிக்கு இங்க இருக்கணும் என்று கட்டளையிட்டார். ஹமீது சொன்னார் நேரம் தவறுவது சிவாஜிக்குப் பிடிக்காது. நாங்கள் பத்து நிமிடம் முன்பாகவே போனோம். சிவாஜி அவர்களுக்கு எங்கள் வருகை தெரிவிக்கப்பட்டது. "ஐயா உங்களை மேலே கூப்பிடுறாங்க." ஹமீது சொன்னார், "நான் இந்த வீட்டின் செல்லப்பிள்ளை. இதுவரை அண்ணா என்னையே மாடிக்கு வரச் சொன்னதில்லை. கீழ் ஃபுளோரில்தான் எல்லோரையும் சந்திப்பார். உங்களை அவருக்குப் பிடித்துவிட்டது போலும்" என்றார். "வாங்கய்யா! வாங்க. உட்காருங்க" பேரப்பிள்ளைகளைப் பார்த்து, (விக்ரம்பிரபு, துஷ்யந் மற்றும் பிள்ளைகள்) "டேய்! ஐயாவுக்கு வணக்கம் சொல்லுங்கடா!" அந்த நேரம் ரி.வியில் கிரிக்கெட் மார்ச் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சிவாஜி நல்லதொரு கிரிக்கெட் பிரியர். முதல்நாள் மாலை என்னைப் பார்த்து "CHETAH FROM CANADA" என்றார். அப்போதைய அரசியல் சூழ்நிலையில் ஈழத்தமிழர்கள் யாவரையும் இந்தியத் தமிழ் மக்கள் புலிகளாகவே பார்த்தார்கள்.

பல விடயங்கள் பேசினோம். ஓரிடத்தில் ஹமீது குறுக்கிட்டுச் சொன்னார், “உங்க வீட்டில் குண்டு சி விழுந்தாலும் அது எங்கே விழுந்தது என்று சொல்லும் அளவிற்கு உங்களையே கவனிக்கும் பரம இரசிகர்” என்றார்.

“அப்படியா ஐயா, ரொம்ப சந்தோம் இப்படியான பிள்ளைகளைச் சம்பாதிச்சது தான் நான் பெற்ற பெரிய பாக்கியம்”, நெகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். பின்பு சாப்பாட்டுக்குக் கீழே இறங்கினோம். மிகவும் பெரிய டைனிங் ஹோல். “லதாமங் கேஸ்கர் போன்று சிவாஜிக்கு மிகவும் நெருங்கிய விருந்தினர்கள் வந்தால் இங்கே தான் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவார் ஐயா” என்று இன்னொரு டைனிங் ஹோலைக் காட்டினார் கமலா அம்மா. நடிகர் திலகம் நடத்த அத்தனை திரைப்படங்களின் வீடியோ லைப்ரரியையும், பரிசுகளையும், விதவிதமான வாசனைப் போத்தல்களையும் அடுக்கி வைத்திருந்த கண்ணாடி அலுமாரியைக் காட்டி, “இதை நான் பாதுகாத்து வருகிறேன்” என்றார். ஹமீதும் ராம்குமார், பிரபுவும் சற்று தூரத்தில் உரையாடிக் கொண்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தனர். சிவாஜி அருகில் நான். தமிழர் பண்பு மாறாத உபசரிப்பு. கமலா அம்மா, மகள் சாந்தி உட்பட அனைத்துப் பெண்களும் எங்களுக்குப் பரிமாறினர். மூத்த மருமகள், சிவாஜியின் சகோதரியும் கூட அங்கிருந்தனர். வாழையிலையைக் கழுவித் துடைத்தது போல் ஒரு பருக்கையும் விடாது சிவாஜி சாப்பிட்ட அழகே அழகு! நான் சாப்பிடுவது வேகம் குறைவு. முடியும் வரை காத்திருந்தார்

சிவாஜி. “ஐயாவுக்குத் தயிர்ப்பச்சடி போடு” என்று மனைவியைப் பார்த்தார். அடேயப்பா, சிவாஜி வீட்டு விருந்தோ விருந்து, மறக்க முடியாத உபசாரம்.

சாப்பிட்ட பின் இனிப்புப் பலகாரம் சாப்பிடலாமா! இது போளி. நம்ம நாட்டுப் பலகாரம் இல்ல. கன்னடியர்களின் இனிப்புப் பலகாரம் இது. இதை இப்படிச் சாப்பிடக்கூடாது” என போளிமீது நெய் ஊற்றிச் சுருட்டிச் சாப்பிட வேணும் எனக் காட்டித் தந்தார். அவருடனான சந்திப்பும் இனிப்பானது. பெறுமதியானது. இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கு..... இந்த ஆண்டு சென்னையில் நான் வெளியிட உள்ள சிவாஜி பற்றிய நூலை வாங்கிப் படிப்புகள்.

தமிழர்களின் வீரவரலாற்று நாயகனாகவும், சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி உயிர் நீத்த தியாகிகளை நினைவுபடுத்திய தேசிய புருஷனாகவும், தமிழர்களின் கலை கலாசாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை நிலை நிறுத்திய காலக் கண்ணாடியாகவும், சமூகப் பண்பாட்டின் ஒரு குறியீடாகவும், தானாடாவிட்டாலும் தன் தகையாடும் என்பதை வாழ்ந்து காட்டிய திரைக்கதை நாயகனாகவும், எங்கள் வீட்டில் ஒருவராக நினைக்கத் தோன்றும் நண்பனாக - தந்தையாக - அண்ணனாக - பாட்டனாகவும் வணங்குதற்குரிய தெய்வங்களாகவும், தொண்டருக்குத் தொண்டராகவும் எல்லாமாக ஒவ்வொருவர் உள்ளங்களிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெருமைமிகு தமிழ் நாட்டின் கலையுலகத் திலகத்துடன் உரையாடி, உறவாடி மகிழ்ந்த நாட்கள் மகத்தானவை.

நீர்ச் சிழுந்த நீலா

- வீணை மைந்தன் -

பவன் விழா மலர்

ஓதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வந்ததும் கண்ணில் தெரிந்த அன்றைய தபால் களைப் பொறுக் கினேன் . உறவினர்களோ, நண்பர்களோ கடிதம் எழுதாமலே இங்கு தினசரி ஏதாவது வந்து கொண்டேயிருக்கும் . 'அட எனக்கும் கூட கடிதம் வருகுதே' என ஒரு சிலர் அகலக் கண்திறந்து பார்க்கும் அளவுக்கு அடிக்கடி ஏதோ ஒரு தபால் வந்து கொண்டேயிருக்கும். கனடியச் சந்தைப்படுத்தலின் உபாயங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும் . வழக்கமான விளம்பரக் குவியலுக்கிடையில் மல்லிகாவின் கையெழுத்து பிறிம்பாகத் தெரிந்தது.

அவளைப் போலவே அவளது கையெழுத்தும் அழகானது. ஒழுங்கானது. கனடா

வந்த மூன்று வருடத்துக்குள் இது முப்பத்து மூன்றாவது கடிதம், நான் நினைக்கிறேன் வேறொருவருக்கும் ஊரில் இருந்து இவ்வளவு தொகையான கடிதங்கள் வந்திராது. இந்த முறை அவள் எழுதிய வரிகள் கொஞ்சம் சூடாகவே இருந்தது.

.... மெடிக்கல் முடிந்து எத்தனை நாள் பொறுத்திருக்கிறது. இந்த மாதத்துடன் ஆறு மாதமாகிறது. புருஷசகம் என்றால் என்னென்று தெரியாமல் இருந்த என்னை வம்புக்கிழுத்து ஏதேதோ செய்து போட்டுப் போட்டியள். 'சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானாம் பண்டாரம்' என்பது போல என்னைப் பழுதாக்கிப் போட்டியள். நல்ல காலம் டொக்டர் ஒருவரையும் போய்ப்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு வெட்கமும் அவமானமும். அநேகமாக இதுதான் கடைசிக் கடிதமாக இருக்கும். ஒன்றில் நீங்கள் நேரில் வந்து ஆக வேண்டியதைப் பாருங்கள் அல்லது காசைப் பாராமல் களவாய்க் கூப்பிடுங்கள், இரண்டும் நடக்காவிட்டால் இந்திரா ரீச்சுருக்கு ஊரில் இப்ப என்ன மரியாதையோ அதுபோல அடுத்த மரியாதை எனக்குத்தான் என்பதை நினைவில் வச்சுக் கொள்ளுங்கோ! அதுக்குப்பிறகு மாசாமாசம்பூப்புவா அள்ளிக் கொட்டிக்கொண்டு அழுது புலம்புங்கோ! நான் உங்களை வெருட்டேல்ல. இது நிச்சயம் நடக்கும்.

பிரியமுடன், மல்லிகா.

இப்ப உங்களுக்கு என்ற கதையைவிட இந்திரா ரீச்சரின் கதை என்னென்று அறிய ஆவலாய் இருக்கும். அது ஒரு புனிதமான சோகம், சோகத்திற்குப் பூசனை செய்வது எங்கள் ஊரில் தான் இப்பவும் நடக்குது. ஒவ்வொரு பெளர்ணமிக்கும் அந்தத் தேவதைக்கு ஆராதனை நடக்குது.

முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு நாள்...

அது ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அந்தோனியார் கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் கூட பூஜைக்குப் போகாமல் செய்தி அறிந்து இந்திரா ரீச்சர் வீட்டிற்கே போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போ நான் எட்டாம் வகுப்பு. இந்திரா அக்காவிட்ட ரியூசன் படிக்கிறவர்களுள் நானும் ஒருவன். அதனால் தான் அவ இந்திரா ரீச்சர். மற்றும்படி அவாவும் ஒரு மாணவி தான்.

எங்கட ஊரிலிருந்து வெள்ளைக் கவுண், வெள்ளைச் சப்பாத்து, கழுத்தில்

ரையெல்லாம் கட்டிக் கொண்டு ரயிலிலை யாழ்ப்பாணம் போய்ப் படித்து விட்டு வரும் ஒரே மாணவி அவ ஒருத்தி தான்.

அக்கா, அக்கா என்று சொன்னாலும் என்போன்ற மாணவர்களுக்கு அவவில் பிடிப்புத்தான். அவவின் ரகைகளை கன்னத்தையெல்லாம் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை. அவ்வளவு அழகு! மூக்கின் கீழே ஒரு கறுப்பு மச்சம் வேறு! ரீச்சர் சிரிக்கக்க அட்டா. அதை எப்படிச் சொல்லிறது. அழகின் சிரிப்பு என்று பாரதிதாசன் இப்படியான சிரிப்பைத்தான் பாடியிருப்பார் போல இருக்கு.

'மச்சான் நில்லு! நானும் வாறன்' நான் ரீச்சர் வீட்டை போறன்"

'நானும் அங்கை தான் வாறன்'

சைக்கில் பாரில் ஏறி இருந்தேன்.' 'மச்சான் ரீச்சருக்கு என்ன நடந்தது.....' 'கிணத்துக்கை விழுந்திட்டாவாம்....' 'கிணத்துக்கை விழுந்ததுக்கோ இவ்வளவு சனமும் அள்ளப்பட்டுப் போகினம்' மடையா அவ செத்துப் போனாவாம்..... கொஞ்ச நேரம் வாயடைத்துப் போய் விட்டேன். என்னையறியாமல் கண்கலங்கி நீர் வழிந்தது. என்னை இறக்கிவிடு நான் நடந்துவாறன்.....". அழுது கொண்டு சொன்னேன்.

வழிநடுவில் இறங்கிகனத்த மனத்துடன் ரீச்சர் வீட்டிற்கு நடந்தேன்.

அவ செத்துப் போனாவாம்... எவ்வளவு சுலபமாக சொல்கிறான். என்னுடன் கூடப் படிக்கிற பள்ளித் தோழன்.

ஒரு தேவதையைப் போல் ரீச்சரைப் பார்த்து மகிழ்ந்தவன். கணக்கிலும்

ஆங்கிலத்திலும் நான் கொஞ்சம் வீக். பள்ளிக்கூடத்தில் ஓரளவு திறமையான மாணவர்களோடு தான் வாத்தியார் அக்கறையும் நெருக்கமும், எங்களைப் போன்றவர்களுடன் அதிகநேரம் எடுத்து விளங்கப்படுத்துவதில்லை. பிரைவேற்றா ரியூசன் எடுத்தால் தான் பரீட்சையில் பாஸ் பண்ணலாம் என்று இந்திராச் ரீச்சரிடம் பாடம் கேட்கப் போனவர்களுள் நானும் ஒருவன்.

சுண்டிக்குளி லேடீஸ் கான்வென்டில் படிக்கிறவ எங்கடை ரீச்சர். எங்களுக்குப் பாடம் சொல்லித் தருகிறபடியால் அவ எங்களுக்கு மட்டும் ரீச்சர்.

பள்ளிக் கூட வாத்தியாரை விட ரீச்சரின்ரை கொன்வென்ட் இங்கிலீஸ் வித்தியாசமானது, அவ அழகாகவும் இருக்கிறபடியால் நானும் அவவிடம் பாடம் கேட்பதில் அலாதிப்பிரியம்.

காலையில் ரயில்வே ஸ்ரேசனுக்கு அவ வருகின்ற போதும் பின்னேரம் ரயில் விட்டு இறங்கி வருகின்ற போதும் எங்கள் வீட்டு விறாந்தையில் இருந்து அவவைப் பார்ப்பேன்.

சில சமயம் செல்லையாவினுடைய பாபர் சலூனுக்குப் பின்னால நின்று ஆட்டுக்கு குழைவெட்டும் போதும் அவ ஸ்ரேசனிலிருந்து வருவா, கூடவே என்னைவிட வயதில் பெரிய அழகான இளைஞன் ஒருவரும் வருவார்.

இரண்டு பேரும் சிரித்து சிரித்துப் பேசிக் கொண்டு வருவினம். அந்த இளைஞன் சில சமயம் ரீச்சரைத் தொட்டுப் பேசுவான். எனக்குப் பொறாமையாக இருக்கும்.

துறைமுகத்தில் கப்பல் நிற்கிற நாட்களில் இருவரும் கடற்கரை மணலில் இருந்து பேசிப்பேசி சிரிப்பினம். பார்த்திருக்கிறேன்.

நாளடைவில் எனக்குச் சில செய்திகள் காதில் விழுந்தன. பாபர் சலூனில் இவர்களைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார்கள். அந்தப் பெடியனும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே கூடவே வருகிறானாம். இரண்டு பேரும் ஒரு வரையொருவர் விரும்புகிறார்களாம். சினிமாவில் சொல்லுவது போல் இருவரும் காதலிக்கிறார்களாம். கல்யாணப் பரிசு படத்தில் வரும் பாஸ்கர் வசந்தி சோடியென்று இவர்களைக் கேலிபண்ணி சிரிப்பார்கள். ரீச்சரைப் பற்றி சலூனில் கதைப்பது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. கதைப்பவர்களைப் பார்த்துக் கோபம்தான் வரும். இப்போது சலூனுக்குப் போவதை நான் குறைத்துக்கொண்டேன்.

ஒருநாள் பட்டம் விட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ரீச்சரையும் அந்த இளைஞனையும் நேரில் பார்த்து விட்டேன். 'குட் ஈவினிங் ரீச்சர் 'குட் ஈவினிங் சிரித்துக் கொண்டு இந்த போய் என்னுடைய ஸ்ருடன்ட். ரியூசனுக்கு வாறவை. என்று என்னை அந்த இளைஞனுக்கு அறிமுகம் செய்தா. பட்டத்தைக் கொண்டா பாப்பம். அந்த இளைஞன் கொஞ்ச நேரம்பட்டத்தை வாங்கிநூலை இழுத்து இழுத்து வேடிக்கை பார்த்தார்; ரீச்சரிடம் கொடுத்தார்.

"மோகன் இந்தப் பட்டத்தைக் கொண்டு வந்து எங்கடை வீட்டில் கட்டிவிடுமன்." "அதுக்கென்ன ரீச்சர் அப்படியே செய்யிறன்" "நான் பகிடிக்கு கேட்டனான், சரி.... போய் விளையாடும்."

நான் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினேன். அவர்கள் இருவரும் மிக நெருக்கமாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள். சலூனில் பேசியதுபோல இவர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் விரும்புகின்றார்களாம் என்று என் மனதில் நினைத்துக் கொண்டேன். சனி, ஞாயிறு ரீயூசன். பரீட்சையும் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. ரீச்சர் கூடநேரம் எங்களுக்குப் பாடம் எடுத்தா. மற்றப்பிள்ளைகள் போனபின்னும் என்னை மறித்து வைத்திருந்தா. மோகன் நீர் நல்ல மாக்ஸ் எடுப்பீர். பயப்படாமல் ஆறுதலாகக் கேள்விகளைப் படித்து விளங்கிய கேள்விகளை முதல் செய்யும். என்று சொல்லிவிட்டு எனக்குப் பின்னால் வந்து எனது தோள்களைத்தனது இரு கைகளாலும் அழுத்திக் கொண்டு, “மோகன் உம்மிடம் ஒரு விஷயம் கேட்கப் போறன்.....” என்று புதிர் போட்டா!

சந்தனச்சோப்பு போட்டுக் குளித்திருப்பா போல இருக்கு, வாசம் குப்பென்று அடித்தது. அவ உடுத்தியிருந்த சாறியினது காது மடல்களில் பட்டு கூச்சம் உண்டாக்கியது. அவைவொட்டுப் பார்க்க வேணும் என்று ஆசைப்பட்ட என்னை அவவே தொட்டது உடம்பு புல்லரித்தது. “அண்டைக்குக்கடற்கரையிலுபார்த்தவரை உமக்குப் பிடித்திருக்கோ. – “ஏன் ரீச்சர்? “சும்மா கேட்கிறன் சொல்லுமன்” “ஊம் பிடிச்சிருக்கு. வடிவாயிருக்கிறார்” “சரி, நீரும் நன்றாகப் படித்து அவரைப் போல டொக்டராய் வாடும்”

இப்போ என் மனதில் ரீச்சரைப் பற்றிய மதிப்புமேலும் உயர்ந்தது. ஒரு டொக்டரைக் கல்யாணம் செய்யவிருப்பதை அவவின் உரையாடல் உணர்த்தியது.

நான் ராஜநாயகி தியேட்டர் சந்தியில் திரும்பியதும் ஊரே அங்கு திரண்டிருந்ததைக் கண்டு திகைப்புற்றேன்.

பொலீஸ்காரர்களும் விதானையாரும் மரண விசாரணை அதிகாரியும் மற்றும் பட்டினசபைத் தலைவர் உட்பட ஊர்ப்பெரியவர்கள் யாவரும் அங்கு சமூகமளித்திருந்தார்கள்.

ரீச்சரின் வீட்டுக்குப் பின்னாலிருந்த கிணற்றடியில் பெருந்திரளான ஆக்கள் கூடியிருந்தார்கள். கிணற்றை எட்டிப் பார்ப்பதும் ஆளுக்காள் அபிப்பிராயம் சொல்லுவதுமாக இருந்தார்கள்.

அயல் அட்டைகளில் இருந்த பெண்கள் அழுது புலம்பி ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ரீச்சருக்கு தாயுமில்லை. தகப்பனுமில்லை. அண்ணன்மார் இரண்டு பேர் மாத்திரம் தான். தமையன்மார் முகத்திலிருள் அப்பிக்கிடந்தது. பேயறைந்தவர்களைப்போல் காட்சியளித்தார்கள்.

போஸ்மோட்டம் செய்வதற்காக மயிலிட்டி ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து அம்புலன்ஸ் வந்திருந்தது.

“விலத்துங்கோ ... விலத்துங்கோ என்று சொல்லியபடி எஸ்ரெச்சரில் ரீச்சரைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தனர்.

எட்டிப் பார்த்தேன்...!

திருமணப் பெண்ணைப் போல்தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு கிணத்துக்குள்ள விழுந்திருக்கிறாவே...! என் மனதில் ஆயிரம் சிந்தனைகள் சினிமாவாகின!

அந்த அழகு முகம் நிலாப் போல் காட்சியளித்தது. உயிருடன் இருந்ததைவிட மேலும் அழகாயிருந்தது அவ்வின் முகம், பூ வைத்து, பொட்டு வைத்து, பட்டுச் சேலை கட்டி தேரில் வரும் அம்மன் போல் தெய்வீகமாக விளங்கியது ரீச்சரின் முகம். துக்கம் தாளாமல் விக்கி விக்கி அழுத்தொடங்கினேன்.

ஆட்கள் என்னைப் பார்க்கத் தொடங்கினம், சற்று விலகிப் போய் பூவரச மரநிழலில் நின்றேன். எனது மனதில் தோன்றிய எண்ணங்களை நியாயப்படுத்துவது போல் சில பேச்சுகள் காதில் விழுந்தன. “பெடிச்சி யாரையோ விரும்பியிருந்ததாம்.” அவனைத் தான் கல்யாணம் செய்வன் என்று தமையன் மாருக்குச் சொல்லியிருக்கு.....” “இந்த வெள்ளாளப்பெடியன்கள் அதற்குச் சம்மதம் தரவில்லையாம்.....” “பெடிச்சி உறுதியாய் – வாதாடியிருக்கிறாள்...” சாதி குறைஞ்சவனோடு கூடப் போறியோ என்று இவர்கள் பிள்ளைக்கு அடிச்சிருக்கிறார்கள்.....! “பிள்ளை ஆத்திரப்பட்டு அவசர முடிவை எடுத்து இப்படிச் செய்து போட்டுது....” “இதிலும் பார்க்க அவனோடு ஓடிப்போயிருக்கலாம்.”

“இவங்களுக்குப் பாடம் படிப்பிக்கிறன் பார் என்றெல்லே கல்யாணக் கோலத்தில் உயிரைவிட்டிருக்கு.....” “அட நேற்றுச் சித்திராப் பறுவம். தாயை நினைத்து விரதம் இருந்துதோ தெரியாது. அப்படியே தாயிட்டைப் போட்டுது..... சீமாட்டியின்

உயிர் அலையாமல் நிம்மதியாய் போய்ச் சேர்ந்திட்டிடுது.”

கொஞ்ச நாளில் அந்தத் தேவதையின் வீடு இருளடைந்து போய்விட்டது. ;

அண்ணன்மார் ஊரைவிட்டே போய் விட்டார்கள்.

பூரண நிலவு வரும் நாளில் நடுச் சாமத்தில் கிணற்றுக்குள் ஒருவர் வந்து எட்டிப் பார்க்கிறார். கூடை நிறையப் பூக்களைக் கொண்டு வந்து கிணற்றுக்குள் கொட்டுகிறார். அந்த டொக்டர் சாமியாராகி விட்டார்.

ரீச்சர் சொன்னது போல் நான் பரீட்சையில் நல்ல மாக்ஸ் வாங்கி விட்டேன். எல்லா மாணவர்களுக்கும் என் மேல் ஆச்சரியம்.

ஒரு நாள் பௌர்ணமி இரவில் நானும் பூக்களை அள்ளிக் கொண்டு அந்தக் கிணற்றை எட்டிப் பார்த்தேன், வட்ட நிலா கிணற்று நீரில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தது. நிலாவுக்குள் ரீச்சர் சிரிப்பது போல் ஒரு பிரமை. “மோகன் பரீட்சையெல்லாம் வடிவாக எழுதினனீரோ” “ஓம் ரீச்சர்....” ஓவொன்று அழுது கொண்டிருக்களைக் கிணற்றுக்குள் கொட்டினேன்,

(எனது ஊரில் நடந்த சம்பவம் இங்கு சிறு கதையாகியுள்ளது)

முதலிரவும் முழுநிலவும்

1964ஆம் ஆண்டு,

மார்கழி மாதம்

22ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை,

நடுநிசி இரவு,

மறக்கமுடியுமா அந்தநாளை!

காலனைப் போல் வந்த ஊழிக்காற்று!

உல்லாசமாகப் பேசிச் சிரித்து உறங்கப் போனவர்கள் பலர்

உருத்தெரியாமல் அழிக்கப்பட்ட கொடிய இரவு அது!

தமிழ் ஈழ வடபகுதிக் கரையோரங்களில் வாழ்ந்த

மீனவக் குடிமக்களின் கூக்குரலில் கொள்ளையின்பம்

காணவந்த கொடிய புயற்காற்று!

உண்மைச் சம்பவத்தின் ஒருதுளி சோகத்திற்கு என்

மைத்துளி சிந்தும் பேனா, கற்பனை முலாம் பூசுகிறது.

புயல் கடந்த இரவின் சில நாட்களின் பின் ஆரம்பமான

பள்ளி நாளின் தமிழ்ப் பாட வகுப்பு!

தமிழ் தந்த ஆசான் வகுப்பறையைக் கண்களால்

அளவெடுக்கிறார். வரவில் குறைவு எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சி!

என்ன காரணம்?

எழுந்து நின்ற மாணவியொருத்தி எடுத்தியம்புவதற்குப் பதிலாக கறுத்த விழியினின்று கண்ணீரை உகுத்து நின்றாள்! பின் காரணத்தை விளக்கி நின்றாள் பல விம்மல்களுக்கிடையே!.

விடைதெரிந்த எல்லோர் கண்களிலும் அவள் வடித்த கண்ணீரின் மீதித் துளிகள்!

கூடப்படிக்கும் தோழியின் வீட்டில் கூக்குரல்! அழுகுரல்!

அக்காளுக்கு மணம்முடிந்து ஒரு வாரம் தான் ஆகியிருந்ததாம்!.

மணநாள் கொண்டாட்டம். மனமகிழ் விருந்தெல்லாம் முடித்து மனையாளுடன் வாழ்த்தொடங்கிய மணாளன் மரக்கலம் ஏறிய புதுநாள்!

அதுவே அவன் வாழ்வின் இறுதிநாள்!.

மாம்பழம் அவள் பெயர்!

நெய்தல் நிலத்தில் பூத்துக் கிடந்த கொய்யாத முல்லைப்பு!

வெய்யில் காய்ந்து கறுத்துப்போன காளையர் பலருக்கு கண்ணூறக்கம் வாராது செய்து விட்ட பருவச் சிட்டு!

வலையில் விழுந்தது ஆள் விழுங்கிச் சுறாமீன் என்று ஆனந்தம் கொள்வதுபோல் அவனுக்கு அடித்தது இராஜயோகம்!.

அத்தான்!

ம்.....!

“இப்படி இருந்தால் எப்படியத்தான் பொழுது விடியும்!”

“பொழுது விடியக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் உன்னைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

“விட்டுப்பிரிய மனமில்லைத்தான். வீட்டில் அடுப்புப் புகைய வேண்டாமா?”

“என் சிட்டே! இந்த நிலவு தேயும்வரை கட்டுமரம் விடமாட்டேன்!”

“அதோ பாருங்கள் நீங்கள் வலைவீசமாட்டீர்கள் என்று தெரிந்து மீன்கள் எல்லாம் துள்ளிப் பாய்கின்றன. நிலவொளியில் தொழில் செய்யப் போனீர்கள் என்றால் அள்ளிக் குவித்து விடலாம்.”

“என் மடியிலிருக்கும் இந்தப் பொன்மீனுக்கு நிகராகுமா இந்தக் கடல்மீன்கள்”

“போங்கள்! பெரிய கடல் புரத்து இராசா என்று நினைப்புப் போலும். கல்யாணம் முடிஞ்சு போச்சு! காதல் சுவைப்பதற்கு காசு வேணுமெய்யா! காசு வேணும்!

அமாவாசை வரமுன்பு கடல் தொழிலைக் கவனியுங்கள்!.

“சரி! சரி! என் மாம்பழமே! இன்றிரவு உன்னைச் சுவைத்து விட்டு நாளை இரவு புறப்படு கிறேன்.”

அவள் கேலியாகச் சொன்னாலும் அன்றிரவு அவன் கடல்புரத்து ராஜா தான். அந்தக் கரையோரக் கிராமத்து இளவரசன் போல்தான் அவனுடைய கறுத்த மேனியில் ஒரு கம்பீரம்!

படகு துறையின் ஓரமாய் பாய் விரித்திருந்தாள்! எல்லோரும் காயும் நிலவொளியில் கடல் மீனைக் காசாக்க கட்டுமரம் ஏறிக் கடல் அலையில் போய்விட்டார்கள்.

புதுக்கணவன் ருசிக்கின்ற மீன் வகையில் மணக்கின்ற பொரியல் – புதிசாக ஒரு வறுவல் – தீயல் என்று சொல்லப்படும் ஒரு வகை கறிக்குழம்பு! அவனுக்குப் பிடிக்கும் என்று அறிந்து வைத்துச் சமைத்திருந்தாள்.

தாய்க் கிழவி நிலாச் சோறு ஊட்டிய காலங்கள் அவன் நினைவில் வந்துபோயின. தாய் ஊட்டும் போது பாசத்தைக் கண்டவன், தாரம் ஊட்டும் போது மோகத்தில் திளைத்திருந்தான். அவள் குழைத்துக் குழைத்து உருண்டையாக்கி அவனுக்கு ஊட்டிக் கொண்டேயிருந்தாள்!.

ஊரில் உள்ள ஆண்கள் எல்லாம் கடல் மீது போனதினால் கடலலையின் இரைச்சலைத் தவிர அந்த இரவு நேரத்தில் அங்கு இவர்களை இடையூறு செய்ய எவருமில்லை.

இரவு நேரமானபடியால் அவள் ரவிக்கை அணிந்திருக்கவில்லை. வெறும் மாராப்புடன் இருந்தவளை ஆசை தீரப் பார்த்தான். வாய் கழுவி, கைகழுவி உணவு செரிப்பதற்கு செம்பு நீர் மொண்டினான்.

வாய்வழி வடிந்த நீர் நெஞ்சை ஈரமாக்கியதை அவள் மாராப்பால் துடைத்து விட மயக்கும் அவள் அழகு கண்டு மனதில் கற்பனை ஊற்றெடுக்கக் களிப்பு மிகக் கொண்டிருந்தான்.

வாசமுள்ள தாம்பூலத்தை மென்று கொண்டிருந்தவளின் சிவப்பேறிய இதழ்கள் புதுக்கவிதை பாடியது!.

“எனக்கெங்கே தாம்பூலம்”

“ஆண்பிள்ளை தாம்பூலம் தரிக்கக்கூடாதாம்”

“யார் சொன்னது?”

“உங்கள் ஆத்தா தான் சொல்லியது”

“அது நான் உன்னைக் கட்ட முன்பு கல்யாணம் செய்த ஆண்பிள்ளை நான் வாய் நிறையப் போட வேண்டும். எங்கே கொடு!”

“ஐயய்யோ வேறு இல்லையே!”

“பரவாயில்லை அதைக் கொடு”

“எதை?”

“வாயில் உமிழ்வதை”

“சீ.....!”

“எச்சில் படுத்தியதைத் தரமாட்டேன்.”

“நானே எடுத்துக் கொள்ளட்டுமா?”

“விரும்பினால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்”

அவன் அவளை அணைத்த போது கடற்காற்று அவளின் மாராப்பை விலக்கியது. அணைப்பிற்காகவே காத்திருந்தவள் போல அவள் விட்டுக் கொடுத்தாள். வெற்றிலைச் சாயம் ஏறிய உதடுகளில் அவன் விருந்து சுவைத்தான்.

மெல்ல மெல்ல மாம்பழம் அவன் மாங்கனியானாள்!

அவன் மாங்கனி வண்டாகிக் கொண்டிருந்தான்!.

வெட்கப்பட்ட வெண்ணிலவு முகிலாடைக்குள் முகம் புதைத்துக் கொள்ள முதலிரவு ஆரம்பமானது!.

இப்போது அவள் அந்தக் கடலையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்!.

நிலவு காலங்களில் விதம் விதமாக கறி சமைத்து வைத்துக் கொண்டு அவனுக்காகக் காத்திருக்கிறாள்!.

கடல் மணற்பரப்பில் அவன் படுத்திருப்பது போல் பாவனை செய்து முந்தானையால் வீசிக்கொண்டிருக்கிறாள்!.

கரையேறும் மீனவர்களைப் பார்த்து “ எனது அத்தானைக் கண்டீர்களா! எனது அத்தானைக் கண்டீர்களா! எனக் கதறியமுகிறாள்!. அவள் அழும்போது கடலலைகள் இரைவதில்லை.....

முதலிரவு சுகத்தைச் சுகித்துச் கொண்டிருந்த வேளை முகிலுக்குள் முகம் புதைத்த அந்த நிலவு தேய்ந்து தேய்ந்து வளர்கிறது!.

ஆனால் புயற்காற்றில் புருஷனைப் பறிகொடுத்த இந்தப் பெண்ணிலவு தேய்ந்து தேய்ந்து..... முப்பது ஆண்டுகளாகின்றன.

காதல் கொழுநனை நினைந்து நினைந்து தன்னை அழித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பெண் தெய்வத்திற்கு என் கண்ணீர்த் துளிகளைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

நண்ணி : உதயன்

நான்காவது தமிழே வாழ்க!

(‘தமிழன் கனவ’ கவிதை நூல் வெளியீட்டிற்கு சிறப்பு விருந்தினராக வருகை தந்த கவிப்பேரரசு வைரமுத்துவை வரவேற்று எழுதிய கட்டுரை)

“தமிழுக்கும் உருவமுண்டு.” ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா.....! இல்லை வியப்பால் விழிகளை மூடாமல் வைத்திருக்கிறீர்களா! “தமிழுக்கும் நிறமுண்டு” என்றொரு கவிதை நூல் கவிஞர் அவர்கள் எழுதித் தொகுத்து சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்நூல் வெளியீட்டின்போது தமிழின் உருவத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு இத்தரணியிலே ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாமல் தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தியாகக் கோலோச்சும் அந்தப் பிதாமகரை அழைத்து வந்து விழா மேடையிலே தன்னந்தனியே அமர வைக்கிறார் கவிஞர் அவர்கள்!

அந்த விஸ்வரூபம் தான் “தமிழன் உருவம்” அவர் தான் முத்தமிழ் ஞானி மூதறிஞர் முதல்வர், டாக்டர், கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள்.

போற்றுதற்குரிய அந்தப் பெருமகனாரின் நிழலாக இந்தியத்துணைக் கண்டத்தின் தமிழ்த் தூதுவராக கவிதை இலக்கியத்தின் இந்த யுகத்தின் தளபதியாகக் கனடிய மண்ணில் கால் பதித்து தமிழ் கலந்த கனடிய மண்ணை முத்தமிட்ட எங்கள் கவிவேந்தன் வைரமுத்து அவர்களை வருக... வருக... என வரவேற்கிறோம்.

வைகைக் கரையில் ஓடியாடி விளையாடி தமிழைச் சுவாசித்தும் தனது மேனியெங்கும் தமிழை அள்ளி அள்ளிப் பூசிக்கொண்டும் புதிய புதிய தமிழ்ப் பூக்களைப் புஸ்பித்து இந்தப் பூமிக்குப் புதிய சுகந்தத்தைத் தந்துகொண்டிருந்தவர் கனடிய மண்ணில் காலடி

வைத்ததும் இந்த மண்ணில் புதிதாக ஒரு பசுமை தெரிந்தது. காற்றில் ஈரலிப்புப் பசை அதிகமானது. வைகை நதியின் நீர்த்திவலைகளுடன் புதிதாகக் காற்றில் கலந்து வீசிய நயாகரா நீர்த்தெறிப்புக்கள் ஒட்டிக் கொண்டுவட்டது.

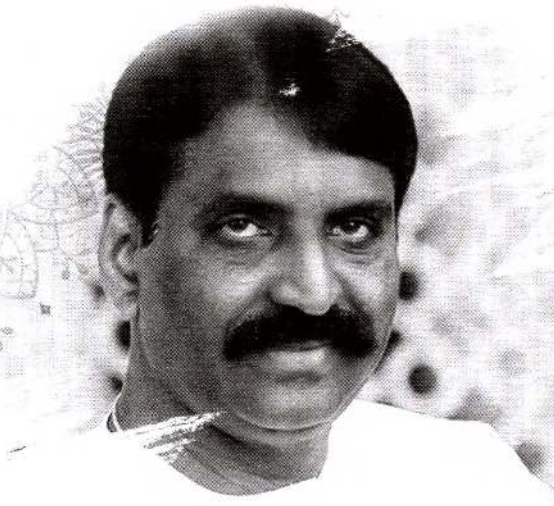
– “தண்ணீர் தேசம்” பாடியவரின் பார்வை இந்தத் தண்ணீர்த் தலைநகரத்துடன் சங்கமித்தது. நயாகராவைப் பார்த்து இது நீரின் வீழ்ச்சி அல்ல. இது தான் நீரின் எழுச்சி என்று புதிய சங்கதியை ஒலித்தவரல்லவா எங்கள் கவிமுரசு.

“கவிமுரசு” என்று புதிதாக ஒரு பட்டத்தைச் சூட்டி அழைப்பதுகூட எனக்கு மிகப் பிடித்தமானதாக இருக்கிறது.

இந்த மண் கேட்டது.... “யார் இவர்! புதியவராக இருக்கின்றாரே...! இவர் நடக்கும் போது அழுத்தும் காலடிகூட அளவாக எடுத்து வைக்கிறாரே!... வலிப்புத் தராத வருடல்கள் போலல்லவா இவர் காலடி அழுத்தங்கள் அமைகின்றன.... என்று, நான் சொன்னேன், “இவர் கவிஞர், கவிதையில் ஆடைநெய்ப்பவர். கூடவே தமிழ் மண்ணின் பொதிகைத் தென்றலையும் சுவாசத்தில் நிரப்பி வந்ததால் அவர் கால் மிதிப்பில் கூட ஒரு சுகம் காணுகிறாய்....” என்று,

“ஓ அப்படியா”..... என்று ஆனந்தக் கூத்தாடியது கனடிய மண். “என்மேல் தொடர்ந்து அவரைப் பயணப்படச் சொல்லு, எனது மேனியின் வசீகரிப்பை அருகிருந்து பார்க்கச் சொல்லு, என்னைப் போர்த்திக் கொண்டிருக்கும் இயற்கை வினோதங்களை எழுதச் சொல்லு, நிலவு கூட இங்கு கைக்கு எட்டிய தூரத்தில் தான் உள்ளது என்று அதை அள்ளிக் கொண்டு போகச் சொல்லு, குற்றாலத்தில் குளித்தவரை நயாகராவிலும் மேனி நனைக்கச் சொல்லு, அந்த ஈரத்துளிகளைத் துவட்டி விடாமல் தாய் மண்ணில் கொண்டு போய் உதிர்த்துவிடச் சொல்லு, தாய் மண்ணில் கற்பாறைகளை முட்டி முட்டி மோதி உடைத்து வளர்ந்தவருக்கு கனடியப் பாறைகள் இலவம் பஞ்சு என்று எடுத்துச் சொல்லு.. விளக்கை அணைத்து விட்டு விவாதம் செய்யும் முகம் காட்டாத மனிதர்களும் கறுப்பு மை கொண்டு கறுப்புத் தாளில் அவர்கள் எழுதும் கிறுக்கல்களும் அவர்களுக்கே புரியாத விடயங்கள்.

விரக்தியை வாந்தியெடுக்கும் அந்த வினோதப் பூச்சிகள் தாங்கள் சிறகடிக்கும் பரப்பில் தங்களையே சக்கரவர்த்தியாக நினைப்பதுண்டு.. பாவம் அவர்களை விட்டு விடுவோம். பார்வை மங்கியவர்கள் அவர்கள். குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டிப் பழகியதால் அவர்களால் சிகரங்களைத் தொடமுடியவில்லையே என எழும் நெட்டுயிர்ப்பு நெடுமூச்சு இருட்டிலே வாழும் குருட்டு மனிதர்களுக்கு நிலவும் சூரியனும் எப்படிச் சொந்தமாக முடியும்.

நீங்கள் எழுதுவதால்.. தமிழுக்கு நிறம் கிடைக்கிறது மணம் கிடைக்கிறது தமிழ் தலை நிமிர்கிறது...

தமிழ்கொண்டு எதை எழுதுவது... எதை வாசிப்பது...

எதைச் சிந்தப்பது என்று தெரியாதவர்கள் இடம் மாறி வருவதால் ஏற்படும் இடர்பாடுகள் உங்களுக்கல்ல. அவர்களுக்கே ஆகும். நாளை அவர்கள் முகவரி கூட இல்லாமல் போய்விடும் வாருங்கள்! அடுத்த தலைமுறை உங்களைப் பட்டுத் துணிவிரித்து வரவேற்கக் காத்திருக்கிறது, நீங்கள் இட்டுக்கட்டிய சொற்களையெல்லாம் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே பாட்டுக் கோபுரம் அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களையும் - யுவதிகளையும் பாருங்கள்,

கவிஞன் ஒருவன் வருகைக்காக இந்தப் பூமிப்பந்தின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் வாழும் தமிழர்கள் காத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது உங்கள் ஒருவருக்காகத் தான்.....

உங்கள் பேனா என்ன பிரமாஸ்திரமா... கள்ளூறும் கருங்குவளை மலரா.....

நிலைவ நீராக்கி நிரப்பி வைத்து எழுதும் புதிய முறையை எங்கே ஐயா கண்டு பிடித்தீர்....

சூரியக் கதிர் உமக்குச் சூடு தராமல் சொந்தம் கொண்டாடிவிட்டு.... நீர் ஆணையிட்டால் அக்னியாய் ஆவேஷம் கொண்டு புறப்படுகிறதே அது எப்படி!

எழுதும் ஐயா எழுதும் தமிழன் கதை எழுதும் தமிழின் கதை எழுதும் தமிழன் உய்யும் வழி எழுதும்.... இந்தத் தமிழ் நிலத்தை உழுது உழுது பயிர்செய்யும்....

மேட்டூர் - தாமரைக்குளம் - வடுகப்பட்டி கோடம்பாக்கம் எல்லாம் இந்த நூற்றாண்டின் தமிழின் தலை நகரங்களாகும்....

வடுகப்பட்டி நூல்நிலையத்திற்கருகிலே ஒரு சிறு விமானநிலையத்தையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய காலம் நெருங்கிவிட்டது.

ஏனெனில் தமிழில் "தேடல்" செய்ய முனைவோர்கள் இனி அங்கு தான் பறந்து வரவேண்டும்,

உம்மைச் சரியாகப் புரிய முடியாத பாலர் வகுப்பு மாணவர்கள் இனிப் புதிதாகப் பாடம் படிக்க வேண்டிய இடம் வடுகப்பட்டி நூலகமே....!

தமிழின் உருவமே உங்களைத் தாலாட்டிக் கொண்டிருக்க உங்கள் சங்கத் தமிழ் கரை புரண்டோடுவதற்குக் கேட்கவா வேண்டும்?

உமக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவு சாதாரணமானது அல்ல. அது தமிழுக்கும் தமிழுக்குமுள்ள உறவு.

தொப்புள் கொடி உறவு அது. கவிஞரே! நீர் மறவர். மாறனின் வீரத்திற்கு சொந்தக்காரர். அந்த வீரத்திலும் எனக்குக் கொஞ்சம் கடன் தாரும்... எனக்கு இங்கு தேவையிருக்கிறது.

உமக்குக் கோபம் வந்தால் கூட அதில் நியாயம் இருக்கிறது. அதுவும் எனக்குச் சம்மதம்!

உம்மிடம் "வித்துவம்" கை கட்டி நிற்கிறது. அது "கர்வம்" கொண்டால் அது உமக்கொரு புதிய ஆபரணமாகவே ஒளிவீசும்!

தமிழின் அணிகலன்கள் பல... நீரே இன்னுமொரு தமிழாபரணம்!

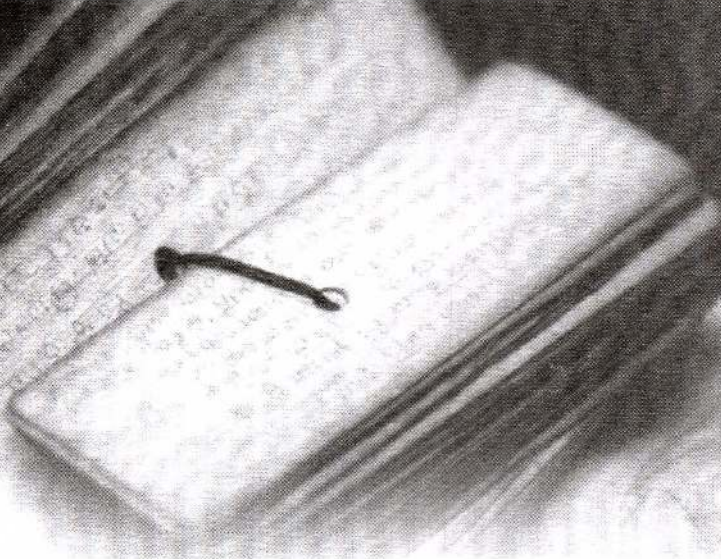
வைரம்-முத்து-பொன்-மணி என்று தமிழின் அங்கங்களில் பிரகாசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர் நீங்கள். அன்று வி.க. வைப் படித்தேன், அண்ணாவைப் படித்தேன், கலைஞரைப் படித்தேன், இன்று உம்மைப் படிக்கிறேன். நீர் எனக்கு "நான்காவது தமிழ்" - நானைய தலைமுறையின் "நான்காவது தமிழே" வாழ்க நீ! என்றென்றும் இன்றுபோல் வாழி நீ வாழி பல்லாயிரம் ஆண்டு வாழி!

வாழ்க தமிழ்! வெல்க தமிழினம்!

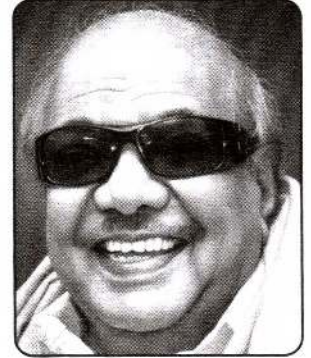

தொல்காப்பியத்தமிழ் பேசும் இலங்குகத் தமிழர்கள்

வினாக்கள்
பதில்கள்

முத்தமிழ் அறிஞர்
கலைஞர் மு.கருணாநிதி

நான் உங்களில் ஒருவன். தமிழகத்தில் தன் சைத் தரணியில் திருக்குவளை என்கின்ற ஒரு கிராமத்தில் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்த நான் இங்கே வந்தமர்ந்ததும் மேடையை உற்றுப் பார்த்தேன். அதிலே வைக்கப்பட்டுள்ள பதாகையைக் கவனித்தேன். தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் என்று எழுதியிருக்கும் இந்த சொற்றொடர்கள் எல்லாம் உங்களுடைய அன்பு எனக்கு வழங்கியது. அந்த சொற்றொடரில் தொடர்ச்சியாக இருக்கின்ற கருணாநிதி என்பதுதான் எனக்குச் சொந்தமானது மற்ற சொற்கள் எல்லாம் உங்களுக்குச் சொந்தமானவை - நீங்கள் வழங்கியது. அந்த பாச உணர்வோடு சில கருத்துகளை இந்த மேடையில் நின்று உங்களோடு பரிமாறிக் கொள்ள நான் விரும்புகின்றேன்.

இன்று உலகம் விஞ்ஞான யுகத்தில் மிகமிகச் சுருங்கிக் கொண்டே வருகிறது. ஒரு காலத்தில் விங்கள் கொல்லப்பட்ட செய்தி ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகுதான் லண்டன் மாநகருக்கே கிட்டியது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தளவிற்கு தகவல் தொடர்பு பஞ்சமாக இருந்த காலகட்டம் அது. ஆனால் இன்றைக்கு உலகத்தையே; சுருங்க வைக்கக்கூடிய வசதி வாய்ப்புகள், தகவல் தொடர்புகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. குளோபலிசேஷன் என்று சொல்கிற இந்த ஆங்கில வார்த்தைக்கு உலக மயமாக்குதல் என்று பொருள். எனினும் உலக நோக்கில் சிந்தி, உள்ளூர் நிலையில் செயற்படு என்றும் சொல்கிறார்கள். உலகமயமாகிக் கொண்டிருப்பதால், நாட்டின் எல்லைக் கோட்டையாரும் அழித்துவிட விரும்புவதில்லை. ஒரே உலகம் என்று சொல்லப்பட்டாலும் தனித்தனி நாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தனித்தனி நாடுகளில் தனித்தனி தேசிய இயக்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தேசிய இனங்கள் வாழ்கின்ற தனித்தனி மாநிலங்கள் இருக்கின்றன.

ஆனால் நம்முடைய சங்ககாலத்துப் புலவர் கனியன் பூங்குன்றன், 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற ஒரே உலகத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தான். பிரகடனம் செய்தான். அதை இந்தியாவின் மறைந்த பிரதமர் இந்திராகாந்தி, ரஷ்ய நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற இந்தத் தமிழ் செய்யுளின் முதல் வரியை எடுத்துச் சொல்லி இந்தப் பாடலைப் பாடியவன் தமிழ்நாட்டுப் புலவன் என்று சொன்னபோது நான் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.

ஆனால் மன்னித்துக் கொள்ளவேண்டும் - தமிழர்களில் சிலர் கேளிர் என்பதை கொஞ்சம் நீட்டி யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் - எல்லா ஊரும் நம்முடையதே, அதை எல்லாரும் கேளுங்கள் என்று அந்தப் பொருளினை கருதுகின்ற நிலை இருப்பதையும் நான் எண்ணி நாணாமல் இருக்க முடியவில்லை. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற ஒரே உலகச் சிந்தனையோடு அன்றைக்குப் பாடல் எழுதிய கனியன் பூங்குன்றன்கூட தன்னுடைய ஊரை மறக்கவில்லை. அந்தப் புலவனுடைய பெயர் கனியன். அவன் பிறந்த ஊர் பூங்குன்றம். அந்தப் பூங்குன்றத்தின் பெயரை மறக்காமல் தன் பெயரான கனியன் என்பதுடன் இணைத்து கனியன் பூங்குன்றன் என்று தன்னை அழைக்குமாறு செய்தான்.

அதைப்போல உலகத்தில் வாழ்கிற நாம் நம்மை தமிழர்கள் என்று அடையாளம் காட்டிக் கொள்வது கனியன் பூங்குன்றன்தான் பூங்குன்றத்திற்குச் சொந்தக்காரன் என்பதை அடையாளம் காட்டிக் கொண்டதைப் போன்றதாகும்.

மொழி என்பது உள்ளங்களோடு உறவாட தொடர்புகொள்ள ஒரு கருவியாகப் பயன்படுகிறது என்பது மொழி ஆய்வாளர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் உணர்ந்த ஒரு உண்மை. மொழி என்று தான் ஏழைகளுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் பொதுவானது.

நிகழ்காலம், கடந்த காலம், எதிர்காலம் என்ற இந்த மூன்று காலங்களுக்கும் தொடர்புடையது மொழிதான். நமது தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொல்காப்பியம் தோன்றியது என்ற வரலாற்றுப் பெருமை கொண்டது. தொல்காப்பியத்தின் காலகட்டம் 3000 ஆண்டுகள் என்றாலும்கூட அதற்கும் முன்பே தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றி விட்டன என்றே சொல்ல வேண்டும். எப்போதும் ஒரு மொழி உருவான பிறகுதான் அந்த மொழி சார்ந்த இலக்கியங்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக தோன்றிய பிறகுதான் இலக்கணம் அதற்காக வகுக்கப்படும். அப்படித்தான் 3000 ஆண்டு காலத்தைக் கொண்ட தொல்காப்பிய இலக்கணம் வரையப்பட்டிருந்தால் அதற்கு முன்பே மூத்த மொழியாக நம்முடைய தமிழ் மொழி இந்த உலகத்தில் விளங்கி இருக்கின்றது. தொல்காப்பியத்தில்கூட பல இடங்களில் இலக்கணத்தை வகுத்துச் சொல்கின்ற நேரத்தில் முன்னோர் சொல்லியிருப்பது போல - என்ற எடுத்துக்காட்டுகள் வரும்.

உதாரணமாக நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத்தனரே என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. அதாவது கடந்த காலத்தில் உரைத்திருக்கிறார்கள் என்று தொல்காப்பியத்திலேயே இலக்கணம் குறிப்பிடுகிறதென்றால் தொல்காப்பியத்திற்கும் முற்பட்டது நம்முடைய தமிழ் மொழி. அத்தகைய தமிழ் மொழிக்கு சொந்தக்காரர்களாகிய நமக்குக் கிடைத்த மற்றொரு கருவூலம் உலகம் போற்றும் கருவூலம் - உலகப் பொதுமறையாகப் பாராட்டப்படுகின்ற கருவூலம் திருக்குறள். அது ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. மதச்சார்பற்ற பொதுவான இலக்கியம், மறை, கீர்த்தி வாய்ந்த இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு நாம் சொந்தக்காரர்கள் என்பதை நிலைநாட்டுகின்ற அடையாளங்களாகத்தான் தொல்காப்பியமும், திருக்குறளும் நிலவுகின்றன. உங்களுக்குத் தெரியும். உலகப் புகழ் எய்திய கிரேக்க பாரம்பரியம் இப்போது இல்லை. எகிப்திய மொழிக் கலாசாரமும் இப்போதில்லை. ஆனால் இன்னமும் இலங்கையில் தொல்காப்பியத் தமிழைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ர-என்ற எழுத்து சொல்லின் முதலில் வரக்கூடாது என்பது இலக்கணவியல். ஆனால் நாம் ரத்தம் என்றுதான் ர-என்ற எழுத்தை சொல்லின் முதலில் வைத்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். இலங்கையில் இ-என்ற எழுத்தைச் சேர்த்து இரத்தம் என்றுதான் எழுதுவார்கள். எனவே இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் இன்னமும் தொல்காப்பிய காலத்தை மறக்கவில்லை. இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

நன்றி (வீணை மைந்தனின் களஞ்சியம்)

தளபதி தலைவர் முதல்வர் ஆயினன் முத்துவேலர் கருணாநிதி ஸ்டாலின்!

(தேர்தல் ஆணையாளர் வெற்றியை உறுதி செய்ய முன்பே தளபதி மு.க.ஸ்டாலின் அவர்களது வெற்றியை முன் கூட்டியே நிச்சயம் செய்து வீணை மைந்தன் எழுதிய வாழ்த்துக்கவிதை - 2021)

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழ் என்று சங்கே முழுங்கு”

- புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்

வெற்றி கூறுமின்! வெண்சங்கு ஊதுமின்!
ஊதுமினோ வெற்றி! ஒலிமினோ வாழ்த்தொலிகள்!
ஓங்குமே முரசொலி ஓங்குமினோ! ஓங்குமினோ!
எங்கள் இளவரசன் ஸ்டாலின் வெற்றிதனை
எங்கெங்கும் முழங்குமின்! எந்நாளும் முழங்குமின்!
அன்றொருநாள்...!
அந்நாளை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்!
அப்பப்பா ! அரை நூறு ஆண்டுகள் நெருங்குகிறது
அந்த வீரவடுவும்... நீங்காத வலியும்
உங்கள் மனதில் பசுமை நினைவாக...

அப்படியே என் நினைவுப் பெட்டகத்திலும்...
 கசாப்புக் காரனின் குரூரப் புத்தியுடன்
 காலால் உதைத்த கயவனிடமிருந்து
 மாளாமல் உங்களைக் காப்பாற்றிய
 வேழம் நிகர் விறல்மாறன் "சிட்டிபாபு"
 மார்பில் உதைத்தானே அந்த மாபாவி!
 தன்னுயிர் ஈந்து தளபதி உங்களை(க்)
 காத்தவீரியன் கழகம் தந்த சூரியன் அன்றோ !
 சாவதற்கே போவதுபோல் மீசாவில் கைதாகி
 சாவு என்றும் வரும் அது சமரிலே வரும் என்றால்
 சரித்திரமாகும் என்றே சிரித்த முகம் காட்டி
 சிறையிலே பொறுமை காத்தீர்!
 பொல்லாத மீசாவின் கல்நெஞ்சக் காவலர்கள்
 சோற்றுடனே சிறுநீரும் மண்கலந்து
 மானிடர்க்குத் தருவதுதான் மனுநீதித்தர்மமென
 அந்த நேருமகள் ஆட்சியிலே
 கொடுங்கோலர் வலம் வந்தார்!
 அணு அணுவாய் மேனியெங்கும் புண்ணாக
 காயம் தெரியாது கைமுட்டச் சட்டையுடன்
 வாய்மை மறைத்து வலிமறந்த மாவீரன்
 காயம் முதுகில் அல்ல மார்பிலே என்றுரைத்த
 கலிங்கத்துப் பரணிவீரன்! கழகத்தின்
 இளைஞரணித் தளபதியாய் எட்டுத்திக்கும்
 சுட்டெரிக்கும் சூரியப் புதல்வனென
 வலம் வந்த தளபதியே வாழி நீ பல்லாண்டு!
 வட்டம் மாவட்டம் சிற்றூர்கள், பேரூர்கள்,
 தொட்டுப்போகாத ஊர்கள் எதுவுமில்லையென
 அட்டியின்றிக் கற்றுணர்ந்த அரசியல் பாடத்தால்
 எட்டினாய் சிகரத்தை எம் தலைவர் மனமகிழ்ந்தார்
 பட்டு விரித்த பாதையிலே நீ நடந்து நகரத்துப் பிதாவானாய்
 தொட்ட இடமெல்லாம் நீ தொட்ட இடமெல்லாம்
 வட்ட நிலவொளிபோல் துலங்கியதே சென்னை நகர்!
 கட்டிடங்கள் - பாலங்கள் - கண்கவர் வளைவுகள்
 எட்டி உதைத்து விளையாடும் ஆடுகளம்

தொடர்பில் பூக்களுடன் பசுமைநிறை பூங்காக்கள்
 சிங்காரச் சென்னை நகர் சிங்கை நகர் ஆயிற்று!
 தலைவரின் கடிதத்தைத் தப்பாமல் படிப்பவர் நீர்!
 உடன் பிறப்பே என விளிப்பது உம்மையும் தான்
 தந்தையென அழைக்காமல் தலைவர் என்றே அழைத்திடுவீர்!
 சிந்தையிலே எப்போதும் பெரியாரும் அண்ணாவும்
 முந்தியே வந்தாலும் தந்தைவழி பயின்றவரே
 இந்தியா வெங்கிலும் இளைஞரணித் தலைவர் என்றால்
 மு.க ஸ்டாலின் என்றே தமிழ் முழுங்கும்!
 இப்படை தோற்கின் எப்படை வெல்லுமென
 நமக்கு நாமே யென்றும்
 உங்களில் ஒருவன் என்றும்
 மக்களை நேசிக்கும் மகத்தான தலைவன் நீ!
 தந்தைக்குத் தனயனே ஆனாலும், தமிழகத்தின் வாரிசு நீ!
 ஏழை எளியோரின் துன்பங்கள் துயரங்கள் –
 துடைத்தெறியப் புறப்பட்ட “குறிஞ்சிமலர்” நாயகன் நீ வாழ்க!
 சென்னையின் நாயகனே! செயல் வீரத்திலகமே!
 நகரபிதா – துணைமுதல்வர் – பொருளாளர் எனக்
 கழகத்தின் கடைசித் தொண்டனுக்கும்
 உண்மையாய் அன்பு செய்து உழைத்தவரே
 உறக்கமின்றி ஓய்வின்றி உழைத்த தலைவர்
 ஓய்வெடுக்கவென்று எண்ணிச் சிந்திப்பதை
 நிறுத்திக் கொண்டவேளை தலைவரே என இதுநாள் வரை
 அழைத்தேன்! இப்போது ஒருமுறையாவது அப்பா என
 அழைக்கட்டுமா எனக்கண்ணீர் மல்க அழைத்தவேளை
 தமிழகமே அழுததை நான் அறிவேன்!
 தமிழினத்தின் காவலராய்! செம்மொழித் திலகமாய்
 செப்பு மொழியெடுத்துச் சுந்தரனார் இயற்றிவைத்த
 “நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
 சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமதில்
 தெக்கணமும் அதிசிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
 தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்த நறுந்திலகமுமே
 அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
 எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்தபெரும் தமிழணங்கே

உன் சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே”
 எனத் தமிழ்த்தாயை வணங்கி வாழ்த்தும் ஒலி
 வான்பரப்பில் தவழ்வதற்கு வழி சமைத்த
 தேன் தமிழின் தென்பாண்டிச் சிங்கம் எங்கள் தலைவரைப்போல்
 ஆட்சி செய்து திராவிடம் நிலைப்பதற்கும்
 சமூகநீதி - சமத்துவம் - சகோதரத்துவம்
 மதநல்லினக்கம் - மாநிலசயாட்சி - மத்தியில் கூட்டாட்சி
 மாதருக்குச் சொத்துரிமை திலகமற்ற விதவைக்கு
 இருதிலகமிட்டேதான் “கைம்பெண்” என்றழைத்து
 கல்யாணக்கோலம் காணவைத்தவரின் வழிநின்று
 இந்தியைத் திணிக்கவைக்கும் ஆரிய மந்திகளின்
 மந்திரசித்து விளையாட்டு எடுபடாது இங்கென்றும்
 சுந்தரத்தமிழ்பேசும் எம்தமிழர் பிள்ளைகளின்
 எதிர்கால உயர்கல்வி நீட்டேர்வு எழுதாமல்
 சித்தி பெற்று உயர்வதற்கும்
 பசுமை நிறை வயல் வெளிகள் பாலையாய்ப் போகாமல்
 விவசாயம் - நீர்நிலைகள் - வற்றியே வறழாமல்
 வறுமையென்ற பேச்சுக்கே இடமின்றி
 இல்லத்தரசிகளின் இன்னல்கள் காணாமல் போகவென
 உள்ளம் மகிழும் “உறுதிநிதி” தந்து
 உழைப்பதிலும் - உழைப்பைப் பெறுவதிலும்
 உழைப்பவர்க்கே உலகம் சொந்தமென்றும்
 உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும் செறுபகையும் சேராதென்ற
 அய்யன் வள்ளுவன் வாய்மொழியை வேதமெனக்கொண்டு
 அறை கூவல் விடுத்து ஆட்சி செய்யும்
 அதிகாரம் பலம் பெற்று உயரட்டும்!
 நல்லாட்சி நிலவட்டும்!
 நாடு புகழ் நீடுபுகழுடைத்து நீ வாழ்க!

“வீணை மைந்தன்” தொலைந்துபோன வசந்த காலங்கள் பற்றிய சில சிந்தனைகள்

மூத்த விமர்சகர்
திருமதி வசந்தி நாயாரன்
கொழும்பு.

நீனிமனிதன் ஒருவனின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு அவனது ஆத்மாவுக்கு ஆறுதல் அளிப்பதாக அமைவதில் வியப்பில்லை. ஆனால், அதுவே ஒரு கலைவடிவமாக மாறுகையில், வேறு சிலரது உள்ளங்களில் இரசவாத மாற்றங்களை நிகழ்த்தும் ஆற்றலை அது பெற்றுக்கொள்கின்றது. பசுமையான நினைவுகளை உயிர்ப்பிப்பது மட்டுமன்றி, இரணமாகக் கிடக்கும் ஆறாத காயங்களையும் அது பிறாண்டுகிறது. எனினும் உணர்வுகள் சாகமறுப்பவை. அதிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோருக்குச் சொந்தமானதோ, உரத்துச் சொல்லவேண்டிய ஓராயிரம் மனப்பதிவுகள்.

‘தொலைந்துபோன வசந்த காலங்கள்’ நூலைத் தந்த வீணை மைந்தனும் அத்தகைய ஒருவர், அவரது பிறந்தமண், அங்கு அவர் கற்றுக்கொண்ட அனுபவங்கள், மறக்க முடியாத மனிதர்கள், அம்மண்ணின் மைந்தர்கள் என விரிகின்ற வாழ்வியல் நூல் என்று அந்நூலை வரையறுக்கலாம், பிறிதொரு கோணத்தில், யாழ் மைந்தன் ஒருவனது நாட்குறிப்பேடு அல்லது சுயசரிதையின் ஒருபாகம் எனவும் அது தோற்றம் காட்டுகிறது. எனினும், அதன் உள்ளடக்கம் கற்பனை கலக்காத உண்மையை மட்டுமே பேசுகின்றது என்பதில் மட்டும் எவ்வித மாற்றுக் கருத்துக்களும் இல்லை.

தனது வாழ்வின் கணங்களை, கலையழகோடு புனைவிலக்கியல் போன்று படைத்திருப்பது நூலாசிரியரது சிறப்பு. அவர் கண்டும் கேட்டும் வாழ்ந்தும் அனுபவித்த ஒரு காலத்தை வாழ்வின் ஆவணமாகத் தொலைந்துபோன வசந்த காலங்கள் திகழ்கிறது. போலிப்பாடோபங்கள், வார்த்தை விளையாட்டுகள் அற்ற இவரது எழுத்து நடையில் ஒருவித அறப்பண்பு இழையோடக் காண்கின்றேன். இன்றைய தலைமுறை அறியாத, சென்ற தலைமுறை மெல்ல மெல்ல மறந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு காலகட்டத்து வாழ்க்கை அந்நூலினூடாக உயிர் பெற்றிருக்கிறது. அதிலும் காங்கேசன்துறையின் அன்றைய வாழ்வு சிறப்பாகத் துலக்கம் பெற்றிருக்கிறது. காங்கேசன்துறையில் பிறந்து வளர்ந்த ஒருவர், அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னான யாழ்ப்பாணம் பற்றியும், தனது ஊர் பற்றியும், அன்றைய சமூக நடப்புகள் பற்றியும் எழுதுவதன் மூலம் எம்மைக் கடந்த காலத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல முயல்கிறார். அவரது எழுத்தினூடே நாம்

எமது பண்பாட்டு அசைவியக்கம் குறித்த வரலாற்றுப் பார்வை ஒன்றினைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அன்றைய பாடசாலை மாணவர்கள், வாலிபர்கள் முதலியோரின் இரசனைப் போக்குக் குறித்த சுவையான தகவல்களை இந்நூல் சொல்கிறது. தொலைக்காட்சியின் ஆக்கிரமிப்பு இல்லாத அந்நாட்களில், அவர்களது ஓய்வு நேரங்கள் எப்படிக் கழிந்தன என்பன மிகவும் சுவாரசியமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. வாசிப்பு, ரேடியோப்பாட்டு, விளையாட்டு, ஊர்ப்புழுதி அளைதல், கூத்துப் பார்த்தல், டிரிங் சினிமா முதலியன பல இடங்களில் சுவையாகப் பதிவாகியுள்ளன. வீணை மைந்தனின் ஊரான காங்கேசன்துறைக்கே உரிய தனித்துவமான சிறப்புகளும் வாசகரைக் கவர்வன. காங்கேசன்துறை வாடிவீடும் அங்கு வருகின்ற நடிக, நடிகையர், குத்துச்சண்டை வீரர்களும் அவரது இளமனதில் ஏற்படுத்திய வியப்பும் உற்சாகமும், கடற்கரையுடன் அவர் கொண்டிருந்த தோழமையும் பிரியமும், நடிகர் எம்.ஜி.ஆரைப் பார்த்த அவரது வாலிப வயதின் ஆர்வமும் அனுபவமும் என நினைவுகள் கதையாக நீளுகின்றன. 'துறைமுகம்', 'கடலும் நிலவும்', 'அலையோடு விளையாடி' முதலிய பல அத்தியாயங்கள், இயற்கையின் பிரமாண்டத்தின் முன் தன்னை இழந்து சொக்கிக் கிடந்த கிராமத்துப் பையன் ஒருவனது மண் மீதான காதலின் சாட்சி.

யாழ்ப்பாணத்தின் சராசரிக் குடிகளின் ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புகள் மட்டுமன்றி அரசியல் நிலவரங்கள், ஏமாற்றங்கள், துளிர்விட்ட தொடர் மாற்றங்கள் பற்றிய தகவல்களும் நூலில் ஊடுபாவாக ஆங்காங்கே நெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எமது நினைவுகளில் படிந்துவிட்ட காலத்தாசி துடைப்பனவாயும், அறியாத புதிய விடயங்களை எடுத்துரைப்பனவாயும் எம் கண்முன்னே அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தை ஓரளவேனும் மீளக் கொணர்வதில் ஆசிரியரது எழுத்துக்கள் துணை செய்கின்றன.

அன்றைய வாழ்வியல் வளர்த்தெடுத்த யாழ்ப்பாண இளைஞனது நினைவு ஒரு திறந்த புத்தகமாக நம்முன் விரிகிறது. அவனுக்குத் தமிழறிவு வளரவும், தன்னினம் பற்றிய உணர்வு பிறக்கவும், சுற்றமும், நண்பரும், ஆசிரியரும் நல்லோர் கேண்மையும் அவனைத் தாங்கிக் கொண்டன. மண்ணின் மைந்தனாக அவனை ஆதரவுடன் வளர்த்தெடுத்தன. அதே மண்ணின் மீதான வீணை மைந்தனின் அபரிமிதமான நேசம், இந்நூலை காங்கேசன்துறையினருக்கே உரிய சிறப்புக் கையேடாக நோக்கச் செய்யும் மயக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாமலில்லை. எனினும் அவரது வாழ்வின் படிநிலை மாற்றங்களினூடு, ஒரு சமுதாயத்தின் அரை நூற்றாண்டு வரலாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை போற்றத்தக்கது. யாழ் நூலக அழிப்பைப் பற்றிய அத்தியாயத்தை இதற்கு ஓர் உதாரணமாகக் கூறலாம். தமிழகப் பேச்சாளரது உரைகள், அறிஞர் அண்ணாவினது வழிகாட்டல்கள் மட்டுமன்றி தன்னைச் சுற்றி நடப்பன குறித்து அவரது விழிப்புணர்வுடன் கூடிய அறிகை என்பவற்றின் ஒருமித்த கலவையே வீணை மைந்தன் எனும் எழுத்தாளரின் முகிழ்ப்பு, கலைஞர் கருணாநிதியின் அன்றைய ஆளுமையைப் போற்றுவது போலவே, அவரது இன்றைய தடுமாற்றங்களைக் கண்டிக்கவும் ஆசிரியர்

பின் நிற்கவில்லை. நூலெங்கும் துலங்குகின்ற வீணை மைந்தனின் எழுத்தின் நேர்மைக்கு இது ஒரு சான்றாகிறது.

அறுபதுகளில் யாழ் மண்ணில் வளர்ந்த சராசரி இளைஞன் ஒருவனுக்கு, தமிழ்மொழியின் மீதிருந்த பற்றும் பழந்தமிழ்க் கவிதைகள் மீதிருந்த நாட்டமும் தரமான வாசிப்பும் ஆசிரியரது எழுத்து நடையின் வழி நிறுவப்படுகின்றன. அவரது சுளுவான எழுத்து நடை, நீண்டகால வாசிப்புப் பயிற்சியின் பயனே. இன்று அது வலிந்து ஊட்டப்பட வேண்டியதாக மாறிப்போய்விட்டது என்ற துயர் எம் மனத்தினைத் தொட்டுச் செல்கின்றது.

தொலைந்துபோனவை பல, ஆனால் கலங்கரை விளக்கு உள்ளது' என்ற நூலாசிரியரின் கூற்று அடிக்கடி மனதில் வந்துபோகிறது. அந்த நினைவுடன் நூலின் பின்புற அட்டையைப் பார்க்கையில், எம்மனங்களில் ஒருபொறி தட்டுகிறது. ஆசை இராசையா என்ற அற்புதமான ஓவியர் தீட்டியுள்ள காங்கேசன்துறையின் கலங்கரை விளக்கு எமக்குள் ஏதோ ஒரு வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்ச விளைவதாக நாம் உணர்கிறோம்.

மனித வாழ்வின் மிகப்பெரிய சோகங்களில் ஒன்றுதான் புலம் பெயர்வு. மீண்டு வந்தாலும், தனது சொந்த மண்ணில் அந்நியனாக உணர்வதும், தனது ஊருக்குப் போக முடியாமல் வெதும்புவதும் அதிலும் கொடுமை, தனது இனத்தின் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகின்றமை நெஞ்சைக் கீறிக் கிழிப்பதுவும் உண்மை. ஆயினும் நாம் வாழ்ந்த காலங்களை மீட்டெடுத்து எதிர்காலச் சந்ததிக்குக் கையளிப்பது சாத்தியமாகுமா என்பது ஒரு கேள்விக்குறி. காலம் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது தவிர்க்கமுடியாதது. அந்தக் கணங்களை அதே உணர்வுச் சிலிர்ப்புடன் மீள்ப படைக்க முடியாது. அந்த மறக்க முடியாத நினைவுகள் எமக்குள் பொத்தி வைத்துப் பேணத்தக்கன. எனவேதான், நூலின் பெயர் குறித்த ஒரு நெருடலும் எழுகிறது. 'தொலைந்து போன' என்பதற்குப் பதிலாக ஆசிரியரே ஓரிடத்தில் கூறுமாற்போல, 'மறக்க முடியாத வசந்த காலங்கள்' என்று தலைப்பிட்டிருக்கலாமோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

புலம்பெயர் வாழ்க்கையில் பெற்றவை போலவே இழந்தவையும் ஏராளம். அதனால்தான் ஆத்மாவின் அலைவும் வலியும் அடிக்கடி பிறந்த மண்ணைத் தேடி ஓடிவிடுகின்றன. இது எமது தலைமுறைக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டதன்று. தமது வேர்களையும் மூதாதையரின் அடையாளங்களையும் தேடிப் பயணிக்கும் புதிய தலைமுறையை இன்றைய உலகில் காண்கிறோம். அந்த நீண்ட நெடும்பயணத்தில் எமது சந்ததியும் இணைந்துகொள்ளும். அவர்களுக்கு சிறந்ததொரு ஆவணமாகவும் கையேடாகவும் பயன்படும் வகையில் வீணை மைந்தனின் நூல் எளிமையான, கவையான தமிழ் நடையில் எம்மை வந்தடைந்திருக்கிறது. அதுகாட்டும் ஒளியில் தமிழ்ச் சந்ததி தாம் தொலைத்தவற்றைக் கண்டடையும் என்ற நம்பிக்கையைத் தொலைந்து போன வசந்தங்கள்' ஏற்படுத்தியுள்ளது.

நன்றி : தாயக ஓயி

பொன் விழா நாடகன் புகழ் வாழிய!

கனடா (வொறன்ரோ) உதயன் வராப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு.ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம் அவர்களது
50வது ஆண்டு கால கலை இலக்கிய ஊடகத்துறையின் பொன்விழா நாளின் (29.05.2022) வாழ்த்துக்கவிதை

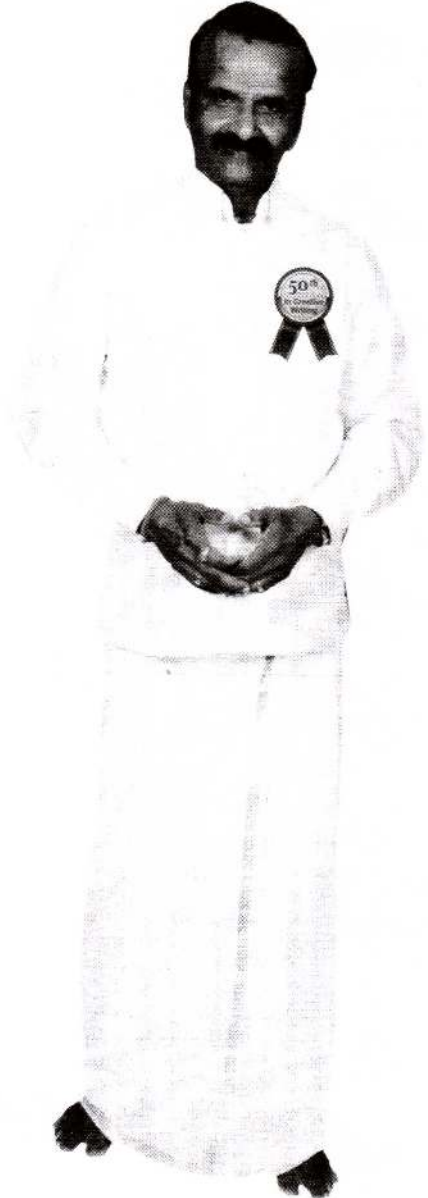
- லீணை மைந்தன்

விண்ணை நாயந்தன்

“சுருதியின்கண் முனிவரும் பின்னே
தூமொழிப்புல வோர்பலர் தாமும்
பெரிது நின்றன் பெருமையென் நேத்தும்
பெற்றி கண்டுணை வாழ்த்திட வந்தேன்:
பரிதியே! பொருள் யாவிற்கும் முதலே
பானுவே! பொன்செய் பேரொளித்திரளே!
சுருதிநின்னை வணங்கிட வந்தேன்:
கதிர்கொள் வாண்முகம் காட்டுதீ சற்றே,” யென
பாரதிவழிநின்று அந்த ‘சூரியன்’ முகம்வணங்கி
எங்கள் கனடியத் தமிழ் சூரியன்’ அறிமுகம்
செய்த ஆர்.என். லோகேந்திரன் கலை
இலக்கிய - ஊடகத்துறையின் பொன்விழா
நாயகனாக வலம்வரும் இவ்வாண்டை
வருக! வருக! என வரவேற்போம்!
‘இதனை, இதனால், இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்’- அய்யன் வள்ளுவன்
சொல்லியவாறு இவனைக்
கொஞ்சம் பின்னோக்கிப் பார்ப்போம்.
யாரிவன்?

‘நாகமணி தம்பதிகள் மைந்தனிவர்
நாடறிந்த தமிழரிவர்!
பாடுபொருள் பாரதி போல்
சூடாக இயற்றிடுவார்!

ஆடு குட்டி போட்ட கதை - புதுக்
கவிதையாய் இவரெழுதிக்
கண்ணீரை வரவழைக்க
இன்னுமொரு தடவை இங்கு
நான் சொல்லிடுவேன்

'என் அம்மாவின் வளர்ப்பில்
 இரண்டு ஒரு வாரக்குட்டிகளோடு
 நின்ற என் வீட்டுத் தாய் ஆடு
 நேற்று வீழ்ந்திறந்த போது
 அனுதாபம் தெரிவிக்க
 அங்கு வந்த சிலரின் ஒருவரைத் தேடினேன்!
 வளர்ந்தபின் எனக்கொன்று - என்று
 ஈனுமுள்ளே இரந்து கேட்ட
 அயல்வீட்டுப் பெண்
 அங்கு வரவேயில்லை ...

ஊருக்குப் பழையவர்
 கவிதைக்குப் புதியவர்
 எழுதியதோ புதுக்கவிதை
 இப்போதும் இக்கவிதை
 இலஞ்சம் கேட்போரைத்
 தோலுரித்துக் காட்டிவிடும்
 இதோ (அவரின்) புதுவரிகள்....

'அந்தப் பதவிக்கு
 அவர்கள் கேட்டிருந்த
 ஆகக்குறைவான உயரம் எனக்கில்லை,
 வந்திருந்த நண்பன் வழி சொல்ல
 ஐயாயிரம் ஈடுபாய் பணக்கட்டு
 ஒன்றின் மேல்
 ஏறிநின்ற வண்ணம்
 என்னை அளக்க விட்டேன்,
 உயரம் அப்போது
 சரியாகவிருந்தது!'

பதினேழு வயதிலே
 பாட்டெழுதிப் பழகியவர்
 'இதுவரை' எழுதியதும்
 ஏராளம்..... ஏராளம்!
 ஊரோடும் உறவோடும்
 பேர்சொல்லும் பிள்ளையென
 தமிழோடு விளையாடும்
 புதுவைக்கு நட்பாகி
 'சிரித்திரன்'ல் முதன்முதலாய்

வரிவரியாய்க் கவியெழுதி
 நிமிர்ந்த நடைக் கவிஞரானார்!
 பிறந்த பதியினும் சிறந்த தொன்றில்லை,
 இவர் பிறந்த பதி பதுளை நகர்,
 சிறந்த மொழி தமிழின் மேல்

தீராக் காதல் கொண்டு
 போராடும் மலையகத் தொழிலாளர்
 இன்னல்கள் துயர்கண்டு
 இடித்துரைக்க வீறுகொண்டு
 படித்த தமிழ் துணைக்கு வர
 'மலையன்பன்' பேர்சொல்லி
 பாட்டாளித் தோழரானார்!

காலத்தின்
 கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து
 காடுமலை வான் கடந்து: கடல் கடந்து
 கனடியத் தாய்மடியில் இளைப்பாற வந்தமகன்
 சூரியன் போற்றுவும்: சூரியன் போற்றுவும்
 உதயன் போற்றுவும்: உதயன் போற்றுவும், என
 எழுத்தாணி எடுத்தே தான்
 விருப்புடன் எழுதி
 வெள்ளிதோறும் வெளிவரும்
 தண்ணிலவுப் பெட்டகமாய்
 தாரணி போற்றுகின்ற
 தமிழின் வார இதழ் தவறாது வெளிவந்து

அகவை இருபத்து ஆறாகித் தொடர்க்கையிலே
 ஆசிரியப் பிரதமரும் இதுவரை தமிழ் எழுதி
 ஆண்டு ஐம்பது கலைவிழாக் கோலம் கொண்டு
 கலை, இலக்கிய ஊடகத்துறையின் நாயகனாய்ப்
 பொன்விழாப் பொலிவு கண்டு
 பூரணத் தமிழனாகப் பூமியெங்கும் பவனிவந்து
 கனடியக் கலைத் தூதுவராக உயர்ந்துவிட
 புதுவிழா நாம் எடுக்க
 மதுவுண்ணும் தேனீக்கள் மொய்த்து நிற்கும்
 மாலைசூடி அவரை நாம் வாழ்த்திடுவோம்!

பிரபல ஏழுத்தாளரும் அறிஞருமாகிய திரு.க.நவம் அவர்களது
 சஞ்சிகையான “நாள்காவது யரிமாணம்” அறிமுக நிகழ்வில்
 மொன்றியல் கலைஞர்களும் ஏழுத்தாளர்களும்

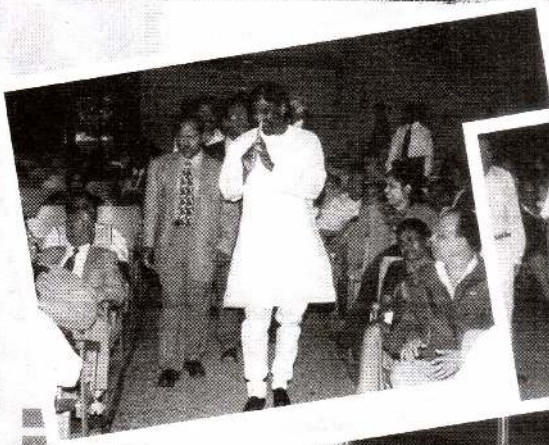
வீணைமை மையத்தின்

நாடகக் குழுவின் வருகை தந்த நாடக திரைக் கலைஞர் வை.ஜி.மகேந்திராவுடன்
 நேர்காணல் மற்றும் அவருடைய தாயார் திருமதி வை.ஜி.பார்த்தசாரதி
 ஆகியோருடன் “வீணக்கொடி” சஞ்சிகை வெளியீடு

பவள விழா மலர்

“தமிழன் களவு” கவிதை நூல் வெளியீடு

வீழ்க்கா மாற்றினி

“கனடா தமிழ் கலாச்சாரச் சங்கம்”
நடாத்திய வாணி விழாவும் கலை நிகழ்ச்சிகளும்

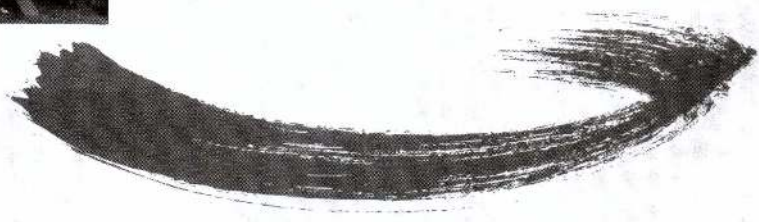

வீரலகா காமநிதிகள்

புனை விழா மலர்

உலகப் புகழ் பெற்ற முகச்சீரமைப்பு நிபுணர் டாக்டர் பாலாஜி அவர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் கலந்து உரையாடிய தருணங்கள்

மொன்றியல் அருள்மிகு திருமுருகன் ஆலய கலைநிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்த நாட்டியப் பேரொளி திருமதி பத்மினி அவர்களுடனான சந்திப்பு

வீணை அமைப்பின்

மொன்றியலுக்கு வருகை தந்த திரைப்படக் கலைஞர்களும்
மெல்லிசைக் கலைஞர்களும்

வண்ண வாரிதிகள்

பள்ள விழா மலர்

சென்னையில் நடிகர் சிவகுமார் அவர்களது ஓவியக்கூடத்தில் - 1196

கனடிய ஊடகத் துறையில் நிஜங்களை எழுதி சத்திய வரிகளைப் பதிவு செய்த தாயகம் ஆசிரியர் குழுவும் வாசிப்புப் பிரியர்களும் - 1993

லலிதாவின் பாட்டுக்குப் பாட்டு குரல் தேர்வும்
ஒருங்கிணைப்பாளர்களுடனான சந்திப்பும் - 1996

பவள விரா மஸர்

அமரர் சீர்காழி கோவிந்தராஜன் இல்லத்தில்
நண்பர் டாக்டர் சிவசிதம்பரம் அவர்களுடன் - 1996

மொன்றியலில் டாக்டர் சிவசிதம்பரம்
இசைக்குழுவினருடன் ஓர் நேர்காணல்

இசைப்புயல் A.R ரகுமான் அவர்களின் இல்லத்தில் - 1996

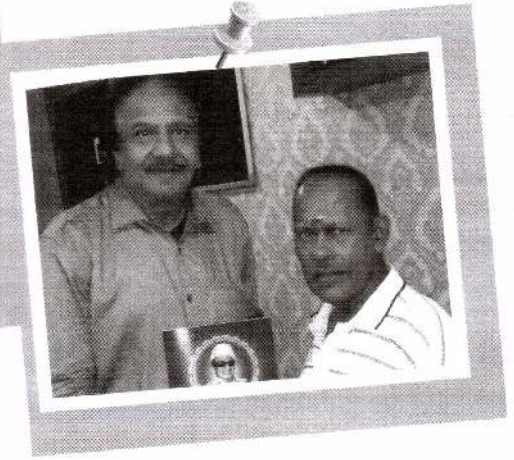
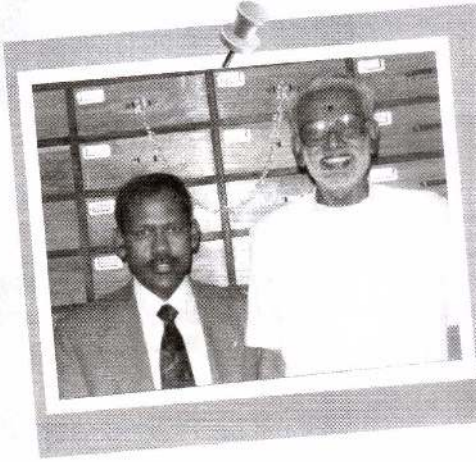

அமரர் கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்களின் காரியாலயத்தில்
அவருடைய மகன் காந்தி கண்ணதாசமுடன் - 2018

பவன் வீரா மலர்

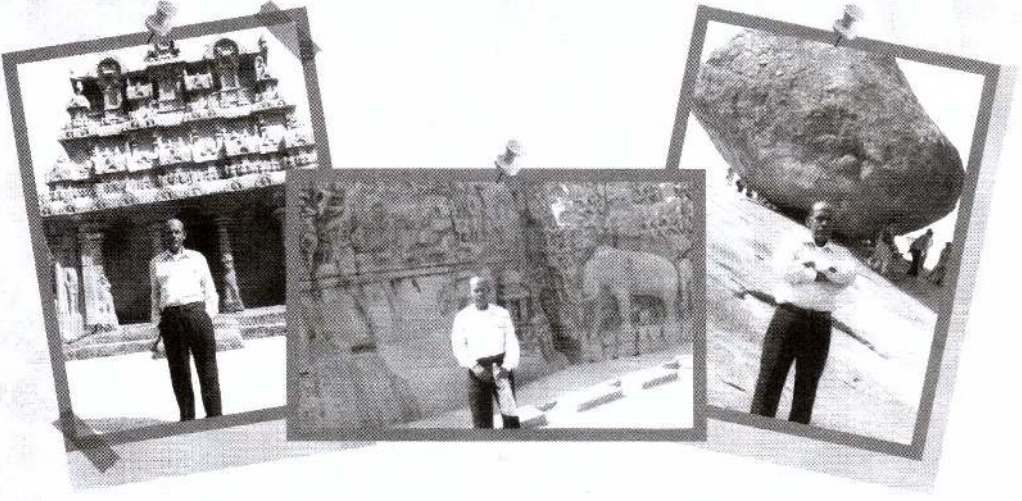
அமரர் பிலிம் நியூஸ் கலைமாமணி ஆனந்தன்
அவர்களுடனும் அவர் மைந்தன் டையமன் பாபுவடனும் - 1996

கோலாலம்பூரில் தெலுங்குப் படக் கலைஞர்களுடன் - 2018

மகாபலிபுரத்தில் - 2018

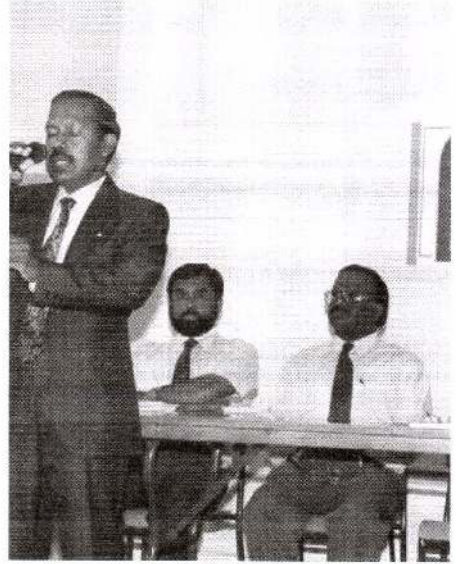

கவிநாயகர் வி.கந்தவனம் அவர்களின் மணி விழா நிகழ்வுகள் சில . . . 1994

ரவண மஹிம
பவனம்

புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாணம் அறிமுகம் செய்த லண்டன் வாழ்த்து பாடா
 ராஜகோபால் அவர்கள் எழுதிய ஆழிக்குமரன்
 நூல் அறிமுக விழா - மொன்றியல்

வீணை ஸ்பந்தங்கள்

விணை கைத்தனின் முத்தமும் ஆல்கள் வெளியீடு - 2015

யாழ் பல்கலைக்கழக அராங்கு

பள்ள விழா மலர்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

பவள விழா மலர்

லண்டன்
முருகன் ஆலயம்

மொன்றியல் அருள்மிகு
திருமுருகன் ஆலய அராங்கு

வீணைக்கா சமந்தன்

ஆன்மீகப் பெரியார்கள்

மிள்ளையார்பட்டி விநாயகர் ஆலய பிரதம
சிவாச்சாரியார் சிவஸ்ரீ மிச்சை குருக்கள்

ஹவாய் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுடன்

தெய்வத்திரு மித்துக்குளி முருகதாஸ் அவர்களுடன்
(வீணை மைந்தன் எழுதிய பாடல்களை ராகமிசைத்துப்பாடுகிறார்)

வீணாண ஸையத்தின்

நானா மயிலா மலர்

“மக்கள் திலகம்” எம்.ஜி.ஆர் நிகைவாலயத்தில் . . . 2018

வள்ளலார் வைந்நான்

உங்கள் அறிவிப்பாளர் வானொலிக்கலைஞர் திரு.பி.எச் அய்யாவுடைய அன்றாடம் 25 ஆண்டுகால கலைச்சேவையைப் பாராட்டி கனடா தமிழ் கலாச்சார சங்கம் மொன்றியல் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி அம்பாள் ஆலய மண்டபத்தில் நடாத்திய சிறப்பு விழா நிகழ்வுகள் - 1992

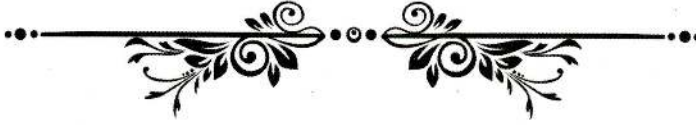

பவள விழா மன்றம்

உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு அமைப்பின் ஆதரவில் மொன்றியலில்
நடைபெற்ற கலைவிழாப்பதிவுகள் - 1993

விழா நடைபெற்றது

மனதிலுறுதி வேண்டும்,
வாக்கினிலே யினிமை வேண்டும்,
நிகைவு நல்லது வேண்டும்,
நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்,
கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்
கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்,
தனமும் இன்பமும் வேண்டும்,
தரணியிலே பெருமை வேண்டும்.

- அமரகவி பாரதியார்

முன்னைப் பழமைக்கும் பின்னைப் புதுமைக்கும் பேற்றுமப் பெற்றியனாக "கணந்தொறும் கணந்தொறும்" தன்னைப் புதுப்பிக்கும் இடையறாத அவரது செயல்வீரம் எமக்கெலாம் முன்மாதிரியானது. வெறும் வாய்ச்சொல் வீரராக இல்லாமல் தாம் வகுத்துக்கொண்ட இலக்குகளுக்கு வாழ்வதரும் வண்ணமாக இளமைப்பருவம் முதலாகவே சமூகப்பயனான அமைப்புகளைத் தோற்றுவித்து கலை, இலக்கிய, சமுதாய மேம்பாடுப் பணிகளை ஆற்றிவருபவர் வீணை மைந்தன். உலகமயமாக அலைகளிடை சுயம் இழக்கும் அவைங்களிடையும் புலம்பெயர் வாழ்விலும் சுயம் காக்கும் - மீட்கும் ஆளுமையாக அவரது பணிகள் விரிகின்றன. அவர் மேன்மைகள் யாவிலும் ஆதார சுருதியாக, சுய நிமிர்வின் அடையாளமாக இலங்கை வேந்தன் இராவணன் வீணை இரண்டறக் கலந்துள்ளது.

பேராசிரியர் கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்

தலைவர், யாழ். இலக்கிய வட்டம்

முன்னாள் துணைவேந்தர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்